

Vittnesbörd för Församlingen, band 9

av Ellen G White

Originaltitel: Testimonies for the Church vol 9

Översatt 2013

ellenwhite.se

Det nionde bandets tidsperiod 3

Del 1 – För att Kungen skall komma

Den sista krisen	11
Kallade att vara vittnen	19
Hemmissionsarbete	30
Behovet av allvarlig ansträngning	43
»Obegränsat har ni fått, obegränsat skall ni ge«	49

Del 2 – Litteratur i tjänst

Våra publikationer	60
Sprid litteraturen	65
En vidare utblick	76
Tältmöten och våra publikationer	81

Del 3 – Arbetet i städerna

Förhållandena i våra städer	89
Ett arbete för vår tid	97
Arbetsmetoder	109
En vädjan till lekmän	125
Rådgivning till Församlingstjänare	137

Del 4 – Hälsoarbetet

Trohet i hälsoreform	153
En vädjan om evangelister inom hälsovårdsmissionen	167
The College of Medical Evangelists	173

Del 5 – Enighetens Ande

Enighet mellan olika nationaliteter	179
Enhet i Jesus Kristus	184
Publikationsarbetet vid ”College View”	189
Konferenser i Tyskland och Skandinavien	195

Del 6 – Bland de färgade

Färgade arbetare efterfrågas	199
Att förkunna Sanningen där det finns rasism	204
Frågan om hudfärg	213
Hänsyn för färgade medarbetare	223
Behoven på ett missionsfält	225

Del 7 – Arbetet för trosfrihet

En tid av nöd framför oss	227
Söndagsarbete	232
Några ord om försiktighet	239

Del 8 – Relevanta råd

Troget Förvaltarskap	245
Självständighetens anda	257
En fördelning av ansvar	262
I ödmjukhet och tro	270
Till tjänstemännen i södra Kalifornien	277

Det nionde bandets tidsperiod

När vi ser på tidpunkterna för band 9 ser vi en femårsperiod, som sträcker sig från slutet av sommaren 1909. Mrs. White's upplevelser under denna period inleds och avslutas med resor från hennes hem i St. Helena, Californien, till de östliga staterna för att delta i betydelsefulla möten. För samfundet är det en tid med återhämtning efter kriserna år 1902-03 och det omfattande arbetet med att starta nya verksamheter och etablera nya institutioner.

Efter att ha deltagit i viktiga möten i Michigan våren 1904, besökte Mrs. White de sydliga staterna och tog därefter vägen till Washington, D. C., där åtgärder vidtogs för att ordna med byggnader för det arbete som skulle startas i landets huvudstad. Det skulle resas en ny byggnad för huvudkvarteret, *Review and Herald* måste ha ett hem, ett sanatorium skulle byggas och ett college etableras. Detta faktum, att Mrs. White inredde ett hem åt sig i Washington under några månader, där hon kunde ge råd som rörde arbetet medan dessa fyra verksamheter pågick, var en stor uppmuntran för medarbetarna. Ett vidsträckt inflytande utövades också ut över trossamfundet genom genom att hos församlingsmedlemmarna väcka en tillit till att Gud hade gett vägledning vid förflyttningen av samfundets administration och publiceringsarbete till nationens huvudstad.

Detta var en period med en med snabb utveckling av vårt medicinska arbete på stillahavskusten. Sanatorier öppnades i National City, Glendale och Loma Linda, Californien. Från början verkade Loma Linda vara avsett att bli ett träningscenter för medicinskt arbete för att i framtiden utföra det arbete för samfundet som började i Battle Creek. Under de kritiska år, då det medicinska colleget etablerades, besökte Mrs. White ofta södra Californien, där hon kunde ge personliga råd och (4) uppmuntran och kunde hjälpa till med att planera det framåtskridande arbetet. Det var uttalanden från en del uppenbarelser som hon hade fått från Gud, som så småningom ledde oss steg för steg till etablerandet av en fullt erkänd medicinsk skola. Hindren var så överstigligen, att om inte den tro och tillit hade funnits, som inspirerats genom ofta förekommande råd genom profetians ande, skulle verksamheten aldrig ha överlevt.

Detta viktiga engagemang hämtade Mrs. White mycket från sitt hem och sina skrifter och detta ledde till en stor försening av utgivandet av böcker som hon hoppades snart skulle vara ute på marknaden och utföra sin uppgift. *Hälsa för hela människan* var den enda bok av Ellen G White som kom ut som nyutgåva under denna femårsperiod.

Samfundets arbete hade vid den här tiden vuxit sig alltför stort för att vi i detalj skulle kunna beskriva de olika framstegen. Budskapet omfattade nu hela jordklotet, allt fler missionärer sändes ut, fler institutioner ägnade sig åt utbildning, utgivning av böcker och medicinskt arbete

etablerades. Budskapet nådde verkligen ut över hela jorden.

Ellen White upplevde en djup glädje i sitt hjärta när hon mötte representanter för det världs- omspännande arbetet när de samlades i Washington, D. C., våren 1909 under generalkonferensens samling. Detta var hennes sista resa österut – och den sista generalkonferens hon deltog i. Hon var nu åttioett år gammal och hade gett en livslång tjänst åt Guds verk. Hon hade sett Guds verk växa från de första kämpande dagarna, då det bara var en handfull personer som höll sabbaten och som väntade på Herrens snara ankomst. Nu var de 85 000 och det fanns 1200 ordinerade och auktoriserade predikanter. När Ellen White stod framför Generalkonferensen, blev hon vägledad till att tala om vissa ämnen som var mycket viktiga och som måste ses tillbaka på. Bland dessa var hälsoreformen. I fyrtiofem år hade hon (5) genom sin undervisning förmedlat de viktiga principer för ett hälsosamt liv, som hade uppenbarats för henne i visioner. Hon hade sett frukterna av denna undervisning. Det fanns emellertid somliga som fortfarande höll tillbaka. Det fanns somliga som var benägna för ytterligheter. Därför gick hon på nytt igenom våra principer och vår lära punkt för punkt. Detta uttalande gjordes inför generalkonferensen och utgör ett viktigt kapitel i band 9.

Ett annat ämne som hon valde att tala om var om den medicinska högskolan i Loma Linda. Hon presenterade institutionens målsättningar och vädjade om samarbete mellan alla medarbetare och lekmän så att de kunde göra detta arbete framgångsrikt. Detta viktiga uttalande är också en del av band 9.

Mrs. White hade sett församlingens administration utvecklas från en kommitté på tre personer, som år 1863 utsågs till att ta ansvar för Generalkonferensen, fram till dess nuvarande organisations status med olika avdelningar inom Generalkonferensen och med en organisation som består av divisioner och unioner, med ansvaret fördelat bland hundratals som bar verkets börda i olika delar av världen. I hennes avslutande ord bad hon enträget om enighet och hängivenhet. I sina skrivna uttalanden handlade hon med Generalkonferensens myndighet och avsikt med de steg som tagits av Generalkonferensen inför en öppen församling. Hon skrev om ansvarsfördelning och behov av ödmjukhet och tro. Dessa råd utgör en viktig del av den sista delen av band 9.

Vid hundraårsskiftet hade Mrs. White börjat vädja om en förnyat intresse för evangeliseringen av världens stora städer. Dessa behov hade betonats om och om igen i de råd som hade sänts ut till de ledande arbetarna. Som svar på dessa budskap förnyades intresset för arbete i städerna. Man började vid stora centra. Många evangeliska prestationer utfördes, gamla församlingar stärktes och nya etablerades. För att (6) bevara appellerna till detta arbete och råden om dess utförande, ägnades en hel avdelning i band 9 åt detta viktiga ämne.

Vi vistades också i dagar där de olika verksamheterna startades upp och krävde våra lekmäns förmågor och krafter. Det började stå klart för oss att detta arbete aldrig skulle kunna avslutas med mindre än att lekmännen i hög

grad förenade sig med predikanterna i att föra ut budskapet till världen. Lekmännens arbete fick en ny innebörd. I de sista två banden av *Vittnesbörden* lades stor vikt vid lekmännens arbete och detta kommer till sin klimax i band 9. Enligt en bild av de sista kriser och händelser som skall infinna sig i slutscenerna av jordens historia, ägnas åtskilliga kapitel åt kallelsen till varje sjundedags adventist att ta aktiv del av evangeliseringen, av missionsarbetet i hemmen och av utbredandet av litteratur.

Det är två andra detaljerade råd som presenteras i detta band, för första gången i *Vittnesbörden*, trots att en avsevärd mängd undervisning hade getts under de år de hänförs till. Det första har att göra med arbetet bland färgade folk. Det andra har att göra med arbetet för religionsfrihet. Det var för det mesta som svar på de vädjanden som gjorts av Ellen White i artiklarna i *Review* i mitten av nittio-talet, som arbetare och lekmän kastade sig över det stora sydlandet och började sin verksamhet, somliga inom utbildningen område, somliga inom medicinska området, somliga med att förkunna budskapet och andra genom att i lugn och ro leva enligt budskapet i sina hem, som de inrättade inom områden som ännu inte hade fått något ljus. Ytterligare andra hade anslutit sig till detta arbete som svar på appellerna i band 7. Arbetarna stod inför många problem. Planer måste utarbetas för dess framgång. Nya frågor måste bemötas, i synnerhet de som hade att göra med det arbete som utfördes där rasstridigheter förekom. Under dessa kritiska år hade råd getts som tjänade som en säker vägledning för arbetet och för att låta dessa råd bli (7) nedskrivna som hjälp för församlingen, togs de med i band 9.

Arbetet med religionsfrihet var ett ansträngande arbete, som vi var involverade i under många år. Somliga var benägna att gå till ytterligheter och framhöll att ett sant sabbatshållande innebar att man måste göra det klart för människor omkring sig att vi arbetade på söndagen. I en del områden ledde detta till förföljelse. Herren sände i sin godhet budskap till dessa människor om att ge oss en väl balanserad uppfattning i detta slags frågor. Dessa ingår också i detta band i den del som bär titeln "Arbetet för religionsfrihet" och inleds med kapitlet "En prövotid ligger framför oss" och slutar med kapitlet "Varnande ord". Så band 9, som samlar nya och gamla råd, utrepar vissa områden av undervisningen, ger detaljer av råd inom andra områden, uppmuntrar till tjänst, påpekar risker med ytterligheter, vägleder till tro på organisering och visar lönen för allvarligt arbete, blev den viktigaste delen av Vittnesbörd för församlingen.

Ellen Whites arbete slutade inte med utgivandet av *Vittnesbörd för församlingen* band 9. Genom att hon de följande fem åren ägnade sig mer åt att förbereda böcker, utarbetade hon *Mästarens efterföljare* år 1911 och *Råd till föräldrar, lärare och studenter* år 1913. Hon ordnade också sitt sista verk i manuskripten till den nya utgåvan av *Evangeliets tjänare* och *Scener ur livet*, utgivna år 1915 och *Profeter och kungar*, som lämnade tryckeriet år 1916.

Hon var särskilt glad över det särskilda arbete som ägnades åt att varna städerna. Och från tid till annan kom det rådgivande och undervisande budskap från hennes penna om denna viktiga del av vårt arbete. Sakens ständiga

framgång runt om i världen framhölls av det nu åldriga sändebudet från Herren, som bodde bland de fredliga backarna i Norra Kalifornien. Även om hon visste, att hennes arbete närmade sig sitt slut, kände hon ingen oro för Guds verks framtid, för som hon skrev: "Oavsett om liv skonas eller ej, kommer mina skrifter hela tiden att tala och deras gärning kommer att gå framåt så länge tiden varar." - Skrifter och utsändningar av " *Vittnesbörd för församlingen*, " sid. 13, 14.

När planerna lades fram för generalkonferensens samling år 1913, skulle Mrs. White gärna ha velat delta, men vid hennes höga ålder verkade det inte tillrådligt. Eftersom hon inte förmådde ge ett muntligt budskap, skrev hon två skrifter som skulle läsas upp för de delegerade och de församlade församlingsmedlemmarna. I den andra, som lästes upp av generalkonferensens president för konferensförsamlingen på förmiddagen den 27 maj, såg hon tillbaka på de år som gått och gladde sig över de tydliga bevisen för att Gud hade lett Sitt folk. När hon sedan såg framåt, vädjade hon om förnyade ansträngningar i det själavinnande arbetet och vädjade på nytt för de icke-varnade städerna. Då hon såg in i framtiden såg hon församlingens seger och gav uttryck för följande uppmuntrande ord:

"Jag har ett uppmuntrande budskap till er, mina bröder. Vi måste fortsätta framåt i tro och hopp och förvänta oss stora ting av Gud. Fienden kommer på alla sätt att försöka hindra de ansträngningar, som görs för att utbreda sanningen, men i Herrens kraft kan ni uppnå framgång. Tala inga nedslående ord, utan endast sådana, som kommer att stärka och uppmuntra era medarbetare...

Mitt intresse för hela verket är fortfarande lika djupt som det någonsin varit. Jag har en mycket djup önskan om att sanningen för vår tid ständigt måtte gå framåt i alla delar av världen....

Det är min innerliga bön, att det arbete som vi utför i vår tid, måtte göra ett djupt intryck på hjärta, själ och sinne. Problemen kommer att öka, men låt oss som tror på Gud, uppmuntra varandra. Låt oss inte sänka normen, utan i stället lyfta upp den högt, samtidigt som vi ser upp till vår tros Banbrytare och Fulländare. När jag under nattliga timmar inte kan sova, upplyfter jag (9) mitt hjärta till Gud i bön och Han ger mig kraft och försäkrar mig om, att Han är med Sina tjänare här hemma och i fjärran länder. Jag känner mig uppmuntrad och välsignad, när jag förstår, att Israels Gud alltid leder Sitt folk och att Han kommer att fortsätta att vara med dem till världens slut....

Herren önskar att få se arbetet med förkunnelsen av den tredje ängelns budskap gå framåt med ännu större effektivitet. På samma sätt, som Han genom alla generationer har arbetat för att ge Sitt folk seger, så längtar Han i vår tid efter att föra Sina planer för Sin församling till en segerrik fullbordan. Han ber Sina troende heliga, att fortsätta framåt i enighet, från kraft till större kraft, från tro ökad förvisning om och tillit till Hans verks rättfärdighet och sanning.

Vi skall stå fasta som en klippa på Guds ords principer, och komma ihåg att Gud är med oss för att ge oss kraft att

möta varje ny erfarenhet. Låt oss alltid i våra liv framhålla rättfärdighetens principer, så att vi i Herrens namn kan gå framåt från kraft till kraft. Vi måste anse den tro som mycket helig, som Guds Andes undervisning har bekräftat och godkänt från vår tidigaste begynnelse ända tills nu. Vi måste vårda det verk som mycket dyrbart, som Herren har utfört genom Sitt laglydiga folk och som genom Hans nåds kraft kommer att bli starkare och starkare och mer verkningsfull, alltefter som tiden går. Fienden försöker omtöckna Guds folks omdömesförmåga och att göra dem mindre effektiva, men om de vill arbeta efter Guds Andes vägledning, då kommer Han att öppna dörrarna för dem och ge dem möjligheter att bygga upp de gamla öde platserna igen. Guds folks erfarenhet kommer ständigt att öka, tills Herren stiger ned från himmelen i kraft och stor härlighet för att sätta Sitt segersigill på Sina trofasta."

Vägledning för församlingen band 3 sid. 381-384
Rapporterat i *Generalkonferensens Bulletin*, den 28 maj 1913, sid. 164, 165.

"Det arbete som ligger framför oss är ett arbete som kommer att kräva mycket av varje mänsklig varelse kraft. Det kommer att kräva utövandet av en stark tro och ständig vaksamhet. Tidvis kommer de svårigheter som vi skall möta att i hög grad göra oss missmodiga. Just omfattningen av uppdraget kommer att förskräcka oss. Trots detta kommer Hans tjänare till slut att segra, med Guds hjälp." - Rapporterat i *Generalkonferensens Bulletin*, 28 maj 1913, sid. 164, 165.

Under de tidsperioder då de nio banden av *Vittnesbörd för församlingen* skrevs under loppet av femtiofem år fortsatte församlingen hela tiden att växa och utvecklas och ha framgång. Råden i dem gav pålitlig vägledning. Tillrättavisningar och rättelser ledde många vilsegångna fötter tillbaka till rättfärdighetens stigar. De uppmuntrande och glada orden gav nytt liv åt mångt svagt hjärta och utsikten till att erhålla den trofastes lön sporrade tusentals till besluta sig för att uppnå det mål som satts upp för oss. När vi ser framåt måste vi alltid minnas de ord som står skrivna i *Livsskildringar* av Ellen G. White, sid. 196:

"Vi har inget att frukta för framtiden, utom detta att vi skulle kunna glömma den väg som Herren har lett oss på och Hans undervisning i vår tidigare historia."

Ellen G White - utgåvornas betrodda folk.

Del 1 – För att Kungen skall komma Den sista krisen

(11) "Ty ännu en kort liten tid, så kommer Han som skall komma, och Han skall inte dröja."
Hebr 10:37

Vi lever i ändens tid. Tidens tecken, som så snabbt går i uppfyllelse, förklarar att Kristi ankomst är nära

förestående. Den tid i vilken vi lever är allvarlig och betydelsefull. Guds Ande dras gradvis men säkert bort ifrån jorden. Hemsökelse och straffdomar håller redan på att drabba dem som föraktar Guds nåd. Olyckor på land och hav, de osäkra förhållandena i samhället tillsammans med krigsrykten är illavarslande. De förebådar kommande händelser av den största omfattning.

Det ondas redskap håller på att förena sina krafter och sluta sig samman. De samlar krafter till den sista stora krisen. Stora förändringar kommer snart att äga rum på vår jord och de sista händelserna kommer att ske mycket snabbt.

Förhållandena i världen visar att svåra tider är alldeles inpå oss. Dagstidningarna är fulla av antydningar om en fruktansvärd konflikt under den närmaste framtiden. Fräcka rån förekommer ofta. Strejker är vanliga. Stöld och mord förekommer överallt. Människor är som besatta av demoner, tar livet av män, kvinnor och barn. Människor är besatta av laster, och ondska av alla slag råder.

Det har lyckats fienden att förvända rätten och fylla människornas hjärtan med en önskan om självisk vinst. (12) "Rätten tränges tillbaka, och rättfärdigheten står långt borta, ja, sanningen vacklar på torget, och vad rätt är kan ej komma fram." (Jes. 59:14.) I de stora städerna finns stora skaror av människor som lever i fattigdom och misär, nästan utan mat, bostäder och kläder, medan det i samma städer finns sådana som har mer än de kan begära och lever i lyx. De använder pengarna till rikt möblerade hus, till personliga prydnader och till det som är ännu värre, till att tillfredsställa sinnliga lustar, till brännvin, tobak och annat som förstör hjärnans krafter, bringar sinnet ur balans och förnedrar själen. Ropet från en mänsklighet som svälter stiger upp till Gud, medan människor med hjälp av förtryck och utsugande av alla slag samlar på sig enorma rikedomar.

En ödeläggelsens scen

Vid ett tillfälle då jag var i New York blev jag uppfordrad till att betrakta några byggnader som växte upp mot skyn med våning efter våning. Dessa byggnader garanterades vara eldsäkra och de byggdes för att förhålliga sina ägare och byggmästare. Högre och högre reste sig dessa byggnader och det dyrbaraste material användes. De som ägde dessa byggnader frågade Inte: "Hur kan vi bäst förhålliga Gud?" Herren fanns inte i deras tankar.

Jag tänkte: "Tänk om de som sätter in sina pengar i sådant kunde se sitt handlingssätt såsom Gud ser det. De bygger praktfulla byggnader, men hur oklokt är inte allt deras planerande och byggande i hans ögon som härskar över universum. De använder inte alla hjärtats och andens krafter till att studera hur de skall kunna förhålliga Gud. Det som är människans första plikt har de förlorat ur sikte."

Medan dessa höga byggnader steg till väders, berömde sig ägarna i äregirig stolthet över att de hade pengar (13) som de kunde använda för att tillfredsställa sig själva och väcka sina grannars avundsjuka. En stor del av de pengar som de använde på detta sätt hade de skaffat sig genom att utsuga och utnyttja de fattiga. De glömde att det skulle komma att

hållas räkenskap i himmelen för varje affärstransaktion som de genomfört, med varje orättfärdig affär och varje svekfull handling. Det kommer en tid då människorna i sin fräckhet och sitt bedrägeri kommer till en punkt som Herren inte kommer att tillåta dem att överskrida och de kommer att finna att det finns en gräns för Guds tålmod.

Nästa scen som passerade förbi mig var ett brandalarm. Människorna såg på dessa höga byggnader som man hade sagt skulle vara brandsäkra och sade: "De är helt säkra." Men dessa byggnader förtärdes av elden som om de hade varit uppförda av asfalt. Brandsprutorna kunde inte göra någonting för att hindra förstörelsen. Brandmanskapet kunde inte använda sig av sprutorna.

Jag har fått veta att om det inte, när Herrens tid kommer, har skett en förändring i hjärtat hos stolta, äregiriga människor kommer de att finna att den hand som varit stark till att frälsa också kommer att vara stark till att förgöra. Ingen jordisk makt kan hålla Guds hand tillbaka. När byggnader uppförs, kommer inga material att kunna skydda dem från att bli förstörda, när Guds bestämda tid kommer, för att låta vedergällningen drabba människorna, därför att de har åsidosatt hans lag och därför att de har gett näring åt självisk äregirighet.

De sanna orsakerna inte förstådda

Även bland pedagoger och statsmän finns det inte många som förstår orsakerna till det nuvarande tillståndet i samhället. De som leder statens angelägenheter kan inte lösa de problem som har sin orsak i moraliskt fördärv, nöd och tilltagande brottslighet. De kämpar förgäves för att åstadkomma en tryggare grund för de ekonomiska förhållandena. Om människorna mer ville ge akt på den undervisning som finns i Guds ord, skulle de kunna finna lösningen på de problem som de kämpar med.

Bibeln skildrar tillståndet i världen alldeles före Kristi andra ankomst. Om de människor som (14) genom utplundring och utsugning hopar stora rikedomar står det skrivet: "I haven samlat eder skatter i de yttersta dagarna. Se, den lön I haven förhållit arbetarna, som hava avbärgat edra åkrar, den ropar över eder, och skördemännens rop hava kommit fram till Herren Sebaots öron. I haven levat i kräslighet på jorden och gjort eder goda dagar; I haven gött eder av hjärtans lust 'på eder slaktedag'. I haven dömt den rättfärdige skyldig och haven dräpt honom; han står eder icke emot." (Jak. 5:3-6.)

Men vem lyssnar till varningarna från de tidens tecken som snabbt går i uppfyllelse? Vilket intryck gör de på de världsliga människorna? Vilken förändring visar sig i dessa människors livsföring? Inte mer än man kunde se i människornas attityd på Noas tid. De som levde vid tiden för floden var så upptagna av världsliga angelägenheter och nöjen att de "visste av intet, förrän floden kom och tog dem allesammans bort". (Matt. 24:39.) Varningar från himmelen hade sänts till dem, men de hade vägrat att lyssna. Och idag skyndar världen fram mot evig ödeläggelse utan att ta minsta hänsyn till Guds varnande röst.

Herrens dag är nära

Världen har gripits av krigets anda. Profetian i Daniels

boks elfte kapitel har nästan fullständigt uppfyllts. Snart kommer de scener av svårigheter och stora problem som omtalas i profetiorna att äga rum.

”Se, Herren ödelägger jorden och föröder den; han omvälver, vad därpå är, och förströr dess inbyggare. ... De hava överträtt lagarna, de hava förvandlat rätten, brutit det eviga förbundet. Därför uppfräter förbannelse jorden; och de som bo där måste lida, vad de hava förskyllt. ... Det är förbi med fröjden vid pukornas ljud, de gladas larm ha tystnat; det är förbi med fröjden vid harpans klang.” (Jes. 24:1-8.)

(15) ”Ve oss, vilken dag! Ty Herrens dag är nära, och såsom våld från den Allsmäktige kommer den. ... Utsädet ligger förtorkat under mullen, förrådshuset stå öde, ladorna få förfalla, ty säden är borttorkad. Huru stönar icke boskapen! Huru ängslas ej fäkreaturens hjordar! De finna ju intet bete. Ja, också fårhjordarna få lida under skulden.”
 ”Vinträden äro förtorkade och fikonträden försmäktade; granatträden och palmerna och äppelträden och alla andra träd på marken hava torkat bort. Ja, all fröjd har vissnat och flytt ifrån människornas barn.” (Joel 1:15-18, 12.)

”I mitt innersta våndas jag, . . . jag kan icke tiga, ty basunljud hör du, min själ, och krigiskt härskri. Olycka efter olycka ropas ut, ja, hela landet bliver förött.” (Jer. 4:19, 20.)

”Jag såg på jorden, och se, den var öde och tom, och upp mot himmelen, och där lyste intet ljus. Jag såg på bergen, och se, de bävade, och alla höjder vacklade. Jag såg mig om, och då fanns där ingen människa, och alla himmelens fåglar hade flytt bort. Jag såg mig om, och då var det bördiga landet en öken, och alla dess städer voro nedbrutna.” (Vers 23-26.)

Några få trogna

Inte alla i denna värld har valt sida med fienden mot Gud. Inte alla har avfallit från troheten. Det finns några få som förblivit trogna mot Gud. Johannes skriver ju: ”Här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet, för dem som hålla Guds bud och bevara tron på Jesus.” (Upp. 14:12.) Snart kommer striden att rasa häftigt mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar honom. Snart kommer de ting som kan bäva (16) att bäva, för att de ting som inte kan bäva skall bli bestående. (Hebr. 12:27.)

Satan är en flitig bibelforskare. Han vet att hans tid är kort och han försöker på alla tänkbara sätt att motarbeta Guds verk på denna jord. Det är omöjligt att förklara den erfarenhet som Guds folk, som lever på jorden, kommer att genomgå när himmelsk härlighet och ett återupprepande av gångna tiders förföljelser blandas. De kommer att vandra i det ljus som går ut ifrån Guds tron. Med änglarnas hjälp kommer det att ständigt finnas förbindelse mellan himmelen och jorden. Satan kommer, omgiven av onda änglar, att göra anspråk på att vara Gud och kommer att utföra underverk av alla slag för att om möjligt bedra även de utvalda. Guds folk kommer inte att finna någon trygghet i att utföra underverk, eftersom Satan kommer att efterapa de underverk som blir utförda. Guds prövade folk kommer att finna sin kraft i de tecken som omtalas i 2 Mos. 31:12-18. De kommer att förlita sig på det levande

ordet: ”Det är skrivet.” Detta är den enda grund på vilken de tryggt kan bygga. De som har brutit sitt förbund med Gud kommer att på den dagen stå utan Gud och utan hopp.

De som tillbeder Gud kommer att särskilt utmärka sig därför att de respekterar det fjärde budet. Det är detta bud som är tecknet på Guds skaparmakt och som ger uttryck för hans krav på människors vördnad och hyllning. De onda kommer att utmärka sig genom sina ansträngningar att bryta ned Skaparens minnesmärke och upphöja den romerska kyrkans institution. I den fråga som striden gäller kommer hela kristenheten att dela upp sig i två stora grupper, nämligen dem som iakttar Guds bud och Jesu tro och dem som tillbeder vilddjuret och dess bild och tar dess märke. Men trots att kyrka och stat kommer att förena sina krafter för att tvinga alla, ”både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälar”, att ta vilddjurets märke, (17) kommer Guds folk ändå inte att ta emot det. (Upp. 13:16.) Profeten på Patmos ser ”dem som hade vunnit seger över vilddjuret, med dess bild och dess namns tal, stå vid glashavet, med Guds harpor i sina händer”, och de sjöng Moses, Guds tjänares, sång och Lammets sång. (Upp. 15:2.)

Frukansvärda prövningar och svårigheter väntar Guds folk. Krigets ondska omskakalar nationerna från jordens ena ända till den andra. Men mitt i denna prövningens tid – en tid av nöd sådan som inte har funnits sedan jorden blev till – kommer Guds utvalda folk att bestå opåverkade. Satan och hans härskaror kan inte skada dem, eftersom änglar som är väldiga i kraft, kommer att skydda dem.

En utvald generation. Guds ord till sitt folk är: ”Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, . . . kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och I skolen vara mina söner och döttrar.” ”I åter ären ’ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk’, för att I skolen förkunna hans härliga gärningar, han som har ’kallat eder från mörkret till sitt underbara ljus.” (2 Kor. 6:17, 18; 1 Petr. 2:9.) Guds folk skall utmärka sig som ett folk som tjänar honom odelat, helhjärtat och utan att berömma sig själva och som tänker på att de genom ett högtidligt förbund har lovat att tjäna Herren och honom enbart.

”Herren talade till Mose och sade: Tala du till Israels barn och säg: Mina sabbater skolen I hålla, ty de äro ett tecken mellan mig och eder, från släkte till släkte, för att I skolen veta att (18) jag är Herren, som helgar eder. Så hållen nu sabbaten, ty den skall vara eder helig. Den som ohelgar den skall straffas med döden; ty var och en som på den dagen gör något arbete, han skall utrotas ur sin släkt. Sex dagar skall arbete göras, men på sjunde dagen är vilosabbat, en Herrens helgdag. Var och en som gör något arbete på sabbatsdagen skall straffas med döden. Och Israels barn skola hålla sabbaten, så att de fira den släkte efter släkte, såsom ett evigt förbund. Den skall vara ett evärdligt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men på sjunde dagen vilade han och tog sig ro.” (2 Mos. 31:12-17.)

Utpekas vi inte i dessa ord som ett Guds utvalda folk? Och säger de inte till oss att, så länge tiden varar, skall vi värna om det heliga, särskiljande samfundsdrag som getts oss? Israels barn skulle helighålla sabbaten från släkte till släkte, "ett evigt förbund". Sabbaten har inte förlorat något av sin betydelse. Den är alltjämt tecknet mellan Gud och hans folk, och den kommer att vara det till evig tid.

Kallade att vara vittnen

(19) I särskild bemärkelse har sjundedags-adventisterna ställts i världen som väktare och ljusbärare. Åt dem har anförtrotts det sista varningsbudskapet till en förlorad värld. På dem lyser ett underbart ljus ifrån Guds ord. Ett arbete av största betydelse har anförtrotts dem, nämligen att förkunna den första, den andra och den tredje ängels budskap. Ingen annan uppgift har så stor betydelse. De får inte tillåta något annat att uppta deras uppmärksamhet.

De allvarligaste sanningar som någonsin har anförtrotts människor har getts till oss för att vi skall förkunna dem för världen. Att förkunna dessa sanningar är vår uppgift. Världen skall varnas, och Guds folk skall vara trogna mot den förtroendeuppgift som tilldelats dem. De får inte sysselsätta sig med spekulationer, inte engagera sig i affärsföretag med otroende, ty detta skulle hindra dem i deras av Gud givna uppgift.

Kristus säger om sitt folk: "I ären världens ljus." (Matt. 5:14.) Det är av inte ringa betydelse att Guds råd och planer så klart har avslöjats för oss. Det är en sällsam förmån att kunna förstå Guds vilja såsom den finns uppenbarad i profetiernas tryggliga ord. Detta lägger ett tungt ansvar på oss. Gud väntar att vi skall förmedla till andra den kunskap han har gett oss. Det är hans avsikt att gudomliga och mänskliga redskap skall förena sig för att förkunna varningsbudskapet.

Alla som har tagit emot sanningens ljus, så långt deras förutsättningar sträcker sig, står under samma ansvar som den profet i Israel till vilken dessa ord riktades: "Dig, du människobarn, har jag satt till en väktare för Israels hus, för att (20) du å mina vägnar skall varna dem, när du hör ett ord från min mun. Om jag säger till den ogudaktige: 'Du ogudaktige, du måste dö' och du då icke säger något till att varna den ogudaktige för hans väg, så skall väl den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand. Men om du varnar den ogudaktige för hans väg, på det att han må vända om ifrån den, och han likväl icke vänder om ifrån sin väg, då skall visserligen han dö genom sin missgärning, men du själv har räddat din själ." (Hes. 33:7-9.)

Skall vi vänta till dess att profetierna om ändens tid har blivit uppfyllda, innan vi säger något om dem? Vilket värde skulle då våra ord få? Skall vi vänta till dess att Guds straffdomar drabbar överträdaren, innan vi visar honom hur han skall undgå dem? Var är vår tro på Guds ord? Skall det som förutsagts, gå i uppfyllelse innan vi tror på vad han har sagt? Med klara, tydliga strålar har ljuset kommit till oss som visar att Herrens stora dag är nära, att

den står för dörren. Låt oss läsa och förstå innan det är för sent.

Vi skall vara helgade kanaler, och genom dem skall det himmelska ljuset flöda ut till andra. Den Helige Ande skall besjåla och genomtränga hela församlingen, rena hjärtan och binda dem samman. De som är begravda med Kristus i dopet, skall stå upp till nytt liv och ge en levande framställning av Kristi liv. En helig uppgift har lagts på oss. Befallningen har getts till oss: "Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände." (Matt. 28:19, 20.) Ni har avskilts för uppgiften att göra frälsningens evangelium (21) känt. Himmels fullkomlighet skall vara er kraft.

Ett helgat liv

Det är inte bara genom att förkunna sanningen, inte bara genom att sprida litteratur som vi skall vittna om Gud. Låt oss minnas att ett av Kristus präglad liv är det starkaste argument som kan framhållas till försvar för kristendomen och att en yttlig, kristen karaktär gör mer skada i världen än den världsliges karaktär. Alla de böcker som har skrivits räcker inte till för att ersätta ett helgat liv. Det människorna vill tro på är inte det som predikanten säger, utan det som församlingen praktiserar. Inflytandet av den förkunnelse som kommer från talarstolen, motarbetas ofta av den predikan som kommer till uttryck i livsföringen hos dem som ger sig ut för att försvara sanningen. Det är Guds avsikt att förhärliga sig inför världen genom sitt folk. Han väntar på att de som bär Kristi namn skall representera honom i tanke, ord och handling. Deras tankar skall vara rena och deras ord ädla och upplyftande, så att de drar hela sin omgivning närmare Frälsaren. Kristi religion skall vara inflätad i allt de gör och säger. Allt vad de företar sig skall följas av vällukten av Guds närvaro.

Synden är avskyvärd. Den ödelade den moraliska skönheten hos ett stort antal av änglarna. Den trängde in i världen och utplånade nästan hela Guds moraliska avbild i människan. Men i sin stora kärlek skapade Gud en utväg, så att människorna skulle kunna vinna tillbaka den ställning från vilken de hade fallit, då de gav efter för frestaren. Kristus kom för att stå som huvud för mänskligheten, och på våra vägnar visade han ett fullkomligt livssätt. De som tar emot honom blir födda på nytt.

Kristus såg hur människosläktet genom syndens kraftiga tillväxt och verksamhet har blivit besatt av fursten över (22) luftens härsmakt och hur den med enorm kraft går fram i utvecklandet av det onda. Han såg också att en mäktigare kraft skulle möta Satan och övervinna honom. "Nu går en dom över denna världen, nu skall denna världens furste utkastas." (Joh.12:31.) Kristus såg att om människorna trodde på honom, skulle de få makt över den fallna änglaskaran, som bär namnet Legio. Kristus stärkte sin själ med tanken att genom det sällsamma offer som han höll på att frambära, skulle denna världens furste kastas ut och människorna försättas i ett läge där de genom Guds nåd kunde vinna tillbaka det de hade förlorat.

Det liv som Kristus levde här i världen kan människorna genom hans kraft och under hans vägledning leva. När de strider med Satan kan de få all den hjälp som Kristus fick. De kan bli mer än övervinnare genom honom som älskade dem och som gav sig själv för dem.

Det liv som bekännande kristna lever och som inte motsvarar Kristus-livet är ett hån mot kristendomen. Alla som har fått sina namn införda i församlingens böcker är pliktiga att representera Kristus genom att uppenbara en stilla och saktmodig andas invärtes prydnad. De skall vara hans vittnen och uppenbara fördelarna av att leva och arbeta efter det exempel som Kristus har gett dem. Sanningen för denna tid skall visa sig i sin kraft i livet hos dem som tror den och den skall föras vidare till världen. De troende skall i sitt liv uppenbara sanningens kraft att helga och förädla.

Kristi representanter

Inbyggarna i det himmelska universum väntar att Kristi efterföljare skall lysa som ljus i världen. De skall uppenbara kraften i den nåd som blev tillgänglig för människor genom Kristi död. Gud väntar att de som (23) bekänner sig vara kristna skall i sitt liv uppenbara kristendomens verklighet. De skall vara trons människor, modiga människor, helhjärtade människor som utan att tvivla litar på Gud och hans löften.

Alla som vill gå in genom portarna till Guds stad måste i sitt jordiska liv förverkliga Kristus i sitt livssätt. Det är detta som gör dem till Kristi sändebud, till hans vittnen. De skall frambära ett klart, bestämt vittnesmål mot alla onda seder, och hänvisa syndare till Guds lamm som bär världens synd. Alla, som tar emot honom har han gett rätten att bli Guds barn. Att bli födda på nytt är den enda väg på vilken vi kan komma till Guds stad. Vägen är smal och den port vi går igenom är trång, men på den vägen kan vi leda människor och lära dem att de måste få ett nytt hjärta och en ny anda om de skall bli frälsta. Gamla nedärvda karaktärsdrag måste övervinnas. Själens naturliga benägenheter måste förändras. Allt bedrägeri, all falskhet och alla onda ord måste överges. Det liv man måste leva är det nya livet som sätter Kristi prägel på människorna.

Att orubbligt hålla fast vid sanningen

Det får inte finnas något hyckleri i deras liv som har ett så heligt och allvarligt budskap som det vi kallats att förkunna. Världen lägger märke till sjundedags-adventisterna därför att den vet en del om deras trosbekännelse och deras höga ideal. När den ser sådana som inte lever efter sin bekännelse, pekar de på dem med förakt.

De som älskar Jesus, skall under alla förhållanden inrätta sitt liv i överensstämmelse med hans vilja. De har bestämt sig för att stå (24) på Herrens sida, och deras liv skall framträda i skarp kontrast till det liv som världens människor lever. Frestaren skall komma till dem med sina insmickrande lockmedel och förförelser och säga: "Allt detta vill jag giva dig om du faller ned och tillbeder mig." Men de vet att han inte har något att erbjuda som är värt att ta emot, och de kommer att vägra att ge efter för hans frestelser. Genom Guds nåd kommer de att kunna bevara

sina principer rena och obesmittade. Heliga änglar är dem nära och Kristus uppenbaras i dem, när de trofast efterlever sanningen. De är i varje ögonblick beredda att tjäna Kristus och som sanna vittnen frambära ett övertygande vittnesmål till fördel för sanningen. De visar att det finns en andlig kraft som kan hjälpa människor att inte avvika det minsta från sanning och rättfärdighet, inte ens för alla de gåvor som människor kan ge dem. Var de än må befinna sig, kommer de att ära Gud, därför att de har inriktat sina liv efter hans vilja utan att tänka på vilka offer som skall komma att krävas av dem.

Ett världsomspännande budskap

Det ljus Gud har gett sitt folk får inte hållas kvar inom de församlingar som redan känner sanningen. Det måste sändas ut till jordens mörka platser. De som vandrar i ljuset, liksom Kristus är i ljuset, kommer att samarbeta med Frälsaren för att uppenbara för andra det som han har uppenbarat för dem. Det är Guds avsikt att sanningen för denna tid skall förkunnas för alla folk, nationer och språkområden. Ute i världen idag finns människor upptagna med att söka efter timlig vinning och världsliga nöjen. Det finns tusenden och åter tusenden som inte ägnar den minsta tid eller tanke åt sin egen frälsning. Tiden har kommit då budskapet om Kristi återkomst skall ljuda överallt i världen.

(25) Bevis som vi inte kan ta miste på, visar att slutet är nära. Varningen skall förkunnas utan tveksamhet. Väg måste beredas för Fridsfurstens ankomst på himmelens skyar. Det finns mycket att göra i de städer som ännu inte har hört sanningen för denna tid. Vi skall inte upprätta institutioner som i storlek och prakt skall kunna mäta sig med världens institutioner. Men med den outtröttliga uthållighet och aldrig svikande iver som Kristus visade i sitt arbete, skall vi i Herrens namn befrämja Guds verk.

Som ett folk behöver vi i hög grad ödmjuka våra hjärtan inför Gud i bön om hans förlåtelse för att vi har underlåtit att fullborda den evangeliska missionsbefallningen. Vi har upprättat stora centra på några få platser och låtit många viktiga städer förbli obearbetade. Låt oss nu ta itu med det arbete som är bestämt för oss, och förkunna det budskap som skall väcka människor till att förstå i vilken fara de befinner sig. Om varje sjundedags-adventist hade utfört den uppgift som lagts på honom, skulle antalet av de troende nu ha varit mycket större än det är. I alla städer i Amerika skulle det ha funnits några som blivit ledda till att ge akt på budskapet att lyda Guds lag.

På några platser har budskapet om att helighålla sabbaten framhållits med klarhet och kraft, medan andra platser har lämnats utan varning. Vill inte de som känner sanningen vakna upp inför det ansvar som vilar på dem? Mina bröder, ni har inte råd att begrava er själva i världsliga företag och intressen. Ni har inte råd att försumma den uppgift som getts er av Frälsaren.

Allting i universum uppfordrar dem som känner sanningen, till att utan förbehåll viga sig åt förkunnelsen av den sanning som uppenbarats för dem i den tredje ängelns budskap. Allt det som vi ser och hör kallar oss till våra plikter. Den verksamhet som Satans (26) redskap utför är en uppfordran till varje kristen att stå på sin post.

Det slags arbetare som behövs

Den uppgift vi fått är stor och betydelsefull och den kräver kloka, osjälviska människor, sådana som förstår vad det vill säga att ge sig själva helt i en osjälvisk ansträngning för att rädda människor. Men det finns inte något behov av den tjänst som människor som är ljumma kan utföra, för sådana människor kan Kristus inte använda. Sådana människor behövs som har hjärtan som kan beröras av mänskligt lidande och som i sitt liv bär vittnesmål om att de tar emot ljus, liv och nåd, och för det till andra.

Guds folk skall komma nära Kristus i självupppoffring och självförsakelse och deras enda mål skall vara att förkunna nådens budskap för världen. Några kommer att arbeta på ett sätt och några på ett annat, eftersom Herren kallar dem och leder dem. Men de måste alla göra en förenad ansträngning och söka göra verksamheten till en fullkomlig helhet. I tal och skrift skall de arbeta för honom. Sanningens tryckta ord måste översättas till olika språk och föras ut till jordens ändar.

Jag blir ofta betryckt, eftersom så många som kunde göra något, inte gör någonting. De är ett byte för Satans frestelser. Det förväntas att varje församlingsmedlem som känner till sanningen skall arbeta så länge dagen varar, ty natten kommer då ingen kan arbeta. Snart kommer vi att förstå vad natten betyder. Guds Ande blir alltmer sorgsen och håller på att överge jorden. Folken vredgas. Man gör omfattande förberedelser för krig. Natten är nära. Församlingen måste vakna upp och gå ut för att utföra det arbete som har lagts på dem. Varje troende, lärd eller olärd, kan förkunna budskapet.

Evigheten ligger framför oss. Vad tänker vi på när vi (27) hänger fast vid vår egenkärlek och vår benägenhet till bekvämlighet, medan människor överallt omkring oss går mot fördärvet? Har våra hjärtan blivit helt och hållet opåverkbara? Kan vi inte inse och förstå att vi har en uppgift att utföra för att hjälpa andra? Mina bröder och systrar, finns det bland er sådana som har ögon och inte ser eller öron och inte hör? Har Gud förgäves gett er kunskap om sin vilja? Har han förgäves sänt er varning på varning om att slutet är nära? Tror ni på det som har sagts i hans ord om det som skall komma över jorden? Tror ni att Guds straffdomar hänger över jordens inbyggare? Hur kan ni då sitta i lugn och ro, likgiltiga och liknöjda?

Varje dag som går för oss närmare avslutningen. För den oss också närmare Gud? Är vi klarvakna i bönen? Dem som vi dagligen umgås med behöver vår hjälp och vår vägledning. Deras sinnen är kanske i ett sådant tillstånd att den Helige Ande skulle kunna låta ett ord som uttalas i rätt tid, finna grogrund "som en stadig spik i en fast vägg". I morgon kommer kanske några av dessa människor att vara där vi aldrig mer kan nå dem. Hur har vårt inflytande över dessa medvandrare varit? Vad har vi gjort för att vinna dem för Kristus? Tiden är kort, och våra krafter måste organiseras till att utföra en större uppgift. Det behövs arbetare som inser storheten i verket och som vill ta itu med arbetet, inte på grund av den lön de får utan därför att de förstår hur nära slutet är. Tiden kräver större skicklighet och en djupare helgelse. O, detta ämne upptar mig till den grad att jag ropar till Gud: "Väck upp budbärare och sänd dem, fyllda med en känsla av sitt ansvar, budbärare i vilkas

hjärtan självförgudningen som ligger till grund för all synd, har blivit korsfäst."

En intrycksfull scen

(28) I nattens syner har en mycket intrycksfull scen framställts för mig. Jag såg en väldig eldkula falla ned bland några byggnader och på ett ögonblick förvandla dem till ruiner. Jag hörde någon säga: "Vi visste att straffdomar skulle komma över jorden, men vi visste inte att de skulle komma så snart." Andra sade med ångestfyllda röster: "Ni visste det. Varför talade ni då inte om det för oss? Vi visste det inte." Från alla håll hördes liknande klandrande uttalanden.

Jag vaknade mycket förtvivlad. Jag lade mig att sova igen och jag tycktes nu vara i en stor folksamling. En med auktoritet talade till människoskaran framför vilken en karta över världen var utbredd. Han sade att kartan var en bild av Guds vingård som måste skötas. När ljuset från himmelen lyste på någon skulle denne reflektera ljuset till andra. Ljus skulle tändas på många platser, och från dessa ljus skulle ytterligare andra ljus tändas.

Orden upprepades: "I ären jordens salt; men om saltet mister sin salta, varmed skall man då giva det saltet igen? Till intet annat duger det än till att kastas ut och trampas ned av människorna. I ären världens ljus. Icke kan en stad döljas, som ligger uppe på ett berg? Ej heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljusstaken, så att det lyser för alla dem som äro i huset. På samma sätt må ock edert ljus lysa inför människorna, så att de se edra goda gärningar och prisade eder Fader som är i himmelen." (Matt. 5:13-16.)

Jag såg glimtar av ljus från städer och samhällen, från höjder och dalar på jorden. Människor var lydiga mot Guds ord, och som följd av detta restes (29) minnesmärken för honom i varje stad och samhälle. Hans sanning förkunnades överallt i världen.

Så togs kartan bort och en annan sattes upp på dess plats. På denna karta lyste ljus bara på några få platser. Resten av världen låg i mörker med bara en glimt av ljus här och där. Vår lärare sade: "Detta mörker är följden av att människor följer sitt eget tillvägagångssätt. De har närt nedärvida och tillägnade benägenheter till det onda. De har gjort tvivel och kritik och anklagelser till sina viktigaste sysslor i livet. Deras hjärtan är inte sådana som de borde vara inför Gud. De har gömt sitt ljus under en skäppa."

Om varje Kristi stridsman hade gjort sin plikt och alla väktare på Sions murar hade gett basunen ett klart ljud, skulle världen redan ha hört varningsbudskapet. Men arbetet ligger flera år efter. Medan människorna har sovit har Satan överlistat oss.

Vi måste sätta vår lit till Gud och gå stadigt framåt och utföra hans verk med osjälviskhet i ödmjukt beroende av honom. Vi måste överlämna oss själva och vårt nuvarande och framtida liv åt hans allvisa försyn, och oryggligt intill slutet behålla den tillit som vi hade i begynnelsen. Vi måste tänka på att det inte är på grund av vår värdighet som vi har tagit emot himmelens välsignelser utan på

grund av Kristi värdighet och därför att vi genom tron på honom tagit emot Guds överflödande nåd.

Hemmissionsarbete

(30) Gud förväntar sig personlig tjänst från var och en till vilken Han har anförtrott en kunskap om sanningen för denna tid. Alla kan inte åka som missionärer till främmande länder, men alla kan vara missionärer hemma i sina familjer och grannskap. Det finns många sätt genom vilka församlingsmedlemmar kan delge budskapet till dem runtomkring sig. Ett av de mest framgångsrika sätt är att leva hjälpsamma, osjälviska, kristna liv. De som kämpar livets strid med stor motgång kan förfriskas och stärkas med små uppmärksamhetsbevis som inte kostar något. Vänliga ord uttalade med enkelhet, små uppmärksamhetsbevis helt enkelt givna, kommer att sopa bort moln av frestelse och tvivel som samlar sig över människan. Ett sant hjärtligt uttryck med Kristuslik sympati, givet med enkelhet, har kraft att öppna dörren till hjärtan som behöver Kristi Andes lättförståeliga och finkänsliga beröring.

Med vilken glädje tar inte Kristus emot varje människa som överlämnar sig åt honom! Han förenar det mänskliga med det gudomliga för att han skall kunna förmedla till världen den mänskliggjorda kärlekens mysterier. Tala om detta, bed om detta, sjung om detta, fyll världen med hans sannings budskap och fortsätt med att tränga in i främmande länder.

Himmelska krafter väntar på att få samarbeta med människor för att uppenbara för världen vad människor kan bli och vad de genom sitt inflytande kan göra för att rädda människor som håller på att gå förlorade. Den som i sanning är omvänd kommer att vara så full av Guds kärlek att han kommer att längta efter att få ge andra del av den glädje han själv äger. Herren vill att församlingen skall visa världen helgelsens skönhet. Den skall uppenbara kraften (31) i den kristna religionen. Himmelen skall ge återsken i den kristnes karaktär. De som befinner sig i mörkret skall höra ljud av tacksägelse och lovsång. Genom att försöka göra gott mot andra skall vi ge uttryck för vår tacksamhet för evangeliets glada budskap, för dess löften och försäkringar. När vi utför detta arbete förmedlar vi strålar av himmelsk rättfärdighet till trötta, förvirrade, lidande människor. Det blir som om en källa öppnats för den trötta, törstige vandraren. Vid varje barmhärtighetsgärning och vid varje kärlekshandling är Guds änglar närvarande.

Vårt exempel

Kristi verksamhet skall vara vårt exempel. Han gick ständigt omkring och gjorde gott. I templet och synagogorna, på stadernas gator, på marknadsplatserna och i verkstäderna, vid sjöstranden och uppe bland bergen predikade han evangelium och botade de sjuka. Han levde ett liv av osjälvisk tjänst och hans liv skall vara vår lärobok. Hans milda, medkännande kärlek tillrättavisar vår själviskhet och hjärtlöshet.

Varhelst Kristus gick spred han välsignelse på sin väg. Hur många av dem som bekänner sig att tro på honom har lärt sig att undervisa i vänlighet, medkänsla och oegennyttig kärlek? Lyssna till hans stämma när han talar till de svaga, de trötta, de hjälplösa: "Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro." (Matt. 11:28.) Hans tålmod tröttnade aldrig, han höll aldrig sin kärlek tillbaka.

Kristus uppmanar oss att arbeta tåligt och uthålligt för de tusentals som är på väg att förgås i sina synder, spridda i länder likt vrak på en öde kust. De som skall få del av Kristi kärlek måste också få del i hans tjänst. De måste hjälpa de svaga, de förtvivlade och modlösa.

(32) De som tar itu med detta arbete bör göra Kristi liv till sitt ständiga studium. De bör arbeta mycket intensivt och använda varje förmåga i Herrens tjänst. Värdefulla resultat kommer att följa på uppriktig, osjälvisk möda. Hos den store Läraren kommer de att få den högsta utbildning som kan fås. Men de som inte till andra förmedlar det ljus de har tagit emot, kommer en gång att finna att de har lidit en fruktansvärd förlust.

Människor har ingen rätt att anse att det finns en gräns för de ansträngningar de skall göra i arbetet för att rädda människor. Blev Kristus någonsin trött i sitt arbete? Drog han sig någon gång tillbaka från uppoffringar och möda? Medlemmarna i församlingen skall göra samma uthålliga, ihärdiga ansträngningar som han gjorde. De skall alltid vara beredda att gå till handling, lydiga mot Mästarens befallningar. Varhelst vi ser ett arbete som väntar på att bli gjort skall vi ta itu med det och göra det, medan vi ständigt ser upp till Jesus. Om våra församlingsmedlemmar ville följa detta råd skulle hundratals människor vinnas för Jesus. Om varje församlingsmedlem vore en levande missionär skulle evangelium hastigt bli förkunnat i alla länder, för alla slakten, stammar och språkområden.

Resultat av helhjärtad möda

Låt helgade förmågor sättas in i arbetet med att förkunna sanningen för vår tid. Om fiendens styrkor avgår med segern nu, beror det på att församlingarna har försummat det arbete som Gud gett dem. Under årtal har arbetet blivit framställt för oss men många har sovit. Om sjundedags-adventisterna nu vill vakna och utföra det arbete som är bestämt för dem, kommer sanningen att framhållas i våra försummade städer i klara och tydliga ord och med Andens kraft.

När helhjärtat arbete utförs kommer verkan (33) av Kristi nåd att synas. Väktarna på Sions murar skall vara klarvakna och de skall väcka andra. Guds folk skall vara så allvarligt och trofast i sitt arbete för honom, att all egennytta i deras liv tas bort. Då kommer hans arbetare att se öga mot öga, och Herrens arm kommer att bli uppenbarad med den kraft som visade sig i Kristi liv. Förtroendet blir återupprättat och det blir enighet i församlingarna överallt inom våra led.

Olika slags tjänst

Herren kallar sitt folk till att utföra olika slags arbete. De som bor vid huvudvägarna och de som bor på ensliga platser skall få lyssna till evangeliets budskap.

Församlingsmedlemmarna skall utföra evangeliskt arbete hemma hos grannar som ännu inte har fått de fulla bevisen för sanningen för denna tid.

Gud kallar på kristna familjer att resa till platser som ännu ligger i mörker och villfarelse, för att de där skall arbeta med visdom och kärlek till Mästaren. Det krävs självupoffring att svara på en sådan kallelse. Medan många väntar till dess att varje hinder är avlägsnat går människor i döden utan hopp och utan Gud i världen. Det finns många, oerhört många som bara för tillfälliga fördelar eller för att skaffa sig vetenskaplig forskning vågar sig ut till hälsofarliga områden och uthärdar svårigheter och umbäranden. Var finns de som är villiga att göra detta för att kunna berätta för andra om Frälsaren? Var finns de människor som vill resa till platser som behöver evangelium för att visa dem som är i mörker till Frälsaren?

Låt våra publikationer sättas i omlopp

Många bland Guds folk skall gå ut med våra publikationer till platser där den tredje ängelns budskap (34) aldrig har blivit förkunnat. Våra böcker måste ges ut på många olika språk. Med dessa böcker skall ödmjuka, trofasta människor gå ut som kolportörevangelister och bära med sig sanningen till sådana som annars aldrig skulle få upplysning om den. De som tar upp detta arbete bör vara beredda på hälsomissionsarbete. De sjuka och lidande skall hjälpas. Många som blir föremål för detta barmhärtighetsarbete kommer att lyssna till livets ord och ta emot dem.

Den litteraturevangelists arbete, vars hjärta är genomsyrat med den Helige Ande, är fyllt med underbara möjligheter för det goda. Att presentera sanningen med kärlek och enkelhet, från hem till hem, är i överensstämmelse med den undervisning Kristus gav Sina lärjungar när Han sände ut dem på deras första missionstur. Med lovsånger, med hänsynsfulla och hjärtliga böner, kommer många att nås. Den gudomlige arbetaren kommer närvara för att inge hjärtan övertygelse. "... Jag är med er alla dagar...", är Hans löfte. Försäkrade med en sådan hjälparens bestående närvaro får vi verka med tro och hopp och mod.

Från stad till stad, från land till land, bör de frambära de publikationer som innehåller löftet om Frälsarens snara ankomst. Dessa publikationer bör översättas till varje språk, eftersom evangeliet skall predikas för hela världen. Till varje arbetare lovar Kristus den gudomliga duglighet som kommer att göra hans verk framgångsrikt.

De som länge har känt sanningen behöver söka Herren med största allvar, så att deras hjärtan kan fyllas med en beslutsamhet att arbeta för sina grannar. Mina bröder och systrar, besök dem som bor nära er, och sök att med sympati och vänlighet nå deras hjärtan. Se till att arbeta på ett sätt som för bort fördomar istället för att skapa dem. (35) Och kom ihåg att de som känner sanningen för denna tid och ändå begränsar sina ansträngningar till sina egna församlingar, som vägrar att arbeta för sina oomvända grannar, kommer att kallas till räkenskap för sina ouppfyllda plikter.

Låna era grannar några av våra mindre böcker. Om deras intresse väcks, ta några av de större böckerna. Visa

dem *Kristi Liknelser* [numera med titeln *Säningsmannen*]. Berätta för dem om dess bakgrund, och fråga dem om de inte vill ha ett exemplar. Om de redan har den, fråga dem om de inte vill läsa andra, liknande böcker. Säkra, om möjligt, ett tillfälle att lära dem sanningen. Vid alla vatten skall ni så sanningens frön, fastän ovissa om vilket som skall blomstra, det ena eller det andra.

Arbete i hemmen

I många stater finns det områden med arbetsamma, välbärgade bönder som aldrig har hört sanningen för denna tid. Sådana platser bör upparbetas. Låt våra lekmän ta itu med detta arbete. Våra lekmän kan göra mycket i sitt eget grannskap genom att låna ut och sälja böcker, genom att sprida tidningar och genom att ge bibelstudier. Om de är fulla av kärlek till människor, kan de förkunna budskapet med sådan kraft att många blir omvända.

Två bibelinstruktörer satt hos en familj. Med Bibeln liggande öppen framför sig framhöll de Herren Kristus som den syndförlåtande Frälsaren. Allvarlig bön uppsändes till Gud och genom inflytandet av Guds Ande blev hjärtan påverkade och uppmjukade. Det fanns friskhet och kraft i deras böner. Under det att de förklarade Guds ord såg jag ett milt, klart ljus stråla över Bibeln och jag sade stillsamt: "Gå ut på vägar och stigar och nödgå människor att komma hitin, så att mitt hus bliver fullt." (Luk. 14:23.)

(36) Det dyrbara ljuset fördes vidare från granne till granne. Familjealtaren som hade varit nedbrutna byggdes upp igen och många omvände sig.

Mina bröder och systrar, överlämna er åt Herren för att göra tjänst åt honom. Låt inget tillfälle gå förlorat för att utföra något. Besök de sjuka och lidande och visa dem vänligt intresse. Om det är möjligt, gör något för deras välbefinnande. På det sättet kan ni påverka hjärtana och tala ett ord om Kristus.

Först i evigheten kommer det att bli uppenbart hur vittfamnande ett sådant arbete kan bli. Andra vägar att göra nytta kommer att öppna sig för dem som är villiga att utföra den plikt som ligger dem närmast. Det vi nu behöver är inte lärda, skickliga talare utan ödmjuka, kristna människor som hos Jesus från Nasaret har lärt sig att vara saktmodiga och ödmjuka. De som i förtroende till hans styrka vill gå ut på vägar och stigar med inbjudningen: "Kommen, ty nu är allt redo." (Luk. 14:17.)

De som förstår sig på att odla jorden och sådana som kan bygga enkla, billiga hus kan vara till hjälp. De kan göra ett utmärkt arbete och samtidigt genom sin livsföring uppenbara de höga ideal som det är detta folks förmån att kunna uppnå. Bönder, tjänstemän, byggmästare och sådana som är duktiga i olika andra sysslor bör resa till försummade platser för att hjälpa upp jordbruket, börja industrier, bygga anspråkslösa hem åt sig själva och förmedla till sina grannar kunskap om sanningen för denna tid.

Arbete för kvinnor

Det finns ett omfattande arbetsområde för kvinnor likaväl som för män. Den duktiga kokerskan, sömmerskan,

sjuksköterskan – all deras hjälp är nödvändig. Lär medlemmarna i fattiga (37) hem att laga mat, att sy och laga sina egna kläder och vårda de sjuka och att sköta hemmet på rätt sätt. Också barnen bör läras att göra en eller annan barmhärtighetsgärning för sådana som har det sämre ställt än de själva.

Hemmet ett missionsfält

Föräldrar bör inte glömma att det finns ett stort missionsfält framför dem i hemmet. I de barn som har anförtrotts varje moder skall hon se en helgad uppgift från Gud. ”Ta denne son, denna dotter”, säger Gud, ”och fostra honom för mig. Utveckla hos barnet en karaktär som har formats för att passa i palats så att de skall kunna skina i Herrens gårdar för alltid.” Det ljus och den härlighet som lyser från Guds tron vilar på den trofasta modern då hon försöker fostra sina barn att motstå det ondas inflytande.

En plats för var och en

Det finns ett angeläget arbete för varje par händer att utföra. Låt varje handling göra sitt till för att höja människorna. Det finns så många som behöver hjälp. Den som inte lever för att vara sig själv till lags utan för att vara till välsignelse för dem som får åtnjuta så litet av livets goda, kommer att känna sitt hjärta klappa av tillfredsställelse. Varje dagdrivare bör vakna upp och ställa sig ansikte mot ansikte med livets verkligheter. Ta Guds ord och granska dess innehåll. Om ni är Ordets görare kommer livet i sanning att bli en levande verklighet för er och ni skall finna att belöningen blir stor.

Herren har en plats för alla i sin stora planering. Gåvor som inte är nödvändiga har inte blivit givna. Om gåvan än är liten, har Gud plats för den. Och om denna enda gåva används i trohet kommer den att utföra just det arbete Gud har bestämt den till. Genomsnittsmänniskans förutsättningar behövs i arbetet från hem till hem. (38) I detta arbete kan hon utträta mer än vad en överlägsen begåvning klarar av.

Tusentals tillfällen att göra nytta ligger öppna framför oss. Vi beklagar att hjälpmedlen för tillfället är så begränsade, medan olika och angelägna krav ställs på oss om medel och arbetare. Om vi verkligen toge saken allvarligt skulle vi redan nu kunna öka hjälpmedlen hundrafaldigt. Egennyttiga och själviska hänsyn stänger vägen. ...

Församlingsmedlemmar, låt ljuset lysa fram. Låt era röster höras genom ödmjuk bön, som vittnen mot omåttlighet, denna världens dårskap och nöjen, och genom att förkunna sanningen för denna tid. Er röst, ert inflytande, er tid – alla dessa är gåvor från Gud och ska brukas till att vinna människor för Kristus.

Besök era grannar och visa ett intresse för deras frälsning. Uppväck all andlig kraft till verksamhet. Berätta för dem ni besöker att alla sakers slut är för handen. Herren Jesus Kristus kommer att öppna dörren till deras hjärtan och kommer att göra bestående intryck på deras förstånd.

Sträva efter att väcka män och kvinnor ur deras andliga okänslighet. Berätta för dem hur ni funnit Jesus och hur välsignade ni har varit sedan ni vunnit en erfarenhet i Hans tjänst. Berätta för dem vilka välsignelser som kommer till

er när ni sitter vid Jesu fötter och lär er dyrbara lärdomar från Hans ord. Berätta för dem om den lycka och glädje som finns i det kristna livet. Era varma, glödande ord kommer att övertyga dem om, att ni har funnit den kostsamma pärlan. Låt era muntra, uppmuntrande ord visa att ni sannerligen har funnit den högre stigen. Detta är äkta missionsarbete, och allteftersom det utförs, kommer många att vakna som ur en dröm.

(39) Till och med under det att Guds folk är upptagna med sitt dagliga arbete kan de leda andra till Kristus. Och under det att de gör detta kan de ha den dyrbara försäkran om att Frälsaren är närvarande. De behöver inte tänka på att de har överlämnats till att lita på sina egna svaga ansträngningar. Kristus kommer att ge dem ord att tala, ord som kan vederkvicka, uppmuntra och styrka stackars kämpande människor som vandrar i mörker. Deras egen tro blir styrkt när de känner att Återlösarens löfte blir uppfyllt. De är inte till välsignelse bara för andra, utan det arbete de utför för Kristus skänker dem själva välsignelse.

Det finns många som kan och bör göra det arbete jag här har berört. Min broder, min syster, vad gör du för Kristus? Söker du att vara till välsignelse för andra? Tröstar du dem med vänliga medkännande ord? Gör du allvarliga ansträngningar att vinna andra för Frälsaren?

Följden av att underlåta att arbeta

Jämförelsevis föga missionsarbete blir utfört. Och vad blir följderna av detta? De sanningar som Kristus gav framhålls inte. Många bland Guds folk växer inte till i nåd. Många befinner sig i ett obehagligt, klagande sinness tillstånd. De som inte hjälper andra att inse betydelsen för denna tid, har anledning att vara missnöjda med sig själva. Satan använder sig av detta drag i deras erfarenhet och får dem att kritisera och finna fel. Om de vore ivrigt upptagna av att söka lära känna Guds vilja och handla efter den, skulle de känna en sådan börda för förlorade människor och en sådan oro i sitt sinne att de inte skulle kunna låta bli att följa befallningen: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat." (Mark. 16:15.)

(40) En vädjan om oförtröttlig verksamhet

Herren manar sitt folk att vakna upp ur sömnen. Alltings slut är nära. När de som känner sanningen blir Guds medarbetare kommer rättfärdighetens frukter att visa sig. När Guds kärlek visar sig i missionsarbetet kommer många att vakna upp och inse det syndiga i sitt eget handlingssätt. De kommer att inse att deras tidigare egenkärlek har gjort dem oanvändbara som Guds medarbetare. När Guds kärlek uppenbaras sådan som den kommer till uttryck i oegennyttig tjänst för andra, blir den ett medel som får många människor att tro på Guds ord just som det står.

Gud vill uppfriska sitt folk genom den Helige Andes gåva, genom att döpa dem på nytt i sin kärlek. Det är inte knapphet på Anden i församlingen som skall göra den åtråvärd. Efter det att Kristus hade uppfarit till himmelen kom den Helige Ande över de väntande, bedjande, troende lärjungarna med en fullhet och en kraft som trängde in i varje enskilt hjärta. I framtiden skall jorden bli upplyst av Guds härlighet. Ett heligt inflytande skall gå ut till världen från dem som är helgade genom sanningen. Jorden skall bli omsluten av en nådens atmosfär. Den Helige Ande

skall arbeta med människornas hjärtan, ta det som hör Gud till och visa det för människorna.

Missionsfamiljer

Väldigt mycket mera kan göras för Kristus om alla som har sanningens ljus skulle utöva sanningen. Det finns hela familjer som skulle kunna vara missionärer genom att företa sig personligt arbete, kämpa för Mästaren med sysselsatta händer och aktiva hjärnor, visa fram nya metoder för Hans arbetes framgång. Det finns allvarliga, förståndiga, (41) hjärtevarma män och kvinnor som skulle kunna göra mycket för Kristus om de ville överlåta sig till Gud, dra sig nära Honom och söka Honom med hela hjärtat.

Mina bröder och systrar, ta aktiv del i arbetet att frälsa människor. Detta arbete kommer ge liv och vitalitet till de intellektuella och andliga krafterna. Ljus från Kristus kommer att lysa upp förståndet. Frälsaren kommer att bo i era hjärtan, och i Hans ljus kommer ni att se ljus.

Helga er helt till Guds verk. Han är er styrka. Han kommer att vara vid er högra hand och hjälpa er att föra Sin nåderika plan framåt. Nå dem runt omkring er genom personlig verksamhet. Bli bekanta med dem. Tal kommer inte att åstadkomma det som behöver göras. Änglar från Gud följer er till deras bostäder, som ni besöker. Detta arbete kan inte göras genom ombud. Pengar som lånas ut eller ges bort kan inte åstadkomma det. Predikningar kommer inte att räcka. Genom att besöka människorna och tala, be, och sympatisera med dem, kommer ni att vinna hjärtan. Detta är det högsta missionsarbete som ni kan göra. För att göra det, kommer ni att behöva beslutsam och uthållig tro, outtröttligt tålamod och en djup kärlek till levande varelser.

Hitte hem till de människor i vars grannskap ni lever. Allteftersom ni berättar för dem om sanningen, bruka Kristuslika och sympatiska ord. Kom ihåg att Herren Jesus är arbetets Mästare. Han vattnar fröna som såtts. Han sätter ord i ert förstånd som kommer att nå hjärtan. Förvänta er, att Gud kommer att hålla uppe den hängivne, osjälviske arbetaren. Lydnad, barnlig tro, tillit till Gud – dessa kommer att medföra frid och glädje. Arbeta oegennyttigt, kärleksfullt och tålmodigt för alla, som ni förs till kontakt med. Visa ingen brist på tålamod. Yttra inte ett ovänligt ord. Låt Kristi kärlek finnas i era hjärtan, vänlighetens lag på era läppar.

(42) Det är ett mysterium att det inte finns hundratals som arbetar där det nu bara finns en. Det himmelska universum är förvånat över den likgiltighet, den kyla och den orkeslöshet som de har som påstår sig vara Guds söner och döttrar. I sanningen finns en levande kraft. Gå framåt i tro, och förkunna sanningen som ni trott den. Låt dem för vilka ni verkar se att för er är den verkliga en levande verklighet.

Utveckling genom tjänst

De som ger sina liv till Kristuslik tjänst känner vad som menas med sann lycka. Deras intressen och deras böner sträcker sig långt bortom jaget. De växer själva allteftersom de försöker att hjälpa andra. De blir bekanta med de härligaste planerna, de mest rörande företag, och

hur kan de annat än växa när de ställer sig i det gudomliga ljusets och välsignelsens kanal? Sådana får visdom från himmelen. De identifieras mer och mer med Kristus i alla Hans planer. Det finns inget tillfälle för andligt stillestånd. Självisk strävan och sökandet efter sitt eget tillrättavisas genom ständig kontakt med sakens drag, den upphöjda längtan, som hör till höga och heliga aktiviteter.

Behovet av allvarlig ansträngning

(43) I Andens kraft skall Kristi utvalda tjänare vittna om sin Ledare. Frälsarens brinnande önskan om frälsning för syndare skall känneteckna deras arbete. Den nådefulla inbjudan som först gavs av Kristus skall föras vidare av mänskliga röster och ljuda genom världen: "Den som vill, han tage livets vatten för intet." (Upp. 22:17.) Församlingen skall säga: "Kom!" Varje krafttillgång i församlingen skall vara aktivt upptagen på Kristi sida. Kristi efterföljare skall sluta sig samman i en kraftig ansträngning för att rikta världens uppmärksamhet på profetiorna i Guds ord, som så snabbt blir uppfyllda. Vantro och spiritualism håller på att få ett starkt fotfäste i världen. Skall de som har fått stort ljus vara kalla och svaga i tron i denna tid?

Vi står på själva gränsen till nödens tid. Förvecklingar som vi knappast har drömt om ligger framför oss. En kraft från djupet kommer människorna att kämpa mot himmelen. Människor har förenat sig med Satans redskap för att tillintetgöra Guds lag. Inbyggarna på jorden kommer snabbt att likna människorna på Noas tid, då vattenfloden tog dem allesammans bort, liksom Sodoms inbyggare som blev förtärda av eld från himmelen. Satans krafter är i verksamhet för att leda människors tankar bort från de eviga verkligheterna. Fienden har lagt förhållandena tillrätta så att det passar hans avsikter. Världsliga sysslor, tidens möda – sådana saker upptar tankarna hos människorna. Nöjen och meningslös läsning förstör omdömesförmågan. På den breda vägen som för till evigt fördärv går en stor skara. Världen är full av våld, (44) utsvävningar och dryckenskap håller på att omvända församlingen. Guds lag som är rättfärdighetens gudomliga måttstock, förklaras vara ogiltig.

I denna tid – en tid med överväldigande orättfärdighet – skall ett nytt liv, som kommer från källan till allt liv, ges dem som har Guds kärlek i sina hjärtan, och de skall gå ut med kraft och förkunna budskapet om en korsfäst och uppstånden Frälsare. De skall arbeta allvarligt och outtröttligt för att föra människor till frälsning. Deras exempel skall vara sådant att de utövar ett avgörande inflytande på sin omgivning.

Allt annat skall de räkna som förlust i jämförelse med det som är långt större, nämligen att känna Jesus Kristus, vår Herre.

Vi skulle nu vara besjälade av ett djupt allvar. Våra sovande krafter bör väckas till outtröttlig ansträngning. Gudhängivna arbetare bör dra ut på fältet för att bana väg för konungen och vinna seger på nya platser. Min broder,

min syster, betyder det inte något för dig att veta att människor varje dag går ned i graven utan att ha blivit varnade och utan att bli frälsta, omedvetna om sitt behov av evigt liv och den försoning som har utförts för dem av Frälsaren? Betyder det inte någonting för dig att världen snart skall ställas inför Jehova och hans överträdde lag? Himmelens änglar är förvånade över att de som i så många år har haft ljuset, inte har fört sanningens fackla ut till de mörka platserna på jorden.

Det oändliga värdet av det offer som krävdes för vår återlösning avslöjar att synden är ett fruktansvärt ont. Gud kunde ha tagit bort denna skamfläck på skaparverket genom att utrota syndaren från jordens yta. Men ”så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.” (Joh. 3:16.) Varför finns det då inte mera allvar hos oss? Varför är det så många som går sysslolösa? (45) Varför försöker inte alla de som bekänner sig älska Gud, upplysa sina grannar och sina umgängesvännar, så att dessa inte längre skall ringakta en sådan frälsning?

Brist på sympati

Bland dem som bekänner sig vara kristna idag, råder en fruktansvärd brist på den sympati som man borde känna för icke frälsta människor. Hur skall vi kunna förstå hur helig och betydelsefull den uppgift är som vi har kallats till med dessa ord: ”Vaka över de människor som ni skall göra räknenskap för”, om våra hjärtan inte slår i takt med Kristi hjärta? Vi talar om kristen mission. Ljudet av våra röster hörs, men följer vi Kristi medkännande längtan efter att vinna människor? ...

Frälsaren var en outröttlig arbetare. Han mätte inte Sitt arbete med timmar. Hans tid, Hans hjärta och Hans styrka gavs till verksamhet som gynnade mänskligheten. Hela dagar ägnades åt verksamhet, och hela nätter gick åt till bön, för att Han skulle kunna vara beredd på att möta den förrädiske fienden i allt hans förledande arbete, och stärkt till att göra Sitt arbete att lyfta upp och återställa mänskligheten.

Den man som älskar Gud mäter inte sitt arbete med åttatimmarssystemet. Han arbetar alla stunder och är aldrig pliktlös. Allteftersom tillfälle finns gör han gott. Överallt, vid alla tider och på alla platser, finner han tillfällena att arbeta för Gud. Han bär med sig väldoft vart han än går. En sund atmosfär omger honom. Skönheten som hans välordnade liv och gudfruktiga uppförande har, inspirerar andra med tro och hopp och mod.

Det är hjärteliga missionärer som behövs. Ryckiga ansträngningar kommer att åstadkomma lite gott. Vi måste fånga uppmärksamheten. Vi måste ha en djup och allvarlig uppriktighet.

Genom aggressiv krigföring, mitt i motgång, risk, förlust och mänskligt lidande, skall frälsningsarbetet framföras. Vid en viss strid, när en av trupperna i den attackerande styrkan blev tillbakalagen av fiendehorderna, stod fälttecknet ständaktigt kvar, medan trupperna drog sig tillbaka. Kaptenen ropade till honom att hämta tillbaka den färggranna flaggan, men fälttecknets svar var: ”Led männen åter till den färggranna flaggan!” Detta är det

arbete som beror på varje trogen standarbärare – att leda männen till den färggranna flaggan. Herren påkallar helhjärtade. Vi vet alla att många bekännande kristnas synd är att de saknar det mod och den kraft som behövs för att leda sig själva och dem, som är i kontakt med dem, till standaret.

Från alla länder ljuder det makedoniska ropet: ”Kom över och hjälp oss!” Gud har öppnat arbetsfält för oss. Om människor bara ville samarbeta med de gudomliga redskapen skulle många, många människor vinnas för sanningen. Men de som bekänner sig vara Guds folk har sovit under det arbete som tilldelats dem. På många platser ligger fälten alltjämt förhållandevis obearbetade. Gud har sänt budskap efter budskap för att väcka folk att göra något och att göra det nu. Men på frågan: ”Vem skall jag sända?” är det få som har svarat: ”Här är jag, sänd mig!” (Jes. 6:8.)

När maklighetens och lättjans skamfläck en gång har avlägsnats från församlingen kommer Herrens Ande att visa sig i nåd. Gudomlig kraft kommer att uppenbaras. Församlingen kommer att visa hur härskarornas Gud verkar genom sin försyn. Sanningens ljus kommer att lysa med klara, kraftiga strålar och liksom på apostlarnas tid kommer många människor att vända sig från villfarelse till sanning. Jorden kommer att bli upplyst av Herrens härlighet.

Himmelens änglar har länge väntat på människorna, församlingens medlemmar, att de skall samarbeta med (47) dem i det stora verk som skall utföras. De väntar på dig. Så stort är fältet och så vittomfattande är planen, att varje helgat hjärta kommer att drivas till att tjäna som ett redskap för den gudomliga kraften.

Samtidigt kommer en kraft att vara verksam nedifrån. Under det att Guds nåds redskap arbetar genom människor, sätter Satan sina redskap i arbete och underlägger sig alla som vill låta honom härska över dem. Det kommer att bli många herrar och många gudar. Ropet kommer att ljuda: ”Se, här är Kristus!” och ”Där är Kristus!” Satans listiga planer kommer att göra sig gällande överallt för att leda människors uppmärksamhet bort från stundens plikter. Det kommer att ske tecken och under. Men i alla dessa uttryck för kraft kommer trons öga att kunna se förebud på den heliga och högtidliga framtid och den seger som väntar Guds folk.

Arbeta, o, arbeta och håll evigheten framför ögonen! Tänk på att varje kraft och förmåga måste helgas. Ett stort verk skall utföras. Låt denna bön stiga upp från obesmittade läppar: ”Gud vare oss nådig och välsigne oss, han låte sitt ansikte lysa och ledsaga oss, Sela, för att man på jorden må känna din väg, bland alla hedningar din frälsning.” (Ps. 67:2, 3.)

De som, om än i bara begränsad utsträckning, inser vad återlösningen betyder för dem och deras medmänniskor kommer att vandra i tro och kommer att i viss utsträckning inse mänsklighetens stora nöd. Deras hjärtan kommer att beröras av medlidande, när de ser den omfattande fysiska nöden hos de skaror som saknar mat och kläder och den moraliska nöden hos tusentals människor, som uppehåller

sig i skuggan av ett öde så fruktansvärt, att fysiskt lidande inte är någonting i jämförelse med det.

(48) Församlingens medlemmar bör tänka på att det inte kommer att ge dem frälsning att deras namn är inskrivna i församlingens böcker. De måste visa att de har godtagits av Gud, att de är arbetare som inte behöver skämmas. Dag efter dag skall de bygga upp sin karaktär efter Kristi anvisningar. De skall förbli i honom och ständigt öva tro på honom. På det sättet skall de växa upp till Kristi fullhets åldersmätt - sunda, glada, tacksamma kristna som Gud leder in i ett ständigt allt klarare och klarare ljus. Om de inte har haft den erfarenheten, kommer de att stå bland dem som en gång skall höja sina röster till en bitter klagan: "Skördetiden är förbi, sommaren är till ända, och ingen frälsning har kommit oss till del. Varför flydde jag inte till fästningen för att finna skydd, varför har jag lekt med min själs frälsning och föraktat nådens ande?"

"Herrens stora dag är nära, ja, den är nära, den kommer med stor hast." (Sef. 1:14.) Låt oss ta på oss evangeliets skor, färdiga att marschera ut på ett ögonblicks varsel. Varje timme, varje minut är dyrbar. Vi har ingen tid som vi kan använda till självisk tillfredsställelse. Överallt runt omkring oss finns människor som omkommer i synd. Varje dag finns det något vi kan göra för vår Herre och Mästare. Varje dag skall vi visa människor till "Guds Lamm som borttager världens synd".

"Varen därför ock I redo; ty i en stund, då I icke väntan det, skall Människosonen komma." (Matt. 24:44.) Gå till vila på kvällen med varje synd bekänd. Detta gjorde vi då vi väntade att möta vår Herre år 1844. Och nu är denna stora händelse närmare än då vi först kom till tro. Var alltid beredda, kväll, morgon och middag för att ni, när ropet ljuder: "Brudgummen kommer, gån ut och möten honom!" även om ni skulle bli väckta ur sömnen, skall kunna möta honom med era lampor beredda och brinnande.

"Obegränsat har ni fått, obegränsat skall ni ge"

(49) Självupoffring är Kristi lärors grundton. Ofta framställs och påbjuds den med språk som tycks befallande därför att Gud ser att det inte finns något annat sätt att frälsa människan än att skära bort själviskheten från hennes liv som, om den behövs, skulle förnedra hela varelsen.

Kristus blev fattig så att vi kan ta del av den vida överlägsna och härliga rikedom som varar i evighet. Se 2 Kor. 4:17. Vi skall utöva samma självupoffring som ledde Honom till att överlåta Sig själv till döden på korset, för att göra det möjligt för människor att ha evigt liv. Med alla medel som vi förbrukar skall vi sträva efter att uppfylla Hans målsättning som är A och O i all kristen ansträngning.

I Herrens skattkammare skall vi lägga alla medel som vi kan avvara. Behövande, obearbetade fält, ropar på dessa medel. Från många marker ljuder ropet: "Kom över ... och hjälp oss." Våra församlingsmedlemmar borde känna ett djupt intresse för missionsarbete hemma och i utlandet. Stora välsignelser kommer att komma till dem allteftersom de gör självupoffrande ansträngningar för att plantera sanningens standar inom nya landområden. De pengar som investeras i detta arbete kommer att medföra rik återbäring. Nyomvända som fröjdar sig i ljuset de fått från ordet, kommer i sin tur att ge av sina medel för att frambära sanningens ljus till andra.

Guds godhet

Gud ger till oss regelbundet, obegränsat och rikligt. Varje jordisk välsignelse kommer från Hans hand. Vad om Herren skulle sluta skänka oss sina gåvor? Vilket skrik av elände, lidande och nöd som skulle stiga upp från jorden! Vi behöver dagligen Jehovas godhets ofelbara flöde.

(50) Denna värld grundades och upprätthålls med Skaparens medlidsamma kärlek. Gud är givaren av allt vi har. Han kallar på oss att återföra till Honom en del av den rikedom Han har skänkt oss. Tänk på den omvårdnad Han ger jorden, då han sänder regn och solsken i rätt tid, för att växtligheten skall frodas. Skall inte mottagarna av Hans välsignelser visa sin tacksamhet genom att ge av sina medel för att hjälpa den lidande mänskligheten?

Det finns många människor som skall föras till den frälsande kunskapen i sanningen. Den slösaktige är långt från sin Faders hus, dödshungrig. Han bör vara föremålet för vårt förbarmande. Frågar du: "Hur ser Gud på dem som dör i sina synder?" Jag pekar dig till Golgata. Gud "utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." Joh. 3:16. Tänk på Frälsarens makalösa kärlek. Medan vi ännu var syndare dog Kristus för att rädda oss från evig död. Som tack för den stora kärlek med vilken Kristus älskat dig, skall du föra till Honom din tackgåva. Du skall göra dig själv till en tacksamhetsgåva. Din tid, dina begåvningar, dina medel – allt skall flöda till världen i en kärleksvåg för att frälsa de förlorade. Jesus har gjort det möjligt för dig att ta emot Hans kärlek och glädjas i samarbete med Honom för att arbeta under dess väldoftande inflytande. Han kräver att du brukar dina tillhörigheter i osjälvisk tjänst, så att Hans frälsningsplan för människor skall föras framåt med kraft. Han förväntar att du skall ge dina odelade krafter till Hans arbete.

Vill du säkra din egendom? Lagg den i den hand som bär korsfästelsens spikmärken. (51) Behåll den i din ägo, så kommer den att bli till din eviga förlust. Ge den till Gud, så bär den från den tidpunkten Guds påskrift. Den är bekräftad med Hans oföränderlighet. Vill du njuta av din förmögenhet? Använd den då till välsignelse för de lidande.

Världens behov av hjälp

Omfattningen av vårt arbete påkallar villig frikostighet från Guds folk. I Afrika, i Kina, i Indien finns det tusentals, ja, milliontals som inte hört budskapet om sanningen för denna tid. De måste varnas. Öarna i havet väntar på en kunskap om Gud. På dessa öar skall skolor

upprättas där de studerande skall förberedas för högre skolor inom räckhåll, där de kan utbildas och tränas, och skickas tillbaka till sina öar och hem för att ge till andra det ljus de fått.

I vårt eget land finns det mycket att göra. Det finns många städer att gå in i och varna. Evangelister bör finna sin väg till alla platser där människors förstånd upprörts över söndagslagsfrågan och över religionsläran i de allmänna skolorna. Det är sjundedags-adventisters försummelse att gripa dessa försynens tillfällen, som hindrar sakens framgång.

Herren har gjort oss till Sina förvaltare. Han har lagt Sina medel i våra händer för trofast utdelning. Han vill, att vi ger Honom Hans eget. Han har reserverat tiondet som Sin heliga del till bruk för att sända evangeliet till alla delar av världen. Mina bröder och systrar, bekänn och lämna er själviskhet, och för till Herren era gåvor och offer. För också till Honom tiondet som ni hållit undan. Kom och bekänn er försummelse. (52) Pröva Herren, såsom Han bjudit er att göra. ”Och för er skall jag skarpt tillrättvisa slukarna, så att de inte fördärvar frukten på marken. Inte heller vinstocken på fältet skall bli utan frukt, säger HERREN Sebaot.” Malaki 3:11(KJV).

Vår själviskhet – ett hinder för Guds arbete

Anvisningar har givits mig att det förekommer ett tillbakahållande av tiondet som troget bör föras till Herrens skattkammare för att stödja församlingstjänare och missionärer som öppnar Skriften för människor och arbetar från hus till hus. Arbetet att evangelisera världen har hindrats mycket genom personlig själviskhet. Några, även bland så kallade kristna, kan inte se att det evangeliska arbetet skall stödjas med de medel som Kristus givit dem. Pengar behövs för att arbetet som görs överallt i världen skall kunna föras framåt. Tusentals och åter tusentals dör i synd, och brist på medel hindrar förkunnelsen av sanningen som skall föras till alla folkslag och släkter och språk och folk. Det finns män som är redo att gå fram som Herrens budbärare, men som av brist på medel i kassan inte kan sändas till platser där människor tigger om att någon skall komma och lära dem sanningen.

Det finns många i vår värld som längtar efter att höra livets ord. Men hur kan de höra utan en predikant? Och hur kan de som sänds till dem leva utan stöd? Gud vill att Hans arbetares liv omsorgsfullt skall upprätthållas. De är Hans egendom, och Han vanäras när de tvingas slita på ett sådant sätt som skadar deras hälsa. Han vanäras också när otillräckliga medel gör att arbetare inte kan sändas åstad till utfattiga fält.

(53) I stället för att klaga på tjänstemännen i General-konferensen för att de inte kan svara på de mångdubblade ropen på män och medel, bör våra församlingsmedlemmar bära ett levande vittnesbörd om sanningens kraft genom att neka jaget och ge frikostigt för arbetets framgång. Låt våra systrar spara genom att vägra sätta dyr utsmyckning på sina klädesplagg. Låt varje onödig utgift skäras ner. Låt varje familj föra sina tionden och offergåvor till Herren.

Guds allmoseutdelare

De som sannerligen är omvända kommer att se på sig

själva som Guds allmoseutdelare och kommer att dela ut, för arbetets framgång, de medel Han har lagt i deras händer. Om Kristi ord skulle lydast, skulle det finnas tillräckliga medel i Hans kassa för Hans saks krav. Han har anförtrott ett överflöd av medel till män och kvinnor för frambärandet av Hans barmhärtiga välgörenhetsplan. Han bjuder Sina förvaltare av medel att investera sina pengar i arbetet att mätta de hungriga, klä de nakna, och predika evangeliet för de fattiga. En fullkomnad karaktär kan omöjligtvis uppnås utan självupoffring.

Aldrig fanns det en mera viktig tid i vårt arbetes historia än den nuvarande. Budskapet i det tredje kapitlet i Malaki kommer till oss. Det håller upp framför oss behovet av ärlighet i våra förbindelser med Herren och Hans arbete. Mina bröder, pengarna som ni brukar för att köpa och sälja och få vinst kommer att vara en förbannelse för er om ni undanhåller från Herren den del som är Hans. De medel som anförtrotts åt er för framförandet av Herrens arbete skall brukas genom att sända evangeliet till alla delar av världen.

Vi är Kristi vittnen, och vi skall inte tillåta (54) världsliga intressen och planer att suga upp vår tid och uppmärksamhet. Det finns högre intressen som står på spel. ”... sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.” Matt. 6:33. Kristus gav Sig själv, villigt och med glädje, till utförandet av Guds vilja. Han blev lydiga ända till döden – döden på korset. Fil. 2:8. Borde vi, med för ögonen allt, som Han har gjort, känna det som en prövning att förneka jaget? Skulle vi dra oss tillbaka från att delta i Kristi lidanden? Hans död borde sätta i rörelse varje fiber i vår varelse, och göra oss villiga att helga allt vi har och är till Hans arbete. När vi tänker på allt som Han har gjort för oss, borde våra hjärtan fyllas med tacksamhet och kärlek, och vi borde avstå från all själviskhet. Vilken plikt skulle hjärtat kunna vägra att utträta i Kristi kärleks sammanknytande inflytande?

Skall inte vi, genom att neka jaget, göra allt vi kan för att bedriva Guds barmhärtiga verksamhet? Kan vi se på det gudomliga nedstigandet, lidandet som Guds Son uthärdade, utan att fyllas med en önskan om, att tillåtas att offra något för Honom? Är det inte en stor ära att tillåtas att samarbeta med Honom? Han lämnade sitt himmelska hem för att söka upp oss. Skall inte vi bli Hans underherdar, för att söka efter de förlorade och vilsna? Skall inte vi i våra liv uppenbara Hans ömhet och förbarmande? Herren önskar av Sitt folk att de genom omvårdnad skall vara omtänksamma. Han önskar att de i allt skall utöva välbetänt förvalterskap. Om arbetarna i missionsfälten kunde få de medel som brukas för dyra inredningar och personlig prydnad, skulle Kristi kors' segrar räcka långt.

Inte alla kan göra stora upoffringar, inte alla kan göra stora arbeten och storslagna gärningar; men alla kan öva sig i att neka jaget, alla kan uppenbara Frälsarens osjälviskhet. Några kan (55) bära fram stora gåvor till Herrens kassa; andra kan bara lägga dit små mynt; men varje gåva som burits fram med uppriktighet godtas av Herren.

Vi vädjar om de pengar som förbrukas på onödiga saker. Mina bröder och systrar, slösa inte era pengar på att köpa onödiga saker. Ni kan tycka att dessa små summor inte uppgår till så mycket, men många bäckar små blir till en stor å. Skär bort varje överdriven utgift. Ge inte efter för något som bara är till för syns skull. Era pengar betyder människors frälsning. Låt det bli ett systematiskt givande med tanke på allas delaktighet. Några kanske inte kan ge en stor summa, men alla kan varje vecka lägga åt sidan något för Mästaren. Låt barnen göra sin del. Låt föräldrar lära sina barn att spara sina små mynt för att ge dem till Herren. Det evangeliska arbetet ska stödjas genom att neka jaget och göra uppoffringar. Genom de ansträngningar som Guds folk gör för att neka jaget, kommer andra att föras till tron, och dessa, i sin tur, kommer att hjälpa till att öka de offergåvor som görs, för att uträtta Herrens arbete. Omisskännliga bevis pekar på slutets närhet. Vägen måste förberedas på Fredsfurstens ankomst. Låt inte våra församlingsmedlemmar klaga på att de så ofta kallas på för att ge. Vad är det som gör de ofta förekommande anropen nödvändiga? Är det inte den snabba ökningen av missionsföretag? Skulle vi, genom att vägra att ge, fördröja tillväxten av dessa företag? Skulle vi glömma att vi är arbetare tillsammans med Gud? Från varje församling borde böner stiga upp till Gud för en ökad hängivenhet och givmildhet. Mina bröder och systrar, vädja inte om nedskärning i evangeliskt arbete. Så länge som det finns människor att frälsa, skall vårt intresse för frälsningsarbetet inte veta av något mojnande. Församlingen kan inte avkorta sitt uppdrag utan att förneka sin Mästare. (56) Alla kan inte åka utomlands som missionärer, men alla kan ge av sina medel för missionsprojekt utomlands.

Det finns nya fält att gå in på, och vi måste ha er hjälp. Skulle vi inte bry oss om uppdraget som givits oss, och så gå miste om löftets uppfyllelse som hör till uppdraget? Skulle Guds folk bli vårdslöst och likgiltigt, och vägra att ge av sina medel för bedrivandet av Hans arbete? Kan de göra detta utan att bryta sin förbindelse med Honom? De kanske planerar att härigenom vara sparsamma, men det är en sparsamhet fylld av rädsla som försätter dem där de är skilda från Gud.

Mina bröder och systrar, det är för sent att ägna er tid och styrka åt att tjäna jaget. Låt inte den sista dagen finna er utan den himmelska skatten. Sök att driva på korsets segrar, sök att upplysa människor, verka för era medvarelsers frälsning, så kommer ert arbete att bestå det prövande eldprovet.

Varje sann, självuppoffrande arbetare för Gud är villig att använda och användas för andras skull. Kristus säger: ”Den som älskar sitt liv förlorar det, och den som hatar sitt liv i den här världen, han skall bevara det och vinna evigt liv.” Joh. 12:25. Med uppriktiga, omtänksamma ansträngningar att hjälpa där hjälp behövs, visar den sanna kristne sin kärlek till Gud och till sina medvarelser. Kanske han förlorar sitt liv i tjänst; men när Kristus kommer för att samla till Sig Sina juveler, kommer han att finna det igen.

Mina bröder och systrar, använd inte en stor mängd tid och pengar på jaget, för syns skull. De som gör detta

tvingas lämna ogjorda många saker som skulle ha tröstat andra, och sänt en varm glöd till deras trötta sinnen. Vi behöver alla lära oss hur man troget utvecklar de tillfällen som så ofta kommer till oss, för att (57) ingjuta ljus och hopp i andras liv. Hur kan vi tillvarata dessa tillfällen, om våra tankar kretsar kring jaget? Den som är egocentrisk förlorar oräkneliga tillfällen att göra det som skulle ha medfört välsignelse för honom själv och andra. Det är Kristi tjänares plikt, under alla omständigheter, att fråga sig: Vad kan jag göra för att hjälpa andra? När han gjort sitt bästa skall han lämna följderna med Gud.

Gud har försett nöjen för alla som kan uppskattas av både rik och fattig – nöjet som finns i att odla rena tankar och osjälvvisk aktivitet, nöjet som kommer av att tala sympatiserande ord och utföra vänliga gärningar. Från dem som utför sådan tjänst, skiner Kristi ljus för att göra liv ljusare som förmörkats med många sorger.

Frestelsen kan komma till er att investera era pengar i mark. Kanske kommer era barn att råda er att göra detta. Men kan ni inte visa på en bättre väg? Har inte era pengar anförtrotts er för att sättas i omlopp med visdom, och läggas ut med hög ränta, så att Herren, när Han kommer, kan finna talenterna fördubblade? Kan ni inte se att Han vill att ni skall använda era medel som en hjälp att bygga möteslokaler och grunda hälsohem?

Vi behöver nu värdera människor mer än pengar. Om ni känner till ett högre arbete i denna värld än arbetet att frälsa människor, ett arbete som kommer att medföra bättre resultat för investeringen av medel, vill ni inte berätta för oss om det, så att vi kan mäta dess värde?

Jag fruktar att många ur vårt folk inte uppfattar hur viktigt Guds verk är. En som jag skrev till om pengar svarade mig så här: ”Jag fick ditt brev där jag ombads att låna er lite pengar. Men det fanns ett stycke land som barnen tyckte var tillrådligt för mig att köpa, och jag har investerat (58) mina överblivna medel i denna mark.” Hur mycket bättre det skulle varit för denne broder att investera sina pengar på att grunda hälsohem, där vittnesbörd bärs fram om sanningen för denna tid, eller på skolor som kommer att förse våra ungdomar med de bästa inflytanden, och i vilka de kan tränas till att bli missionärer för Gud.

Mina bröder och systrar, investera era medel i upprättandet av kristna missionsverksamheter, från vilka sanningens ljus lyser fram och drar människor till Gud. En människa, verkligt omvänd, som blir en missionär för Gud, kommer att vinna andra människor till Frälsaren.

Gud var Själv ursprunget till planer för framförandet av Sitt arbete. Han har försett Sitt folk med ett överskott av medel, så att de, när Han påkallar hjälp, kan svara, och säga: ”Herre, ditt pund har gett fler pund.”

Om de till vilka Guds pengar anförtrotts troget vill bära fram de medel som lånats dem till Herrens skattkammare, kommer Hans arbete snabbt att göra framsteg. Många människor kommer att vinnas för sanningens sak, och Kristi ankomstdag kommer att påskyndas. Män och kvinnor skall föras in under deras inflytande som är sanna, uppriktiga, helhjärtade arbetare, som verkar för människor

såsom de som måste lämna fram sina räkenskaper. Alla som döpts in i ett mått av den apostoliska andan kommer att måsta bli Guds missionärer. Om de vill vara sanna och fasta i tron, om de inte vill sälja sin Herre för vinning, utan alltid erkänna den gudomliga överhögheten och tillsynen, kommer Gud att bereda vägen framför dem och storligen välsigna dem. Han kommer att hjälpa dem att återspegla Hans godhet, kärlek, och barmhärtighet. Och Herrens härlighet kommer att följa i deras spår. Det kommer att bli glädje i de himmelska salarna, och glädje, ren, (59) himmelsk glädje, kommer att fylla arbetarnas hjärtan. För att rädda döende blod kommer de att vara villiga att bruka och brukas, och deras hjärtan kommer att vara fyllda med kärlek och tacksägelse. Medvetenheten om Guds närvaro kommer att rena och förädla deras erfarenhet och berika och stärka dem. Den himmelska behagfullheten kommer att uppenbaras i deras arbete, i erövringarna som uppnåtts igenom att vinna människor för Kristus.

Så skall Guds arbete i vår värld föras framåt. Trogna förvaltare skall lägga Herrens pengar i Hans skattkammare, så att arbetare kan skickas till alla delar av världen. Församlingen här nere skall tjäna Gud med självförsakelse och uppoffring. Så skall arbetet föras framåt och de härligaste segrar vinnas. Kärlek till förlorade människor förde Kristus till Golgata kors. Kärlek för människor kommer att leda oss till självförsakelse och uppoffring, för att det som var förlorat skall räddas. Och allteftersom Kristi efterföljare ger tillbaka till Herren Hans eget, samlar de skatter som kommer att bli deras när de hör orden: ”Bra, du gode och trogne tjänare. ... Gå in i din herres glädje!” ”... som för glädjen som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron.” Matt. 25:21; Heb. 12:2 (KJV). Glädjen av att se människor evigt räddade kommer bli allas belöning som följer i Frälsarens fotspår.

”Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?” Rom. 8:32

Det var ett kostsamt offer som himmelens Herre gav. Den gudomliga välviljan (60) rördes upp till sina ofattbara djup; det var omöjligt för Gud att ge mer. ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” Joh. 3:16. Varför är vår tacksamhet så begränsad? Den är bara som en krusning på ytan jämfört med den stora tidvåg av kärlek som flödar till oss från Fadern.

De tecken som förutsäger Kristi andra ankomst uppfylls snabbt. Kommer människorna att lämnas ovetande om den stora händelsen framför dem? Måste de möta den fruktansvärda dagen oföberedda? Himmelen har gjort en fullständig uppoffring för världens frälsning. Skall de som påstår sig älska Gud och hålla Hans bud vara likgiltiga mot människoliv? Nej, nej! Det kan de inte vara.

Med outtröttlig nit skall de som mottagit ljuset hos den nuvarande sanningen gå fram för att ge detta ljus till dem som sitter i mörker. Med helgade ansträngningar, genom att avstå från jaget och offra jaget, skall de verka i Israels Guds styrka. Detta budskap skall föras till främmande

länder; det skall ges till vårt lands städer och byar. De trötta och nedtyngda längtar efter sanningens budskap som kommer att ge dem vila och frid i Kristus. Vem skall föra budskapet till dem som aldrig hört det? Vem vill söka Guds frid och härlighet genom att dra syndare till Hans fötter som gav Sitt liv som ett offer för varje människoliv? Vem vill lyfta upp Frälsaren inför människor som ”Guds lamm, som tar bort världens synd.” Joh. 1:29.

Del 2 – Litteratur i tjänst Våra publikationer

”Herren gav ordet,
Och stor var den skara
Som gladdes av det.”
Ps. 68:12

(61) Det sista evangeliska budskapets stora och underbara verk skall nu föras framåt såsom aldrig någonsin tidigare. Världen skall ta emot evangelii ljus genom evangelisk verksamhet, genom orden i våra böcker och tidskrifter.

Våra arbetare bör nu uppmuntras att ägna sin största uppmärksamhet åt de böcker som innehåller bevisen för vår tro –böcker, som framhåller bibliska trosläror och som skall bereda ett folk att bestå under de prövande tider som väntar oss. Efter det att vi, genom bibelundervisning och under bön, har fört ett folk till sanningens ljus genom att använda våra skrifter på ett förståndigt sätt, skall vi hjälpa dem att bli arbetare i tal och lära. Vi skall uppmuntra dem att sprida de böcker som behandlar bibliska trosläror, böcker med en undervisning som skall bereda ett folk att bestå, därför att de har sina ”länder omgjordade” med sanningen och har sina lampor brinnande.

Vi har så att säga legat i dvala när det gäller det arbete (62) som kunde ha utförts, om vi hade gått ut med väl genomarbetad litteratur. Låt oss nu, genom att använda tidskrifter och böcker på ett förståndigt sätt, förkunna Ordet med beslutsam energi, för att världen skall kunna förstå det budskap Kristus gav Johannes på ön Patmos. Varje förständig människa som bekänner Kristi namn skall avge detta vittnesmål: ”Alltings slut är nu nära. Bered dig att möta din Gud.”

Våra publikationer skulle spridas överallt. Låt dem bli utgivna på många språk. Den tredje ängelns budskap skall förkunnas genom detta medel och genom den levande predikanten. Vakna upp ni som tror på sanningen för denna tid. Det är er plikt att sätta in alla tänkbara medel för att hjälpa dem som förstår sanningen, till att förkunna den. En del av de pengar som försäljningen av våra skrifter inbringar, bör användas till att öka våra möjligheter att framställa mer litteratur som kan öppna blindas ögon och bryta ny mark i människornas hjärtan.

Det föreligger en fara för att man kan gå så helt upp i affärsangelägenheter och bli så upptagen med världsliga sysslor att Guds ords rena sanningar inte får något

utrymme i livet. Kärleken till affärer och vinster tar mer och mer överhanden. Mina bröder, låt era sinnen genomgå en sann omvändelse! Om det någon gång har funnits en tid då vi har behövt inse vårt ansvar, är det nu när sanningen vacklar på torget och vad rätt är inte kan komma fram. Satan har kommit ned med stor makt för att verka med alla orättfärdighetens bedrägerier i dem som går förlorade. Och allt som kan bäva skall bäva och det som inte kan bäva skall bli bestående.

Herren kommer mycket snart. Vi är på väg in i scener av stora katastrofer. Sataniska makter är om än osynliga i verksamhet för att ödelägga människoliv. Men om vårt liv är fördolt med Kristus i Gud, skall vi få se hans nåd (63) och frälsning. Kristus kommer för att upprätta sitt rike på jorden. Låt våra tankar vara helgade och användas för att förhållbara honom. Låt oss arbeta nu som vi aldrig har arbetat tidigare. Vi förmanas att träda upp ”i tid och otid”. (2 Tim. 4:2.) Vi måste finna tillfällen att förkunna sanningen. Vi måste utnyttja varje tillfälle för att föra människor till Kristus.

Som ett folk måste vi bli omvända på nytt och vårt liv måste bli helgat till att förkunna sanningen sådan den är i Jesus. Medan vi arbetar med att sprida våra publikationer måste vi med ett varmt och klappande hjärta tala om Frälsarens kärlek. Endast Gud har makt att förlåta synder. Om vi inte framhåller detta budskap för de oomvända, kommer vår försummelse kanske att betyda undergång för dem. Våra tidningar innehåller dyrbara bibliska sanningar som kan vinna människor. Det är många som kan hjälpa till med att sälja våra tidskrifter. Herren uppfordrar oss alla till att söka rädda förtappade människor. Satan arbetar för att vilseleda till och med de utvalda. Nu är tiden inne att arbeta med den största iver. Människor måste få sin uppmärksamhet riktad på våra böcker och tidningar. Evangeliet i sanningen för denna tid måste utan dröjsmål förkunnas i våra städer. Skall vi inte vakna upp och inse våra plikter?

Den stora missionsbefallningen måste fullföljas

Om vi studerar Kristi liv och undervisning kommer varje händelse som äger rum, att ge en utgångspunkt för en intrycksfull predikan. Det var på detta sätt som Kristus förkunnade evangelium på gator och stigar. Och under det att han talade, växte den lilla åhörarskaran till en stor folksamling. Evangelister i vår tid skall vara Kristi medarbetare. De har lika tydligt som de första lärjungarna fått denna försäkran: ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördens skull ut och gören alla folk till lärjungar, döpan dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. (64) Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.” (Matt. 28:18-20.)

Den uppgift som Guds folk skall utföra framhålls i följande inspirerade ord: ”Se, jag sänder ut min ängel framför dig, och han skall bereda vägen för dig. Hör rösten även som ropar i öknen: ’Bered den vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom.’” (Mark. 1:2, 3.) ”Se, över min tjänare som jag uppehåller, min utkorade, till vilken min själ har behag, över honom har jag låtit min Ande komma; han skall utbreda rätten bland folken. ... Hans kraft skall icke förtyna eller brytas, intill dess att han har grundat

rätten på jorden; havsländerna vänta efter hans lag.” (Jes. 42:1-4.)

Gud inbjuder alla människor att göra den fullständigast tänkbara undersökning av de krav hans lag ställer. Hans Ord är heligt och oförgämligt. Sanningens sak skall gå fram som en brinnande fackla. Allvarligt studium av Guds ord skall uppenbara sanningen. Synd och orätt skall inte finna stöd, men Guds lag kommer att hävdas. ”Så säger Gud, Herren, han som har skapat himmelen och utspänt den, han som har utbredd jorden med vad som alstras därav, han som har givit liv åt folket som är därpå och ande åt dem som vandra där: Jag, Herren, har kallat dig i rättfärdighet, och jag vill fatta dig vid handen och bevara dig och fullborda i dig förbundet med folket och sätta dig till ett ljus för folkslagen, för att du må öppna blinda ögon och föra fångar ut ur fångelset, ja, ur fångenskapen dem som sitta i mörkret.” (Verserna 5-7.) Kristna skall söka sitt ljus från Guds ord. Sedan skall de gå ut i tro för att föra ljuset till dem som sitter i mörker.

Sprid litteraturen

(65) Natten till den 2 mars 1907 uppenbarades många saker för mig dels angående värdet av vår litteratur som behandlar sanningen för denna tid, dels om hur litet våra bröder och systrar i församlingarna gör för att ge den stor spridning.

Det har upprepade gånger visats mig att våra bokförlag ständigt skulle vara sysselsatta med att ge ut litteratur med ljus och sanning. Detta är en tid av andligt mörker i världens alla kyrkosamfund. Bristande kunskap om gudomliga ting har dolt Gud och sanningen för människorna. Ondskans makter samlar sina styrkor. Satan smickrar sina medarbetare med att han skall utföra ett verk som kommer att förvåna världen. Under det att församlingen delvis är överksam, är Satan och hans härskaror i stark verksamhet. De bekännande kristna samfundet omvänder inte världen, eftersom de själva är fördärvade av egoism och högmod. De behöver uppleva omvändelsens kraft från Gud i sin mitt för att kunna leda andra till renare och högre ideal.

En uppmuntrande erfarenhet

Eftermiddagen den 2 mars tillbringade jag i rådplägning tillsammans med broder och syster S. N. Haskell. Vi diskuterade verksamheten i Oakland och deras planer på att resa till de östra staterna för att tillbringa en tid i South Lancaster. Efter vårt besök var jag trött och gick tidigt till sängs. Jag besvärades av reumatism i vänstra sidan och kunde inte vila på grund av smärtor. Jag snodde mig från den ena sidan till den andra och försökte finna lindring. Jag kände smärtor i hjärtat och detta bådade inte gott. Slutligen föll jag i sömn.

Omkring klockan halv tio försökte jag vända mig och blev då uppmärksam på att jag var fullständigt (66) fri från kroppslig smärta. Då jag vände mig från den ena sidan till

den andra och rörde händerna kände jag en ovanlig frihet och lätthet som jag inte kan beskriva. Rummet fylldes av ljus, ett mycket vackert, mjukt azurblått ljus och det tycktes mig som om jag vilade i armarna på himmelska varelsor.

Detta egendomliga ljus har jag upplevt vid tidigare tillfällen med särskild välsignelse, men den här gången var det tydligare, mer intrycksfullt. Jag kände en frid så full och rik, att jag inte kan uttrycka den med ord. Jag reste mig upp i sittande ställning och såg att jag var omgiven av en lysande sky, vit som snö och i kanterna färgad med ljusrött. Luften var fylld av den mjukaste, härligaste musik och jag kände igen musiken som änglasång. Jag hörde en röst som talade till mig och sade: ”Frukta inte, jag är din Frälsare. Heliga änglar finns runt omkring dig.”

”Detta är himmelen”, sade jag, ”och nu kan jag vila. Jag skall inte frambära fler budskap och inte mer behöver jag ställas i falsk belysning. Nu blir allt lätt och jag kommer att kunna njuta av frid och vila.” O, vilken oändlig frid som fyllde min själ. ”Är detta verkligen himmelen? Är jag ett av Guds små barn och skall jag alltid äga denna frid?”

Rösten svarade: ”Ditt arbete är ännu inte fullbordat.”

Jag somnade in på nytt och då jag vaknade hörde jag musik och ville sjunga. Någon gick förbi min dörr och jag undrade om den som gick förbi såg ljuset. Efter en stund försvann ljuset men friden fortsatte.

Litet senare föll jag åter i sömn. Den här gången tyckte jag att jag deltog i ett rådpläningsmöte där vår verksamhet diskuterades. Flera av våra bröder var närvarande. Ledare i arbetet, broder Haskell och hans hustru var där och rådslog tillsammans med bröderna (67) om spridningen av våra böcker, traktater och tidskrifter.

Broder Haskell kom med starka bevis för att de böcker som innehåller den kunskap som getts genom Ellen White – böcker som innehåller de särskilda budskap som skall förkunnas för världen i denna tid – bör få större spridning. ”Varför”, frågade han, ”sätter vårt folk inte större värde på de böcker som har det gudomligas prägel och låter dem få större spridning? Varför arbetar man inte särskilt med de böcker som innehåller varningar mot Satans verksamhet? Varför anstränger vi oss inte mer för att sprida de böcker som riktar uppmärksamheten på Satans planer att motarbeta Guds verk och som avslöjar hans förförelse? Det moraliska onda i hans bedrägerier måste avlägsnas genom att människors ögon öppnas, så att de kan få sin uppmärksamhet riktad på sin ställning och på farorna i vår tid. Då kommer de att anstränga sig för att gripa tag om tron på Kristus och hans rättfärdighet.”

Ett sändebud från himmelen stod mitt ibland oss och han talade varnande och undervisande. Han gjorde klart för oss att evangeliet om riket är det budskap som världen måste få kännedom om för att den inte skall förgås och att detta budskap, som våra tidskrifter innehåller och som redan är tryckta och i dem som senare skall komma ut, skulle spridas bland människor nära och fjärran.

Faror med spekulativa studier

Sanningens ljus som Gud avser låta komma till människorna i världen vid denna tid är inte det som världens lärda män söker att meddela. Dessa män kommer nämligen ofta fram till felaktiga slutsatser i sin forskning. När de studerar många författares verk blir (68) de hänfödda med teorier som har ett sataniskt ursprung. Satan, klädd i en ängels ljusa skrud, presenterar studieämnen för människosinnet som tycks vara intressanta och som är fulla av vetenskapliga mysterier. Genom att undersöka dessa ämnen leds människor till att goda felaktiga slutsatser och till att förena sig med förföriska andar i arbetet att föreslå nya teorier som leder bort från sanningen.

Det finns en fara att de falska känslorna som uttryckts i böckerna som de har läst ibland kommer att vävas samman av våra församlingstjänare, lärare och redaktörer med deras argument, tal och publikationer, med tron att de i huvudsak är desamma som sanningens Andes läror. Boken ”Living Temple” är en illustration av detta arbete. Författaren till den boken uppgav för att understödja den att dess läror var desamma som de i fru Whites skrifter. Gång på gång kommer vi att kallas att möta människors inflytande som studerar läror av sataniskt ursprung, genom vilka Satan arbetar för att göra Gud och Kristus till något som inte existerar.

Fadern och Sonen har båda en personlighet. Kristus har förkunnat: ”Jag och Fadern är ett.” Joh. 10:30. Ändå var det Guds Son som kom till världen i mänsklig form. Då han lade åt sidan Sin kungliga mantel och kungliga krona, klädde Han Sin gudom med det mänskliga, för att mänskligheten genom Hans oändliga uppoffring skulle kunna ta del av den gudomliga naturen och fly fördärvet som finns i världen genom begäret. Se 2 Petr. 1:4.

Kristus frestades i alla punkter som människan frestas, men inte vid någon tid förde Han mot frestaren en högljudd anklagelse. Mot varje frestelse vände Han Herrens ord. ”Det står skrivet” var Hans aldrig sviktande vapen. Vi, som Kristi representanter, bör möta frestarens varje framstöt med den levande Gudens ord. (69) Aldrig bör vi tillåta oss att följa i ormens spår genom att använda hans vetenskapliga argument. Satan kan aldrig få kontrollen över ett Guds barn som litar på Guds ord som sitt försvar.

Vår Rådgivare gjorde ett djupt intryck på vårt förstånd om, att Guds budbevarande folk måste heliggöras genom sanningen och att den sanningen alltid måste ges den främsta platsen. Vi får inte glömma att Satan ännu lever för att utöva sin vilseledande kraft genom falsk vetenskap.

Kristus var himmelens Majestät, livets Furste; ändå ödmjukade Han Sig som människa och var lydig mot alla Guds lagar. Han passerade över den mark som varje människa måste gå på som tar emot Hans namn. Han kom genom Sin prövning ren och obefläckad av synd. Han var vårt föredöme i allt.

Kristi första ankomst och Hans liv i tjänst studeras inte som de borde. Hans liv var ett självförnekelsens liv i vilket

sanningen i alla dess ädla egenskaper uttrycktes. Han levde för att välsigna mänskligheten med varje gott ord och verk.

Värdigheten av arbetet med böcker

Arbetet att göra böcker är ett stort och bra arbete; men det har inte alltid stått på den höga och heliga plats som Gud planerade att det skulle uppta, därför att jaget har vävts in med någras arbete som engagerat sig i det. Arbetet med böcker bör vara medlet för att snabbt ge det gudomliga ljuset i den närvarande sanningen till världen. Publikationerna som kommer fram från våra tryckerier idag borde vara av en sådan karaktär att de stärker varje plugg och pelare i tron som grundats av Guds ord och av Hans Andes uppenbarelser.

Sanningen som Gud har utgett för Sitt folk i dessa sista dagar borde göra att de bevaras stadiga när sådana kommer in i (70) församlingen som presenterar bedrägliga teorier. Sanningen som stått säker mot fiendens attacker i mer än ett halvt sekel måste ännu vara Guds folks trygghet och tröst.

Vårt bevis till icke-bekännare att vi har Guds ords sanning kommer att ges genom ett liv med strikt självförnekelse. Vi får inte göra till åtlöje vår tro, utan alltid hålla framför oss Hans exempel som, trots att Han var himmelens Furste, nedlät sig till ett liv med självförnekelse och uppoffring för att bevisa riktigheten av rättfärdigheten i Sin Faders ord. Låt oss besluta oss för att göra vårt bästa, så att ljuset från våra goda gärningar kan skina fram till världen.

Enhet i framsteg

Fullkomligt samförstånd skall finnas i planer som lagts för att publicera våra böcker och tidskrifter, så att ljuset som de innehåller snabbt kan bäras överallt till de namnkristna kyrkorna och till världen. Mycket mer borde ha uppnåtts med försäljningen av våra böcker än det vi ser idag att man uppnått.

Våra församlingstjänare bör kalla på församlingsmedlemmarna för att låta sanningen segra. "Stå upp, var ljus, ty ditt ljus kommer, och HERRENS härlighet går upp över dig. Se, mörker skall övertäcka jorden och töcken folken, men över dig skall HERREN gå upp, hans härlighet skall uppenbaras över dig. Hednafolk skall vandra i ditt ljus och kungar i glansen som går upp över dig." Jes. 60:1-3. Enhet och kärlek kommer att uträtta underbara saker för de troende. Vill inte våra kyrkor vakna och ge det sista varningsbudskapet till världen?

Böckerna om våra tros punkter

Säningsmannen är en bok som talar för sig själv, och den har utfört ett gott arbete. Allteftersom den har (71) sålts, och syftet med försäljningen uppnåtts, har pengar mottagits som avlastat våra skolors skulder. Men mer än det, många har, genom att läsa den, välsignats av dess lärdomar om sanningen, och många fler kommer att välsignas genom att läsa den.

Boken "Hälsa för Hela Människan" kan göra samma arbete för våra hälsohem och kurorter som *Säningsmannen* gjort för våra skolor. Denna bok innehåller den Store Läkarens visdom. För mig har det varit ett dyrbart

privilegium att ge mitt arbete med dessa böcker som gåva för Guds sak. I framtiden borde välplanerade och ihärdiga ansträngningar göras för att öka försäljningen av dem.

Lätta skulderna

Gud planlägger så att vi skall lära lärdomar från tidigare misslyckanden. Det behagar inte Honom att ha skulder som vilar på Hans stiftelser. Vi har nått den tid då vi måste ge karaktär till arbetet genom att vägra att uppföra stora och kostsamma byggnader. Vi bör inte kopiera förflutna misstag och bli mer och mer intrasslade i skuld. Vi bör hellre sträva efter att göra oss av med de skulder som ännu återstår på våra stiftelser. Våra församlingar kan hjälpa till i denna sak om de vill. De medlemmar som Herren har gett medel kan investera sina pengar i saken utan ränta eller med en låg ränta, och genom sina frivilliga gåvor kan de hjälpa till att stödja arbetet. Herren ber er att med glädje återbetala till Honom en del av det gods Han lånat er, och så bli Hans allmoseutdelare.

En ny syn av vår bokverksamhet.

Senare tyckte vi oss befinna oss på lägermöten och i stora sammankomster i våra församlingar där predikanterna klart framhöll farorna i den tid i vilken (72) vi lever och den stora betydelsen av att snabbt sprida vår litteratur. Som svar på dessa vädjanden har våra bröder och systrar kommit och köpt många böcker. Några tog några få, andra köpte stora kvantiteter. De flesta av dessa köpare betalade för de böcker de tog. Några få träffade överenskommelse om att betala dem senare.

Eftersom man ansåg att dessa böcker skulle säljas till lågt pris, hade några av dem särskilt satts ned i pris för detta tillfälle varför många köptes även av personer som inte tillhörde vår tro. De sade: "Det måste vara så att dessa böcker innehåller ett budskap åt oss. Dessa människor är villiga att göra uppoffringar för att vi skall kunna köpa dem och vi vill försäkra oss om dem åt oss själva och åt våra vänner."

Men några av vårt eget folk gav uttryck för missnöje. Någon sade: "Det här måste stoppas. I annat fall kommer vår bokförsäljning att ta skada." Då en broder bar iväg med så många böcker han kunde bära lade en kolportör sin hand på hans arm och sade: "Min broder, vad skall du göra med så många böcker?" Sedan hörde jag rösten av vår Vägledare säga: "Förbjud dem inte. Detta är ett arbete som måste göras. Anden är nära. Redan har mycken tid gått förlorad under vilken dessa böcker skulle ha varit spridda. Sälj dem nära och fjärran! Sprid dem som höstens löv! Detta verk skall fortsätta utan att någon hindrar det. Människor förgås utan Kristus. Låt dem bli varnade i fråga om hans snara återkomst på himmelens skyar."

Några av våra arbetare fortsatte att visa sig mycket nedslagna. En grät och sade: "De här människorna gör vårt litteraturarbete en stor orättvisa genom att sälja dessa böcker till så lågt pris. Dessutom kommer det här arbetet att beröva oss en del av den inkomst med vilken vi skall stödja vårt arbete." Rösten svarade: "Ni kommer inte att råka ut för några förluster. Dessa arbetare som tar böckerna till reducerat pris (73) skulle inte kunna sälja dem så lätt, om det inte vore för detta s.k. offer. Många

köper nu åt sina vänner och åt sig själva som annars aldrig skulle tänka på att köpa.”

En varning

Då gavs instruktioner till församlingsäldste Haskell att han med sin iver att förse folket med den dyrbara sanningen som fanns i hans böcker, med sin önskan att alla skulle känna att böckerna är värda mer än de kostar, och att alla skulle uppmuntras att ge dem en ett vidsträckt omlopp, sålde sina böcker för billigt, och gjorde så sin egen börda för tung.

Vår Rådgivare sade: ”Böckerna skall säljas på ett sådant sätt att författaren inte skall lämnas tomhänt och så att förlagshuset skall ha en riktig täckning så att det skall ha medel att genomföra sitt arbete.”

En liknelse för oss att studera

”... himmelriket är likt en husbonde...”, förklarade Kristus, ”... som tidigt på morgonen gick ut för att leja arbetare till sin vingård. Han kom överens med dem om en dagslön på en denar och skickade dem till sin vingård. Vid tredje timmen gick han ut och fick se andra stå arbetslösa på torget. Han sade till dem: Gå ni också till min vingård! Jag skall ge er en rättvis lön. Och de gick.

Vid sjätte och vid nionde timmen gick han ut igen och gjorde likadant. Också vid elfte timmen gick han ut och fann några andra stå där, och han sade till dem: Varför står ni här hela dagen arbetslösa? De svarade honom: Därför att ingen har lejt oss. Han sade då till dem: Gå till min vingård, ni också. (74) På kvällen sade vingårdens herre till sin förvaltare: Kalla på arbetarna och ge dem deras lön. Men börja med de sista och sluta med de första. De som hade blivit lejda vid elfte timmen kom då fram och fick var sin denar.

När sedan de första kom, trodde de att de skulle få mer, men också de fick en denar. När de fick den, klagade de på husbonden och sade: De där som kom sist har gjort en timme, och du har jämställt dem med oss, som har stått ut med dagens slit och hetta. Han svarade en av dem: Min vän, jag gör dig ingen orätt. Kom du inte överens med mig om en denar? Ta det som är ditt och gå. Men åt den siste vill jag ge lika mycket som åt dig. Får jag inte göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är så god? Så skall de sista bli de första och de första bli de sista.” Matt 20:1-16

Välsignad kommer nådens gottgörelse att vara för dem som har arbetat för Gud i trons och kärlekens enkelhet. Värdet av tjänst för Gud mäts i den anda med vilken den ges, snarare än i hur lång arbetstid som brukats.

Ljus för alla

Jag önskar sannerligen att ljuset som finns i mina böcker skall komma till så många som möjligt, för Gud har skickat budskapet för alla. Dessa böcker innehåller dyrbara lärdomar i kristen erfarenhet. Jag skulle inte våga förbjuda att dessa böcker säljs vid speciella tillfällen till lågt pris, för att jag inte skulle hindra läsningen av böckerna, och så undanhålla ljuset från någon som skulle kunna bli omvänd till sanningen. Jag har inga förbud att lägga (75) på arbetet

att sätta våra böcker i omlopp. Låt ljuset sättas på ljushållaren, så att det kan lysa för alla i huset.

En lärdom i vinstfokuserad affärsverksamhet

”Jesus kom in på tempelplatsen och drev ut alla som sålde och köpte där. Han slog omkull borden för dem som växlade pengar och bänkarna för dem som sålde duvor och sade till dem: ’Det är skrivet: Mitt hus skall kallas ett bödens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste.’

På tempelplatsen kom blinda och lama fram till honom, och han botade dem. När översteprästerna och de skriftlärda såg de under som han gjorde och barnen som ropade i templet: ’Hosianna, Davids son!’’, blev de mycket upprörda och frågade honom: ’Hör du vad de säger?’ Jesus svarade dem: ’Ja, har ni aldrig läst: Ur barns och spädbarns mun låter du en lovsång stiga upp till dig?’” Matt. 21:12-16. *Sanatoriet, California*, den 4 maj, 1908

En poäng som våra arbetare aldrig borde glömma är att Herren Jesus Kristus är vår främste styresman. Han har tecknat konturerna på en plan med vilken skolorna kan bli avlastade sina skulder. Han kommer inte att försvara deras sätt som lägger denna plan åt sidan på grund av bristande tillit till dess framgång. När Hans folk förenat träder fram för att hjälpa Hans sak på jorden, kommer ingenting gott, som Gud lovat, att undanhållas från dem.

En vidare utblick

(76) I arbetet med att befrämja Herrens verk hemma och ute måste de som innehar ansvarsposter lägga vissa planer för att kunna göra bästa möjliga bruk av människor och medel. Underhållet av verksamheten på många av de främmande missionsfälten är en börda som till stor del måste bäras av våra konferenser i hemlandet. Dessa konferenser bör ha medel, så att de kan hjälpa till vid öppnandet av nya fält, där de prövande sanningarna i den tredje ängelns budskap ännu aldrig har trängt in. Under loppet av de senaste åren har dörrar öppnats på ett oförklarligt sätt. Vi behöver människor som kan gå in genom dessa dörrar och börja ett energiskt arbete för människors frälsning.

Våra skolor kan göra mycket för att tillmötesgå kravet på utbildade arbetare till dessa missionsfält. Man bör lägga kloka planer för att stärka arbetet vid våra utbildningscentra. Man bör studera de bästa metoderna för att lära gudhängivna unga män och kvinnor att bära ansvar och att vinna människor för Kristus. Man bör lära dem hur de kan komma i kontakt med folket och hur de kan framhålla den tredje ängelns budskap på ett tilltalande sätt. Och när det gäller ledning och finansiella frågor bör de få undervisning som kan bli dem till hjälp, när de sänds till isolerade fält där de ofta måste lida brist och tvingas tillämpa den strängaste sparsamhet.

Herren har introducerat en plan som många av eleverna vid våra skolor kan använda sig av för att tillägna sig

praktiska lärdomar, som är nödvändiga för att de skall få framgång senare i livet. Han har gett dem förmånen att kunna sälja dyrbara böcker som är helgade uppgiften att befrämja vår skol- och sanatorieverksamhet. I själva arbetet med dessa böcker kommer de att skörda många erfarenheter, som kan lära dem (77) hur de skall ta itu med de problem som möter på främmande missionsfält. När de under skoltiden går ut med dessa böcker kan många av dem lära sig, hur de skall möta folk på ett hövligt sätt och hur de skall visa takt i samtal med dem om olika punkter i sanningen för denna tid. Och när de i viss grad lyckas i finansiellt avseende, kan några också lära sig sparsamhet och ekonomi, vilket kan bli till stor hjälp för dem när de senare sänds ut som missionärer.

Elever som går ut för att sälja *Såningsmannen* och *Hälsa för Hela Människan* kommer att behöva studera den bok som de väntar sig kunna sälja. När de sätter sig in i bokens innehåll och söker att efterleva dess lärdomar, kommer de att utvecklas i kunskap och andlig styrka. Budskapen i dessa böcker innehåller det ljus som Gud gett mig i uppdrag att förkunna för världen. Lärarna vid våra skolor bör uppmuntra eleverna att omsorgsfullt studera varje kapitel i dem. De bör lära eleverna dessa sanningar och i de unga söka att inpränta kärlek till de dyrbara tankar Herren har betrott oss med, för att vi skall bringa dem vidare till världen.

Förberedelsen för arbetet med dessa böcker och de erfarenheter som de dagligen får genom att vända människors uppmärksamhet till dem, kommer på det sättet att visa sig bli till ovärderlig hjälp för dem som tar del i detta arbete. Genom Guds välsignelse kommer de unga då att bli skickliga att tjäna i Herrens vingård.

De som bär ansvar i de lokala församlingarna i konferensen har en särskild uppgift att utföra för ungdomen. När församlingens funktionärer ser lovande unga människor som gärna vill bereda sig för att göra nytta i Herrens tjänst, men har föräldrar som inte har råd att sända dem till skolan, är det (78) deras plikt att tänka ut hur man skall kunna hjälpa och uppmuntra dem. De bör rådgöra med föräldrarna och de unga, och tillsammans lägga kloka planer. Några unga kanske är bäst skickade att ta itu med församlingsmissionsarbetet. Att sprida vår litteratur och att göra vänner och grannar uppmärksamma på den tredje ängels budskap är ett vittomfattande och nyttigt arbete. Andra bör uppmuntras till att ta itu med litteraturevangelistens arbete och sälja våra större böcker. Några har kanske förutsättningar för att bli värdefulla arbetare vid våra institutioner. Och om lovande unga människor på ett förståndigt sätt uppmuntrades och finge den rätta hjälpen, skulle de i många fall själva kunna tjäna sina skolavgifter genom att sälja *Såningsmannen* och *Hälsa för Hela Människan*.

När de unga säljer dessa böcker utför de en tjänst som missionsarbetare genom att bära dyrbart ljus ut till människorna i världen. Samtidigt tjänar de pengar som gör det möjligt för dem att gå i skola, där de kan fortsätta sin förberedelse för att göra ändå större nytta i Herrens sak. På skolan får de av lärare och elever uppmuntran och inspiration att fortsätta sitt arbete med bokförsäljning. Och när tiden kommer att de skall lämna skolan har de

försäkrat sig om en praktisk utbildning, som gör det möjligt för dem att utföra hårt, energiskt, självuppoftande arbete. Ett sådant arbete är nödvändigt på många utländska missionsfält, där den tredje ängels budskap måste gå framåt under svåra och prövande förhållanden.

Hur mycket bättre är inte denna metod än att låta eleverna gå igenom skolan utan att få en praktisk utbildning i arbete ute på fältet. När de så är färdiga med skolan reser de ut från den med skuld och med ringa förståelse för de svårigheter som kommer att möta dem på nya och oprövade arbetsområden. (79) Hur svårt kommer det inte att bli för dem, när de kommer att möta finansiella problem som är knutna till pionjärbete i främmande länder. Och vilken börda blir det inte för dem att bära, till dess att studieskulden har blivit betalda.

Å andra sidan kommer mycket att bli vunnet om man ville följa planen att hjälpa sig själv. Eleven skulle då ofta kunna lämna skolan helt eller nästan helt fri från personlig skuld. Skolans ekonomi skulle stärkas och de lärdomar som eleven försäkrat sig om under det han gick igenom dessa erfarenheter på hemmafältet, skulle bli till ovärderlig hjälp för honom i främmande länder.

Man bör lägga kloka planer för att hjälpa värdiga elever att tjäna sina egna skolavgifter genom att sälja dessa böcker, om de önskar det. De som på detta sätt tjänar tillräckligt för att arbeta sig igenom en kurs vid en av våra missionsskolor kommer att försäkra sig om en mycket värdefull erfarenhet som kan hjälpa dem att bli skickade att utföra banbrytande missionsarbete på andra fält.

Ett stort arbete ska göras i vår värld på kort tid, och vi måste studera för att förstå och uppskatta, mer än vi gjort i gångna år, hur Guds försyn lagt de dyrbara böckerna *Såningsmannen* och *Hälsa för Hela Människan* i våra händer som hjälpmedel för värdiga studerande att betala sina utgifter i utbildningen, såväl som medel för att undanröja skulderna från våra utbildnings- och hälsoinrättningar.

Stora välsignelser finns i förvar för oss som vist hanterar dessa dyrbara böcker som givits oss för framförandet av orsaken till aktuell sanning. Och allteftersom vi anstränger oss i enlighet med Herrens plan kommer vi upptäcka att många hengivna ungdomar kommer att göras passande att ingå områden utöver, som praktiska missionärer; och samtidigt kommer (80) samfunden på hemmafältet att ha medel för att frikostigt bistå att stödja arbetet som skall sättas igång på nya marker. *Sanatoriet, California*, den 17 april, 1908.

Gud önskar att försäljningen av *Såningsmannen* skall igenkännas av allt vårt folk som Hans sätt att lätta våra skolors skulder. Det är för att denna plan försumrats som vi nu så starkt känner vår brist på medel för det framåtgående arbetet. Hade skolorna dragit nytta av försynens skickelse som vidtagits för dem, skulle mer pengar finnas i skolkassorna, och mer pengar i händerna på Guds tjänare, för att därmed avhjälpa nödvändigheter hos orsakens andra behövande avdelningar; och, allra bäst,

lärare och studerande skulle ha fått just de lärdomar de behövde lära sig i Mästarens tjänst.

I städerna inom nära räckhåll från våra hälsohem och övningskolor finns ett missionsfält öppet för oss som vi ännu bara snuddat med våra fingertoppar. På några av dessa platser har man gjort en bra början. Men det var Guds avsikt att myckna medel genom försäljningen av *Hälsa för Hela Människan* och *Såningsmannen* skulle tillföras våra hälsohems och skolors verksamheter, och för att vårt folk därigenom skulle lämnas större frihet att ge av sina medel för de verksamheter som öppnas på nya missionsfält. Om vårt folk nu vill ägna sig åt försäljningen av dessa böcker som de borde, kommer vi att ha mycket mera medel än vi nu har för att lyckas med arbetet på det sätt som Herren planerat att det skulle lyckas.

Tältmöten och våra publikationer

(81) I samband med våra lägermöten har Guds tjänare under gångna år lagt vikt vid att ta vara på de många dyrbara tillfällen att undervisa vårt folk i praktiska metoder, så att de kan presentera de frälsande sanningarna i den tredje ängelns budskap för sina vänner och bekanta. Många har fått undervisning om hur de skall kunna arbeta som självunderhållande missionärer i sin närmaste omgivning. Många har återvänt hem från dessa årliga sammankomster för att arbeta med större iver och kunnighet än tidigare.

Det skulle vara välbehagligt inför Gud om mycket mer av denna praktiska undervisning skänktes våra församlingsmedlemmar som besöker våra läger konferenser, än vad som vanligtvis skett under de gångna åren. Våra arbetare i allmänhet och våra bröder och systrar i varje konferens skulle tänka på, att ett av syftena med våra årliga sammankomster är att alla skall kunna tillägna sig kunskap i praktiska metoder för personligt missionsarbete. Detta skede av våra tältmöten beskrivs i "Vittnesbörd för Församlingen", Band 6 så här:

"Gud har i våra händer lagt ett mycket heligt arbete och vi behöver samlas för att få undervisning, så att vi blir bättre skickade att utföra detta arbete. Vi behöver lära oss förstå vilken del som vi var och en personligen har kallats att utföra i uppbyggandet av Guds sak på jorden, i hävdandet av Guds heliga lag och i upphöjandet av Frälsaren som "Guds Lamm som borttager världens synd". (Joh. 1:29.) Vi behöver samlas för att ta emot den gudomliga beröringen, så att vi förstår vårt arbete i hemmet. Föräldrar behöver lära sig förstå hur de från hemmets helgedom kan sända ut sina söner och döttrar så utbildade och fostrade, att de visar sig lämpliga att lysa såsom ljus i världen. (82) I fråga om fördelningen av arbetet behöver vi lära oss förstå hur varje del av verksamheten skall befrämjas. Var och en

skall lära sig förstå den roll han skall spela, så att det blir en överensstämmelse i fråga om planer och arbete i allas gemensamma uppgift." Sid. 32, 33.

"Om lägermötena genomförs på rätt sätt är de en skola där pastorer, församlingsföreståndare och diakoner kan lära sig att utföra ett mer effektivt arbete för Mästaren. Det skall vara en skola där församlingens medlemmar, unga och gamla, får tillfälle att lära sig Herrens vägar mera fullkomligt, en plats där våra troende kan ta emot en utbildning som skall hjälpa dem att hjälpa andra. . . .

Den bästa hjälp som predikanterna kan ge våra medlemmar i församlingarna, är inte att hålla predikningar utan att planera arbetet för dem. Ge var och en en uppgift att utföra för andra. Hjälpa alla att förstå, att som mottagare av Kristi nåd står de under förpliktelse att arbeta för honom. Och låt alla få undervisning om, hur de skall arbeta. Särskilt skulle de som ganska nyss kommit in i tron utbildas att bli arbetare tillsammans med Gud. Om de sätts i arbete kommer de modfälda att ganska snart glömma sin modlöshet, de svaga kommer att bli starka, de okunniga att tillägna sig kunskap och alla kommer att bli beredda att framlägga sanningen sådan den är i Jesus. De kommer att finna en aldrig svikande Hjälpare i honom som har lovat att frälsa alla som kommer till honom." Sid. 49, 50.

Inom några av våra konferenser har ledarna tvekat att presentera dessa praktiska undervisningsmetoder. En del är av naturen benägna att hellre predika än att undervisa. Men vid sådana tillfällen som våra årliga lägermöten får vi aldrig förlora ur sikte de möjligheter som där ges för att undervisa de troende om, hur de skall utföra praktiskt missionsarbete på de platser där de bor och lever. I många fall skulle det vara bra att avskilja särskilda personer för att inom olika områden ta hand om och ansvara för utbildningsarbetet vid dessa möten. (83) Låt några hjälpa folket att lära sig hur man skall ge bibelstudier och hur man håller stugmöten. Låt andra få uppgiften att undervisa folket om, hur de skall tillämpa hälso- och nykterhetsprinciperna och hur de skall ge behandlingar åt de sjuka. Åter andra bör få uppgiften att arbeta för att befrämja tidnings- och bokarbetet. Och låt utvalda arbetare intressera sig särskilt för att lära många hur man handskas med *Såningsmannen* och *Hälsa för Hela Människan*.

Många har aldrig lärt sig hur man säljer böckerna som ägnats åt att främja vårt institutsarbete. Men sådana skall inte ursäktas sig. De borde studera flitigt hur de kan göra sin del troget i samband med dessa dyrbara böckers omlopp. Våra skolor och hälsohem måste höjas till en hög effektivitetsnivå, och ett högtidligt ansvar vilar på oss alla att hjälpa till med, att ställa dessa inrättningar i fördelaktigt läge genom att ge biståndsböckerna brett omlopp. Gud kommer att äras hos var och en som aktivt intresserar sig för arbetet att lägga dessa böcker i händerna på folkmassorna som behöver evangeliets frälsande sanningar.

Tillfället vi har att göra gott genom att sträva efter att utföra Herrens plan att ge lättnad för våra skolor och hälsohem har presenterats för mig om och om igen i samband med den sydkaliforniska konferensen. Förhållandena där är ovanligt gynnsamma för en långt

pågående ansträngning att framdriva försäljningen av *Såningsmannen* och *Hälsa för Hela Människan*. Våra bröder och systrar i Södra California borde aldrig tröttna på denna plan att skaffa pengar för att betala skulderna som ansamlats. De som studerar på Fernandoskolan, och sköterskorna i de tre hälsohemmen som upprättats, har knappast råd att förlora de dyrbara erfarenheter (84) i missionsarbete som kommer dem till del som handskas med biståndsböckerna. Och samfundet har knappast råd att förlora resultatet, de andliga såväl som de ekonomiska, som en fortsatt ansträngning av detta slag skulle medföra.

Men år har förflutit, och elever som skulle ha samlat sig riktiga erfarenheter i aktivt missionsarbete har inte uppmuntrats att helhjärtat ge sig ut i försäljningen av *Såningsmannen*. Församlingsmedlemmar på många platser har dagligen mött främlingar – turister, män och kvinnor med medel och inflytande – och ändå har sådana tillfällen att sätta *Såningsmannen* och *Hälsa för Hela Människan* i omlopp låtit passera oanvända. Många människor med uppriktiga hjärtan som hade kunnat nås genom flitiga, helhjärtade prestationer har man inte gett ljuset i de tre änglarnas budskap.

Hade man följt Herrens plan, hade Hans namn förhålligats, och många andliga segrar hade vunnits. Människor med medel hade bättre kunnat träda fram till Herrens hjälp och varit mera villiga till det, då Han på ett sätt utöver det vanliga tog ledningen i att upprätta hållfasta hälsomissionscenter i närheten av stora resecentra och genomfarter. Elever hade fått en träning som storligen skulle ökat deras prestationsförmåga som praktiska missionärer hemma eller utomlands. Församlingar hade återupplivats med andliga välsignelser. Många hade vunnits för sanningen, och dessa hade för saken fört med sig sitt inflytande och sina medel.

På sådana platser som Södra California, där tusentals turister, bland vilka många söker hälsa och styrka, hela tiden kommer och går, skulle särskilda och ihållande ansträngningar göras för att sprida ljusets och sanningens klara strålar. Böckerna *Hälsa för Hela Människan* (85) och *Såningsmannen* är särskilt lämpade för användning i turistcentra, och allt som är möjligt borde göras för att lägga exemplar av dessa verk i händerna på dem som är lediga och har lust att läsa. Speciellt behöver de som söker återställd hälsa boken *Hälsa för Hela Människan*. Varje gynnsamt tillfälle att nå denna klass bör tas i anspråk.

Mitt hjärta har jublat, då jag har förstått att biståndsarbetet i Södra California återupplivats de senaste månaderna. Vid Loma Linda har man särskilt tränat upp några av sköterskorna för arbetet med, att sälja *Hälsa för Hela Människan*; och allteftersom de besökt hem i närbelägna städer och byar, har himmelens välsignelse rikligen kommit över dem, och genom dessa ombud, har gynnsamma intryck gjorts för vårt folk och dess arbete.

Vid Fernando-skolan har lärarna nyligen gått i spetsen för att återuppliva ett intresse för försäljningen av *Såningsmannen*. Skolor av elever har, efter att de studerat boken under bön, besökt Los Angeles i sällskap med sina lärare och har fått en sund och hållfast erfarenhet som de värdesätter mer än silver och guld. Detta slags

arbete är sannerligen ett av de medel som Gud föreskrivit för att träna upp våra ungdomar för mission; och de som försummar att använda sig av sådana tillfällen förlorar ur sina liv ett högst värdefullt erfarenhetskapiel. Genom att hjärtligt påbörja detta arbete kan elever lära sig hur man med taktfullhet och urskillningsförmåga möter män och kvinnor i alla samhällsklasser, hur man behandlar dem hövligt, och hur man leder dem till att fördelaktigt överväga sanningarna som finns i böckerna som säljs.

Vårt största bekymmer skulle inte vara att samla pengar utan att rädda människor och i det avseendet skulle vi göra allt som står i vår makt för att lära eleverna vid våra skolor hur de kan leda (86) människor fram till kunskap om den tredje ängels budskap. När vi får framgång i det själavinnande arbetet kommer också de som förs in i tron, i sin tur, att använda sina förmågor för att förmedla sanningen till andra. När vi arbetar flitigt för våra medmänniskors frälsning kommer Gud att ge oss framgång i varje ansträngning.

Till samfundsledarna, och till andra med ansvarsfulla ställningar i ledningen, vill jag säga: Låt oss göra allt som står i vår makt att inprägla hos lärarna på våra utbildningsinrättningar hur stort värde välsignelserna har som förvaras för dem som flitigt söker att bruka gåvan *Såningsmannen* på bästa sätt. Låt oss uppmuntra lärarna att förena sig med många av sina elever genom att studera denna bok med bön, innan de går ut med dem i aktivt arbete på fältet. Låt oss hjälpa lärarna att förstå sitt ansvar i detta. Låt oss göra allt vi kan för att återuppliva arbetet med *Såningsmannen* och inviga planer för en aktiv kampanj med *Hälsa för Hela Människan*.

Allteftersom lärare och elever hjärtligt ägnar sig åt denna typ av arbete, kommer de att få en erfarenhet som lämpar dem för värdefull tjänst vid våra tålmöten. Genom de anvisningar de kan ge till de troende som närvarar, och genom att sälja många böcker där man håller sådana möten, kommer de som varit i skolan att kunna göra sin del i att nå de massor som behöver den tredje ängels budskap. Låt lärare och elever ädelt bära sin andel av bördan att visa vårt eget folk hur de kan förmedla budskapet till sina vänner och grannar.

När vi följer de planer som Herren har anvisat oss är vi Guds medarbetare. Vilken vår ställning än är, om vi är föreståndare för konferenser, predikanter, (87) lärare, elever vid våra skolor eller vanliga församlingsmedlemmar, kommer vi att av Herren hållas ansvariga för hur vi gör det mesta möjliga av våra tillfällen och möjligheter att upplysa alla som behöver sanningen för denna tid. Och ett av de främsta hjälpmedlen som han har föreskrivit oss att använda är det tryckta ordet. Vid våra skolor och sanatorier, i våra hemförsamlingar och framförallt vid våra lägermöten måste vi lära oss hur vi skall göra ett förståndigt bruk av detta värdefulla hjälpmedel. Med uthållig flit måste utvalda arbetare instruera vårt folk om, hur de skall närma sig de otroende på ett vänligt, vinnande sätt och hur de skall få dem att ta emot den litteratur i vilken sanningen för denna tid presenteras med klarhet och kraft.

Mina bröder och systrar, låt oss inte tröttna på att göra gott. I Sin jordiska tjänstgöring reste Kristus till fots från plats till plats. Uttröttad, som Han ofta var, med sin mänskliga natur ansträngd till det yttersta, var Han ändå alltid redo att hela alla som kom till Honom, och lära dem det eviga livets väg. Trots att Han ofta var fysiskt utmattad, lämnade Han inte Sitt arbete. En värld skulle räddas. Han gjorde varje möjlig självupppoffring, så att ljus och sanning skulle kunna lysa fram.

Israels Herre och Gud önskar att vi skall koppla ihop oss med Honom i en helig förening och utöva den levande tro som är verksam i kärlek och renar själen. Han önskar att vi skall vara en arbetande tjänstemannakår, begåvad med anpassningsförmåga i tjänst för Honom. Och till sådana lovar Han kraft till att vinna en härlig seger för Honom. *Sanatoriet, California*, den 10. juli, 1908.

De män som står som ledare i vilken som helst del av det högtidliga arbetet med det sista evangeliska budskapet måste uppodla och vårda vida vyer och idéer. Det är allas förmån som bär på ansvar i evangeliearbetet att (88) ha en benägenhet, att lära sig i Kristi skola. Den som bekämt sig vara en Kristi efterföljare får inte ledas av sin egen viljas utsaga; hans förstånd måste tränas till att tänka Kristi tankar och upplysas till att uppfatta Guds vilja och väg. En sådan troende kommer att följa Kristi arbetssätt.

Våra bröder borde inte glömma att Guds visdom har förmedlat försynens skickelser till våra skolor på ett sådant sätt som kommer att välsigna alla som deltar i ansträngningarna. Boken *Såningsmannen* gavs som gåva till undervisningsarbetet, så att skolans elever och andra vänner skulle kunna hantera dessa böcker; och genom att sälja dem samla mycket av behövda medel för att avlasta skolans skulder. Men denna plan har inte presenterats för våra skolor såsom den borde; lärarna och eleverna har inte undervisats till att ta fasta på denna bok och frimodigt trycka på dess försäljning till fördel för undervisningsarbetet.

Sedan länge borde lärare och elever i våra skolor ha lärt sig att ta vara på tillfället att samla medel genom försäljningen av *Såningsmannen*. Genom att sälja dessa böcker kommer eleverna att tjäna Guds sak, och medan de gör detta, genom att sprida ut dyrbart ljus, kommer de att lära sig ovärderliga lärdomar i kristen erfarenhet. Alla våra skolor borde nu komma i ordning och flitigt bemöda sig om att utföra planen som presenterats för oss till undervisning för arbetare, till lättnad för våra skolor, och för att vinna människor för Kristi sak.

Del 3 – Arbetet i städerna Förhållandena i våra städer

[I de fem artiklarna i denna del har man i en lämplig ordning samlat ihop och grupperat några av de många upplysande, uppmuntrande och inspirerande vittnesbörden med tanke på arbetet i städerna. De yttringar som

inkluderats i denna sammanställning har funnits i Special Testimonies, i artiklar som publicerats i våra tidskrifter, i rapporter om predikningar vid Generalkonferensens samling 1909, och i brev till arbetare i de stora städerna.]

”Och jag hörde HERRENS röst. Han sade: ’Vem skall jag sända och vem vill vara vår budbärare?’ Då sade jag: ’Här är jag, sänd mig!’” Jes. 6:8

(89) Snabbt men säkert håller våra städer på att samla över sig en universell skuld på grund av den ständigt allt större och medvetna ogudaktigheten. Vi lever mitt inne i en ”epidemi av brottslighet” som eftertänksamma, gudfruktiga människor överallt står förskräckta inför. Ingen mänsklig penna kan skildra den korrupsion som håller på att ta överhanden. Varje dag ges nya exempel på politiska konflikter, mutor och bedrägeri. Varje dag kommer med nya bud om sinnessjukdom, dråp och självmord.

Vår tids städer håller snabbt på att bli lika Sodom och Gomorra. Det finns många helgdagar. En virvel av spänning och nöjen drar tusentals människor bort från livets nyktra plikter. Upphetsande sport och förströelse, teater, hästkapplöpningar, hasardspel, dryckenskap och rumlande eggar varje lidelse till aktivitet.

(90) Ungdomen dras med i den populära vågen. De som lär sig, att älska förströelsen för förströelsens skull, öppnar dörrarna för en flod av frestelser. De överlämnar sig själva åt sällskapliga förlustelser och tanklöst gyckel. De leds från den ena formen av förströelse till den andra till dess att de förlorar både lusten och möjligheten till ett nyttigt liv. Deras religiösa behov svalnar, deras andliga liv förmörkas. Alla själens ädlare gåvor, allt som knyter människan till den andliga världen, urartar. Inflytanden från monopolbildningar, fackföreningar och strejker gör att levnadsförhållandena i städerna ständigt blir allt svårare och svårare.

Den starka passionen att skaffa pengar, törsten efter att synas, lyxen och extravagansen, allt är krafter som hos det stora flertalet människor leder tankarna bort från livets sanna mål. De öppnar dörrarna för tusentals onda benägenheter. Många är helt absorberade av sitt intresse för jordiska skatter och blir därigenom okänsliga inför Guds krav och sina medmänniskors behov. De betraktar sin rikedom som ett medel att förhärliga sig själva med. De fogar hus till hus och jordegendom till jordegendom. De fyller sina hus med lyx medan det runt omkring dem härskar mänsklig misär, brottslighet, sjukdom och död.

Genom alla former av förtryck och utsugning hopar människor enorma förmögenheter, medan ropet från en svältande mänsklighet stiger upp till Gud. Det finns skaror av människor som kämpar med fattigdom, tvingade att arbeta för dålig betalning utan möjlighet att försäkra sig om det allra nödvändigaste till livets uppehälle. Umbäranden utan något hopp om någonting bättre gör bördan tung. När sedan smärta och sjukdom stöter till, blir bördan nästan outhärdlig. De är utslitna och nedtryckta och vet inte vart de skall vända sig för att få lindring.

(91) Bibeln skildrar tillståndet i världen strax innan Kristus kommer tillbaka. Aposteln Jakob ger en bild av den girighet och det förtryck som då kommer att råda. Han säger: "Hören nu, I rike. . . I haven samlat eder skatter i de yttersta dagarna. Se, den lön I haven förhållit arbetarna, som hava avbärgat edra åkrar, den ropar över eder, och skördemännens rop hava kommit fram till Herren Sebaots öron. I haven levat i kräslighet på jorden och gjort eder goda dagar; I haven gött eder av hjärtans lust 'på eder slaktedag'. I haven dömt den rättfärdige skyldig och haven dräpt honom; han står eder icke emot." (Jak. 5:1-6.)

Detta är en bild av vår egen tid. "Rätten tränges tillbaka, och rättfärdigheten står långt borta, ja, sanningen vacklar på torget, och vad rätt är kan ej komma fram. Så måste sanningen hålla sig undan, och den som vände sig ifrån det onda blev plundrad." (Jes. 59:14, 15.)

Till och med kyrkan, som skulle vara sanningens pelare och grundfäste, har visat sig uppmuntra självisk kärlek till nöjen. Vilka slags medel är det många kyrkosamfund använder sig av när de skall samla in pengar för religiösa ändamål? Jo, basarer, supéer, välgörenhetsförsäljning och t.o.m. lotterier och liknande saker. Ofta blir den plats som har invigts till gudstjänst vanhelgad genom att man festar och dricker, köper och säljer och tar del i förlustelser. Respekten för Guds hus och vördnaden för hans gudstjänst bryts ned hos de unga. Självbehärskningens barriärer försvagas. Man vädjar till själviskhet, böjelser och praktlystnad och dessa drifter stärks när de uppmuntras.

Från tidsåldrar till tidsåldrar har Herren gett information om sitt handlingssätt. Då en kris har kommit, har han uppenbarat sig och gripit in för att hindra att Satans planer förverkligas. Inom nationer, familjer och hos enskilda människor har han ofta tillåtit att förhållandena har utvecklats till en kris, (92) för att hans ingripande skall bli uppenbart. Han har gjort det klart att det finns en Gud i Israel som kommer att hävda sin lag och försvara sitt folk.

Vid tiden för floden kom människorna med alla slags infall och listiga metoder för att sätta Guds lag ur funktion. De åsidosatte hans auktoritet därför att den inte överensstämde med deras planer. Sådana som förhållandena var vid tiden för floden sådana skall de också bli vid tiden strax innan Herren uppenbarar sin allmakt. Vid den tid när ogudaktigheten tar överhanden kan vi veta att den stora krisen är nära. När oppositionen mot Guds lag blir nästan universell och när hans folk undertrycks och plågas av sina medmänniskor, kommer Herren att träda emellan.

Satan sover inte. Han är klarvaken under sina försök att göra det tillförlitliga profetiska ordet om intet. Med förslagenhet och bedräglig makt arbetar han för att motverka Guds vilja som är klart uttryckt i hans ord. Under åratall har Satan hållit på att vinna herradöme över människornas sinnen med hjälp av listig spetsfundighet som han tänkt ut för att tränga undan sanningen. I denna farliga tid kommer de som handlar rätt inför Gud att förhållande hans namn genom att upprepa Davids ord: "Det är tid för Herren att handla, ty de hava gjort din lag om inte." (Ps. 119:126.)

Guds straffdomar över våra städer

Då jag vistades i Loma Linda, California, den 16 april, 1906 passerade en mycket säregen scen förbi mig. Under en syn om natten fann jag mig stå på en höjd. Därifrån kunde jag se hus svaja som rö för vinden. Byggnader, både stora och små, störtade samman. Nöjespalats, teatrar, hotell och rika människors hem vacklade (93) och omstörtades. Många liv gick till spillo och luften genljöd av ropan från de skadade och skräckslagna människorna.

Ödeläggelsens änglar från Gud var i arbete. Byggnader som var så stabilt uppförda att människor betraktade dem som säkra för varje fara, blev vid en enda beröring förvandlade till ruiner. Det fanns inte någon plats där man kunde känna sig säker. Jag kände mig inte som om jag befann mig i någon särskild fara, men jag kan inte finna ord till att beskriva de förfärliga scener som framställdes för mig. Det såg ut som om Guds förbarmande var slut och att domens dag hade kommit. Den ängel som stod vid min sida upplyste mig då om att bara få har någon förståelse av den ogudaktighet som råder i världen, framför allt ogudaktigheten i de stora städerna. Han förklarade att Herren har bestämt en tid då han skall hemsöka överträdarna i vrede, på grund av att de så hårdnackat har ringaktat hans lag.

Det som gjorde det mest levande intrycket på mitt sinne trots det fruktansvärda i den scen som rullades upp för mig var ändå upplysningen som gavs i samband med detta. Den ängel som stod vid min sida förklarade att Guds överhöghet tillsammans med hans helighet måste uppenbaras för dem som hårdnackat vägrar lydnad mot konungarnas Konung. De som väljer att alltjämt vara olydiga måste i barmhärtighet bli hemsökta med straffdomar för att de om möjligt skall kunna väckas till att förstå sitt syndiga handlingssätt.

Nästa dag tänkte jag igenom de scener som hade blivit visade för mig och den undervisning som hade getts. På eftermiddagen reste vi till Glendale i närheten av Los Angeles och den natt som följde blev jag på nytt undervisad om heligheten i de tio buden och budens bindande (94) krav samt om Guds överhöghet över alla jordiska härskare.

Jag tyckte att jag befann mig i en folkskara där jag talade till folket om Guds lags krav. Jag läste skriftställena angående sabbaten som instiftades i Eden vid slutet av skapelseveckan och om lagens utgivande på Sinai, och påpekade därefter att sabbaten skall hållas helig "som ett evigt förbund", som ett tecken mellan Gud och hans folk till evig tid, för att de skall veta att det är Herren, deras Skapare, som helgar dem.

Sedan uppehöll jag mig ytterligare vid Guds överhöghet över alla jordiska härskare. Hans lag skall vara rättesnöret för våra handlingar. Det är förbudet för människan att fördärva sina sinnen genom att vara omåttlig eller genom att ställa sitt sinne under djävulska inflytanden, eftersom detta gör det omöjligt att följa Guds lag. Även om den gudomlige Härskaren länge har haft förbarmande med dem som är förhårdade låter han sig likväl inte gäckas och kommer inte heller att tåla. Hans överhöghet, hans auktoritet som härskare över universum måste till sist

erkännas, och de rättfärdiga kraven i hans lag måste hävdas.

Mycket mer undervisning om Guds långmodighet och om nödvändigheten av att väcka överträdarna till att inse sin farliga ställning i hans ögon, upprepades för folket, så som jag tagit emot dem från min lärare.

Den 18 april, två dagar efter det att synen om de sammanstörtande byggnaderna hade framställts för mig, reste jag på inbjudan till Car Street-församlingen i Los Angeles. Då vi närmade oss kyrkan hörde vi tidningspojkar rop: "San Francisco ödelagt av jordbävning!" Med tungt hjärta läste jag de första iltelegrammen om den fruktansvärda olyckan.

Under hemresan två veckor senare reste vi genom San Francisco. Vi hyrde en droska och tillbringade en och en halv timme med att betrakta ödeläggelsen (95) i denna stora stad. Byggnader som man ansett vara helt säkra mot alla risker, låg i ruiner. I några fall hade husen delvis sjunkit ned i jorden. Staden var en fruktansvärd bild av hur otillräcklig mänsklig skicklighet är att uppföra byggnader som är säkra mot bränder och jordbävningar.

Genom sin profet Sefanja omtalar Herren de straffdomar med vilka han skall hemsöka syndarna:

"Jag skall rycka bort och förgöra allt vad på jorden är, säger Herren; jag skall förgöra människor och djur, jag skall förgöra fåglarna under himmelen och fiskarna i havet, det vacklande riket jämte de ogudaktiga människorna; ja, människorna skall jag utrota från jorden, säger Herren.

Och det skall ske på Herrens slaktoffers dag, att jag skall hemsöka furstarna och konungasönerna och alla som kläda sig i utländska kläder; jag skall på den dagen hemsöka alla som hoppa över tröskeln, dem som fylla sin herres hus med våld och svek. ...

Och det skall ske på den tiden, att jag skall genomleta Jerusalem med lyktor och hemsöka de människor, som nu ligga där i ro på sin drägg, dem som säga i sina hjärtan: 'Herren gör intet, varken gott eller ont.' Deras ägodelar skola då lämnas till plundring och deras hus till ödeläggelse. Om de bygga sig hus, skola de ej få bo i dem, och om de plantera vingårdar, skola de ej få dricka vin från dem.

Herrens stora dag är nära, ja, den är nära, den kommer med stor hast. Hör, det är Herrens dag! I ångest ropa nu hjältarna. En vredens dag är den dagen, en dag av ångest och trångmål, en dag av ödeläggelse och förödelse, en dag av mörker och tjocka, en dag av moln och töcken, en dag, då basunljud och (96) härskri höjes mot de fastaste städer och mot de högsta murarnas. Då skall jag bereda människorna sådan ångest, att de gå där såsom blindas, därför att de hava syndat mot Herren. Deras blod skall spridas omkring såsom stoft, och deras kroppar skola kastas ut såsom orenlighet. Varken deras silver eller deras guld skall kunna rädda dem på Herrens vredens dag. Av hans nitälskans eld skall hela jorden förtäras. Ty en ände,

ja, en ände med förskräckelse skall han göra på alla jordens inbyggare." (Sef. 1:2, 3-18.)

Gud kan inte visa fördragsamhet med detta mycket längre. Hans straffdomar börjar redan falla på olika platser och snart kommer hans uppenbara misshag att märkas på andra platser.

En rad händelser kommer att visa att Gud är situationens Herre. Sanningen kommer att förkunnas på ett tydligt och otvetydigt sätt. Som ett folk måste vi bereda väg för Herren under den Helige Andes ledning och övervakning. Evangelium skall förkunnas i sin renhet. Strömmar av levande vatten skall djupna och vidgas i sitt lopp. På alla fält nära och fjärran kommer människor att kallas från plögen och från förvärvslivets vanliga sysslor, som i stor utsträckning lägger beslag på sinnet, för att få sin utbildning i samarbete med människor som har erfarenhet. När de lär sig att utföra effektivt arbete kommer de att förkunna sanningen med kraft. När den gudomliga försynen verkar på det mest sällsamma sätt, kommer berg av svårigheter att flyttas och kastas i havet. Det budskap som betyder så mycket för jordens inbyggare, kommer att bli beaktat och förstått. Människorna kommer att få veta vad som är sanning. Framåt, ständigt framåt kommer verket att gå, intill dess att hela jorden har blivit varnad, och då skall änden komma.

Ett arbete för vår tid

(97) Efterhand som tiden går blir det allt mer och mer uppenbart, att Guds straffdomar drabbar världen. Genom eldsvådor, översvämningar och jordbävningar varnar han jordens inbyggare om sin nära förestående ankomst. Den tid närmar sig, när den stora krisen i världens historia kommer och då allt som sker i Guds regering, kommer att iakttas med det djupaste intresse och obeskrivlig ångest. I snabb följd kommer Guds straffdomar att avlösa varandra – eldsvådor, översvämningar och jordbävningar och dessutom krig och blodsutgjutelse.

O, att folket ville känna sin besökelsestid. Det finns många som ännu inte har hört den prövande sanningen för denna tid. Det finns många som Guds Ande arbetar med. Tiden för Guds förödande straffdomar är en nådens tid för dem som inte har fått tillfälle att lära känna sanningen. Herren ser i nåd till dessa. Hans medkännande hjärta blir rört. Hans hand är ännu uträckt för att frälsa, men dörrarna förblir trots detta stängda för dem som inte vill gå in. Guds barmhärtighet visar sig i hans långt gående tålmod. Han håller sina straffdomar tillbaka medan han väntar på att varningens budskap skall förkunnas för dem. O, om vårt folk ville som en börda känna det ansvar som vilar på dem att förkunna nådens sista budskap för världen. Vilket sällsamt arbete skulle då inte bli utfört.

Lägg märke till städerna och deras behov av evangelium. Behovet av nitiska arbetare bland människomassorna i städerna har blivit framställt för mig i över tjugo år. Vem

känner en börda för de stora städerna? Några få har känt bördan, men i förhållande till det (98) stora behovet och de många tillfällena har man ägnat detta arbete bara ringa uppmärksamhet.

Städerna i de östra staterna

Jag har fått instruktion om att budskapet åter skall med stor kraft förkunnas i de östra staterna. I många av de stora städerna i dessa stater blev den första och den andra ängels budskap förkunnat under rörelsen 1844.

Åt oss som Guds tjänare har den tredje ängels budskap blivit anförtrott, det avslutande budskapet som skall bereda ett folk för Konungens ankomst. Vi skall göra varje tänkbar ansträngning för att förmedla kunskap om sanningen till alla som vill lyssna. Och det finns många som vill lyssna. Överallt i de stora städerna har Gud uppriktiga människor som är intresserade av det som är sanning.

Tiden är kort och Herren vill att det som har samband med hans sak skall bringas i ordning. Han vill att det allvarliga budskapet om varning och inbjudan skall förkunnas i så vida kretsar som hans budbärare kan föra det. Ingenting som kan hindra budskapet att göra framgång får hindra oss i våra planer. ”Upprepa budskapet, upprepa budskapet!” var de ord som gång på gång blev sagda till mig. ”Säg till mitt folk att de måste upprepa budskapet på de platser där det först blev förkunnat och där församling efter församling ställde sig på sanningens sida, under det att Guds kraft på ett märkbart sätt bekräftade budskapet.”

Under årtal kämpade pionjärerna i vår verksamhet med fattigdom och många svårigheter för att få sanningen för denna tid baserad på fördelaktig grund. De arbetade oförtröttligt med små hjälpmedel, och Herren välsignade deras anspråkslösa ansträngningar. Budskapet gick fram med kraft i de östra staterna och utvidgades mot väster till dess att inflytelsesrika centra (99) hade upprättats på många platser. Våra arbetare kommer kanske i dag inte att möta alla de prövningar som vi fick möta under dessa tidiga dagar. Förhållandena har blivit förändrade, men detta får inte leda till att man slappnar av i sin möda.

När nu Herren bjuder oss att vi skall förkunna budskapet på nytt med kraft i de östra staterna och när han bjuder oss att gå in såväl i städerna i Sydstaterna som i Väst- och Nordstaterna bör vi då inte alla såsom en man svara på hans kallelse och lyda hans befallning? Skall vi inte lägga planer för att sända våra budbärare överallt till dessa platser och ge dem rikligt stöd? Skall inte Guds tjänare ta upp arbetet i dessa tätt befolkade centra så att de på dessa platser kan höja sin röst med varning till människomassorna? Varför har vi våra konferenser, om de inte skulle främja just detta arbete?

I Portland, Maine; i Boston och städerna runtom; i New York och de befolkningstäta städerna i närheten; i Philadelphia och Baltimore och Washington, önskar Herren att vi skall förkunna den tredje ängels budskap med kraft. Vi kan inte utöva denna kraft själva, men vi kan välja ut män med förmåga och ivra för att de skall gå in på dessa möjligheternas gator och där förkunna budskapet i den Helige Andes kraft. Vi måste planera för att i dessa

städer placera dugliga män som kan presentera den tredje ängels budskap på ett så kraftfullt sätt att det kommer att träffa rätt i hjärtat. Män som kan göra detta arbete (100) har vi inte råd att samla på en plats för att göra ett arbete som andra kan göra.

När dessa arbetare talar sanningen och efterlever sanningen och beder om framgång för sanningen, kommer Gud att påverka människors hjärtan. När de arbetar med all den kraft Gud ger dem, och de i hjärtats ödmjukhet sätter all sin tillit till honom, kommer deras arbete inte att bli utan frukt. Deras ihärdiga ansträngningar för att låta människor få kunskap om sanningen för denna tid kommer att stödjas av heliga änglar, och många människor kommer att bli frälsta.

Frikostighet i missionsarbetet

Sydstaterna måste få del av ljuset från sanningen för denna tid. Säg inte: ”Våra bokförlag och våra församlingar behöver mer hjälp. Vi behöver själva alla de medel vi kan komma över för att utföra den verksamhet som redan har upprättats.” Den ene efter den andre har stängt dörren för vissa missionsverksamhetsformer, därför att de har varit rädda för att detta arbete skulle kräva medel som de gärna vill ha till andra uppgifter. Mina bröder, ni behöver mer av Kristi sinne. Lyft er fana högre, så kommer de som nyligen har blivit omvända till sanningen, att förstå att de har en uppgift att utföra. På det sättet kommer de medel som skall befrämja verket att ständigt öka.

Kan vi vänta oss, att invånarna i städerna skall komma och säga: ”Om ni vill komma till oss och predika, skall vi hjälpa er med att utföra detta och detta”? Vad vet de om vårt budskap? Låt oss göra vad vi kan för att varna dessa människor som håller på att gå under utan att vara varnade och utan att vara frälsta. Herren vill att vi på det sättet skall låta vårt ljus lysa för människorna, så att hans Helige Ande kan förmedla sanningen till uppriktiga människor som söker honom.

När vi utför detta arbete kommer vi snart att få se medel flyta (101) in i våra förrådskamrar, och vi kommer att få pengar tillräckligt för att utföra en mer omfattande och vidsträckt verksamhet. Rika människor kommer att ta emot sanningen och ge av sina medel för att befrämja Guds verk. Jag har fått instruktion om att det finns mycket pengar i de städer där vi ännu inte har någon verksamhet. Gud har intresserade människor där. Gå till dem. Undervisa dem såsom Kristus undervisade. Ge dem sanningen. De kommer att ta emot den. Och lika säkert som att uppriktiga människor omvänder sig, kommer deras medel att helgas till Herrens tjänst och vi skall få se att våra hjälpkällor kommer att öka.

O, att vi kunde se behovet i dessa städer såsom Gud ser det. I en tid som denna skall varje hand vara sysselsatt. Herren kommer. Anden är nära och kommer snabbt. Inom en kort tid har vi inte längre den frihet till att arbeta som vi nu har. Vi står inför ett fruktansvärt ansvar och det vi gör måste vi göra snabbt.

Ett motiv till tjänst

Ganska nyligen blev jag under nattens timmar väckt ur min sömn och fick en inblick i Kristi lidanden för

människorna. Hans uppoffring, det hån och förakt han blev utsatt för av ogudaktiga människor, hans själsångest i Getsemane, hur han blev förrådd och korsfäst, alltsammans blev levande skildrat för mig.

Jag såg Kristus mitt i en stor församling av människor. Han sökte inpränta sina lärdomar i deras sinnen. Men de föraktade och förkastade honom. Människorna överöste honom med grovheter och oförskämdheter. Det gjorde mig verkligen ont att se allt detta. Jag ropade till Gud: "Vad skall ske med denna folkmassa? Ingen vill ge upp sin upphöjda åsikt om sig själv och söka (102) Herren, som de små barnen gör. Skall ingen komma till Gud med förkrossat hjärta i ånger och bekännelse?"

Jag fick en framställning av Kristi själskamp i Getsemane då den hemlighetsfulla kalken skakade i Återlösarens hand. "Min Fader", bad han, "om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig. Dock icke som jag vill, utan såsom du vill!" (Matt. 26:39.) Under det att han vädjade till sin Fader föll stora blodsdroppar från hans ansikte ned på jorden. Mörkrets makter samlade sig omkring Frälsaren för att göra hans själ modlös.

Kristus reste sig upp från marken och gick bort till den plats där han hade lämnat sina lärjungar och uppmanat dem att vaka och bedja med honom för att de inte skulle bli överrunna av frestelsen. Han ville se om de förstod hans själskamp. Han behövde mänsklig medkänsla. Men han fann dem sovande. Tre gånger gick han på det sättet bort till dem, och varje gång låg de och sov.

Tre gånger bad Frälsaren: "Min Fader, om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig." Det var här som en förlorad världs öde låg i vågskålen. Om han vägrade att dricka kalken, skulle följden bli evig undergång för människosläktet. Men en ängel från himmelen styrkte Guds Son att ta kalken och dricka dess bittra smärta.

Hur få är det inte som förstår att allt detta gjordes för varje enskild av dem. Hur få är det som säger: "Det var för mig, för att jag skulle kunna utveckla en karaktär för det kommande eviga livet!"

Under det att dessa ting så levande framställdes för mig tänkte jag: "Jag kommer aldrig att kunna framhålla detta ämne för folket sådant som det verkligen är." Och jag har bara gett er en svag föreställning av det som visades mig. När jag har tänkt på denna kalk som darrade i Kristi händer (103) och när jag har förstått att han kunde ha vägrat att dricka den och överlämnat världen till att omkomma i synd, har jag gett löftet att alla krafter i mitt liv skall vigas åt uppgiften att vinna människor för honom.

Kristus kom till jorden för att lida och dö för att vi, genom att öva tro på honom och ta emot hans förtjänst, skulle kunna bli Guds medarbetare. Det var Frälsarens avsikt att då han hade farit upp till himmelen för att bli förebedjare för människorna, skulle hans efterföljare fortsätta det arbete som han hade påbörjat. Skall de mänskliga redskapen inte visa något särskilt intresse för att föra ljuset i evangeliets budskap till dem som sitter i mörker? Det finns några som är villiga att gå ut till jordens ändrar för att förmedla sanningens ljus till människorna, men Gud

kräver att var och en som känner sanningen skall söka vinna andra för kärleken till sanningen. Om vi inte är villiga att göra särskilda uppoffringar för att rädda människor som är på väg mot undergång, hur skall vi då kunna bli aktade värdiga att få gå in i Guds sal?

Det finns en personlig uppgift åt var och en av oss. Jag vet att det finns många som ställer sig i det riktiga förhållandet till Kristus och som är besjälade av denna enda tanke att förmedla budskapet om sanningen för vår tid till världen. De är alltid beredda att bjuda ut sina tjänster. Men det plågar mitt hjärta när jag ser så många som är tillfreds med en ytlig erfarenhet, en erfarenhet som kostar dem så litet. Deras liv avslöjar att för dem har Kristus dött förgäves.

Om du inte känner att det är en heder att få ta del i Kristi lidanden, om du inte känner någon börda i din själ för dem som går förlorade och om du är ovillig att uppoffra något för att kunna spara medel för det arbete som skall utföras, finns det ingen plats för dig i Guds (104) rike. Vi behöver ha del med Kristus i hans lidanden och självförnekelse vid varje steg. Vi har behov av att Guds Ande skall vila över oss och leda oss att ständigt visa självförsäkelser.

Gör dig redo

"Se, jag kommer snart och har med mig min lön för att vedergälla var och en efter som hans gärningar äro." (Upp. 22:12.) När Kristus kommer skall han granska varje gåva. Han skall avkräva ränta på det kapital som han har anförtrott oss. Genom sin egen ödmjukhet och själsångest, genom sitt strävsamma liv och sin skamfulla död har Kristus betalat för den tjänst som utförs av alla som har tagit emot hans namn och bekänt sig vara hans tjänare. Alla står under den högsta förpliktelse att förkovra sina gåvor i arbetet för att vinna människor för honom. Ni hör "icke eder själva till", säger han, "I ären dyrt köpta". Ära därför Gud genom ett liv i tjänst som kommer att vinna människor från synd till rättfärdighet. (1 Kor. 6:19, 20.) Vi är köpta till priset av Kristi eget liv, köpta för att vi skall ge tillbaka till honom hans eget i trogen tjänst.

Vi har nu inte tid att använda våra krafter och gåvor för världsliga angelägenheter. Skall vi vara upptagna med att tjäna världen, tjäna oss själva och gå miste om det eviga livet i himmelens salighet? Nej, det har vi inte råd till. Låt oss använda varje gåva i Guds verk. De som tar emot sanningen skall genom sin insats öka antalet människor som kan bli Guds medarbetare. Människor skall upplyftas och undervisas om att tjäna Gud på ett förståndigt sätt. De skall ständigt växa till i kunskap om rättfärdigheten.

Hela himmelen är intresserad av att det arbete som Kristus kom till världen för att utföra blir utfört. Himmels (105) redskap öppnar vägar, så att sanningens ljus kan lysa ut till de mörka platserna på jorden. Änglar väntar på att kunna hjälpa dem som vill ta itu med det arbete som i åratal har blivit utpekad för oss. Skall vi inte visa intresse för att arbetsmetoder och medel sätts i funktion för påbörjande av verksamhet i städerna? Många tillfällen har gått förlorade därför att vi har försummat att göra detta arbete genast och därför att vi har underlåtit att gå fram i tro. Herren säger: "Hade ni trott på det budskap jag har sänt skulle det inte ha förelegat en sådan brist på arbetare och på medel att underhålla dessa."

Kristi ankomst är nära och närmar sig snabbt. Tiden att arbeta är kort och människor går sin undergång till mötes. Ängeln sade: ”Skulle inte de människor som har fått stort ljus samarbeta med honom som sände sin Son till världen för att bringa ljus och frälsning till människorna?” Skall de som har tagit emot kunskap om sanningen rad för rad, bud för bud, litet här och litet där, visa så ringa tacksamhet till honom som kom till jorden för att hans gudomliga kraft skulle kunna bli varje troende människas arvslott? Det var på detta sätt som Kristi gudom skulle bli verksam för människosläktets frälsning. Vår store Översteprästs förbön har makt inför Guds tron. Planen blev lagd i himmelen. Skall de som blivit köpta för så högt pris, underlåta att värdesätta denna stora frälsning?

Herren kan inte berömma ett folk som bekänner sig vara gudfruktigt och att tro på Kristi nära förestående ankomst och som ändå försummar att varna städerna för de straffdomar som snart skall drabba landet. De som handlar så kommer snart att bli dömda för sin försummelse. Kristus gav sitt liv för att frälsa de människor som går förlorade i sina synder. Skall vi vägra att utföra det arbete som har lagts på oss, vägra att samarbeta med Gud och de himmelska sändebuden? Det finns tusentals (106) som handlar så och som underlåter att bli ett med Kristus. De försummar att låta Kristi stora offer stråla fram i livet i en frälsande nåd som låter sanningen komma fram i rättfärdighetsgärningar. Detta är ändå det arbete som gavs människorna genom Guds Sons offer. Kan vi fortsätta att vara likgiltiga när vi vet detta? Jag förmanar våra bröder att vakna upp. De andliga förmågorna blir försvagade och kommer att dö, om de inte används för att vinna människor för Kristus. Vilken ursäkt kan man komma med för att man försummat den härliga, stora gärning som Kristus gav sitt liv för att fullborda?

De få dagar vi har här på jorden har vi inte råd att använda till glam och tomhet. Vi behöver ödmjuka våra sinnen inför Gud, för att var och en skall kunna dricka av sanningen och låta den genomföra den förvandling som kan överbevisa världen om att detta verkligen är Guds sanning. Låt livet vara fördolt med Kristus i Gud. Bara när vi söker Herren på samma sätt som små barn, när vi inte längre är upptagna med att finna fel hos våra bröder och systrar eller hos dem som trofast söker bära ansvar inom verket, och när vi söker att bringa hjärtan i överensstämmelse med Gud, kan han använda oss till ära för sitt namn.

Vi behöver alla inta en ståndpunkt av självuppoffring inför Gud, om vårt arbete skall godtas av honom. Låt oss tänka på att bekännelsen ingenting betyder, om vi inte har sanningen i hjärtat. Vad vi behöver är att Guds kraft till omvändelse griper oss, för att vi skall kunna förstå en förtappad världs behov. Bördan i mitt budskap till er är: ”Gör er redo, gör er redo att möta Herren. Gör era lampor i ordning och låt sanningens ljus lysa på gator och i gränder. Det finns en värld som skall varnas om att alltings slut närmar sig.”

Mina bröder och systrar, sök Herren medan han låter sig finnas. Det kommer en dag, när de som har (107) kastat bort tid och tillfällen, skulle önska att de hade sökt honom. Gud har gett er förmåga att tänka. Han vill att ni skall hålla

er på förnuftets och arbetets väg. Han vill att ni skall gå ut till våra församlingar för att utföra ett energiskt arbete för honom. Han vill att ni skall börja att hålla möten för dem som står utanför församlingen, så att människor kan få höra sanningen i detta sista varningsbudskap. Det finns platser där ni blir mottagna med glädje, där människor kommer att tacka er för att ni kommer dem till hjälp. Må Herren hjälpa er till att ta itu med detta arbete som aldrig tidigare.

Låt oss börja arbeta för dem som ännu inte har fått ljuset. ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden”, sade Frälsaren, ”och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände!” (Matt. 28:18, 20.) Det vi behöver är en levande tro, tro till att över Josefs öppnade grav förkunna att vi har en levande Frälsare, en Frälsare som vill gå framför oss och som kommer att arbeta tillsammans med oss. Gud kommer att utföra arbetet, om vi vill förse honom med redskapen. Vad vi behöver är att vi beder ändå mycket mera och visar mycket mindre otro. Vi behöver lyfta fanan högre och högre inför folket. Vi behöver tänka på att Kristus alltid står vid vår högra sida, när vi förkunna frihet för de fångna och delar ut livets bröd till hungrande människor. Om vi ständigt gör det klart för oss hur nödvändigt och viktigt vårt arbete är, kommer Guds frälsning att bli uppenbarad på ett underbart sätt.

Må Gud hjälpa oss att ta på oss rustningen och arbeta på ett sätt som visar att vi menar allvar, att människor är värda att räddas. Låt oss söka en ny omvändelse. Vi behöver Guds Andes närvaro ibland oss, så att våra hjärtan blir milda och så att någon bitter anda inte kommer in i vårt arbete. Min bön är att den helige Ande fullt och helt skall ta våra hjärtan i besittning. Låt oss bete oss som (108) Guds barn, som söker honom för att få råd och som är beredda att genomföra hans planer, varhelst de uppenbaras för oss. Gud kommer att bli förhårligad genom ett sådant folk, och de som ser vår iver kommer att säga amen, ja, amen.

”Vakna upp, vakna upp, ikläd dig din makt, o Sion; ikläd dig din högtidsskrud, Jerusalem, du heliga stad; . . . Huru ljuvliga äro icke glädjebudbärarens fotsteg, när han kommer över bergen för att förkunna frid och frambära gott budskap och förkunna frälsning, i det han säger till Sion: ’Din Gud är nu konung.’ Hör, huru dina väktare upphäva sin röst och jubla allasammans, ty de se för sina ögon, huru Herren vänder tillbaka till Sion.

Ja, bristen ut i jubel tillsammans, I Jerusalems ruiner; ty Herren tröstar sitt folk, han förlossar Jerusalem. Herren blottar sin heliga arm inför alla hedningars ögon, och alla jordens ändar få se vår Guds frälsning.” Jes. 51:1-10.

Arbetsmetoder

(109) I samband med att budskapet predikas i stora städer, har arbetare med olika gåvor många sorters arbete att göra. Några skall arbeta på ett sätt, några på ett annat. Herren

önskar att städerna skall bearbetas genom att arbetare med olika förmågor gör förenade ansträngningar. För att de inte skall bli vilseledda, skall de inte förlita sig på människor för visdom. Alla skall se till Jesus för vägledning. Som arbetare tillsammans med Gud skall de söka att vara i harmoni med varandra. Man borde ha rådsmöten ofta och uppriktigt, helhjärtat samarbete. Ändå skall alla se till Jesus för visdom, inte bero endast på människor för vägledning.

Herren har givit förmågan till några församlingstjänare att samla och upprätthålla stora församlingar. Detta påkallar att finkänslighet och skicklighet utövas. I dagens städer, där det finns så mycket som behagar och är tilldragande, kan man inte intressera folket med normala ansträngningar. Församlingstjänare som Gud utsett kommer att finna det nödvändigt att genomföra särskilt stora ansträngningar för att fångla folkmassornas uppmärksamhet. Och när de lyckas föra samman ett stort antal människor måste de bära fram budskap av en karaktär så mycket utöver den vanliga ordningen att människor väcks upp och varnas. De måste använda varje medel som möjligen kan tänkas ut för att sanningen skall framställas tydligt och klart. Det för denna tid prövande budskapet skall bäras fram så rent och bestämt att åhörarna hajar till och man leder dem till en önskan att studera Skrifterna.

De som utför Herrens arbete i städerna måste åstadkomma (110) en lugn, stabil, och hängiven ansträngning för att undervisa folket. Medan de skall arbeta med allvarlig iver för att intressera åhörarna och behålla detta intresse, måste de ändå akta sig noga för minsta antydning till känslostyrda upplevelser. I denna tid med överdrifter och utvärtes prydnad, när människor tänker det nödvändigt med demonstrationer för att få framgång, skall Guds utvalda budbärare visa hur bedrägligt det är med onödigt slöseri av medel för effekter. Allteftersom de arbetar med enkelhet, ödmjukhet och nådig värdighet, och undviker allt slags teater, kommer deras arbete att ge ett varaktigt intryck för det goda.

Det är i sanning nödvändigt att med gott omdöme lägga ut pengar på att annonsera mötena och på att föra verket stadigt framåt. Ändå kommer man finna att styrkan hos varje arbetare inte ligger i dessa yttre makter, utan i tillitsfull förtröstan på Gud, i uppriktig bön till Honom om hjälp, i lydighet för Hans ord. Mycket mera bön, mycket mera Kristuslikhet, mycket mera anpassning till Guds vilja, skall föras in i Herrens arbete. Utvärtes skyltande och att slösaktigt lägga ut medel, kommer inte att fullborda arbetet som skall göras.

Guds verk skall föras framåt med kraft. Vi behöver döpas med den Helige Ande. Vi behöver förstå att Gud vill tillsätta skickliga och inflytelserika män till Sina led, som skall göra sin del i att varna världen. Alla i världen är inte laglösa och syndiga. Gud har många tusen som inte har böjt knä för Baal. Det finns gudfruktiga män och kvinnor i de fallna kyrkorna. Om det inte vore så, skulle vi inte få budskapet att framföra: "Fallet, fallet är det stora Babylon... Gå ut från henne, mitt folk..." Uppenbarelseboken 18:2-4. Många som har ärliga hjärtan (111) flämtar efter andan av liv från himmelen. De kommer att känna

igen evangeliet när det bärs fram till dem i den skönhet och enkelhet med vilken det presenteras i Guds ord.

Behovet av hus-till-husarbete

Lika betydande som särskild offentlig verksamhet är hus-till-husarbete i människors hem. I stora städer finns det klasser som inte kan nås med offentliga möten. Dessa måste sökas fram som herden söker sina förlorade får. Flitig, personlig ansträngning måste uppjudas för dem. När personligt arbete försummas, förlorar man många dyrbara tillfällen som, om de utvecklades, bestämt skulle föra verket framåt.

Som ett resultat av att man presenterar sanningen i stora församlingar, väcks en frågeanda. Det är speciellt viktigt att detta intresse följs upp av personligt arbete. De som önskar utforska sanningen behöver läras att flitigt studera Guds ord. Någon måste hjälpa dem bygga på den fasta grundvalen. Så viktigt det är, vid denna kritiska tid i deras religiösa erfarenhet, att visligt ledda bibelarbetare kommer till deras hjälp och öppnar upp Guds ords skattkammare för deras förstånd.

Stadsmissionen är en träning och en skola

Ett välbalanserat arbete kan framföras på bästa sätt när en yrkesskola för bibelarbetare är igång. Medan offentliga möten hålls, bör erfarna arbetare med djup andlig förståelse knytas samman med denna träningsskola eller stadsmission; sådana som kan ge bibelarbetarna dagliga instruktioner och som helhjärtat kan förena sig med den huvudsakliga offentliga ansträngningen. Allteftersom män och kvinnor omvänds till (112) sanningen, skall de som står vid stadsmissionens huvudpost med mycket bön visa dessa nyomvända hur man kan erfara sanningens kraft i sina liv. Denna förenade ansträngning, å alla arbetares sida, skulle vara som en islagen spik på säker plats.

Att lära ut principerna för hälsoreform

Som ett folk har arbetet getts oss att göra hälsoreforms-principerna kända. Några finns som tänker att kostfrågan inte är tillräckligt viktig för att innefattas i deras evangeliska arbete. Men sådana gör ett stort misstag. Guds ord förkunnar: "Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära." 1 Kor 10:31. Ämnet avhållsamhet och måttlighet, med allt vad det innebär, har en betydande plats i frälsningsarbetet.

I anknytning med våra stadsmissioner skall lämpliga rum finnas där de vilkas intresse väckts kan samlas för instruktion. Detta nödvändiga arbete skall inte bedrivas på ett så klenligt sätt att ofördelaktiga intryck görs på människors sinnen. Allt som görs borde framföra ett fördelaktigt vittnesbörd om sanningens Författare och borde på ett riktigt sätt representera heligheten och betydelsefullheten av sanningarna i den tredje ängelns budskap.

Matlagningskurser skall hållas. Folket skall läras hur man lagar helande kost. De skall visas nödvändigheten av att lägga bort onyttig mat. Men vi bör aldrig förespråka en svältarkost. Det är möjligt att ha en fullständig, närande kost utan bruket av te, kaffe, och kött. Arbetet med, att lära folket hur man förbereder kost som är både nyttig och aptitväckande är ytterligt viktigt.

Hälsoreformsarbetet är Herrens medel för (113) att minska lidandet i vår värld och för att rena Sin församling. Lär folket att de kan handla som Guds hjälpande hand genom att samarbeta med arbetets Mästare i att återställa fysisk och andlig hälsa. Detta arbete bär himmelens påskrift och kommer att öppna dörrar så att andra dyrbara sanningar kommer in. Det finns plats för alla att arbeta som förståndigt vill greppa tag i detta arbete. Håll hälsoreformsarbetet vid fronten är det budskap jag instruerats att framföra. Visa dess värde så klart att ett vidsträckt behov av det känns. Avhållsamhet från all skadlig mat och dryck är frukten av sann religion. Den som är omvänd helt igenom kommer att överge varje skadlig vana och aptit. Med fullständig avhållsamhet kommer han att övervinna sin dragning till hälsoförstörande eftergivenheter.

Jag har instruerats att säga till lärare i hälsoreform: Gå framåt. Världen behöver vartenda dugg av det inflytande ni kan utöva för att trycka tillbaka tidvägen av vederstygglig moral. Låt dem som lär ut den tredje ängelns budskap stå trogna sin färg. ”Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom.” Rom 12:1-2. Må Herren utrusta dem som verkar i ord och lära med de mest tydliga sanningsbudskap. Om Hans arbetare vill ge ut dessa budskap med enkelhet, förvissning, och all auktoritet, kommer Herren att verka genom dem.

De rika skall man inte gå förbi

Kristi tjänare skall med trohet arbeta för de rika i våra städer, såväl som för de fattiga och anspråkslösa. (114) Det finns många rika som är mottagliga för evangeliebudskapets inflytanden och intryck. Och när Bibeln och bara Bibeln presenteras för dem som framställaren av kristen tro och praktik, kommer Guds Ande att sätta dem i rörelse till att öppna dörrar för evangeliets framförande. De kommer att uppenbara en levande tro på Guds ord. De kommer att använda sina anförtrödda medel till att bereda vägen för Herren, till att i öknen göra rak en huvudled för vår Gud.

I årtal har den förbryllande frågan funnits framför oss: Hur kan vi uppodla tillräckliga medel till stöd för de missionsprojekt som Herren har gått framför oss för att öppna? Vi läser evangeliets klara befallningar; och missionsprojekten, både på hemmafält och utländska, lägger fram sina behov. Antydningar, ja, Guds försyns uttryckliga uppenbarelser, förenar sig i att mana på oss att snabbt göra det arbete som väntar. Herren önskar att män försedda med pengar skall omvändas och uppträda som Hans hjälpande hand i att nå fler. Han önskar att de som kan hjälpa till i arbetet att reformera och återställa skall se sanningens dyrbara ljus och förvandlas till karaktären och ledas till att använda sitt anförtrödda kapital i Hans tjänst. Han vill att de skall investera de medel som Han har lånat dem till att göra gott, till att öppna vägen för evangeliets predikande för alla klasser när och fjärran.

Kommer inte himmelen att uppskattas av världsligt visa män? Jo då; där kommer de att finna vila och frid och uppehåll från all småaktighet, all ärelystnad, all betjäning av det egna jaget. Uppmana dem enträget om att söka den frid och lycka och glädje som Kristus längtar att ge dem. Uppmana dem enträget om att vända sin uppmärksamhet till att säkerställa den rikaste gåva som kan ges till dödliga människor – Kristi rättfärdighets klädnad. Kristus erbjuder dem ett liv som mäter sig med (115) Guds liv, och en oändligt rik härlighet, som väger tungt och varar i evighet. Om de tar emot Kristus kommer de att ha den högsta ära, äran som världen varken kan ge eller ta bort. De kommer att uppfatta att stor belöning finns genom att hålla Guds bud.

Den medlidsamme Återlösaren bjuder Sina tjänare att kalla rika och fattiga till måltiden. Gå ut till huvudlederna och bushen, och förmå dem, med era uthålliga, bestämda ansträngningar, till att komma in. Låt evangeliets tjänstemän fatta tag i dessa världsliga, pengastinna män och föra dem till sanningens festmåltid som Kristus har förberett för dem. Han som gav Sitt dyrbara liv för dem säger: ”För in dem, och sätt dem vid Mitt bord, och Jag skall betjäna dem.”

Ni Kristi tjänare, förena er med denna klass. Passera inte förbi dem som hopplösa. Arbeta med all möjlig förmåga för att övertyga, och som frukten av era trogna ansträngningar kommer ni att se män och kvinnor i himmelriket som skall krönas som segrare för att sjunga Härskares segersång.

Allt för litet ansträngning har gjorts för män i ansvarsfulla positioner i världen. Många av dem äger förträffliga förmågor; de har medel och inflytande. Dessa är dyrbara gåvor, anförtrödda åt dem av Herren till att förmeras och användas för andras väl.

Sök att rädda rika män. Vädja till dem att återföra till Herren de skatter Han lånat dem med tillit, så att kraftfulla inflytelsecentra kan existera i New York och andra stora städer, från vilka biblisk sanning i sin enkelhet skall nå ut till folket. Övertyga rika män om, att lägga upp sina skatter bredvid Guds tron genom att återföra sina ägodelar till (116) Herren, och så ge Hans arbetare möjlighet att göra gott och att framställa Hans härlighet.

Planer på att utöka våra arbetsstyrkor

Arméns styrka mäts i stort genom dugligheten hos männen i leden. En vis general instruerar sina officerare att träna varje soldat för aktiv tjänst. Han söker utveckla högsta duglighet hos alla. Om han skulle bero endast på sina officerare, skulle han aldrig kunna vänta sig genomförandet av en lyckad kampanj. Han räknar med lojal och outtröttlig tjänst från varje man i sin armé. Ansvarvilar i stort på männen i leden.

Och så är det i Prins Emmanuels armé. Vår General, som aldrig förlorat en strid, förväntar Sig villig och trogen tjänst av var och en som anmält sig under Hans banér. I den avslutande striden som nu pågår mellan de goda krafterna och de onda härarna förväntar Han Sig att alla, lekmän såväl som församlingstjänare, tar del. Alla som har anmält sig som Hans soldater bör tjäna troget varje minut,

med en fräsch uppfattning om det ansvar som vilar på dem individuellt.

De som har andlig uppsikt över församlingen skall lägga fram vägar och medel genom vilka ett tillfälle kan ges till varje församlingsmedlem att delta på något sätt i Guds verk. För ofta i det förflutna har detta inte gjorts. Planer har inte tydligt lagts fram och fullständigt utförts varvid allas begåvningar skulle kunna sättas i verket i aktiv tjänst. Endast få finns som fattar hur mycket som förlorats på grund av detta.

Ledarna i Guds sak skall såsom visa generaler lägga planer för att utföra rörelser utefter hela linjen. Vid planläggningen skall de särskilt studera det arbete som kan utföras av lekmännen (117) för deras vänner och grannar. Guds arbete på denna jord kan aldrig avslutas, förrän de män och kvinnor som utgör medlemskapet av vår församling skyndar till arbetet och förenar sina ansträngningar med församlingstjänarens och församlingsledares.

Syndares frälsning kräver allvarligt, personligt arbete. Vi skall bära till dem livets ord, inte vänta på att de skall komma till oss. O, om jag kunde tala ord till män och kvinnor som skulle väcka dem till flitig aktivitet! Ögonblicken som nu ges till oss är få. Vi står helt på gränsen till den eviga världen. Vi har ingen tid att förlora. Varje ögonblick är guld och alltför dyrbart, för att hänges enbart åt självet betjäning. Vem vill på allvar söka Gud och från Honom hämta styrka och nåd att vara Hans trogna arbetare på missionsfältet?

Att utveckla begåvning i församlingarna

I varje församling finns begåvningar, som, med rätt slags arbete, kan utvecklas till att bli en stor hjälp i verket. Det som behövs nu för uppbyggelsen av våra församlingar är visa tjänarens fina arbete att urskilja och utveckla begåvning i församlingen – begåvning som kan utbildas för Mästarens bruk. Det bör finnas en välordnad plan för att anställa arbetare att gå in i alla församlingar, stora och små, för att ge medlemmarna instruktioner om hur man skall arbeta så att församlingen byggs upp och otroende påverkas. Det är träning, utbildning, som behövs. De som arbetar med att besöka församlingarna bör ge bröderna och systrarna instruktioner i praktiska metoder att utföra missionsarbete.

Alla predikningar i världen kommer inte att ge medlemmarna en djup känsla för behovet hos döende själar omkring dem. (118) Ingenting kan så väcka en självuppoftande hängivenhet i män och kvinnor som att sända dem ut till nya fält för att arbeta för dem som befinner sig i mörker. Förbered arbetare att gå ut till huvudlederna och obygderna. Vi behöver visa uppfostrare som skall plantera ut träd på olika platser och ge dem förmåner, så att de kan växa. Det är Guds folks absoluta plikt att gå ut på områdena utanför. Låt styrkor sättas i arbete att bereda nya marker, för att grunda nya inflytelsecentra varhelst en öppning kan finnas. Sammankalla arbetare som äger sann missionsanda, och låt dem gå fram och sprida ljus och kunskap, fjärran och nära. Låt dem ta med sig hälsoreformens levande principer till samhällen som i stor skala är ovetande om dessa principer.

Män från enkla livsförhållanden bör uppmuntras till att ta tag i Guds verk. Allteftersom de arbetar kommer de att få en dyrbar erfarenhet. Det råder brist på arbetare, och vi har ingen att avvara. Istället för att göra dem missmodiga som försöker att tjäna Mästaren, bör vi uppmuntra många fler arbetare till att gå ut på fältet.

Tjänst med glädje

Alla som samspråkar och umgås med Gud kommer att finna ett överflöd av arbete att göra för Honom. De som går framåt i Mästarens anda, och söker att nå människor med sanningen, kommer inte uppfatta arbetet att dra människor till Kristus som ett slött, ointressant slavgöra. De har anförtratts ett arbete som Guds lantmän, och de kommer bli fyllda mer och mer med liv allteftersom de ägnar sig åt Guds tjänst. Det är en tjänst med glädje att öppna Skrifterna för andra.

Unga män och kvinnor bör utbildas till att bli arbetare i sitt eget grannskap och på andra platser. Låt alla ställa in sina hjärtan och förstånd (119) på att bli intelligenta med avseende på arbetet för denna tid. Låt dem göra sig dugliga att göra det för vilket de är bäst anpassade.

Många unga män som har haft rätt slags utbildning hemma bör tränas för tjänst och uppmuntras att lyfta sanningens standar på nya platser genom välplanerat och troget arbete. Genom att i stadsarbete vara med våra församlingstjänare och erfarna arbetare, kommer de att få den bästa typen av träning. När de i handling underordnar sig gudomlig ledning och hålls uppräta med bönerna som deras mera erfarna medarbetare ber, kan de göra ett gott och välsignat arbete. Allteftersom de förenar sina ungdomliga krafter för det andliga kontots tillväxt, kommer de att ha heliga änglars sällskap; och som arbetare tillsammans med Gud, är det deras privilegium att sjunga och be och tro, och arbeta med mod och frihet. Frimodigheten och tilliten som heliga förmedlars närvaro kommer att medföra till dem och till deras medarbetare, kommer att leda till bön och lovprisning och enkelheten i sann tro.

Inga dröjsmål bör finnas i denna välplanerade ansträngning att utbilda församlingsmedlemmar. Personer bör väljas till arbete i de stora städerna som är fullständigt hängivna och som förstår hur heligt och viktigt arbetet är. Sänd inte sådana som inte i dessa avseenden har kompetens. Män behövs som kommer att säkra korssets segrar, som kommer att vara uthålliga igenom besvikelser och umbäranden, som kommer att äga den iver och beslutsamhet och tro som missionsfältet inte kan vara utan. Och till dem som inte personligen tar del i arbetet vill jag säga: Hindra dem inte som är villiga att arbeta, utan ge dem uppmuntran och stöd.

Allt detta arbete att träna upp, bör sammanknytas med ett allvarligt (120) sökande efter Herren för Hans Helige Ande. Låt detta gå hem hos dem som är villiga att ägna sig åt Mästarens tjänst. Världen ser på vårt uppförande. Varje handling skärskådas och kommenteras. Flitigt måste de kristna behagfullheterna uppodlas så att de som bekänner sanningen kan lära ut den till andra, såsom den är i Jesus, så att de själva kan vara exempel, och så att våra fiender

inte med sanning kan säga något ont om dem. Gud påkallar större gudfruktighet, helighet i livet och renhet i uppförandet, i enlighet med de upphöjande, heliggörande principer som vi bekänner. Kristi arbetares liv bör vara sådana att otroende, när de ser deras gudaktiga gång och helgjutna uppförande, förundras över den tro som ger sådana resultat.

Personlig Ansträngning i samband med våra tältmöten

Arbetet vid våra tältmöten bör utföras, inte enligt människors påhitt, utan enligt Kristi sätt att arbeta på. Församlingsmedlemmarna bör tas ut till arbete. Änglar från Gud kommer att ordna med att öppna fält när och fjärran, så att verket att varna världen snabbt kan fullbordas. Gud kallar troende till att skaffa sig en erfarenhet i missionsarbete genom att grena ut i nya områden och arbeta förståndigt för människor på småvägar. För dem som gör detta kommer öppningar för tjänst.

När man följer upp intressen efter ett tältmöte, behövs hjälpare i olika led, och dessa tillfällen bör vara som träningskolor för arbetare. Låt unga män arbeta tillsammans med erfarna arbetare som kan be med dem och tålmodigt instruera dem. Hängivna kvinnor bör engagera sig i bibelarbete från hus till (121) hus. Några av arbetarna bör handla som kolportörer genom att sälja vår litteratur och med förnuft ge till dem som inte kan köpa.

De som i sanning är omvända måste bli mer och mer förståndiga i sin förståelse av Skrifterna, så att de kan tala ord om ljus och frälsning till dem som befinner sig i mörker och håller på att dö i sina synder. Som arbetare tillsammans med Honom skall vi förvänta oss särskilda välsignelser och säkra resultat när vi strävar efter att rädda människor från Satans snaror så att de kan bli ljusets barn.

Turismcentra och centra för handel

De som svarat på stundens maning genom att ingå tjänst för Arbetsmästaren skulle gott kunna studera Hans arbetsmetoder. I Sin jordiska tjänst drog Frälsaren nytta av tillfällena som fanns längs med de stora genomfartslederna. Det var i Kapernaum som Jesus bodde emellan sina resor hit och dit, och den staden blev känd som Hans "egen stad". Staden var väl anpassad som centrum för Frälsarens arbete. Eftersom den låg längs huvudleden från Damaskus till Jerusalem och Egypten, och till Medelhavet, var den en stor genomfartsled för resor. Människor från många länder passerade genom staden eller dröjde kvar för att vila sig på sina resor hit och dit. Här kunde Jesus möta alla folkslag och alla rangordningar, de rika och väldiga, såväl som de fattiga och ödmjuka; och Hans lärdomar skulle bäras till andra länder och in i många hem. Forskning i profetiorna skulle så vakna till liv; uppmärksamhet skulle leda till Frälsaren, och Hans mission skulle föras fram inför världen.

I dessa resandets dagar är tillfällena mycket bättre att komma (122) i kontakt med män och kvinnor i alla samhällsklasser och många folkgrupper än i Israels dagar. Genomfartslederna har ökat tusenfalt. Gud har på ett underbart sätt förberett vägen. Tryckeriverksamheten, med sina många lokaler, står till vårt förfogande. Biblar, och

publikationer på många språk, som lägger fram sanningen för denna tid, är till hands för oss och kan snabbt förmedlas till varje världsdel.

Kristna som lever i stora centra för handel och resor har särskilda tillfällen. Troende i dessa städer kan arbeta för Gud i grannskapet till sina hem.

I de världskända kurorterna och centra för turism, där tusentals sökare trängs för hälsa och nöje, bör församlingstjänare och kolportörer stationeras som har förmåga att fanga massornas uppmärksamhet. Låt dessa arbetare se sin chans att presentera budskapet för denna tid, och hålla möten vid tillfälle. Låt dem snabbt fatta tag i tillfällena att tala till folket. Med den Helige Ande som sällskap, låt dem möta folket med budskapet som Johannes Döparen bar: "Omvänd er, ty himmelriket är nära." Matteusevangeliet 3:2. Guds ord skall presenteras klart och kraftfullt, så att de som öron att höra med kan höra sanningen. Så kommer evangeliet med nutidens sanning att framställas för dem som inte känner den. Den kommer så, inte av få, att godtas och frambäras till deras egna hem i alla världens delar.

Med outröttlig entusiasm

Vi skall ge Guds sista varning till människor, och hur allvarligt skulle vi inte studera Bibeln (123) och med arbetslust vidarebefordra ljuset! Låt varje människa som tagit emot gudomligt ljus söka att sprida det. Låt arbetarna gå från hus till hus, öppna Bibeln för människorna, cirkulera publikationerna, och berätta för andra om det ljus som de själva välsignats med. Låt litteratur distribueras med gott omdöme, på tåg, på gatan, på stora skepp som plöjer havet, och med posten.

Ett stort arbete skall utföras, och de som känner sanningen bör kraftfullt be om hjälp. Kristi kärlek måste fylla deras egna hjärtan. Kristi Ande måste utgjutas över dem, och de måste förbereda sig på att stå i domen. När de hänger sig till Gud, kommer en övertygande kraft att följa deras ansträngningar att presentera sanningen för andra. Vi får inte längre sova på Satans förhäxade marker, utan samla alla våra resurser, och dra nytta av varje hjälp, med vilken Försynen har försett oss. Den sista varningen skall kungöras inför "många folk och folkslag och språk och kungar." Och löftet har givits: "Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." Uppenbarelseboken 10:11; Matteusevangeliet 28:20.

Jag har instruerats att hänvisa våra församlingstjänare till de obearbetade städerna och vädja till dem, att med alla möjliga medel öppna vägen för verket att presentera sanningen. I några av de städer där budskapet om Herrens andra ankomst gavs, tvingas vi att ta upp arbetet som om det vore på ett nytt fält. Hur mycket längre skall dessa ofruktsamma fält, dessa obearbetade städer, förbigås? Utan dröjsmål skall man börja att så säden på många, många platser.

Herren kräver att man i Hans tjänare skall finna en ande som snabbt känner människors värde, som snabbt uppfattar plikterna som skall skötas, som snabbt anammar de (124) skyldigheter Herren lägger på dem. Det måste finnas en hängivenhet som inte ser på något världsligt intresse som

tillräkligt värdefullt att ersätta platsen för arbetet som skall göras att vinna människor till kunskap om sanningen.

Församlingstjänare, predika de sanningar som innefattar personlig tjänst för dem som är utan Kristus. Uppmuntra till personlig ansträngning på alla möjliga sätt. Kom ihåg att församlingstjänarens arbete inte består endast av att predika. Han skall besöka familjer i deras hem, be med dem, och öppna Skrifterna för dem. Han som troget utför arbetet utanför predikstolen kommer att uppnå tiofalt mer än han som begränsar sin tjänst till skrivbordet. Låt våra församlingstjänare bära sin ansvarsbörda med fruktan och bävan, se till Herren för visdom, och ständigt vädja om Hans behag. Låt dem göra Jesus till sin mall. Låt dem flitigt studera Hans liv och införa i den dagliga praktiken de principer som Han utförde i Sin tjänst på jorden.

”Kom till Mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.” Detta är ett recept till läkedom för alla mentala och fysiska och andliga sjukdomar. Det är Kristi gåva till dem som i sanning och ärlighet söker Honom. Han är den Mäktige Läkaren. Sedan kommer ändå en inbjudan: ”Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.” Matteusevangeliet 11:28-30. När vi tar på oss Kristi ok och lär mildhetens och ödmjukhetens lärdomar av Honom, så finner vi vila i tro, och frimodighet och tillit. Vi finner att Kristi ok är mildt och Hans börda lätt.

En vädjan till lekmän

(125) När erfarna arbetare gör särskilda ansträngningar på en plats där vårt folk finns, vilar det på de troende på denna plats en mycket allvarlig förpliktelse att göra allt de kan för att öppna en väg för Herrens verk. De bör rannsaka sina egna hjärtan under bön och röja väg för Konungen genom att lägga bort varje synd som kan hindra dem att samarbeta med Gud och med sina bröder.

Detta har man inte alltid fullt förstått. Satan har ofta infört en anda som har gjort det omöjligt för medlemmarna i församlingen att se tillfällena till att utföra tjänst. Inte sällan har troende människor tillåtit fienden att arbeta genom dem just vid den tidpunkt, då de borde ha varit helt helgade åt Gud för att främja hans verk. Utan att själva veta om det har de avlägsnat sig långt bort från rättfärdighetens väg. Genom att hysa en kritisk och klandrande anda och en fariseisk gudsfuktan och stolthet har de bedrivit Guds Ande och i hög grad försenat Guds budbärares arbete.

Detta onda har påpekats många gånger och på många platser. Ibland har det hänt att de som har hyst en kritiserande, dömande anda har ångrat och omvänt sig, och Gud har då kunnat använda dem till att förhärliga sitt namn.

Vi lever i en särskild tid i jordens historia. Ett stort arbete måste utföras under mycket kort tid. Varje kristen har en uppgift att utföra för att stödja detta verk. Gud kallar människor som vill helga sig för det själavinnande arbetet. När vi börjar förstå vilket offer Kristus frambar för att frälsa en förlorad värld, kommer det att bli en väldig kamp (126) för att rädda människor. O, att alla våra församlingar skulle se och förstå Kristi oändliga offer.

En reformatorisk rörelse

Under nattens syner framställdes en stor reformatorisk rörelse bland Guds folk för mig. Många prisade Gud. De sjuka blev botade och det skedde andra under. En bödens anda, sådan som den som förekom på Pingstdagen, gjorde sig gällande. Man såg hundraden och tusenden besöka familjer och förklara Guds ord för dem. Människor blev överbevisade genom den Helige Andes kraft, och en sann omvändelsens anda kom till synes. Överallt öppnades dörrar för sanningens förkunnelse. Världen tycktes bli upplyst av det himmelska inflytandet. Guds sanna och ödmjuka folk tog emot stora välsignelser. Jag hörde ljud av tacksägelse och lovsång. Det tycktes ske en reformation liknande den som vi bevittnade år 1844.

Några vägrade emellertid att omvända sig. De var inte villiga att gå på Guds vägar. När det kom vädjanden om frivilliga gåvor för att befrämja Guds verk, klängde sig några egoistiskt fast vid sina jordiska ägodelar. Dessa giriga människor avskildes från de troendes skara.

Guds straffdomar hemsöker jorden. Under inflytande av den Helige Ande måste vi förkunna det varningsbudskap som han har anförtrott oss. Vi måste förkunna detta budskap snabbt, rad efter rad, bud efter bud. Människor blir snart tvungna att fatta stora beslut. Det är vår plikt att se till att de får tillfälle (127) att förstå sanningen, så att de kan inta en förständig ståndpunkt på den rätta sidan. Herren uppfordrar sitt folk till att arbeta, arbeta med allvar och klokhet medan nådens tid ännu varar.

Betydelsen av personligt arbete

Medlemmarna i våra församlingar borde utföra mera arbete från hem till hem med att ge bibelstudier och sprida vår litteratur. En kristen karaktär kan utvecklas symmetriskt och fullständigt bara när människan betraktar det som en förmån att få arbeta osjälviskt med att förkunna sanningen och stödja Guds sak med sina medel. Vi måste så vid alla vatten, bevara våra egna sinnen i Guds kärlek, arbeta medan dagen varar och använda de medel Herren har gett oss till att utföra vilken som helst plikt som ligger oss närmast. Vadhelst våra händer kan finna att göra, skall vi utföra i trohet. Vilket offer vi än blir uppmanade att frambära, skall vi frambära det med glädje. När vi sår vid alla vatten, kommer vi att uppleva att ”den som sår rikligt, han skall ock skörda riklig välsignelse”. (2 Kor. 9:6.)

De som bekänner sig vara Kristi barn måste följa hans exempel. Hjälpa era medmänniskor med deras fysiska behov, så kommer deras tacksamhet att bryta ned fördomar och göra det möjligt för er att nå fram till deras sinnen. Överväg denna sak allvarligt. Som församlingar har ni haft tillfälle att verka som Guds medarbetare. Om ni hade varit lydiga mot Guds ord och tagit itu med detta arbete, skulle ni ha blivit välsignade och uppmuntrade och ha uppnått en

rik erfarenhet. Som Guds redskap skulle ni med allvar ha arbetat metodiskt för att rädda, återupprätta och förkunna frälsning. Denna metod skulle inte ha varit fixerad utan (128) progressiv och gått framåt från nåd till nåd och från kraft till kraft.

Herren har visat mig det arbete som måste utföras i våra städer. De troende i dessa städer skulle arbeta för Gud i närheten av sina hem. De skall arbeta stilla och ödmjukt och förmedla himmelens atmosfär varhelst de kommer. Om de håller det egna jaget borta och alltid hänvisar till Kristus, kommer man att märka kraften i deras inflytande.

Det är inte Herrens avsikt att man skall överlåta åt predikanten att utföra den största delen av arbetet att så sanningens säd. Människor som inte har blivit kallade till att predika, skall arbeta för Mästaren med de olika gåvor de har. När någon oförbehållsamt överlämnar sig åt Herrens tjänst, får han en erfarenhet som gör det möjligt för honom att arbeta för Mästaren med större och större framgång. Det inflytande som drog honom till Kristus hjälper honom att dra andra till Kristus. Uppgiften som offentlig talare kanske aldrig läggs på honom, men han blir ändå Guds tjänare och hans verksamhet vittnar om att han är född av Gud.

Kvinnor kan likaväl som män ta del i arbetet att så ut sanningens säd på platser där de kan arbeta sig fram och finna fotfäste. De kan inta sin plats i arbetet i denna kris och Herren kommer att verka genom dem. Om de förstår sin plikt och arbetar under inflytande av den Helige Ande kommer de att tillägna sig den självtillförsikt som är nödvändig i denna tid. Frälsaren kommer att låta sitt ansiktes ljus lysa över dessa självuppoffrande kvinnor. Detta kommer att ge dem kraft som övergår männens. I familjer kan de utföra ett arbete som män inte kan utföra, ett arbete som utövar inflytande på det inre livet. De kan påverka sinnen som män inte kan nå. Deras arbete behövs. Taktfulla och ödmjuka (129) kvinnor kan utföra ett gott arbete genom att förklara sanningen för människor i deras egna hem. När Guds ord på det sättet förklaras kommer det att verka som en surdeg och genom dess inflytande kommer hela familjer att bli omvända.

Mina bröder och systrar, tänk över dessa planer. Grip varje tillfälle till att tala med era grannar och med dem med vilka ni umgås, eller till att läsa något för dem ur böcker som innehåller sanningen för vår tid. Visa dem att ni betraktar människors frälsning som av den allra största vikt, människor för vilka Kristus har framburit ett så stort offer.

När ni arbetar för människor som håller på att gå förlorade, har ni änglar med er. Tusen gånger tusen och tio tusen gånger tio tusen väntar på att få samarbeta med medlemmarna i våra församlingar för att förmedla det ljus som Gud så givmilt har gett oss, för att ett folk skall beredas för Kristi återkomst. ”Se, nu är den välbehagliga tiden, se, nu är frälsningens dag!” Varje enskild familj bör söka Herren i allvarlig bön om hjälp att utföra Guds verk.

Gå inte förbi de små tillfällena för att söka efter större uppgifter. Kanske du skulle kunna utföra en mindre uppgift men skulle komma att fullständigt misslyckas med

ett större arbete och så bli ett offer för modlöshet. Börja varhelst du ser att det finns något som kan utföras. Vare sig du är rik eller fattig, betydelsefull eller anspråklös, kallar Gud dig till aktiv tjänst för honom. Om du med din kraft gör allt som dina händer finner att göra, kommer du att utveckla din begåvning och lämplighet för arbetet. Om du försummar dina dagliga tillfällen kommer du att bli ofruktbar och vissna bort. Detta är orsaken till att så många ofruktsamma träd finns i Herrens trädgård.

I hemmet, i din grannes vardagsrum och vid sjuksängen kan du i stillhet läsa Bibeln och tala ett ord om Jesus och sanningen. (130) På det sättet kan du strö ut dyrbara sädeskorn som kommer att spira och bära frukt kanske efter lång tid.

Det finns ett missionsarbete att utföra på många platser som inte lovar så mycket. Missionsandan måste gripa våra sinnen så att vi inspireras till att söka att nå platser för vilka vi inte hade planerat att arbeta och efter metoder som vi inte hade tänkt oss. Herren har sin plan för att så evangeliets utsäde. När vi sår i överensstämmelse med hans vilja blir sådden på det sättet mångfaldigad så att hans ord kan nå tusentals människor som aldrig har hört sanningen.

Tillfällen yppar sig överallt. Träng in på alla platser där försynen öppnar vägen. Våra ögon behöver bli smorda med himmelsk ögonsalva för att vi skall kunna se och uppfatta dessa tillfällen. Gud kallar på klarvakna missionärer. Olika sätt kommer att visa sig för oss. Vi skall se och förstå dessa tillfällen, då försynen öppnar dörrarna för oss.

Guds budbärare har fått som uppgift att ta itu med just det arbete som Kristus utförde här på jorden. Med allvar och uppriktighet skall de berätta för människorna om himmelens outrannsakliga rikedom och oförgängliga skatter. De skall vara fyllda av den Helige Ande. De skall upprepa himmelens erbjudande om frid och förlåtelse. De skall peka på portarna i Guds stad och säga: ”Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att gå in i staden genom dess portar.” (Upp. 22:14.)

Vi skall odla en självförnekelsens anda

Varje församlingsmedlem skall odla en anda av uppoffring. I varje hem bör man undervisa om självförnekelse. Fäder och mödrar, lär era barn att vara (131) sparsamma. Uppmuntra dem till att spara på småslantar till missionsarbetet. Kristus är vårt exempel. För vår skull blev han fattig för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika. Han undervisade om att alla skulle samlas i kärlek och enhet för att arbeta såsom han arbetade, uppoffra såsom han uppoffrade och för att älska varandra såsom Guds barn.

Mina bröder och systrar, ni måste vara villiga att omvända er för att kunna öva Kristi självförnekelse. Klä er enkelt men prydligt. Använd så litet pengar som möjligt på er själva. Skaffa er en försakelseask i era hem i vilken ni kan lägga de pengar som ni sparar genom små självuppoffringar. Se till att ni för varje dag får en allt klarare förståelse av Guds ord och använd varje tillfälle att förmedla denna kunskap till andra. Tröttna inte på att göra gott, eftersom Gud ständigt ger er den stora välsignelsen i

sin gåva till världen. Samarbeta med Herren Jesus så kommer han att ge er ovärderliga lärdomar om sin kärlek. Tiden är kort. Och när tiden är inne skall ingen tid vara mer och ni kommer att få ta emot er lön.

Till dem som älskar Gud uppriktigt och har pengar har jag blivit instruerad att säga: Nu är tiden inne för att använda era medel för att stödja Herrens verk. Nu är tiden inne att hålla predikanternas händer uppe i deras självförnekande ansträngningar att rädda människor som går mot förtappelsen. När ni i de himmelska boningarna möter de människor som ni var med om att rädda, kommer ni då inte att få en härlig lön!

Ingen bör hålla sina småsummor tillbaka och de som har mycket, skall glädja sig åt att de kan samla sig en skatt i himmelen som inte kommer att förstöras. De pengar som vi vägrar att använda i Herrens verk kommer att gå förlorade. Av dem kommer det inte att bli några räntor i himmelens bank.

I följande ord skildrar aposteln Paulus dem som undanhåller Gud det som hör honom till: "Men de som vilja bli rika, de råka in i frestelser och snaror och hemfalla åt många dåraktiga och skadliga begärelser, som sänka människorna ned i fördärv och undergång. Ty penningbegäret är en rot till allt ont; och somliga hava låtit sig så drivas därav att de hava villats bort ifrån tron och därigenom tillskyndat sig själva många kval." (1 Tim. 6:9, 10.)

Det betyder mycket att vi sår vid alla vatten. Det betyder att vi ständigt ger gåvor och offer. Gud kommer att sörja för hjälpmedel så att den trogne förvaltaren över hans anförtrodda medel skall få tillräckligt av allt för att kunna ha rika möjligheter till alla goda gärningar. "Efter skriftens ord: 'Han utströr, han giver åt de fattiga, hans rättfärdighet förbliver evinnerligen.' Och han som giver säningsmannen 'säd till att så och, bröd till att äta', han skall ock giva eder utsädet och låta det föröka sig och skall bereda växt åt eder rättfärdighets frukt." (2 Kor. 9:9, 10.) Den säd som sås ut rundhänt och med givmild hand tar Herren vara på. Gud som ger säd åt säningsmannen ger också sina tjänare det som gör det möjligt för dem att arbeta tillsammans med honom.

Herren uppmanar nu sjundedags-adventister på varje plats att helga sig åt honom för att göra allt de kan, i överensstämmelse med de förhållanden i vilka de befinner sig, för att stödja hans verk. Han vill att de genom sin rundhänthet med gåvor och offer skall visa att de sätter värde på hans välsignelser och att de är tacksamma för hans förbarmande.

Mina kära bröder och systrar, alla de pengar vi har hör Herren till. Jag vädjar till er i Herrens namn att ni sluter er samman för att framgångsrikt genomföra de uppgifter som genom Guds vägledning har blivit påbörjade. Låt inte arbetet med att upprätta minnesmärken för Gud på många platser försvåras eller göras besvärligt därför att ni håller tillbaka de nödvändiga medlen. Låt inte dem som arbetar med att bygga upp viktiga verksamhetsområden, (133) vare sig dessa är stora eller små, bli modlösa därför att ni är för tröga för att gå samman om att bygga ut dessa

verksamhetsområden så att de kan utföra den bästa möjliga tjänsten. Hela vårt folk bör stå upp som en man för att se vad de kan göra. Låt dem visa att det finns enighet och styrka bland sjundedags-adventisterna.

Förutsättningar för tillfredsställande tjänst

Som ett folk måste vi komma in i helgad och innerlig gemenskap med Gud. Himmelens ljus behöver lysa in i våra sinnen och in i hjärtats kamrar. Vi behöver den vishet som endast Gud kan ge, om vi skall lyckas förmedla budskapet till våra städer. Låt våra församlingar överallt träda in i leden. Må ingen som genom dopet har förpliktigt sig till att leva för och tjäna Gud och ära hans namn, svika sin plikt. Vi har en värld att rädda för evigheten. Låt denna tanke mana oss till större uppoffringar och till mer allvarligt arbete för dem som farit vilse.

När ni följer principerna i Guds ord kommer ert inflytande att bli värdefullt för varje församling och varje verksamhetsområde. Ni skall komma "Herren till hjälp, Herren till hjälp bland hjältarna". Allt ytligt tal, allt lättsinne och gyckel är fiendens lockmedel för att beröva er er andliga styrka. Rusta er emot detta onda i Israels Guds namn. Om ni vill ödmjuka er inför Gud kommer han att ge er ett budskap till dem som vandrar på orätta vägar och stigar och för dem som i främmande länder behöver er hjälp. Putsa era lampor och håll dem brinnande så att ni i tal och handling kan uppenbara ljusets dyrbara strålar varhelst ni går.

(134) Om vi vill överlämna oss själva åt Herrens tjänst, kommer han att undervisa oss om vad vi skall göra. Om vi vill gå in i ett innerligt förhållande till Gud kommer han att samarbeta med oss. Låt oss inte bli så upptagna av oss själva och av våra egna intressen, att vi glömmet dem som klättrar på den kristna erfarenhetens steg och som behöver vår hjälp. Vi måste vara beredda att tala, i tid och otid, ord som kan bli till hjälp och välsignelse.

Mina bröder och systrar, tar vi hänsyn till behoven i Öststaternas stora städer? Vet vi inte att de måste förvarnas om Kristi nära ankomst? Arbetet som vi har att göra är ett förundransvärt stort arbete. En värld skall räddas; det finns själar i Öststaterna att arbeta för, i de stater där budskapet om Herrens ankomst först predikades. Vilka vill ägna sig åt detta missionsarbete? Hundratals människor finns som borde vara ute på fälten som gör lite eller ingenting för att främja budskapets framgång. De som haft varje förmån att känna sanningen, som har blivit instruerade bud på bud, ljud på ljud, litet här, litet där, har ett stort ansvar som vilar på dem. Ansvaret gäller dessa själar som aldrig hört det senaste evangeliska budskapet.

Om församlingsmedlemmarna i denna tillfällenas tid ödmjukt kommer inför Gud, och tar ut ur sina hjärtan allt som är fel och rådfrågar honom vid varje steg, kommer han att visa sig för dem och ge dem mod i honom. Och allteftersom församlingsmedlemmarna troget gör sin del, kommer Herren att leda och vägleda sina valda församlingstjänare, och stärka dem för deras viktiga arbete. Låt oss alla med mycket bön förenas med att hålla upp deras händer och med att dra fram ljusstrålar från den himmelska helgedomen.

Slutet är nära. Det smyger sig på oss slugt, omärkbart, såsom en tjuv ljudlöst går fram om natten. Må Herren bevilja att vi inte längre skall sova som andra gör, men att vi skall vaka och vara nyktra. Sanningen kommer snart på ett härligt sätt att segra, och alla som nu väljer att vara arbetare tillsammans med Gud kommer att segra med den. Tiden är kort; natten kommer snart då ingen kan arbeta. Låt dem som fröjdar sig i det närvarande sanningsljuset skynda sig att delge sanningen till andra. Herren frågar: "Vem skall jag sända?" De som önskar offra för sanningens skull skall nu svara: "Här är jag, sänd mig!" Jes. 6:8

Låt dem som bär ansvar minnas att det är den Helige Ande som skall forma. Det är Herren som styr. Vi skall inte försöka att forma dem vi arbetar för enligt våra egna idéer, utan låta Kristus forma. Han följer inget mänskligt mönster. Han arbetar enligt Sitt eget sinne och Sin Ande. Det är människans arbete att uppenbara för världen det som Kristus har lagt i hennes hjärta; genom Hans nåd får människan del av gudomlig natur, sedan hon kommit undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen. De högre krafterna hos en som tar emot Kristus stärks och förädlas, och han blir duglig för Guds tjänst.

Många av världens lärda män har fått en så hög utbildning att de inte kan nå vanliga människor. Deras kunskap är trasslig. Den stiger högt, men vilar ingenstans. De mest intelligenta affärsmännen önskar enkel sanning, sådan som Kristus gav till människorna då (136) Han var på jorden – sanningen som Han förkunnar som ande och liv. Hans ord är som bladen på livets träd. Vad världen behöver idag är ljuset från Kristi exempel återspeglat från Kristuslika mäns och kvinnors liv. Det intellekt som är mest kraftfullt till förmån för sanningen är det intellekt som Kristus styr, det som Han genom den Helige Andes heliggörande förädlar och renar.

Kristus har givit sin befallning: "Gå ut i hela världen." Mark. 16:15. Alla måste höra varningsbudskapet. Ett högst värdefullt pris hålls upp framför dem som springer Kristi lopp. De som springer med tålmod kommer att få en livets segerkrans, som aldrig vissnar.

Uppodla vilsamhet, och anförtro era själars bevaring åt Gud, som till en trogen Skapare. Han kommer att bevara det som anförtros åt Hans förvaltning. Han finner inte behag i att vi täcker Hans altare med våra tårar och klagomål. Ni har nog med att priså Gud för redan, om ni inte ser ytterligare en omvänd själ. Men det goda arbetet skall fortsätta om ni bara vill gå framåt och inte försöker att rätta till allting enligt era egna idéer. Låt Guds frid regera i era hjärtan, och var tacksamma. Låt Herren få plats att arbeta. Sätt inte hinder i vägen för Honom. Han kan och kommer att arbeta om vi låter Honom.

Samtidigt som utförliga planer bör läggas, måste man vara mycket omtänksam så att arbetet i varje gren samstämmigt förenas med arbetet i varje annan gren, och så formar en fullständig helhet.

Rådgivning till Församlingstjänare

"Sanatoriet", California, den 3 november 1901.

Till en arbetare med lång erfarenhet i staden New York

(137) Allteftersom jag betraktat situationen i New York har en bra stor börda lagts på mig. Under nattens timmar har saker presenterats för mig i detta ljus: New York kommer att bearbetas; öppningar kommer att göras i stadsdelar där inga församlingar finns, där kommer det att beredas plats för sanningen att stå. Det är ett omfattande arbete som skall göras med, att förkunna sanningen för denna tid för dem som är döda genom överträdelser och synder. Många häpnadsväckande budskap kommer att bäras fram av män som Gud utnämnt, budskap av en karaktär som manar folket till väckelse. Och trots att några kommer att förargas över varningen och ledas till att göra motstånd mot ljus och bevis, skall vi se det som så att vi ger det prövande budskapet för denna tid.

Budskap skall ges som är utöver den vanliga ordningen. Guds domar förekommer i landet. Emedan vi måste grunda stadsmissioner där kolportörer, bibelarbetare, och praktiska hälsomissionärer kan tränas att nå vissa klasser, måste vi också i våra städer ha hängivna evangelister genom vilka ett budskap kan frambäras så bestämt att det överraskar åhörarna.

"För ut det blinda folket, som dock har ögon och de döva, som dock har öron. Låt alla hedningar komma tillsammans, låt folken samlas. Vem bland dem förkunnade detta och lät oss höra om det som har skett? Låt dem föra fram sina vittnen så att de kan få rätt. Låt dem höra, så att de kan säga: "Det är sant." Ni är mina vittnen, (138) säger HERREN, och min tjänare, som jag har utvalt, för att ni skall känna mig och tro mig och förstå att jag är den som har förutsagt detta. Före mig blev ingen Gud formad, efter mig skall ingen komma. Jag, jag är HERREN, förutom mig finns ingen frälsare. Jag har förkunnat det och berett frälsning, jag har kungjort det och ingen främmande gud ibland er. Ni är mina vittnen, säger HERREN, och jag är Gud. Redan från första dagen är jag denne Gud. Ingen kan rädda ur min hand. När jag vill göra något, vem kan då förhindra det?" Jes. 43:8-13.

"De blinda skall jag leda på en väg som de inte känner, på okända stigar skall jag föra dem fram. Jag skall göra mörkret framför dem till ljus och det som är ojämnt till jämn mark. Detta är vad jag skall göra, och jag skall inte överge dem. Men de som förtröstar på skurna avgudabilder och som säger till gjutna beläten: "Ni är våra gudar", de skall vika tillbaka och stå där med skam. Ni som är döva, hör, ni som är blinda, skåda och se. Vem är så blind som min tjänare och så döv som min budbärare som jag sänder

i väg? Vem är så blind som min förtrogne, så blind som HERRENS tjänare? Du har sett mycket, men inte tagit vara på det, fastän öronen är öppna, lyssnar ingen. Det behagade HERREN för hans rättfärdighets skull att låta sin undervisning komma till makt och ära.” Jes. 42:16-21

Arbetet som skisseras upp i dessa skrifter är det arbete som ligger framför oss. Termerna ”Min tjänare”, ”Israel”, ”Herrens tjänare” betyder vemhelst Herren kan välja och utse till att göra ett visst arbete. Han gör dem till församlingstjänare enligt Sin vilja, även om några utvalda kan vara så okunniga om Hans vilja som Nebukadnessar.

Gud kommer att verka för dem i Sitt folk som underordnar sig den Helige Andes påverkan. Han (139) ger sin ära i pant för Messias’ framgång och rike. ”Så säger Gud, HERREN, han som har skapat himlen och spänt ut den, han som har utbredd jorden med allt som växer där, han som har givit liv åt folket som bor där och ande åt dem som vandrar på den. Jag, HERREN, har kallat dig i rättfärdighet, jag skall hålla dig i handen. Jag skall bevara dig och göra dig till ett förbund för folket, till ett ljus för hednafolken, för att du skall öppna blindas ögon och föra fångar ut ur fångelset, ur fångenskapen dem som sitter i mörker.

Om ni ändå ville lyssna på detta, ta vara på det och höra för framtiden!” Jes. 42:5-7, 23

Guds folk som haft ljus och kunskap har inte utfört Guds höga och heliga avsikter. De har inte gått fram från seger till seger, lagt till nya marker, och lyft upp standaret i städerna och deras förorter. Stor andlig blindhet har visats av dem som fått härligt ljus från Herren, men som inte gjort framsteg i ljuset till mera härligt och än mer härligt ljus. Församlingsmedlemmar har inte uppmuntrats att använda andliga nerver och muskler i arbetet att gå framåt. De bör läras att förstå att församlingstjänare inte kan arbeta på sin egen frälsning genom att hänga över dem. Det är så de blir veklingar när de borde vara starka män.

I varje församling bör man välja ut unga män och unga kvinnor till att bära ansvar. Låt dem göra sitt yttersta för att kvalificera sig att hjälpa dem som inte känner sanningen. Gud kallar på allvarliga, helhjärtade arbetare. Den ödmjuka och ångerfulla lär sig av egen erfarenhet att det förutom Honom inte finns någon frälsare.

(140) Biblisk sanning måste predikas och utövas. Varje ljusstråle som ges skall skina fram med klart och tydligt sken. Sanningen skall gå fram som från en lampa som brinner. Hundratals av Guds tjänare finns som måste svara på detta kall att inta fältet som allvarliga, själavinnande arbetare, och komma upp till Herrens hjälp, för att hjälpa Herren mot de mäktiga. Gud kallar på levande män, män som är fyllda med den Helige Andes livgivande inflytande, män som ser Gud som den Högste Härskaren, och som får överflödande bevis från Honom om Hans löftens uppfyllelse, män som inte är ljumma, utn varma och brinnande med Hans kärlek.

Skulle allt arbete som slösats på församlingarna de senaste tjugo åren slösas på dem igen, skulle det misslyckas, såsom det misslyckats förut, med att göra medlemmarna

till självförnekande, korsbärande efterföljare till Kristus. Många har övermättats med andlig mat, medan tusentals i världen dör av brist på livets bröd. Församlingsmedlemmar måste arbeta; de måste utbilda sig och sträva efter att nå den högsta standard som framställs för dem. Denna standard kommer Herren att hjälpa dem att nå om de vill samarbeta med Honom. Om de håller sig inom kärleken till sanningen, kommer de inte att hålla tillbaka församlingstjänarna från att presentera sanningen på nya områden.

De stora städerna borde ha hjälpts så snart församlingarna fick ljuset, men många har inte burit någon börda för människor, och Satan, som finner dem mottagliga för hans frestelser, har gjort deras erfarenhet till ett skämt. Gud manar Sitt folk till ånger, till omvändelse, och till återvändo till sin första kärlek, som de förlorat genom att misslyckas med att följa i den självförnekande Återlösarens fotspår.

Med mod och enkelhet

(141) Tiden har kommit för bestämda ansträngningar på platser där sanningen inte ännu förkunnats. Hur skall Herrens arbete utföras? På varje plats man går till skall en stadig grund läggas för bestående arbete. Herrens metoder skall efterföljas. Det är inte för er att avskräckas med yttre utseenden, hur förbjudande de än kan vara. Det är för er att utträtta arbetet såsom Herren har sagt att det skall göras. Predika ordet, så kommer Herren genom Sin Helige Ande att sända övertygelse till åhörarnas förstånd. Ordet lyder: ”Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.” Mark. 16:20.

Många arbetare skall göra sin del, genom hus-till-husarbete och Bibelläsningar i familjer. De skall visa sin tillväxt i nåd genom att underordna sig Kristi vilja. Så kommer de att få en rik erfarenhet. Allteftersom de med tillit tar emot, tror, och lyder Kristi ord, kommer den Helige Andes prestationsförmåga att bli synlig i deras livsverk. En intensiv, allvarlig ansträngning kommer synas. En tro kommer att hysas som verkar med kärlek och renar hela människan. Andens frukter kommer att synas i livet.

Kristus är världens ljus. De som följer Honom vandrar inte i mörker, utn har livets ljus. Johannes förkunnar om Kristus: ”... åt alla som tog emot Honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på Hans namn.” Joh. 1:12. Beskåda Kristus. Att beskåda Honom för hjärtat och förståndet och karaktären till överensstämmelse med Guds vilja.

Det finns behov av all undervisning, som våra missionärer (142) kan ge. Fortsätt med ert arbete i kraften av samme Ande som ledde när grunderna lades. Undervisa människor om Herrens väg genom att öppna Skrifterna, genom att be och genom att utöva tro; så kommer en församling att byggas upp som är grundad på Klippan, Kristus Jesus.

Arbetet måste frambäras i sanningens enkelhet. Gud säger: ”Jag har uppmuntrande ord för er.” Herren har, i våra städer, många dyrbara människor som inte har böjt knä för Baal. Han har också dem som har tillbett Baal

ovetande. På dessa skall sanningens ljus skina, så att de kan se Kristus som vägen, sanningen och livet.

Bedriv ert arbete med ödmjukhet. Res er aldrig över enkelheten i Kristi evangelium. Inte med skyltandets konst, utan genom att lyfta upp Kristus, den syndaförlåtande Återlösaren, skall ni framgångsrikt vinna människor. Allteftersom ni arbetar för Gud i enkelhet och med ödmjukt hjärta, kommer Han att visa Sig för er.

Genom att använda skisser och symboler, och på flera olika sätt återge sanningen, kan församlingstjänaren låta sanningen framstå klart och tydligt. Detta är en hjälp, och i harmoni med Guds ord; men när arbetaren gör sina tjänster så dyra att andra inte kan säkra sig tillräckliga medel från kassan till stöd för sig på fältet, arbetar han inte i harmoni med Guds plan. Arbetet i de stora städerna skall utföras enligt Kristi ordning, inte efter teaterns sätt att uppträda. Det är inte en teaterlik föreställning som ärar Gud, utan att presentera sanningen i Kristi kärlek.

Klä inte av sanningen dess värdighet och imponerande egenskaper genom tillfälliga introduktioner som mer liknar världens ordning än himmelens ordning. Låt era åhörare förstå att ni håller möten, inte för att förhäxa (143) deras sinnen med musik och annat, utan för att predika sanningen i dess högtidliga allvar, så att den når dem som en varning, och väcker dem ur deras dödslika sömn i självtillfredsställelse. Det är den nakna sanningen som likt ett skarpt, tveeggat svärd skär åt båda håll. Det är detta som kommer att väcka upp dem som är döda i överträdelser och synder.

Han som gav Sitt liv för att rädda män och kvinnor från avguderi och självtillfredsställelse efterlämnade ett exempel som skulle efterföljas av alla som tar upp arbetet med, att presentera evangeliet för andra. Guds tjänare i denna tid har fått de mest höga, heliga sanningar att förkunna, och deras handlingar och sätt och planer måste motsvara vikten av deras budskap. Om ni framför ordet på Kristi sätt, kommer era åhörare att bli djupt imponerade av sanningarna ni lär ut. Övertygelsen kommer att komma till dem att detta är den levande Gudens ord.

Formell tillbedjan

I sina ansträngningar att nå människorna skall Herrens budbärare inte följa världens sätt. I mötena som hålls skall de inte bero på världsliga sångare och teaterlik framställning för att väcka intresse. Hur kan de som inte har något intresse för Guds ord, som aldrig läst Hans ord med en uppriktig önskan om, att förstå dess sanningar, förväntas sjunga i anden och med förståndet? Hur kan deras hjärtan vara i harmoni med heliga sångers ord? Hur kan den himmelska kören förena sig med musik som endast är en form?

Det onda i formell tillbedjan kan inte avbildas med för stor styrka, men inga ord kan rätt lägga fram hur välsignad sann tillbedjan är. När människor sjunger i anden och med förståndet, tar himmelska musikanter upp tonen och förenar sig i (144) sången med tacksägelse. Han som försett oss med alla de gåvor som gör det möjligt för oss att vara arbetare tillsammans med Gud, förväntar Sig att alla Hans tjänare skall träna sina röster så att de kan tala

och sjunga på ett sätt som alla kan förstå. Det är inte högljudd sång som behövs, men klara toner, rätt uttal, och tydliga uttryck. Låt alla ta tid att uppodla sin röst så att Guds lovsång kan sjungas med klara, mjuka toner, inte med stränghet och skrik som är motbjudande för örat. Förmågan att sjunga är Guds gåva; låt den användas till ära för Honom.

I mötena som hålls skall man låta några väljas ut att delta i tjänsten med sång. Och låt sången vara förenad med musikinstrument som hanteras skickligt. Vi skall inte göra motstånd mot bruket av instrumental musik i vårt arbete. Denna del i gudstjänsten skall noggrant framföras, för det är en lovsång om Gud.

Sångerna skall inte alltid framföras av få. Låt så ofta som möjligt hela församlingen sjunga med.

Enhet i olikhet

I våra ansträngningar för massorna som bor i städerna måste vi försöka göra utförlig tjänst. Arbetet mitt ibland många invånare är större än en man framgångsrikt kan klara av. Gud har olika sätt att arbeta på och Han har olika arbetare som Han anförtror olika gåvor till.

Den ene arbetaren är en god talare, en annan är en duktig skribent. En har kanske förmågan att kunna be med innerlighet, allvar och värme, medan en annan har sångens gåva. En annan äger kanske en särskild förmåga att utlägga Guds Ord tydligt och klart. Och varje förmåga måste utvecklas till en kraftgärning från Gud, eftersom Han samarbetar med arbetaren. Till den ene ger Gud visdomens ord, till en annan kunskap, till en annan tro. Alla skall emellertid verka under samme Ande. (145) Gåvornas olikheter leder till olika gärningar, ”men Gud är densamme, han som verkar allt i alla”. (1 Kor. 12:6)

Herren vill, att Hans utvalda tjänare skall lära sig att sluta sig samman i en harmonisk strävan. Det kan förefalla somliga, som om kontrasten mellan deras gåvor och en medarbetares gåvor är alltför stor, för att det skall vara möjligt för dem att kunna förenas i en harmonisk strävan. När de kommer ihåg att det finns olika karaktärer att påverka och att somliga kommer att förkasta sanningen när den förkunnas av en arbetare bara för att öppna sina hjärtan när den förkunnas på ett annat sätt av en annan förkunnare, kommer de emellertid förhoppningsvis att försöka att samarbeta i enighet. Hur olika deras talenter än kan vara, kan de alla behärskas av samme Ande. I varje ord och varje handling kommer godhet och kärlek att märkas och när varje arbetare troget fyller sin bestämda plats, kommer Kristi bön om enhet mellan Hans arbetare att bli besvarad och världen kommer att förstå att dessa är Hans lärjungar.

I kärleksfull sympati och tillit skall Guds medarbetare sluta sig till varandra. Den som säger eller gör något som bidrar till att skilja medlemmar i Kristi församling från varandra, motverkar Herrens avsikt. Träta och split i församlingen samt detta att uppmuntra till misstänksamhet och vantro, tjänar till att vanära Kristus. Gud vill, att Hans tjänare skall lära sig att visa tillgivenhet mot varandra. Sann religion förenar hjärtan, inte bara med Kristus, utan också med varandra, i den innerligaste enhet. När vi får

förståelse av vad det innebär att vara förenad med Kristus och med våra bröder, kommer ett välgörande inflytande att ledsaga vad vi gör, vart vi än kommer.

Arbetarna i de stora städerna måste utföra sina olika delar och anstränga sig allt de förmår för att uppnå de bästa resultaten. De skall tala tro och handla på ett sådant sätt, att det gör (146) intryck på folket. De får inte inskränka arbetet så att det överensstämmer med deras egna särskilda idéer. Tidigare har vi som ett folk gjort alltför mycket av detta och det har varit till hinder för verkets framgång. Låt oss minnas att Herren har olika sätt att arbeta på, att Han har olika tjänstemän som Han anförtror olika gåvor till. Vi bör se Hans avsikt med att sända särskilda män till särskilda platser.

Ännu en liten tid kommer nådens röst att höras; ännu en liten tid kommer den nåderika inbjudan att ljuda: "Om någon törstar, så kom till mig och drick!" Joh. 7:37. Gud sänder Sitt varningsbudskap till städerna överallt. Låt budbärarna Han sänder arbeta så samstämmigt att alla uppfattar att de har lärt sig av Jesus.

I Kristi ödmjukhet

En människa skall aldrig försöka, att binda andra människor till sig som om det vore han som skulle härska över dem, ålägga dem att göra det här, förbjuda dem att göra det där, befalla, diktera och uppträda som en officer över ett kompani soldater. Detta var prästernas och rådsherrarnas sätt att handla på Kristi tid, men det är inte det rätta sättet. Efter det att sanningen har gjort intryck på lyssnarnas hjärtan och män och kvinnor har tagit emot dess lära, skall de behandlas som Kristi egendom, inte som människors egendom. När du binder andras sinnen fast vid dig själv, leder du dem till att skilja sig från Honom som är källan till deras visdom och duglighet. De måste sätta hela sin tillit till Gud. Det är det enda sätt på vilket de kan växa i nåden.

Hur stor en mans anspråk på kunskap och vishet än må vara, är han oerhört ovetande om andliga saker om han inte får undervisning av den Helige Ande. Han (147) behöver förstå sin fara och sin oförmåga och sätta hela sin tillit till Honom, som ensam är i stånd till att bevara de själar som anförtros åt hans omsorg, i stånd till att besjåla dem med sin Ande och till att fylla dem med osjälvisk kärlek till varandra och på det sättet göra dem i stånd till att bära vittnesbörd om att Gud har sänt Sin Son till världen för att frälsa syndare. De som verkligen är omvända, kommer att sluta sig samman i kristen enhet. Låt det inte finnas någon splittring i Guds församling. Låt ingen oförståndig auktoritet utövas över dem som tar emot sanningen. Kristi saktmod skall visa sig i allt som blir sagt och gjort.

Kristus är grundvalen i varje sann församling. Vi har Hans oföränderliga löfte om att de trogna som vandrar i Hans råd, skall ha Hans närvaro och beskydd. Ändå till tidens slut skall Kristus vara den förste. Han är källan till liv och kraft, till rättfärdighet och helighet. Och Han är allt detta för dem som tar Hans ok på sig och lär sig saktmod och ödmjukhet av Honom.

Plikten och glädjen i all tjänst är att upphöja Kristus inför folket. Detta är slutmålet för allt sant arbete. Låt Kristus framträda. Låt det egna jaget gömma sig bakom Honom! Detta är självuppföring som är värdefull. Sådan självuppföring godtar Kristus. "... så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter "den Helige": Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de ödmjukas ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan."

När vi möter motstånd

Under försök att framhålla sanningen kommer ofta motstånd att väckas. Om ni då försöker att möta motståndaren med argument, kommer ni bara att stärka denne. Detta har ni inte råd att göra. Håll er till det som har bekräftats. Guds änglar vakar över er. De förstår att göra intryck på dem, vilkas motstånd ni vägrar att möta med argument. Dröj inte vid de negativa frågor som uppstår, utan fyll sinnet med bekräftande sanningar och lär er att minnas dem genom mycket studium, allvarlig bön och hjärtats helgelse. Sköt om er lampa och håll den brinnande. Låt dess klara strålar lysa, så att människorna genom att se era goda gärningar kan ledas till att prisa er Fader som är i himlen.

Om Kristus inte hade hållit fast vid det som var bekräftat under frestelserna i öknen, skulle Han ha förlorat allt det som Han ville vinna. Kristi sätt att uppnå framgång på, är det bästa sätt vi kan möta våra motståndare med. Vi stärker deras argument om vi upprepar vad de säger. Håll er alltid till det som är bekräftat. Kanske kommer den som står emot er, att ta era uttalanden till sitt hjärta och omvända sig till den förnuftiga sanning som hans förstånd har uppfattat.

Jag har ofta sagt till våra bröder: Era motståndare kommer ofta att uttala påståenden om ert arbete som är felaktiga. Upprepa inte dessa uttalanden. Håll i stället fast vid era försäkringar om den levande sanningen. Då kommer Guds änglar att öppna vägen för er. Vi har ett stort arbete att utföra och vi måste utföra det på ett förnuftigt sätt. Låt oss aldrig bli upprörda eller tillåta att det uppstår onda känslor. Det gjorde aldrig Kristus och Han är vår förebild i allting. Till det uppdrag vi har fått, behöver vi mycket mer av himmelsk, helgad och ödmjuk vishet och mycket mindre av vårt eget jag. Vi behöver med fast hand gripa tag i den gudomliga kraften.

Somliga som har avfallit från tron, kommer att infinna sig till våra möten för att leda vår uppmärksamhet bort från det uppdrag som Gud vill ha utfört. Ni har inte råd att lyssna till villfarelser i stället för till sanningen. Upphör inte med att försöka (149) att omvända dem som uttalar tillrättavisningar mot ert uppdrag. Låt det i stället bli tydligt att ni är inspirerade av Jesu Kristi Ande. Då kommer Guds änglar att lägga ord i era munnar som kommer att påverka motståndarnas hjärtan. Om dessa män framhärdar i att försöka att övertyga åhörarna om sitt synsätt, kommer de förståndiga av dem som är närvarande att förstå, att ert ideal är högre än de andras. Tala på ett sätt som kommer att göra det uppenbart, att Jesus Kristus talar genom er.

Behovet av uppriktig och helhjärtad tjänst.

Om våra församlingstjänare förstode hur snart världens invånare kommer att radas upp inför Guds domarsäte, för att svara för gärningarna som gjorts i kroppen, hur ivrigt skulle de inte arbeta tillsammans med Gud för att presentera sanningen! Hur outröttligt skulle de inte verka för att framföra Guds sak i världen, och förkunna med ord och gärningar: "Slutet på allting är nära." 1 Petr. 4:7

"Bered dig... att möta din Gud" är budskapet vi överallt skall förkunna. Trumpeten skall ge en tydlig signal. Klart och bestämt skall varningen ljuda: "Fallet, fallet är det stora Babylon! ... Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor." Uppenbarelseboken 18:2-4. Orden i denna skrift kommer att uppfyllas. Snart kommer det sista provet till alla jordens invånare. Vid den tiden kommer man att fatta snabba beslut. De som överbevisats under förkunnelsen av ordet kommer att rada upp sig under Prins Emmanuels blodfläckade banér. De kommer att se och förstå som aldrig förr att de missat många tillfällen att göra det goda de borde ha gjort. Det kommer att gå upp för dem att de inte har arbetat så hängivet som de borde, för att söka och rädda de förlorade, för att rycka dem, så att säga, ur elden.

Guds tjänare skall inte vara lata under arbetet, utan brinnande i anden; i tjänst för Herren. Slöhet och ineffektivitet är inte gudsfruktan. När vi förstår att vi arbetar för Gud kommer vi att ha en högre uppfattning än vi någonsin haft förut om heligheten i andlig tjänst. Denna förståelse kommer att blåsa in liv och vaksamhet och uthållig energi i utförandet av varje plikt.

Religion, sann, obefläckad religion, är intensivt praktisk. Ingenting annat än flitig, helhjärtad tjänst kommer att vara till hjälp i människors frälsning. Vi skall göra våra vardagsplikter till andaktsgärningar, alltmer användbara, därför att vi ser på vårt arbete i ljuset av evigheten.

Vår himmelske Far har markerat vårt arbete för oss. Vi skall ta våra Biblar och gå fram för att varna världen. Vi skall vara Guds hjälpande händer i det att frälsa människor – kanaler, genom vilka Hans kärlek dag för dag flödar till de döende. När det går upp för den sanne arbetaren hur stort det arbete är som han har förmån att delta i, förädlas och helgas han. Han fylls med den tro som verkar genom kärlek och renar människan. Ingenting är slavgöra för den som underordnar sig Guds vilja. Att göra det för Herren, är en tanke som kastar en tjusning över vilket som helst arbete som Gud ger honom att utföra.

Genomför allt ert arbete med enbart kristna principer. Låt er uppriktiga fråga vara: "Vad kan jag göra för att behaga Mästaren?" Besök platser där de troende behöver uppmuntran och hjälp. Fråga vid varje steg: "Är detta Herrens sätt?" Om ni verkar för Gud med klarsyn rörande Hans härlighet, kommer ert arbete att bära gudomlig (151) prägel och ni kommer att utföra Herrens avsikter.

När ni studerar Guds ord, gräv då djupare och ändå djupare under ytan. Ta tag i tron på gudomlig kraft och låt inspirationens fullhet ljuda. För in i er tjänst Guds kraft. Kom ihåg att Herren står bakom er. Hans kärlek lyser genom allt ni gör och säger. Låt sanningen, den dyrbara,

enkla sanningen i Guds ord, lysa ut i full styrka. Ödmjuka jaget inför Gud. Kristus skall vara er prestationsförmåga. Han har utsett er till herrar över Sitt hus, för att ge mat i rätt tid. Kristi tjänare är mycket nära Hans kärleksfulla hjärta. Han önskar att fullkomna Sitt hus genom att fullkomna Sina församlingstjänare.

Kristus är den sympatiske, förbarmande Återlösaren. I Hans uppehållande kraft blir män och kvinnor starka till att motstå ondska. När den överbevisade syndaren betraktar synden, blir den för honom övermåttan syndig. Han undrar varför han inte kom till Kristus förut. Han ser att hans brister måste övervinnas och att hans aptit och lidelser måste underordnas Guds vilja, att han måste ta del av gudomlig natur, sedan han segrat över det fördärv som på grund av begäret finns i världen. [Se 2 Petr. 1:4.] Då han ångrat sin överträdelse av Guds lag, strävar han uppriktigt efter, att segra över synden. Han söker att uppenbara Kristi nåds kraft, och han kommer i personlig kontakt med frälsaren. Hela tiden håller han Kristus framför sig. Han ber, han tror, han får de välsignelser han behöver, han kommer närmare och närmare Guds standard för honom.

Nya dygder uppenbaras i hans karaktär allteftersom han säger nej till jaget, lyfter korset, och följer där Kristus leder vägen. Han älskar Herren Kristus helhjärtat, och (152) Kristus blir hans visdom, hans rättfärdighet, hans helgelse, hans återlösning.

Kristus är vårt exempel, vår inspiration, vår övermåttan stora belöning. "... ni är en Guds åker, en Guds byggnad." 1 Kor. 3:9. Gud är Byggmästaren, men människan har en del att göra. Hon skall samarbeta med Gud. "... vi är Guds medarbetare." Vers 9. Glöm aldrig orden: "Guds medarbetare". "... arbeta med fruktan och bävan på er frälsning... Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske." Filipperebrevet 2:12, 13. Den undergörande kraften i Kristi nåd uppenbaras i det att ett nytt hjärta skapas i människan, ett högre liv, en heligare entusiasm. Gud säger: "Jag skall ge er ett nytt hjärta..." Hes. 36:26. Är inte detta, människans förnyelse, det största undret som kan utföras? Vad kan inte det mänskliga ombudet göra, som fattar tag i gudomlig kraft?

Kom ihåg att din styrka och seger finns i arbete med Kristus som din personlige Frälsare. Detta är det alla skall göra. Kristus är vägen, sanningen och livet. Han förkunnar: "... utan mig kan ni ingenting göra." Joh. 15:5. Och den människa som ångrar sig och tror svarar: "Allt förmår jag i Honom som ger mig kraft." Fil. 4:13. För dem som gör detta kommer förvissningen: "... åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn..." Joh. 1:12.

Del 4 - Hälsoarbetet

Trohet i hälsoreform

(153) *"Älskade broder, jag hoppas att det går väl för dig i allt, och att du är frisk liksom det står väl till med din själ."* 3 Joh. 2

*[*Lästes inför delegaterna vid Generalkonferensen i Washington D.C., den 31 maj, 1909.]*

Jag har fått i uppdrag att förmedla ett budskap till hela vårt folk angående hälsoreformen, eftersom många har övergett sin tidigare trohet med hänsyn till hälsoreformens principer.

Guds avsikt är att hans barn skall växa upp till Kristi fullhets åldersmätt. För att detta skall kunna ske, måste de göra ett riktigt bruk av alla sinnets, själens och kroppens krafter. De kan inte låta någon andlig eller kroppslig styrka gå förlorad.

Frågan om hur man skall bevara hälsan är av grundläggande betydelse. När vi studerar den frågan i gudsfruktan finner vi att det både med hänsyn till vår kroppsliga och till vår andliga framgång är bäst att hålla sig till enkel kost. Låt oss ägna denna fråga ett tålmodigt studium. Vi behöver kunskap och takt för att på ett förståndigt sätt kunna fatta ståndpunkt i denna sak. Vi skall inte motarbeta naturens lagar utan lyda dem.

De som har fått undervisning om det onda som blir resultat av att äta kött, dricka te och kaffe och att äta starkt kryddade och feta rätter som inte är hälsosamma, och som har bestämt sig för att ingå förbund med Gud genom offer, skall inte fortsätta att ge efter för sin aptit för mat som de vet inte är hälsosam. Gud kräver att lystnaden skall renas och att man skall öva sig i självförnekelse inför det (154) som inte är lämpligt. Detta är ett arbete som måste utföras innan hans folk kan stå inför hans ansikte som ett fullkomligt folk.

Personligt ansvar

Guds sista folk måste bli ett omvänt folk. När man framhåller detta budskap kommer följderna att bli att människor blir omvända och helgade. Vi skall se Guds Andes kraft uppenbaras i denna rörelse. Detta är ett underbart och klart utformat budskap. Det betyder allt för dem som tar emot det och det skall förkunnas med hög röst. Vi måste ha en sann, bestående tro på att detta budskap kommer att få allt större betydelse ända fram till tidens slut.

Några av dem som bekänner sig tro tar emot vissa delar av vittnesbörden som Guds budskap, medan de förkastar de delar som fördömer deras njutningslystnad. Sådana människor motarbetar sin egen och församlingens välfärd. Det är av väsentlig betydelse att vi vandrar i ljuset medan vi har ljuset. De som anser att de tror på hälsoreformen och ändå handlar i strid med dessa principer i sina dagliga vanor, skadar sin egen själ och lämnar ett felaktigt intryck hos både troende och icke troende.

Styrka genom lydnad

Ett allvarligt ansvar vilar på dem som känner sanningen, att alla deras handlingar skall överensstämma med deras tro, och att de skall kunna leva ett rent och helgat liv, så att de är beredda för den uppgift som måste utföras snabbt i den tid när budskapet skall avslutas. De har ingen tid eller kraft att använda på att ge efter för aptiten. Dessa ord bör komma till oss med tvingande (155) allvar: "Gören därför bättring och omvänden eder, så att edra synder bliva utplånade, på det att tider av vederkvickelse må komma från Herren." (Apg. 3:19, 20.) Det finns många bland oss som glidit tillbaka i sin andlighet och som kommer att gå förlorade om de inte helt omvänder sig. Har vi råd att riskera detta?

Stolthet och svaghet i tron berövar många Guds rika välsignelser. Om de inte ödmjukar sina hjärtan inför Herren finns det många som kommer att bli överraskade och besvikna när ropet ljuder: "Se, brudgummen kommer!" (Matt. 25:6.) De har sanningens teori men de har ingen olja i sina kärl eller i sina lampor. Vår tro i denna tid får inte vara inskränkt till en enhet i eller en tro på teorin i den tredje ängelns budskap. Vi måste ha Kristi nåds olja som ger lampan näring och som får livets ljus att lysa och visa vägen för dem som vandrar i mörker.

Om vi vill undgå sjukdom måste vi utan att dröja börja att med fruktan och bävan arbeta på vår egen frälsning. Det finns många som inte ger något avgörande bevis för att de är trogna mot sitt doplöfte. Deras iver har svalnat i formväsen, i världslig äregirighet, stolthet och egenkärlek. Undantagsvis blir deras känslor påverkade, men de faller inte själva på klippan Jesus Kristus. De kommer inte till Gud med hjärtan som är förkrossade i ånger och bekännelse. De som upplever verkan av en sann omvändelse i sina hjärtan kommer att uppenbara Andens frukter i sina liv. O, att de som har så föga andligt liv ändå ville förstå att evigt liv bara kan ges till dem som får del av den gudomliga naturen och som undflyr världens fördärv som kommer från de onda begärelserna.

(156) Endast Kristi kraft kan åstadkomma den förändring i hjärta och sinne som måste upplevas av alla dem som vill få del av det nya livet i himmelens rike. "Om en människa icke bliver född på nytt", sade Frälsaren, "så kan hon icke få se Guds rike." (Joh. 3:3.) Den religion som kommer från Gud är den enda religion som kan leda till Gud. För att vi skall kunna tjäna honom på rätt sätt måste vi bli födda av den gudomlige Anden. Detta kommer att leda oss till vaksamhet. Det kommer att rena hjärtat och förnya sinnet och ge oss ny förmåga att lära känna och älska Gud. Det kommer att ge oss villig lydnad för alla hans krav. Detta är sann gudsfruktan.

Gud kräver oavbruten framgång av sitt folk. Vi behöver lära oss att tillfredsställande av aptiten är det största hindret för andlig utveckling och själens helgande. Trots att vi bekänner oss till hälsoreformen äter många av oss sådant som inte är lämpligt. Eftergift för aptiten är den främsta orsaken till kroppslig och andlig svaghet och ligger till stor del till grund för svaghet och en för tidig död. Den som strävar efter att tillägna sig Andens renhet måste tänka på att det finns kraft i Kristus för att kontrollera aptiten.

Kötträtter

Om vi kunde få någon nytta av att ge efter för vår önskan om kötträtter skulle jag inte rikta denna vädjan till er. Men jag vet att inga sådana fördelar finns. Kötträtter är skadliga för det fysiska välbefinnandet och vi bör lära oss att undvara dem. De som lever under förhållanden där det går att få vegetarisk kost men som väljer att följa sin egen förkärlek i detta avseende, kommer efterhand att bli likgiltiga för den undervisning Herren har gett angående andra sidor av sanningen för denna tid, (157) och de kommer att mista förståelsen för vad som är sanning. De kommer att få skörda vad de har sått.

Jag har fått veta att eleverna vid våra skolor inte skall serveras kötträtter eller mat som man vet inte är nyttig. Ingenting som skulle kunna väcka en önskan om stimulantia och uppiggande medel skulle serveras. Jag vädjar till gamla och unga och medelålders. Avstå från begäret efter ting som skadar er. Tjäna Herren genom offer.

Låt barnen få ta en förståndig del i detta arbete. Vi är alla medlemmar av Herrens familj och Herren vill att hans barn, både gamla och unga, skall bestämma sig för att kontrollera aptiten och spara de medel som är nödvändiga för att upprätta möteslokaler och underhålla missionärerna.

Jag har instruerats att säga till föräldrar: Ställ er helhjärtat på Herrens sida i denna fråga. Vi måste ständigt tänka på att vi i dessa sista dagar kommer att ställas på prov inför världsalldets Herre. Vill ni då inte avstå från vanor som skadar er? Formell bekännelse kostar ingenting. Låt era självförnekande handlingar vittna om att ni vill lyda de krav Gud ställer på sitt egendomsfolk. En del av er kommer att spara medel genom era självförnekande vanor och dessa kan ni överlämna till förrådskammaren så att pengar finns för att kunna utföra Guds verk.

Det är många som menar att de inte kan undvara kött. Men om dessa ville ställa sig på Herrens sida med det fasta beslutet att de skall följa hans vägledning, skulle de få styrka och förstånd liksom Daniel och hans medbröder. De skulle finna att Herren skulle ge dem sunt omdöme. Många skulle bli förvånade över hur mycket de kunde spara för Guds sak genom att visa självförnekelse. De små belopp som sparas (158) genom självuppoffrande handlingar kommer att göra mer för att uppbygga Guds sak än vad som uträttas med större gåvor som inte har krävt någon självuppoffring.

Sjundedags-adventisterna arbetar med betydelsefulla sanningar. I över fyrtio år har Herren gett oss särskilt ljus angående hälsoreformen. Men hur vandrar vi i detta ljus? Hur många är det inte som vägrar att leva i överensstämmelse med Guds råd! Som ett folk bör vi göra framsteg i överensstämmelse med det ljus vi har fått. Det är vår plikt att förstå hälsoreformens principer och att respektera dem. I fråga om återhållsamhet borde vi stå före alla andra människor, men ändå finns det bland oss väl upplysta församlingsmedlemmar, ja, t.o.m. evangelii förkunnare som visar föga respekt för det ljus Gud har gett angående denna sak. De äter som de själva vill och arbetar efter eget gottfinnande.

De som är lärare och ledare i vårt verk bör inta en fast ståndpunkt på Bibelns grund när det gäller hälsoreformen och frambära ett tydligt vittnesbörd för dem som tror, så att de förstår att de lever i de sista dagarna av jordens historia. Det måste dras en skiljelinje mellan dem som tjänar Gud och dem som tjänar sig själva.

Det har visats mig att de principer som getts under budskapets första tid är lika viktiga och bör beaktas lika samvetsgrant idag som då. Det finns några som aldrig har följt det ljus som gavs angående kostfrågan. Det är på tiden att vi nu tar fram ljuset under skäppan där det varit dolt och låter det lysa med tydliga, klara strålar.

Principerna för ett hälsoenligt levnadssätt betyder mycket för oss som enskilda och som ett folk. Då budskapet om hälsoreformen först gavs till mig var jag svag och bräcklig och besvärades av ofta återkommande svimningsanfall. Jag bad till Gud om hjälp och han avslöjade för mig den stora hälsoreformen. Han upplyste mig om att de som (159) hållet hans bud måste komma in i ett helgat förhållande till honom, och att de genom återhållsamhet när det gäller mat och dryck, måste bevara kropp och sinne i bästa möjliga kondition så att de kan utföra sin tjänst. Detta ljus har varit till stor välsignelse för mig. Jag tog min ståndpunkt som hälsoreformator i förvisningen om att Herren skulle stärka mig. Trots min ålder har jag bättre hälsa idag än jag hade i mina yngre dagar.

Någon har sagt att jag inte har följt hälsoreformens principer såsom jag har förfäktat dem i skrift. Men jag kan säga att jag har varit en sann hälsoreformator. De som har varit medlemmar i min familj vet att detta är sant.

”Till Guds ära”

Vi drar inte upp någon bestämd linje som man skall följa när det gäller kosten. Men vi måste säga att i de länder där frukt, sädeslag och nötter finns i riklig mängd är kött inte den rätta näringen för Guds folk. Jag har blivit undervisad om att kött har en benägenhet att förråa sinnet och att beröva människor den kärlek och medkänsla som de borde känna inför andra, och att det ger de lägre drifterna dominans över de högre krafterna i vårt väsen. Om kött någon gång har varit hälsosamt, är det inte ofarligt nu. Kräften, svulster och lungsjukdomar beror i stor utsträckning på köttmat.

Vi får inte göra kött till en bedömningsnorm i fråga om medlemskap, men vi bör tänka på det inflytande som bekännande kristna som äter kött, utövar på andra. Skall vi inte som Guds sändebud säga till människorna: ”Alltså, vare sig I äten eller dricken eller vadhelst annat I gören, så gören allt till Guds ära”? (1 Kor. 10:31.) Skulle vi inte frambära ett avgjort vittnesmål mot eftergifter för en förvänd aptit? Vill någon som är evangelii tjänare och som förkunnar den allvarligaste sanning som någonsin getts (160) dödliga människor ge ett dåligt exempel genom att återvända till Egyptens köttgrytor? Skulle de som får sitt underhåll av tionden från Guds förrådshus tillåta sig att genom självisk njutning förgifta den livsström som flyter genom deras blodkärl? Skall de ringakta det ljus och de varningar Gud har gett dem? Kroppens hälsa måste betraktas som någonting av väsentlig betydelse för tillväxt i nåden och för tillägnandet av ett balanserat temperament.

Om magen inte sköts på rätt sätt kommer vi att hindras från att bygga upp ett rättrådigt, moraliskt livsmönster. Hjärnan och nerverna står i intimt samband med magen. Felaktiga mat- och dryckesvanor resulterar i felaktigt tänkande och handlande.

Alla blir nu prövade och bedömda. Vi har döpts till Kristus och om vi vill göra vårt bästa för att skilja oss från allt som kan dra ned oss och göra oss till det som vi inte borde vara, skulle vi få kraft att växa upp till Kristus som är vårt levande huvud och vi skulle få se Guds frälsning.

Först när vi förstår principerna för ett sunt levnadssätt kan vi bli fullt medvetna om de skador som följer med en felaktig kost. När någon har insett sitt misstag och har mod att ändra sina vanor kommer han att finna att reformen kräver kamp och stor uthållighet. Men när han väl har försäkrat sig om riktiga vanor, kommer han att inse att ätandet av mat som han tidigare betraktade som oskadlig, långsamt men säkert lade grunden till dålig matsmältning och andra sjukdomar.

Fäder och mödrar, vaka under bön. Var noga på vakt mot omåttlighet i alla former. Lär era barn principerna för en sann hälsoreform. Lär dem vad de skall undvika för att kunna bevara sin hälsa. Guds vrede har redan börjat hemsöka olydnadens barn. Vilka brott, vilka synder (161) och vilka förkastliga vanor vi ser överallt omkring oss! Som ett folk måste vi visa stor omsorg för att skydda våra barn mot neddragande sällskap.

Undervisning om hälsoprinciperna

Större ansträngningar bör göras för att undervisa folket om hälsoreformens principer. Man bör sätta igång kokkurser och i hemmen bör man kunna få undervisning i sund matlagning. Gamla och unga bör lära sig hur man skall laga mat på ett enklare sätt. Överallt där sanningen förkunnas bör befolkningen få lära sig att laga enkel och samtidigt välsmakande mat. Man bör visa dem hur man kan laga en närande kost utan att använda kött.

Lär folket att det är bättre att få kunskap om hur man skall hålla sig frisk än kunskap om hur man skall bota en sjukdom. Våra läkare bör vara kloka pedagoger. De bör varna alla mot självisk njutning, och visa att återhållsamhet i fråga om de ting som Gud har förbjudit är det enda sättet på vilket man kan förebygga nedbrytande av kropp och sinne.

Man bör visa stor takt och försiktighet när man bereder närande kost som ersättning för det som tidigare utgjorde kosten för dem som nu håller på att lära sig att följa hälsoreformen. Det som är nödvändigt är tro på Gud, en allvarlig föresats tillsammans med villighet att hjälpa varandra. En kost som saknar de nödvändiga näringsämnen bringar vanära över hälsoreformen. Vi är dödliga och vi måste skaffa oss en kost som ger kroppen den rätta näringen.

Ytterligheter i kosten

Medan några av vårt folk samvetsgrant avstår från olämpliga livsmedel, försummar (162) de att tillförsäkra sig om de ämnen som är nödvändiga för kroppens underhåll. De som går till ytterlighet ifråga om hälso-

reform står i fara att tillreda smaklösa rätter och göra dem så föga tilltalande att de inte blir tillfredsställande. Maten bör lagas på ett sådant sätt att den är aptitlig såväl som närande. Den får inte sakna de olika ämnen som kroppen behöver. Jag använder litet salt och har alltid använt det, eftersom salt i stället för att vara skadligt faktiskt är av väsentlig betydelse för blodet. Grönsaker bör man göra välsmakande genom att tillsätta litet mjölk eller grädd eller något jämförligt.

Även om varningar getts om faror för sjukdom i samband med att använda smör och att det kan vara skadligt att använda för mycket ägg till små barn, bör vi ändå inte betrakta det som överträdelse av principerna att använda ägg från friska höns som är välskötta och får lämplig kost. Ägg innehåller ämnen som innehåller botande komponenter som motverkar vissa gifter.

Några som har slutat använda mjölk, ägg och smör har underlåtit att förse kroppen med den riktiga näringen och som följd av detta har de blivit svaga och arbetsodugliga. På det sättet kommer hälsoreformen i vanrykte. Det arbete som vi har sökt bygga på fast grund, blandas med främmande element som Gud inte har krävt och församlingens krafter försvagas. Men Gud kommer att ingripa för att avvärja följderna av sådana utslag av för stor iver. Evangelium måste anpassas för syndiga människor. Det skall föra de rika och de fattiga tillsammans vid Jesu fötter.

Den tid kommer då vi kanske måste sluta att använda några av de livsmedel som vi nu använder, t.ex. mjölk och ägg. Men det är inte nödvändigt att vi utsätter oss själva för svårigheter genom att, innan det är nödvändigt, gå till ytterligheter i sådana restriktioner. Vänta till dess att förhållandena kräver det och Herren skall bereda vägen för det.

De som vill vinna framgång när de förkunnar hälsoreformens principer måste göra Guds ord (163) till vägledare och rådgivare. Bara när de som försvarar hälsoreformens principer gör detta kan de få ett gynnsamt utgångsläge. Låt oss aldrig vittna mot hälsoreformen genom att underlåta att använda sund, välsmakande kost i stället för de skadliga livsmedel som vi har avstått ifrån. Uppmuntra inte på något sätt en böjelse för stimulerande medel. Ät endast en enkel, sund kost och tacka alltid Gud för hälsoreformens principer. Var sann och uppriktig i allt och du kommer att vinna dyrbara segrar.

Kost i olika länder

Samtidigt som vi motarbetar frosseri och omåttlighet måste vi ta hänsyn till de förhållanden under vilka människor lever. Gud har sörjt för invånarna i de olika länderna i världen. De som vill vara Guds medarbetare måste noga överväga frågan innan de fastslår exakt vilka livsmedel som man bör äta och vilka man inte bör äta. Vi skall söka kontakt med människoskarnorna. Om hälsoreformen i dess mest vittomfattande utsträckning framhölls för sådana som lever under förhållanden som gör det omöjligt för dem att ta emot den skulle vi göra mer skada än nytta. När jag förkunnar evangelium för de fattiga har jag fått i uppdrag att uppmana dem att äta den mat som är mest närande. Jag kan inte säga till dem: "Ni skall inte

äta ägg eller mjölk eller grädde. Ni bör inte använda smör när ni lagar er mat." Evangelium måste förkunnas för de fattiga men tiden är ännu inte inne då vi skall föreskriva den strängaste kosten.

Ett gott råd till de vacklande

De predikanter som känner sig fria att låta sig ledas av eftergifter för aptiten håller inte måttet. Gud vill att de skall vara hälsoreformatorer. Han vill att de skall leva efter det ljus som getts angående detta. Det gör mig ont när (164) jag ser att de som borde vara nitiska för våra hälsoprinciper ännu inte är omvända till ett rätt levnadssätt. Jag ber att Herren må arbeta på deras sinnen så att de kan förstå vilken förlust de utsätter sig för. Om förhållandena vore som de borde vara i de familjer som våra församlingar består av skulle de kunna utföra ett dubbelt så stort arbete för Herren.

Förutsättningar för bönesvar

För att bli renade och kunna förbli rena måste sjundedags-adventister ha den Helige Ande i sina hjärtan och i sina hem. Herren har upplyst mig om att när vår tids Israel ödmjukar sig inför honom och renar själens tempel från all orenhet kommer han att lyssna till deras böner för de sjuka och välsigna dem när de använder hans läkemedel mot sjukdom. När hans mänskliga sändebud i tro gör allt det de kan för att bekämpa sjukdom och använder de enkla behandlingsmetoder som Gud har visat oss, kommer Gud att välsigna deras möda.

Om Guds folk trots att de har mottagit så mycket ljus håller fast vid oriktiga vanor, gör eftergifter för det egna jaget och vägrar att genomföra en reform, kommer de att få lida av konsekvenserna av överträdelsen. Om de till varje pris bestämmer sig för att tillfredsställa en fördärvad aptit kommer Gud inte att göra något under för att rädda dem från följderna av deras eftergifter. "I kval skolen I komma att ligga." (Jes. 50:11.)

De som väljer att vara förmättna och säger: "Herren har botat mig och jag behöver inte ändra mitt kosthåll. Jag kan äta och dricka som jag själv vill", skall finna att det inte dröjer så länge förrän de behöver Guds återuppbyggande kraft både till kropp och till själ. Även om Herren har botat er får ni inte tro att ni kan ge efter för världens själviska vanor. Gör som Kristus sade efter det att han botat de sjuka: "Gå, och synda icke härefter." (Joh. 8:11.) Aptiten får inte bli er gud.

Herren gav det gamla Israel sitt ord på, att om de ville hålla sig till honom och uppfylla alla hans krav skulle han bevara dem från alla de sjukdomar som han hade låtit drabba egyptierna. Men detta löfte gavs under förutsättning att de lydde honom. Hade israeliterna varit lydiga mot den undervisning de fick och dragit nytta av dess fördelar, skulle deras hälsa och framgång ha varit en åskådningsundervisning för världen. Israeliterna underlät att uppfylla Guds avsikter och uppnådde därför inte de välsignelser som de kunde ha fått. Men i Josef och Daniel, i Moses och Elias och många andra har vi ädla exempel på resultat av den sanna planen för livsföringen. En liknande trohet kommer i dag att ge liknande resultat. Till oss har Herren skrivit: "I åter ären 'ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk', för att I

skolen förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat eder från mörkret till sitt underbara ljus." (1 Petr. 2:9.)

Självöverlåtelse och vila

(165) O, hur många är det inte som går miste om de rika välsignelser Gud har i beredskap för dem i form av hälsa och andliga gåvor. Det finns många som kämpar för särskilda segrar och särskilda välsignelser för att kunna uträtta någonting stort. Med detta i tankarna känner de hela tiden att de måste kämpa en själsförtärande kamp i bön och tårar. När sådana människor under bön rannsakar Bibeln för att lära känna Guds uttryckliga vilja och de sedan av hjärtat gör hans vilja utan några förbehåll och utan eftergifter för det egna jaget, kommer de att finna vila. All själskamp, alla tårar och all ansträngning kommer inte att skänka dem den välsignelse de längtar efter. De måste helt och fullt överge det egna jaget. De måste utföra det arbete som erbjuder sig under det att de tillförsäkras sig det övermått av Guds nåd som lovats alla dem som beder i tro.

"Om någon vill efterfölja mig", sade Jesus, "så försake (166) han sig själv och tage sitt kors på sig var dag; så följ han mig." (Luk. 9:23.) Låt oss följa Frälsaren i hans enkelhet och självförnekelse. Låt oss upphöja mannen på Golgata i vårt tal och genom ett helgat liv. Frälsaren kommer mycket nära dem som helgar sig åt Gud. Om det någonsin har funnits en tid, då vi har behövt Guds Andes inverkan på våra hjärtan och liv, är det nu. Låt oss gripa denna gudomliga kraft för att få styrka att leva ett liv i helgelse och självöverlåtelse.

Guds ord skall vara vår lärobok. Herren är vår hjälpare och vår Gud. Låt oss se till Honom för att öppna vägen till våra planers utförande.

En vädjan om evangelister inom hälsovårds-missionen

* *Manuskript som lästes upp för delegaterna vid Generalkonferensen i Washington D.C. den 1 juni 1909.*

(167) Vi lever i de sista dagarna. Alltings slut är nära. De tecken som Kristus förutsagt, går snabbt i uppfyllelse. Stormiga tider ligger framför oss, men låt oss inte ge uttryck för något enda ord av otro eller modlöshet. Han som förstår vad situationen kräver, sörjer för att arbetarna på de olika fälten får sådana fördelar som gör att de på ett mer effektivt sätt kan väcka folkets uppmärksamhet. Han vet vad de svagaste i hans hjord behöver. Han sänder sitt eget budskap ut på vägar och stigar. Han älskar oss med en evig kärlek. Låt oss tänka på att vi har ett budskap om läkedom till en värld som är full av syndbetyngda människor. Må Herren öka vår tro och hjälpa oss att inse att han vill, att alla skall bli förtrognas med hans tjänst för att läka och hela och med inverkan från nådens tron. Han vill att hans nåds ljus skall lysa på många platser.

Hälsovårdsinstitutionerna i missionens tjänst

På många platser finns det människor som ännu inte har hört budskapet. Hälsovårdsarbetet måste i fortsättningen gå fram med ett allvar som aldrig tidigare. Detta arbete är den dörr genom vilken sanningen skall få tillträde till de stora städerna. Hälsovårdsinstitutioner bör därför upprättas på många platser.

Hälsovårdsverksamheten är ett av de bästa medlen till att nå alla klasser i samhället. Våra hälsovårdsinstitutioner är evangeliets högra hand som öppnar vägar, och genom dessa vägar kan lidande människor få det glada budskapet om (168) läkedom i Kristus. Vid dessa institutioner kan de sjuka lära sig att överlåta sin sak åt den store Läkaren som kommer att samarbeta med deras uppriktiga ansträngningar att återvinna hälsan och skänka dem läkedom både till kropp och till själ.

Kristus finns inte längre personligen kvar i denna värld för att vandra genom våra städer och bygder, för att bota de sjuka. Men han har anförtrott oss att fortsätta det verk inom hälsovårdsarbetet som han började. I detta arbete skall vi göra vårt allra bästa. Vi måste upprätta hälsovårdsinstitutioner där de sjuka kan få vård, där människor som lider av sjukdom, kan stå under läkares och sjuksköterskors omsorg och bli behandlade utan droger [apoteksvaror med biverkningar].

Jag har fått instruktion om att vi inte får dröja med att utföra det arbete som behöver göras på hälsoreformens område. Genom detta arbete skall vi nå fram till människor på alla vägar och stigar. Jag har fått särskild upplysning om att många vid våra sanatorier skulle undervisas om hur de skall skydda sin kropp och samtidigt hur de kan bli starka i tron. De skall lära sig vad det betyder att "äta Guds Sons kött och dricka hans blod". Kristus sade: "De ord, som jag har talat till eder, äro ande och äro liv." (Joh. 6:63.)

Våra hälsovårdsinstitutioner skulle vara skolor som ger undervisning inom hälsoreformens område. Till syndbetyngda människor skall de bringa löven från livets träd, som kan återge dem frid och hopp och tro på Jesus.

Låt Herrens verk gå framåt. Låt hälsovårds- och upplysningsarbetet främjas. Jag är övertygad (169) om att detta är vår stora brist: allvarliga, gudhängivna, kunniga, duktiga arbetare. I varje större stad borde en verklig hälsovårdsverksamhet vara representerad. Många bör nu fråga: "Herre, vad vill du att jag skall göra?" (Apg. 9:6.)

Det är Herrens avsikt att hans läkemetoder utan droger [apoteksvaror med biverkningar] skall bli bekant i alla större städer genom våra hälsovårdsinstitutioner. Gud ger en helgad värdighet åt dem som går vidare ut till varje plats där det är möjligt att få tillträde. Satan kommer att göra arbetet så svårt som möjligt, men Guds kraft kommer att följa alla ihärdiga arbetare. Låt oss, ledda av vår himmelske Faders hand, använda varje tillfälle för att utvidga Guds verk. Herren talar till alla hälsovårdsmissionärer och säger: Gå idag ut i min vingård för att rädda människor. Gud bönhör alla som söker honom i sanning. Han har den kraft som vi alla behöver. Han fyller hjärtat med kärlek, glädje, frid och helgelse. Karaktären

utvecklas ständigt. Vi har inte råd att använda tiden till att arbeta i strid mot Guds planer.

Det finns läkare som på grund av tidigare samband med våra hälsovårdsinstitutioner tycker att det är fördelaktigt att slå sig ned i närheten av dessa institutioner. De sluter sina ögon för det stora, försummade och obearbetade fältet, där oegennyttigt arbete skulle bli till välsignelse för många. Läkarmissionärer kan utöva ett höjande, förädlade och helgande inflytande. Läkare som inte gör detta, missbrukar sin kraft och utför ett arbete som Herren inte godkänner.

Utbildning av arbetare

Om Herren någonsin har talat genom mig talar han, när jag säger att de arbetare som är anställda inom skolverksamheten (170) eller inom hälsovårdsarbetet, måste stå som en enhet, så att alla arbetar under Guds övervakning, i det att den ene hjälper den andre, varvid båda blir välsignade. De som är knutna till våra skolor och hälsovårdsinstitutioner skall arbeta med allvar och villighet. Det arbete som utförs under den Helige Andes tjänst kommer att bära det gudomligas signatur och kommer att göra intryck på människors sinnen.

Herren uppfordrar de unga bland oss att gå på våra skolor och att snabbt förbereda sig för tjänst. På olika platser bör man utanför städerna upprätta skolor där vår ungdom kan få utbildning som ger dem förutsättningar att kunna gå ut och utföra evangeliskt arbete eller bedriva verksamhet inom hälsovårdsarbetet.

Herren måste få tillfälle att visa människor deras plikt och att påverka deras sinnen. Ingen skall förbinda sig till, att tjäna under en följd av år under ledning av en bestämd grupp människor eller inom en bestämd gren av Mästarens verk, eftersom Herren själv vill kalla människor, liksom han fordom kallade oansenliga fiskare. Han kommer att ge dem upplysning angående arbetsfält och de metoder som de bör följa. Han kommer att kalla människor från plögen och från andra sysselsättningar för att förkunna den sista varningen till förlorade människor. Det finns många sätt, på vilka vi kan arbeta för Mästaren. Den store Läkaren kommer att öppna dessa arbetares sinnen och ge dem förmåga att se underfulla ting i hans ord.

Sjuksköterskor som evangelister

Kristus, den store Läkarmissionären, är vårt exempel. Om honom är det skrivet att han "gick omkring i hela Galileen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och (171) allt slags skröplighet bland folket". (Matt. 4:23.) Han botade de sjuka och förkunnade evangelium. I hans tjänst var botande och undervisning nära förenade. I vår tid skall de inte skiljas åt.

De som vid våra institutioner får undervisning i sjukvård, skall utrustas för att gå ut som evangelister inom hälsovårdsmissionen. Där skall de förena Ordets tjänst med fysiskt botande.

Vi måste låta vårt ljus lysa i det moraliska mörkret. När de ser återskenet av honom som är världens ljus, kommer många som nu vandrar i mörker att förstå att det finns ett

hopp om frälsning för dem. Ditt ljus är kanske litet, men kom ihåg att det är vad Gud har gett dig och att han håller dig ansvarig för att du låter det lysa. En eller annan vill kanske tända sitt lilla ljus med ditt, och dennes ljus kan bli ett medel till att leda andra ut ur mörkret.

Överallt omkring oss öppnas dörrar till tjänst. Vi bör bli bekanta med våra grannar och söka att dra dem till Kristus. När vi gör detta kommer det att behaga Gud och han kommer att samarbeta med oss.

Ofta hände det att inbyggarna i en stad där Kristus arbetade ville att han skulle bli kvar hos dem och arbeta vidare bland dem. Men ibland måste han säga till dem att han måste gå till andra städer som ännu inte hade hört de sanningar som han undervisade om. Efter det att han hade förkunnat sanningen för folket på en plats, överlät han till dem att bygga vidare på det som han hade lärt dem, under det att han själv drog vidare till en annan plats. De till vilka han har överlämnat sitt arbete bör följa hans arbetsmetoder idag. Vi skall gå från plats till plats med budskapet. Så snart sanningen har blivit förkunnad på en plats skall vi gå för att varna andra.

Grupper bör organiseras och få den grundligast tänkbara utbildning för att arbeta som sjuksköterskor, evangelister, (172) predikanter, litteraturevangelister, teologiska studerande etc. för att fullkomna en karaktär efter den gudomliga förebilden. Det bör nu vara vår avsikt att förbereda oss för att få en högre utbildning i skolan där ovan.

Enligt den instruktion Herren gång på gång har gett mig vet jag att det borde finnas arbetare som i den evangeliska hälsosakens intresse företar resor till städer och mindre platser. De som utför detta arbete kommer att samla en rik skörd av människor, både från de högre och de lägre klasserna i samhället. Vägen för detta arbete blir på bästa sätt förberedd genom de ansträngningar som trogna litteraturevangelister utför.

Många kommer att bli kallade ut på fälten för att arbeta från hem till hem, ge bibelstudier och bedja med sådana som blir intresserade.

Våra predikanter som har vunnit en erfarenhet i att förkunna Ordet, bör lära sig att ge enkla sjukbehandlingar och att därefter arbeta på ett förståndigt sätt som evangelister inom hälsovårdsmissionen.

I denna tid föreligger behov av arbetare, evangeliska hälsovårdsmissionärer. Vi har inte råd att använda många år till förberedelse. Dörrar, som nu är öppna för sanningen kommer snart att stängas för alltid. Gå ut med budskapet nu! Vänta inte till dess att fienden får tillfälle att inta de arbetsfält som nu ligger öppna för er. Små grupper bör gå ut för att utföra det arbete som Kristus bestämde för sina lärjungar. Låt dem arbeta som evangelister, sprida våra skrifter och tala om sanningen med dem som de sammanträffar med. Låt dem bedja för de sjuka, hjälpa dem i deras nöd, inte med hjälp av droger [apoteksvaror med biverkningar] utan med naturens läkemedel och lära dem hur de kan vinna hälsan tillbaka och undgå sjukdom.

The College of Medical Evangelists *

* *Manuskript läst inför delegaterna vid Generalkonferensen i Washington D.C. den 1 juni 1909.*

* *The College of Medical Evangelists var namnet på vårt samfunds medicinska högskola i Loma Linda, California (översättarens anmärkning).*

Då jag år 1905 var närvarande vid Generalkonferensens möte i Washington, D.C. fick jag ett brev från J. A. Burden med beskrivning av en egendom som han hade funnit cirka sex km från Redlands. Då jag läste brevet stod det klart för mig att detta var en av de platser som jag hade sett i en syn, och jag bad honom telegrafiskt att utan dröjsmål försäkra sig om egendomen. Då jag senare besökte platsen kände jag igen den som en av de platser som jag hade sett i en syn nästan två år tidigare. Hur tacksam var jag inte mot Herren, vår Gud, för denna plats. . . .

En av de största fördelarna med Loma Linda är den behagliga omväxlingen av hänförande naturscenerier åt alla håll. Den vidsträckta utsikten över dalar och berg är storslagen. Men viktigare än storslagna naturscenerier och vackra byggnader och vidsträckta jordarealer är den omedelbara anknytning denna institution har till ett tätt befolkat område och de tillfällen som på detta sätt ges att låta många, många människor få del av den tredje ängels budskap. Vi måste ha en klar, andlig insikt, i annat fall kan vi inte upptäcka Guds banbrytande försyn som öppnar vägen för oss till att upplysa världen.

Samtidigt med innehavet av denna plats kommer det stora ansvaret att ge det arbete som utförs vid institutionen prägel av undervisning. Loma Linda skall inte bara vara en hälsovårdsinstitution utan ett centrum för utbildning. Här skall vi upprätta en skola där evangelister kan utbildas för hälsovårdsmissionen. Detta arbete innefattar mycket, och det är av särskild betydelse att det får en riktig början. Herren (174) har en särskild uppgift att utföra på denna plats. Han gav mig i uppdrag att anmoda broder Haskell och hans hustru att hjälpa oss med att få en riktig start i en verksamhet som kunde motsvara den som de hade satt igång i Avondale (Australien). Erfarna arbetare har gett oss sitt samtycke till att ansluta sig till våra krafter i Loma Linda för att utveckla den skola som skall bedrivas där. När de går fram i tro, kommer Herren att gå framför dem och bereda vägen.

Med avseende på skolan vill jag gärna säga: Gör den särskilt stark när det gäller att utbilda sjuksköterskor och läkare. I skolor som upprättas för hälsovårdsmissionen bör man utbilda många arbetare som i egenskap av läkare kan arbeta som evangelister inom hälsovårdsmissionen. Enligt vad Herren har klargjort överensstämmer denna utbildning med de principer som ligger till grund för en sann, högre utbildning. Den högsta utbildningen är att följa i Kristi fotspår och efterlikna det exempel han gav då han var i världen. Vi kan inte uppnå en utbildning som är högre än

denna, eftersom denna utbildning gör människor till Guds medarbetare.

Att ha en högre utbildning betyder att ha en levande förening med Kristus. Frälsaren tog de olärda fiskarna från båtarna och fisknäten, och förenade dem med sig själv, när han gick från plats till plats, undervisade människorna och hjälpte dem i deras behov. Han satte sig på en sten eller på en upphöjd plats och samlade lärjungarna omkring sig för att ge dem undervisning och snart kunde det vara flera hundra människor som lyssnade till hans tal. Det finns många människor som menar att de vet allt som är värt att veta, medan de i hög grad kunde behöva sitta ödmjukt vid Jesu fötter och lära av honom som gav sitt liv för att han skulle kunna återlösa en fallen värld. Vi behöver alla Kristus, han som lämnade de kungliga boningarna, lade av sig sin konungslika (175) dräkt och krona i sitt majestäts himmel och tog på sig mänsklig natur. Guds Son kom som ett litet barn, för att han skulle kunna förstå människornas erfarenheter och veta hur han skulle bemöta dem. Han känner barnens behov. Under sin verksamhetstid på jorden tillät han inte att någon förbjöd dem att komma till honom. ”Låten barnen komma till mig”, sade han till lärjungarna, ”ty himmelriket hör sådana till.”

I skolans arbete bör enkelhet råda. Inget argument är så kraftigt som framgång som grundar sig på enkelhet. Det kan lyckas för er att utbilda elever till att bli läkarmissionärer utan att göra det till en skola som kan utbilda läkare som konkurrerar med världens läkare. Ge eleverna en praktisk utbildning. Ju mindre beroende de är av världsliga utbildningsmetoder dess bättre kommer det att vara för eleverna. Särskild instruktion skulle ges dem om, hur de skall behandla sjuka människor utan att använda giftiga droger [apoteksväror med biverkningar] och i överensstämmelse med det ljus Gud har gett. När de behandlar de sjuka är det inte nödvändigt att använda giftiga droger. Eleverna bör kunna lämna skolan utan att ha offrat hälsoreformens principer eller kärleken till Gud och rättfärdigheten.

Den utbildning som motsvarar världens normer bör värderas mindre och mindre av dem som strävar efter skicklighet att utföra arbete inom hälsovårdsmissionen i samband med den tredje ängelns budskap och dess verksamhet. De skall utbildas utifrån samvetets ståndpunkt. Då de samvetsgrant och troget följer riktiga metoder i sin behandling av de sjuka, kommer man att erkänna att dessa metoder är att föredra framför de metoder som många har vant sig vid, vilka kräver användande av giftiga droger.

I denna tid bör vi inte försöka konkurrera (176) med världens medicinska skolor. Om vi gör det, kommer våra utsikter till framgång att bli små. Vi är inte vid denna tidpunkt färdiga att på ett fördelaktigt sätt lösa uppgiften att upprätta stora medicinska läroanstalter. Och skulle vi följa världens metoder i medicinsk praxis och kräva de stora honorar som världens läkare kräver för sin hjälp, skulle vi komma bort från Kristi plan för vår hjälp till de sjuka.

Vid våra sjukvårdsinstitutioner bör det finnas kunniga människor som kan undervisa i Kristi verksamhets-

metoder. Genom den undervisning som kompetenta, gudhängivna lärare ger, kan de unga bli delaktiga av gudomlig natur och lära sig hur de skall undfly fördärvet i världen som beror på onda begärelser. Jag har blivit upplyst om att vi bör ha många fler kvinnor som särskilt kan ta sig an kvinnosjukdomar, många fler sjuksköterskor som kan behandla de sjuka på ett enkelt sätt utan att använda droger.

Det är inte i överensstämmelse med den undervisning som gavs vid Sinai att manliga läkare skall utföra en barnmorskas uppgift. Bibeln talar om att kvinnor vid barns födelse fick hjälp av kvinnor, och så borde det alltså vara. Kvinnor bör utbildas och läras att utföra en skicklig tjänst som barnmorskor och som läkare för kvinnor. Detta är Herrens plan. Låt oss utbilda kvinnor till att behandla kvinnosjukdomar på ett kunnigt sätt. Vi bör ha en skola där kvinnliga läkare kan utbilda kvinnor till att ge bästa möjliga hjälp vid kvinnosjukdomar. Bland oss som ett folk skulle den medicinska verksamheten stå på allra högsta nivå.

Vid Loma Linda har vi ett fördelaktigt centrum där vi kan utföra olika slags missionsverksamhet. Vi kan se att det var genom Guds försyn som vårt folk kom att äga denna (177) hälsovårdsinstitution. Vi bör sätta värde på Loma Linda som en plats Herren förutsåg att vi skulle komma att behöva och som han gav oss. Det finns en mycket värdefull uppgift att utföra i samband med hälsovårdsinstitutionens och skolans intressen vid Loma Linda. Denna uppgift kommer att utföras när alla arbetar mot det enda målet att handla i överensstämmelse med Guds plan. Vid Loma Linda kan många utbildas att bli missionsarbetare inom hälsovårds- och nykterhetsområdet. Man bör utbilda lärare inom många områden av verksamheten. Skolor skall upprättas på platser där ännu ingen verksamhet har utförts. Missionärer skall resa till andra stater där föga arbete har blivit utfört. Vi måste arbeta för att göra hälsoreformens principer kända. Måtte Gud hjälpa oss som ett folk att arbeta med förstånd.

Jag är mycket intresserad av att man noga överväger vad våra institutioner vid Loma Linda behöver och att man vidtar de riktiga åtgärderna. När arbete skall utföras på denna plats, är det nödvändigt med begåvade, utpräglat andligt sinnade män och kvinnor som vill gå försiktigt fram och lita helt på Herren. Om lärarna på det medicinska området vill stå på sin post i Guds fruktan kommer vi att få se att ett gott arbete blir utfört. Med Kristus som vår lärare kan vi nå en hög standard i kunskapen om sann läkarvetenskap.

Det är av största vikt att eleverna får lära sig hur de skall representera hälsoreformens principer på rätt sätt. Lär dem att fortsätta studiet av detta ämne på ett troget sätt tillsammans med andra viktiga ämnen inom utbildningens område. Jesu Kristi nåd skall ge visdom åt alla som följer Herrens plan för sann utbildning. Han som köpte människosläktet med sitt (178) eget liv, bör vara det exempel eleverna noga skall följa. De bör se upp till Frälsaren och lita på honom som den som botar alla slags sjukdomar. Herren vill att arbetarna skall göra särskilda ansträngningar för att visa de sjuka och lidande till den store Läkaren som format den mänskliga kroppen.

Det skulle vara väl om våra missionskolor för utbildning av kristna arbetare upprättades i närheten av våra hälsovårdsinstitutioner, så att eleverna kunde undervisas om principerna för ett sunt levnadssätt. Institutioner som sänder ut arbetare som kan framhålla grunderna för vår tro och som har en tro som är verksam i kärlek, är mycket värdefulla. Jag har fått tydlig undervisning om att där det är möjligt, bör skolor upprättas i närheten av våra hälsovårdsinstitutioner så att den ena institutionen kan vara en hjälp och en styrka för den andra. Han som skapade människorna har intresse för dem som lider. Han har lett oss till att grundlägga våra hälsovårdsinstitutioner för att de skulle vara verksamma medel att utbilda unga män och kvinnor till uppgiften att hjälpa människor som lider.

Hälsovårdsarbetare bland sjundedags-adventister bör tänka på att Herren Gud, den Allsmäktige, är konung. Kristus var den störste läkare som någonsin har gått på denna jord, som är så förbannad av synd. Herren vill att hans folk skall komma till honom för att få läkande kraft. Han vill döpa dem med sin Helige Ande och göra dem beredda för en tjänst som skall göra dem till välsignelse, genom att de återupprättar andlig och kroppslig hälsa hos dem som behöver bli botade.

Del 5 - Enighetens Ande Enighet mellan olika nationaliteter*

[Delar av traktaten "Special Testimonies, Series B, No. 4" finns med i denna del.]

"... att de alla skall vara ett..." Joh. 17:21

[*Tal hållet vid Europeiska Unionens rådsmöte i Basel, Schweiz, den 24 september 1885.]

(179) "Om någon törstar så komme han till mig och dricke." "Den som dricker av det vatten jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan det vatten jag giver honom skall bliva i honom en källa, vars vatten springer upp med evigt liv." (Joh. 7:37; 4:14.)

Om vi med dessa löften framför oss väljer att fortsätta att vara förtorkade och förvisnade av brist på livets vatten, är det vår egen skuld. Om vi bara ville komma till Kristus i all enkelhet, som ett barn kommer till sina jordiska föräldrar, och bedja om de saker som han har lovat och tro att vi får det, kommer vi att få det. Om vi alla hade visat en sådan tro som vi borde, skulle vi ha blivit välsignade med långt mer av Guds Ande genom våra gudstjänster, än vi nu har upplevt. Jag gläder mig över att det ännu finns några mötesdagar kvar. Frågan är nu: vill vi komma till källan och dricka? Vill de som förkunnar sanningen vara ett exempel? Gud vill göra stora ting för oss, om vi i tro tar honom på hans Ord. O, att vi alla här skulle få se en allmän hjärtats ödmjukhet inför Gud.

Sedan dessa möten höjtjade har jag känt mig påverkad att uppehålla mig mycket vid kärlek och tro. Anledningen till detta är att ni behöver detta vittnesbörd. (180) Någon som har börjat verksamhet på dessa missionsfält har sagt: "Ni

förstår inte det franska folket. Ni förstår inte tyskarna. De måste behandlas just på ett sådant här sätt."

Men jag frågar, förstår inte Gud dem? Är det inte han som gett sina tjänare ett budskap till folket? Han vet exakt vad de behöver, och om budskapet kommer direkt från honom genom hans tjänare till folket, kommer det att utföra den uppgift han har sänt det till. Det kommer att göra alla till ett i Kristus. Även om några är avgjort fransmän, andra avgjort tyskar och andra avgjort amerikaner, kommer de också att lika avgjort vara kristna.

Det judiska templet byggdes av tuktade stenar som hade huggits ut ur berget, och varje sten var formad för sin plats i templet, tillhuggen, slipad och prövad innan den fördes till Jerusalem. Och då alla stenarna hade förts till sin plats uppfördes byggnaden utan att man hörde något ljud av mejsel eller hammare. Denna byggnad är en framställning av Guds andliga tempel, som har sammansatts av material samlat från alla släkter och tungomål och folk, från alla klasser, höga och låga, rika och fattiga, lärda och olärda. De är inte döda föremål som skall formas med hjälp av hammare och mejsel. De är levande stenar, uthugna från världen med hjälp av sanningen. Den store byggmästaren, templets Herre, håller nu på att hugga till och slipa dem och anpassa dem för deras bestämda platser i det andliga templet. När detta tempel är fullbordat kommer det att vara fullkomligt till alla sina delar, till beundran för änglar och människor, ty dess byggmästare och skapare är Gud.

Ingen skall tro att det inte är nödvändigt att något slag riktas mot honom. Det finns ingen enskild person, ingen nation som är så fullkomlig i varje vana och tanke. Vi måste alla lära av varandra. Därför vill Gud att de olika nationaliteterna skall blandas (181) med varandra för att bli ett i omdöme, ett i syfte. Då skall vi få se ett exempel på den enhet som är i Kristus.

Jag var nästan rädd för att komma hit till detta land, därför att jag hade hört så många säga att de olika nationaliteterna i Europa var säregna och att man måste närma sig dem på ett särskilt sätt. Men Gud har lovat visdom åt den som känner sitt behov och ber om det. Gud kan föra människor dit där de kommer att ta emot sanningen. Låt Herren ta sinnet i besittning och omforma det såsom leret formas i krukmakarens hand. Då kommer dessa nationella olikheter att undanröjas. Se på Jesus, syskon! Efterlikna hans väsen och hans anda, så kommer ni inte att möta några svårigheter med att kunna nå dessa olika människogrupper! Vi har inte sex förebilder vi skall följa, inte heller fem. Vi har bara en och det är Jesus Kristus. Om de italienska bröderna, de franska bröderna och de tyska bröderna försöker att likna honom, sätter de sina fötter på samma sannings grund. Och samme Ande som bor i den ene kommer att bo i den andre – Kristus i dem, härlighetens hopp. Jag förmanar er, bröder och systrar, att ni inte skall sätta upp några särskiljande barriärer mellan olika nationaliteter. Tvärtemot skall ni bryta ned vadhelst som finns. Vi skall försöka att föra in alla i den gemenskap och enhet som är i Jesus och arbeta med det enda målet för ögonen, våra medmänniskors frälsning.

Vill inte ni, mina predikande bröder, gripa fatt i Guds rika löften? Vill ni inte lägga det egna jaget åt sidan och låta

Jesus visa sig? Det egna jaget måste dö för att Gud skall kunna verka igenom er. Jag blir fylld av ångest när jag ser det egna jaget dyka fram hos än den ene, än den andre, här och där. I Jesus av Nasarets namn måste jag säga till er: Er vilja måste dö, den måste bli Guds vilja. Han vill smälta ner er och rena er från varje besmittelse. Ett stort arbete måste utföras för er, innan ni kan bli fyllda med (182) Guds kraft. Jag ber er inträngande om att komma mycket nära honom, så att ni kan uppleva hans rika välsignelse, innan detta möte avslutas.

Ett stort ljus med varningar och tillrättavisningar har lyst på några av er som är närvarande här. När en tillrättavisning ges, söker fienden alltid att skapa en önskan om mänsklig sympati hos dem som blir visade tillrätta. Därför önskar jag att förmana er att inte söka andras sympati och inte se tillbaka på era tidigare prövningar och på nytt begå samma fel på samma punkter, när ni söker att uppbygga er själva igen. Herren för sina vilsefarande barn in på samma område gång på gång. Men om de fortsättningsvis underlåter att ge akt på hans Andes förmaningar, om de underlåter att utföra en reform på varje punkt där de har felat, kommer han till sist att överlämna dem åt deras egen svaghet.

Jag vädjar till er, bröder, att komma till Kristus och dricka. Drick av frälsningens vatten för intet. Vädja inte till era egna känslor. Tro inte att sentimentalitet är religion. Frigör er från varje mänskligt stöd och kläng er fast vid Kristus. Ni behöver en ny förberedelse, innan ni kan ta del i arbetet med att rädda människor. Era ord och handlingar utövar inflytande på andra och detta inflytande måste ni åter möta på Guds dag. Jesus säger: ”Se, jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta.” (Upp. 3:8.) Ljuset lyser från denna dörr och det är vår förmån att få ta emot det om vi vill. Låt oss rikta våra blickar in genom denna dörr och försöka att ta emot allt det som Kristus är villig att skänka oss.

Var och en av oss har en kamp att utkämpa för att vinna seger över synden i sitt eget hjärta. Detta kan ibland vara mycket smärtsamt och nedslående, för när vi ser bristerna i vår karaktär fortsätter vi att se på dem, medan vi i stället borde se på Jesus och ikläda oss (183) hans rättfärdighet. Var och en som går in genom pärlportarna i Guds stad kommer att gå dit som segerherre. Hans största seger blir segern över det egna jaget.

”Fördenskull böjer jag mina knän för Fadern – honom, från vilken allt vad fader heter i himmelen och på jorden har sitt namn – och beder, att han ville efter sin härlighets rikedom förläna eder, att I genom hans Ande växen till i kraft till eder invärtes människa och att Kristus genom tron må bo i edra hjärtan och att I mån vara rotade och grundade i kärleken, så att I tillika med alla de heliga till fullo förmån fatta, vad bredden och längden och höjden och djupet är, och så lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap. Ty så skolen I bliva helt uppfyllda av all Guds fullhet.” (Ef. 3:14-19.)

Som Guds medarbetare, bröder och systrar, bör ni förlita er helt på den Allsmäktiges arm. Arbeta för att skapa enhet, arbeta för kärlek och ni kommet att bli en kraft i världen.

Enhet i Jesus Kristus

Loma Linda, California, den 24 augusti, 1905

Till våra bröder sammanknutna med publikationsarbetet vid "College View"

(184) Då jag var närvarande vid rådplägningsmötet i Generalkonferensens styrelse, som hölls i september 1904, var mitt sinne intensivt upptaget av tanken på den enhet som bör finnas inom vår verksamhet. Jag kunde inte vara närvarande vid samtliga möten, men under nattens timmar blev den ena scenen efter den andra framställd för mig och jag kände att jag hade ett budskap att ge vårt folk på många platser.

Det gör mig ont i hjärtat att se, att vi trots alla de underbara uppmaningar vi får att höja våra krafter och vår kapacitet till den allra högsta grad av utveckling, vi ändå är nöjda med att vara dvärgar i Kristi verk. Gud vill att alla hans arbetare skall växa upp till Kristi fullhets åldersmätt. Där det finns vitalitet, där ser man tillväxt och tillväxten vittnar om vitalitet. Ord och handlingar bär ett levande vittnesbörd inför världen om vad kristendomen gör för Kristi efterföljare.

När ni utför den uppgift ni fått er tilldelad utan att söka strid eller kritisera andra, kommer detta att följas av en frihet, ett ljus och en kraft som kommer att sätta sin prägel och utöva sitt inflytande på de institutioner och verksamhetsområden som ni har knutits till.

Tänk på att ni aldrig befinner er på säker mark, när ni är upprörda eller när ni känner det som er plikt att gå tillrätta med varenda människa som kommer i er närhet. Om du faller för frestelsen att kritisera andra, att påpeka deras fel, att riva ned det som de försöker göra, kan du vara säker på att du kommer att misslyckas att utföra din del i arbetet ädelt och väl.

(185) Vi lever i en tid, när var och en i ansvarig ställning och varje medlem i församlingen bör se till att allt som berör hans arbete, blir utfört i överensstämmelse med Guds undervisning. Genom oförtröttlig vaksamhet, genom innerlig bön och genom Kristus-lika ord och handlingar skall vi visa världen vad Gud vill att hans församling skall vara.

Från sin upphöjda position såg Kristus, härlighetens konung, himmelens majestät, i vilket tillstånd människorna befann sig. Han kände medkänsla med människorna i deras svaghet och synd och kom till denna jord för att uppenbara för människan vad Gud är. Han lämnade sina kungliga boningar och klädde sin Gudom i mänsklig gestalt och kom själv till världen för att i vårt ställe leva ett fullkomligt liv. Han valde inte sin boning bland de rika på jorden. Han föddes i fattigdom, var av låg härkomst och bodde i den föraktade staden Nasaret. Så snart han var

tillräckligt gammal för att kunna använda verktyg, hjälpte han till med att försörja familjen.

Kristus ödmjukade sig för att kunna ställa sig i spetsen för mänskligheten och möta de frestelser och uthärda de prövningar som människorna måste möta och genomgå. Han måste veta vad människorna skulle komma att gå till mötes från den fallne fienden, innan han skulle kunna veta hur han skulle kunna hjälpa dem som blir frestade.

Och Kristus har utsetts till att bli vår domare. Fadern är inte domaren. Änglarna är det inte heller. Han som tog på sig mänsklig gestalt och som här i världen levde ett fullkomligt liv skall döma oss. Han är den ende som kan vara vår domare. Vill ni tänka på detta, syskon. Vill ni tänka på detta, predikanter. Vill ni tänka på det, fäder och mödrar. Kristus tog på sig mänsklig gestalt för att han skulle kunna bli vår domare. Ingen av er är satt till att vara domare över andra. Allt ni kan göra är att hålla er själva under disciplin. I Kristi namn vädjar jag till er att ge akt på hans förbud att ni (186) aldrig får sätta er själva i domarsätet. Från dag till dag har detta budskap ljudit i mina öron: ”Stig ned från domarsätet, stig ned i ödmjukhet.”

Det har aldrig funnits en tid då det har varit viktigare för oss att förneka oss själva och dagligen ta upp korset, än den i vilken vi nu lever. Hur mycken självförnekelse är vi villiga att praktisera?

Ett liv i nåd och frid

I första kapitlet i Petrus' andra brev kommer ni att finna löftet, att nåd och frid skall föröka sig hos er om ni vill ”i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet, i ståndaktigheten gudsfuktan, i gudsfuktan broderlig kärlek, i den broderliga kärleken allmänlig kärlek”. (2 Petr. 1:5-7.) Dessa dygder är underbara skatter. De ”göra en man mer sällsynt än fint guld, en människa mer sällsynt än guld från Ofir”. (Jes.13:12.)

”Om detta finnes hos eder och mer och mer förökas så tillstädjer det eder icke att vara overksamman eller utan frukt i fråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.” (2 Petr. 1:8.)

Skulle vi inte anstränga oss att göra bästa möjliga bruk av våra gåvor den korta tid vi har kvar här i livet för att lägga nåd till nåd, kraft till kraft och så klart visa att vi har en kraftkälla i himmelen däruppe? Kristus säger: ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden.” (Matt. 28:18.) Med vilken avsikt har denna makt getts åt honom? För oss. Han vill att vi skall förstå att han har återvänt till himmelen som vår äldre broder och att den omätliga makt som överlämnats åt honom, har ställts till vårt förfogande.

De som i sitt liv vill rätta sig efter den undervisning (187) som getts församlingen genom aposteln Petrus, får kraft från höjden. Vi skall leva efter additionsprincipen och satsa allt på att göra vår kallelse och utkorelse fast. Vi skall vara en framställning av Kristus i allt vi säger och gör. Vi skall leva hans liv. De principer efter vilka han lät sig ledas, skall forma vårt sätt att handla mot dem med vilka vi umgås.

När vi är säkert förankrade i Kristus, har vi en makt som ingen människa kan ta ifrån oss. Varför är det så? Därför att vi har blivit delaktiga av gudomlig natur och undkommit den förgängelse som i följd av den onda begärelsen råder i världen. Vi har blivit delaktiga av hans natur, hans som kom till denna jord iförd mänsklig gestalt, för att han skulle kunna stå i spetsen för mänskligheten och leva ett liv som var utan fläck eller besmittelse av synd.

Varför är många av oss så svaga och ineffektiva? Det beror på att vi ser på oss själva, studerar vårt eget temperament och undrar hur vi skall kunna skapa en position för oss själva, vår individualitet och våra egna särdrag, i stället för att studera Kristus och hans väsen.

Bröder som annars skulle kunna arbeta harmoniskt tillsammans, om de ville lära av Kristus och glömma att de är amerikaner eller européer, tyskar eller fransmän, svenskar, danskar eller norrmän, tycks vara präglade av känslan, att om de skulle blanda sig med folk av andra nationaliteter, skulle något av det som är säreget för deras eget land och folk gå förlorat och något annat skulle komma i stället.

Mina syskon, låt oss lägga allt sådant åt sidan. Vi har ingen rätt att ägna våra tankar åt oss själva, det som vi föredrar och våra egna föreställningar. Vi skall inte försöka hävda en säregen personlig identitet, en personlighet, en individualitet som kan skilja oss från våra medarbetare. Vi har en karaktär som måste upprätthållas och det är Kristi (188) karaktär. När vi har Kristi karaktär kan vi tillsammans utföra Guds uppdrag. Kristus i oss kommer att möta Kristus i våra bröder, och den Helige Ande kommer att ge dem den hjärtats och handlingens enhet som inför världen vittnar om att de är Guds barn. Må Herren hjälpa oss att dö bort ifrån det egna jaget och bli födda på nytt så att Kristus kan bo i oss, och bli en levande verksam princip, en kraft som kommer att bevara oss i helgelse.

Sträva allvarligt efter enighet. Be om det. Arbeta för det. Det kommer att skänka oss andlig hälsa, upphöjda tankar, en ädel karaktär, ett himmelskt sinne och göra det möjligt för oss att segra över egoism och onda misstankar. Då skall vi bli mer än segrare genom honom som har älskat oss och utgett sig själv för oss. Korsfäst det egna jaget. Uppskatta andra mer än er själva. På det sättet kommer ni att föras samman i enhet med Kristus. Inför det himmelska universum, inför församlingen och världen kommer ni att uppvisa omisskännliga bevis för att ni är Guds söner och döttrar. Gud kommer att bli förhålligad i det exempel som ni ger.

Världen behöver se det under förverkligat som knyter Guds folks hjärtan tillsammans i kristen kärlek. Den behöver få se Guds folk sitta tillsammans med Kristus i den himmelska världen. Vill ni inte visa i era liv ett bevis på vad Guds sanning kan göra för dem som älskar och tjänar honom? Gud vet vad ni kan bli. Han vet vad gudomlig nåd kan göra för er om ni får del av den gudomliga naturen.

och handlar i harmoni med himmelens principer, kommer otroende att dras till Kristus genom sin kontakt med oss.

Publikationsarbetet vid ”College View”

Loma Linda, California, den 24 augusti, 1905

Jag gillar ansträngningarna som gjorts för att grunda vårt tyska och skandinaviska publikationsarbete vid College View. Jag hoppas att planer kommer utformas för att uppmuntra och stärka detta arbete.

Hela arbetsbördan får inte lämnas till våra utländska bröder. Våra bröder på fältet borde inte heller lägga en för tung börda på konferenserna nära College View. Medlemmarna vid dessa konferenser borde gå först och göra så gott de kan, och alla borde hjälpa dem. Sanningen skall förkunnas för alla folk och stammar och språk och folkslag.

Våra tyska och danska och svenska bröder har ingen god anledning att inte kunna handla i harmoni med publikationsarbetet. De som tror sanningen bör komma ihåg att de är Guds lilla barn, att de utbildas av Honom. Låt dem vara tacksamma till Gud för Hans mångfaldiga nåd och vara snälla mot varandra. De har en Gud och en Frälsare; och en Ande – Kristi Ande – skall föra in enighet i deras led.

Efter Sin uppståndelse, steg Kristus upp till himlen, och Han framför i dag våra behov till Fadern. Han säger: ”... på mina händer har jag upptecknat dig.” Jes. 49:16. Det kostar något att rista in dem där. Det kostar utsäglig vanda. Om vi skulle ödmjuka oss inför Gud, och vara snälla och hövliga och finkänsliga och medlidande, skulle hundratals omvändelser till sanningen nu äga rum där det nu endast förekommer en. Men trots att vi påstår att vi är omvända, bär vi med oss en jagets bunt som vi anser som alltför dyrbar att göra oss av med. Det är vår förmån att lägga denna (190) börda vid Kristi fötter och i stället anta Kristi karaktär och form. Frälsaren väntar på att vi skall göra detta.

Kristus lade åt sidan Sin kungliga klädnad, Sin kungliga krona, och Sitt höga befäl, och steg ned, ned, ned till djupaste förödmjukelse. Då han var klädd i mänsklig natur, mötte Han alla mänsklighetens frestelser och för oss segrade Han över fienden på alla ställen.

Allt detta gjorde Han för att kunna föra kraft till människor genom vilken de kan segra. ”Jag har fått all makt”, säger Han. Matt 28:18. Och denna ger Han till alla som vill följa Honom. De kan visa för världen den kraft som finns i Kristi tro för att besegra jaget.

”Lär av mig”, säger Kristus. ”Då skall ni finna ro för era själar.” Matt. 11:29. Varför lär vi oss inte av Frälsaren varje dag? Varför lever vi inte i ständig kommunikation med Honom, så att vi i vår kontakt med varandra kan tala och vara snälla och hövliga? Varför ärar vi inte Herren genom att visa ömhet och kärlek för varandra? Om vi talar

Kristi förhållande till nationalismen

Kristus erkände inte någon skillnad i fråga om nationalitet, rang eller trosbekännelse. De skrifflärde och fariséerna ville göra alla himmelens gåvor till en nationell eller lokal fördel och utesluta resten av Guds familj i världen. Men Kristus kom för att bryta ned alla barriärer. Han kom för att visa att hans nåds och kärleks gåva är oinskränkt som luften och ljuset eller som regnskurarna som uppfriskar jorden.

(191) Kristi liv grundade en religion där det inte finns något kastväsen, en religion som knöt jude till hedning, fri och träl tillsammans i ett gemensamt broderskap likställt inför Gud. Inga politiska hänsyn hade inflytande på hans handlingar. Han gjorde inte skillnad på grannar och främlingar, vänner eller fiender. Det som rörde hans hjärta var en människa som törstade efter livets vatten.

Han gick inte förbi någon människa som om hon skulle vara värdelös utan sökte att ge det helande botemedlet åt varje människa. Vem han än kom i kontakt med, framhöll han en lärdom som var avpassad efter tillfället och förhållandena. Varje försommelse eller hån som människor visade mot sina medmänniskor gjorde det bara mer klart för honom att de behövde hans gudomligt mänskliga sympati. Han försökte att tända hoppet hos de lägsta och minst lovande och framhöll för dem försäkringen om att de kunde bli oklanderliga och oskyldiga och uppnå en karaktär som skulle göra dem till Guds barn.

En säker grund

”Vinnläggen eder därför, mina bröder”, säger aposteln Petrus, ”så mycket mer om att göra eder kallelse och utkorelse fast. Ty om I det gören, skolen I aldrig någonsin komma på fall. Så skall inträdet i vår Herres och Frälsares, Jesu Kristi, eviga rika förlänas eder i rikligt mått.” (2 Petr. 1:10, 11.)

För många år sedan, då antalet av dem som trodde på Kristi snara återkomst var ganska litet, samlades de som firade sabbaten i Topsham i staten Maine till gudstjänst i det stora köket i broder Stockbridge Howlands hem. En sabbatsmorgon var broder Howland frånvarande. Detta förvånade oss, för han brukade alltid vara närvarande. Men snart kom han in med lysande ansikte som strålade av Guds (192) härlighet. ”Bröder”, sade han, ”jag har funnit det. Jag har funnit att vi kan handla på ett sådant sätt att Guds ord försäkrar oss, att vi skall ’aldrig någonsin komma på fall’. Jag skall berätta för er om det.”

Sedan berättade han att han hade lagt märke till att en broder, en fattig fiskare, hade känslan av att han inte blev lika högt respekterad som han tyckte att han borde bli och att broder Howland och andra menade att de var finare än han. Men det var inte så, men han tolkade det så, och han hade nu varit borta från gudstjänsten i flera veckor. Broder Howland gick till honom, lade sig på knä framför honom och sade: ”Min broder, förlåt mig. Vad är det jag har gjort?” Mannen tog honom i armen och försökte få honom

att ställa sig upp igen. ”Nej”, sade broder Howland, ”vad har jag gjort mot dig?”

”Jag har inte någonting emot dig.” ”Jo, det måste du ha”, sade broder Howland, ”för tidigare kunde vi prata tillsammans, men nu pratar du inte med mig och jag vill gärna veta vad som har kommit i vägen.” ”Res dig upp, broder Howland”, sade han. ”Nej”, sade broder Howland, ”det gör jag inte.” ”Då måste jag böja knä också”, sade han och föll på knä och bekände hur barnslig han hade varit och hur många fula misstankar han hade hyst. ”Och nu”, sade han, ”vill jag lägga bort dem allesammans.”

Då broder Howland berättade detta lyste hans ansikte av Herrens härlighet. Just som han hade slutat kom fiskaren och hans familj in och vi hade ett utmärkt möte.

Föreställ er att några av oss skulle följa samma metod som broder Howland tillämpade. Om vi ginge till våra bröder, när vi såg att de hyste onda misstankar och sade: ”Förlåt mig om jag har gjort något för att skada dig”, skulle vi kanske kunna bryta Satans förlamande kraft och frigöra våra bröder från hans frestelser. (193) Låt ingenting komma emellan er och era bröder. Om ni genom att uppoffra något kan göra något för att avlägsna misstankar, gör det. Gud vill att vi skall älska varandra som bröder. Han vill att vi skall känna medlidande och vara vänliga. Han vill att vi skall lära oss att tro att våra bröder älskar oss och att tro att Kristus älskar oss. Kärlek föder kärlek.

Väntar vi att vi skall möta våra bröder i himmelen? Om vi kan leva tillsammans med dem i frid och harmoni här nere, kan vi också leva tillsammans med dem där uppe. Men hur skulle vi kunna leva tillsammans med dem i himmelen, om vi inte kan vara tillsammans med dem här utan ständig kamp och strid. De som uppför sig på ett sådant sätt att de skiljer sig från sina bröder och väcker misstämning och osämja, behöver en grundlig omvändelse. Våra hjärtan behöver smältas och underkuvas av Kristi kärlek. Vi måste visa den kärlek som han visade då han dog för oss på Golgata kors. Vi behöver komma närmare och närmare Frälsaren. Vi behöver bedja mycket och vi måste lära oss att visa tro. Vi måste bli mer ömsinta och vänliga. Vi vandrar bara en gång genom denna värld. Skulle vi då inte anstränga oss för att efterlämna en prägel av Kristi väsen hos dem som vi umgås med?

Våra hårda hjärtan behöver bli krossade. Vi behöver komma tillsammans i fullkomlig enhet och vi behöver inse att vi är köpta med Jesu blod. Var och en skall säga: ”Han gav sitt liv för mig och han vill att jag, när jag vandrar genom denna värld, skall uppenbara den kärlek som han visade, då han gav sig själv för mig.” Kristus bar våra synder i sin egen kropp upp på korset, för att Gud skulle kunna vara rättfärdig och ändå rättfärdiggöra dem som tror på honom. Detta är livet, det eviga livet, för alla som vill överlämna sig åt Kristus.

Jag vill se konungen i hans skönhet. Jag vill se hans (194) oförljkenliga härlighet. Jag vill också att ni skall få se honom. Kristus skall föra sina återlösta längs livets flod och förklara för dem allt som förvirrat dem här i världen. Nådens hemligheter kommer att klarläggas för dem. Där deras mänskliga sinnen bara såg förvirring och brustna

förhoppningar, kommer de att se den skönaste och mest fullkomliga överensstämmelse.

Låt oss tjäna Gud med alla våra förmågor och med allt vårt förstånd. Vår begåvning kommer att utvecklas när vi använder det vi har. Vår religiösa erfarenhet kommer att stärkas när vi låter den bli en del av vårt dagliga liv. På det sättet kommer vi att kunna klättra, steg för steg, upp på den stege som når upp till himmelen. Och från det översta steget träder vi in i Guds rike. Låt oss vara kristna här i världen. Då skall vi få evigt liv i härlighetens rike.

När enighet råder bland Kristi efterföljare, är det ett bevis på att Fadern har sänt sin Son för att frälsa syndare. Det vittnar om hans makt, för ingenting mindre än Guds undergörande kraft kan föra människor med deras olikartade natur tillsammans i gemensam handling och med ett enda gemensamt mål, att tala sanning i kärlek.

Guds råd och varningar är tydliga och klara. När vi läser Bibeln och ser vilken kraft till det goda det finns i enheten och vilken kraft till det onda som ligger dold i oenigheten, hur kan vi då låta bli att ta emot Guds ord i våra hjärtan? Misstankar och misstroende är en ond surdeg. Enighet vittnar om sanningens kraft.

Konferenser i Tyskland och Skandinavien

Loma Linda, California, 1 september 1905.

(195) Kära bröder! Några av våra församlingstjänare har skrivit till mig och frågat om inte arbetet bland människor i Tyskland och Skandinavien skulle utföras under olika organisationer. Denna sak har man framfört till mig flera gånger. Då jag var i College View, gav Herren mig ett klart vittnesbörd att frambära, och sedan dess har saken presenterats för mig igen.

En gång verkade jag vara i ett rådsmöte där man beaktade dessa saker. En med auktoritet stod mitt ibland dem som samlats och slog upp för dem principer som man bör följa i Guds verk. Anvisningarna som gavs var att om en sådan separation skulle äga rum, skulle det inte främja arbetets bästa i de olika nationerna. Det skulle inte leda till den högsta andliga utvecklingen. Murar skulle så sättas upp som man snart skulle behöva ta bort.

Enligt det ljus Gud gav mig, skulle separata organisationer, i stället för att åstadkomma enhet, skapa oenighet. Om våra bröder skulle söka Herren tillsammans med ödmjukt sinne, skulle de som nu tänker att det är nödvändigt att organisera separata tyska och skandinaviska konferenser se att Herren önskar att de skall arbeta tillsammans som bröder.

Skulle de som söker att splittra Guds arbete fullfölja sin avsikt, skulle några uppförstora sig själva till att göra ett arbete som inte borde göras. En sådan ordning skulle i hög grad fördröja Guds sak. Om vi skall utföra arbetet på mest framgångsrikt sätt, skall begåvningarna (196) som finns bland engelsmän och amerikaner förenas med begåvningarna inom varje annan nationalitet. Det finns endast en Herre, en tro. Våra ansträngningar bör vara att svara på Kristi bön för Sina lärljungar, att de skulle vara ett.

”Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning. Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen. Och jag helgar mig för dem, för att de skall vara helgade i sanningen.

Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig. Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig.” Joh. 17:17-21.

Det bör förstås att fullkomlig enhet emellan arbetarna är nödvändig för att Guds verk framgångsrikt skall fullbordas. För att bevara frid måste alla söka visdom från den Store Läraren. Låt alla vara försiktiga med hur de inför äregiriga förslag som skapar splittring.

Ingen människa, i sig själv, är en fullkomlig helhet. Genom att underordna sinnet och viljan den Helige Ande skall vi alltid vara den Store Lärarens lärlingar.

Studera Apostlagärningarna kapitel två. I den tidiga församlingen verkade Guds Ande mäktigt genom dem som samstämmigt förenats. På Pingstdagen var de alla samstämmigt samlade på en plats.

Vi bör visa för världen att människor från varje nation är ett i Kristus Jesus. Så låt oss avlägsna varje hinder och komma till enhet i Mästarens tjänst.

(197) I uppförandet av nationella barriärer visar ni för världen en påhittad människoplan som Gud aldrig kan skriva under på. Till dem som gör detta säger Paulus: ”eftersom ni fortfarande är köttsliga. Så länge det råder avund och strid bland er, är ni då inte köttsliga? Om en säger: ”Jag håller mig till Paulus”, och en annan: ”Jag håller mig till Apollos”, är ni då inte som folk i allmänhet? Vad är Apollos? Vad är Paulus? Tjänare som förde er till tro, och det med den uppgift som Herren har gett var och en. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Varken den som planterar eller den som vattnar betyder därför något, utan endast den som ger växten, och det är Gud. Den som planterar och den som vattnar är ett, och var och en skall få sin lön efter sitt arbete. Ty vi är Guds medarbetare, och ni är en Guds åker, en Guds byggnad.” 1 Kor. 3:3-9.

Ett exempel på broderlig vänlighet

Då våra bröder i Skandinavien stod inför en ekonomisk kris, gavs vittnesbördet att vi inte får låta våra bröder gå i konkurs. Det skulle ha varit en vanära mot Gud. Och våra amerikanska bröders punktliga och givmilda handling var ett tillkännagivande att nationell olikhet inte kunde frigöra

dem från deras plikt att hjälpa varandra i Guds verk. ”Ni är alla bröder.” Matt 23:8. Vi är ett i sanningens förening.

Vi måste nu, genom flitig, självförnekande ansträngning, sträva efter att vandra i Kristi kärlek, i Andens enhet, genom sanningens helgelse. Inget halvfärdigt arbete får räcka för att uppfylla den bild Kristus gav i Sin bön. Vi ska utöva himmelens principer här nere. I himmelen finns en stor mötesplats.

Jag måste skriva klart och tydligt om det att bygga (198) skiljeväggar i Guds arbete. En sådan handling har uppenbarats för mig såsom ett mänskligt påfund. Det är inte Herrens plan för Sitt folk att de skulle skiljas till separata grupper, på grund av olikheter i nationalitet och språk. Skulle de göra detta, skulle deras tankar bli trångsynta, och deras inflytande skulle minska mycket. Gud påkallar en balanserad blandning av olika begåvningar.

Återigen upprepar jag Kristi ord. Jag vill inpränta dem djupt i era sinnen. ”Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig. Jag ber att *de alla skall vara ett*, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, *också de skall vara i oss*, för att världen skall tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara ett, liksom vi är ett: jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomligt förenade till ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem så som du har älskat mig. Joh. 17:20-23.

Kristus har satt upp en skyddsmur mellan dem och världen, men de som vill bygga upp en skiljemur mellan folk, vill göra ett arbete för vilket Herren Jesus Kristus inte har givit någon oppmuntran.

Bröder, förena er; närma er varandra, lägg bort varje mänsklig uppfinning och följ tätt in på Jesu fotspår, ert härliga Exempel.

Del 6 - Bland de färgade Färgade arbetare efterfrågas

”*Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.*” Matt. 9:38

(199) Man bör göra högst bestämda ansträngningar att utbilda och träna upp färgade män och kvinnor för arbete som missionärer i Sydstaterna i Amerika. Kristna färgade elever bör förbereda sig på att framföra sanningen till sitt eget släkte. De som gör fruktan för Herren till början på sin vishet och bryr sig om erfarna mäns råd kan vara en stor välsignelse för negerläsktet genom att frambara för sitt eget folk ljuset i denna tids sanning. Varje arbetare som verkar i ödmjukhet och i samstämmighet med sina bröder kommer att vara en ljusets kanal för många som nu befinner sig i ovetskapens mörker och vidskeplighet.

I stället för att undra om de inte gjorts passande att arbeta för vita människor, låt våra färgade bröder och systrar viga sig för missionsarbete ibland det färgade folket. Övermåttan mycket plats finns för förståndiga färgade män och kvinnor att arbeta för sitt eget folk. Mycket arbete återstår att göra på Södra Fältet. Särskilda ansträngningar bör göras i de stora städerna. I var och en av dessa städer finns det tusentals färgade människor, till vilka det sista varningsbudskapet om nåd måste ges. Låt missionsandan väckas i våra färgade församlingsmedlemmars hjärtan. Låt flitigt arbete göras för dem som inte känner sanningen.

(200) Till varje färjad broder och syster vill jag säga: Se på situationen som den är. Fråga dig: ”Med tanke på de tillfällen och förmåner som givits mig, hur mycket är jag skyldig min Herre? Hur kan jag bäst ära Honom och främja mitt folks intresse? Hur kan jag bruka, till mest nytta, den kunskap Gud med glädje gett mig? Skulle jag inte öppna min Bibel och lära ut sanningen för mitt folk? Finns det inte tusentals som dör på grund av brist på kunskap, som jag kan hjälpa om jag underställer mig Gud så att Han kan använda mig som Sitt redskap? Har jag inte ett arbete att utföra för mina förtryckta, nedstämda bröder?”

Det Södra Fältet lider brist på arbetare. Kommer du att gå förbi ditt folk, utan att göra någon ansträngning att hjälpa dem, eller kommer du att med ödmjukt hjärta arbeta för att rädda de döende? Det finns ett arbete du kan göra om du vill ödmjuka dig inför Gud. Du kommer att finna frid och tröst genom att lita på Honom. Du kommer att finna törnen och tistlar och förlora belöningen genom att följa din egen väg och din egen vilja.

Tiden är kort. Det du gör måste göras snabbt. Bestäm dig för att vinna tillbaka tid. Sök inte ditt eget behag. Vakna upp! Ta tag i arbetet med nytt beslut i hjärtat. Herren kommer att öppna vägen framför dig. Gör varje möjlig ansträngning för att arbeta i Kristi led, i foglighet och ödmjukhet, beroende av Honom för styrka. Förstå arbetet som Herren ger dig att utföra. Så kommer du, med tillit till Gud, att få möjlighet till att gå från styrka till styrka, från behag till behag. Det kommer att bli möjligt för dig att arbeta flitigt, uthålligt för ditt folk, medan dagen består; för natten kommer då ingen kan arbeta.

Det finns ett stort behov för allt slags missionsarbete i söder. Utan dröjsmål måste arbetare (201) förberedas för detta fält. Vårt folk bör ordna en utbildningsfond för män och kvinnor i Sydstaterna. De som vant sig vid klimatet kan arbeta där utan fara för sin hälsa.

Lovande unga män och kvinnor bör utbildas till lärare. De bör få de allra bästa fördelarna. Skolbyggnader och möteslokaler bör byggas på olika platser, och lärare bör anställas.

De som i årtal har arbetat för att hjälpa färgade personer är väl anpassade för att ge råd med tanke på att öppna sådana skolor. Så långt det är möjligt bör dessa skolor grundas utanför städerna. Men i städerna finns det många barn som inte skulle kunna komma till skolor bortanför städerna; och för deras bästa bör skolor öppnas i städerna så väl som på landsbygden.

Barnen och ungdomarna i dessa skolor bör undervisas om något mer än hur man läser. Olika slags industriarbeten bör utvecklas. Eleverna bör förses med tillfällen att lära sig något hantverk genom vilket de kan försörja sig.

Våra församlingar i norr, såväl som i söder, bör göra vad de kan för att stötta skolarbetet för de färgade barnen. De skolor som redan grundats bör troget upprätthållas. Ytterligare medel kommer att behövas för att grunda nya skolor. Låt alla våra bröder och systrar helhjärtat göra sin del i att ställa dessa skolor på fördelaktig mark.

I tillägg till att ta upp denna typ av skolarbete kan våra färgade bröder göra ett gott verk genom att grunda söndagsmissionskolor och sabbatsskolor bland sitt eget folk – skolor där ungdomarna kan undervisas av lärare vilkas hjärtan är fyllda med kärlek till människor.

(202) Tillfällen kommer ständigt fram i de södra staterna, och många visa, kristna färgade människor kommer att kallas till arbetet. Men av flera orsaker måste vita män väljas till ledare. Vi är alla medlemmar i en kropp och är fulltaliga endast i Kristus Jesus. Han kommer att lyfta Sitt folk från den låga standard till vilken synden har tagit dem och skall ställa dem där de kommer att erkännas i himmelska salar som arbetare tillsammans med Gud.

Arbete finns att göra på många svåra platser, och från dessa svåra platser skall lysande arbetare komma. Låt arbetet ordnas så att färgade arbetare utbildas till att arbeta för sitt eget släkte. Bland neger-släktet finns många som har begåvning och förmåga. Låt oss leta fram dessa män och kvinnor, och lära dem hur de kan ta upp arbetet med att frälsa människor. Gud kommer att samarbeta med dem och ge dem seger.

Arbetare tillsammans med Gud

Herrens öra är öppet för deras rop som tjänar Honom. Han har lovat: ”Jag vill ge dig råd och låta mitt öga vaka över dig.” Vandra ödmjukt med Gud, och be Honom att göra din plikt tydlig. När Han talar till Sina ställföreträdare och ber dem att vara arbetare tillsammans med Honom, kommer de att göra samma slags arbete som Jesus kungjorde som Sitt arbete då Han stod upp för att läsa i Nasarets synagoga. Han öppnade profeten Jesajas bok och läste: ”Herrens, HERRENS Ande är över mig, ty HERREN har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna”. Jes. 61:1.

(203) Falskhetens moln som råder döljer nu sanningen från världen. Han som kan påverka även de mest oansenliga, och vinna dem för Kristus, samarbetar med himmelska makter. Han söker att rädda det som var förlorat. Genom att visa syndaren en personlig, syndaförlåtande Frälsare, kan vi räcka ut en medkännande hand och med Kristuslik kärlek fatta tag i den fallnes hand. Genom att också fatta tag i Kristi hand med tro, skapar vi en förenande länk mellan syndaren och Frälsaren.

Slutet är nära, och varje människa måste nu gå framåt aktsam, ödmjuk och medgörlig med Kristus Jesus. Vår dyrbara Frälsare, från vilken alla sanningens strålar lyser

på världen, vill inte att vi litar på furstar, eller på en människoson som inte kan hjälpa; utan att vi skall stödja oss helt på Honom. Han säger: "Utän mig kan ni ingenting göra." Joh. 15:5 Vi behöver se på Jesus alltid så att Han får stämpla oss med Sin egen älskvärda bild. Vi skall se på Guds Lamm, som tar bort världens synd. Då kommer vi att uppenbara Kristus för våra medmänniskor.

Att förkunna Sanningen där det finns rasism

(204) Jag har en börda, en tung börda, för arbetet bland de mörkhyade. Evangeliet skall förkunnas för det nedtrampade negerläktet. Men stor varsamhet kommer att krävas i ansträngningarna att lyfta detta folk. Bland de vita på många platser finns starka fördomar mot negerläktet. Vi kanske önskar att blunda för dessa fördomar, men kan det inte. Om vi skulle låtsas som om dessa fördomar inte funnes, skulle vi inte kunna få fram ljuset inför de vita. Vi måste möta omständigheterna såsom de är och behandla dem med visdom och förstånd.

I många år har jag burit en tung börda för negerläktet. Med värk i hjärtat har jag sett att känslor mot detta släkte har vuxit sig starkare och starkare och att många sjundedags-adventister synbarligen inte kan förstå behovet av flitigt och kvickt arbete. År blir till en evighet. Synbarligen blir litet gjort för att hjälpa dem som nyligen var ett slavsläkte.

En av svårigheterna med arbetet är att många av de vita, som bor där de mörkhyade är många, inte vill att särskilda ansträngningar skall göras för att upphöja dem. När de ser skolor som grundats för dem, när de ser att man lär de mörkhyade att vara självförsörjande, att ägna sig åt hantverk, att förse sig med bekväma hem istället för att fortsättningsvis leva i ruckel, ser de att själviska planer möjligen kan störas. De ser att de inte längre kommer att kunna anlita negrer för en struntsomma. Så väcks deras fientlighet. De känner sig sårade och utnyttjade. (205) Några handlar som om slaveri aldrig avskaffats. Denna anda växer sig starkare allteftersom Guds Ande avlägsnas från världen. På många platser är det nu omöjligt att göra det arbete som kunde ha gjorts för de mörkhyade under gångna år.

Amerikanerna skulle ha kunnat åstadkomma mycket om regeringen och de kristna församlingarna ansträngt sig tillräckligt för de frigjorda just efter slavarnas frigörelse. Man borde ha gett pengar till vård och utbildning för dem vid den tid då de var i så stort behov av hjälp. Men efter en liten ansträngning, lämnade regeringen negrerna att kämpa utan hjälp med sin börda av svårigheter. Några av de starka kristna församlingarna började ett gott verk, men misslyckades tyvärr med att nå mer än jämförelsevis få; och Sjundedags-adventistförsamlingen har misslyckats med att göra sin del. Några uthålliga ansträngningar har gjorts av enskilda människor och föreningar för att höja det färgade folket, och så har ett ädelt arbete utförts. Men

hur få har inte varit delaktiga i detta arbete som skulle ha haft sympati och hjälp från alla!

Några sjundedags-adventister har gjort ädla ansträngningar för att göra det arbete som behövdes för folket med mörk hy. Om bröder i tjänst samarbetat med dem som åtagit sig detta arbete, skulle resultatet av deras arbete nu vara helt annorlunda än vad det är. Men den stora majoriteten av våra tjänstgörande samarbetade inte såsom de borde ha gjort tillsammans med de få som kämpade för att utföra ett arbete som på ett svårt fält verkligen behövdes.

Allteftersom tiden går, och motståndet ökar, förmanar omständigheterna oss att omdöme är viktigare än värdighet. Om man handlat oklokt i arbetet för folket (206) med mörk hy är det inte därför att varningar inte givits. Från Australien, över Stilla Havets vida vattenmassor, sändes förmaningar om att man måste värna om varje insats, att arbetarna inte borde hålla några politiska tal, och att man för all del inte skulle uppmuntra de vita och svarta att blanda sig i social jämlikhet.

Under ett rådsmöte som hölls år 1895 i Armadale, en förort till Melbourne, Victoria, talade jag om dessa angelägenheter, som svar på bröders frågor, och betonade nödvändigheten av att vara försiktig. Jag sade att riskfyllda tider var på väg, och att de känslor som då kunde uttryckas om vad slags missionsarbete som borde göras för det mörkhyade folket inte skulle kunna uttryckas i framtiden utan att sätta liv i fara. Jag sade tydligt att man skulle behöva bedriva arbetet som gjorts för de mörkhyade i andra spår än dem man i gångna år följt i några delar av landet.

Låt så lite som möjligt sägas om hudfärger, och låt de mörkhyade främst arbeta för dem bland sitt eget släkte.

I fråga om vita och mörkhyade som tillber i samma byggnad, kan detta inte fortsätta som en allmän sed till någons nytta – särskilt i Sydstaterna. Det bästa man kommer att kunna göra är att förse de färgade som tar emot sanningen med egna lokaler för tillbedjan där de kan framföra sina gudstjänster själva. Detta är särskilt nödvändigt i Sydstaterna så att arbetet för de vita kan fortsätta utan allvarliga hinder.

Låt de mörkhyade trossyskonen förse med välvårdade, smakfulla hus för tillbedjan. Låt visa dem att man gör detta, inte för att utestänga dem från tillbedjan med de vita därför att de är svarta, utan för att (206) framstegen med sanningen skall kunna fortsätta. Låt dem förstå att denna plan bör följas till dess Herren visar oss en bättre väg.

De mörkhyade medlemmarna som har förmåga och erfarenhet bör uppmuntras att leda det egna folkets gudstjänster; och deras röster bör höras i ombudsmöten.

Bland de mörkhyade i tron finns det många som kan arbeta till fördel för sitt eget folk – arbetare till vilka Herren har gett ljus och kunskap och som äger förmågor utöver den medelmåttliga ordningen. Dessa bör arbeta uthålligt och på varje effektivt sätt. Dessa bör bruka vår

litteratur och hålla tältmöten och möten i lokaler. Och ibland (där det är tillåtet) bör vita församlingstjänare hjälpa dem. Särskilda ansträngningar bör sättas in för att öka den mörkhyade arbetsstyrkan. Mörkhyade män bör utförligt utbildas och tränas upp till att läsa ur Bibeln för människor och hålla tältmöten bland sitt eget folk. Många finns som har förmåga, och bör förberedas för detta arbete.

Vi bör ha ett djupgående intresse för att grunda skolor för de mörkhyade. Och vi får inte förbise betydelsen av att placera sanningen för denna tid inför lärarna och eleverna i de stora högskolorna för mörkhyade som etablerats av världsliga människor.

Skolor och hälsohem för mörkhyade bör etableras, och i dessa skall de allra bästa lärare som kan anställas undervisa och träna de mörkhyade ungdomarna för tjänst.

De mörkhyade församlingstjänarna bör göra varje möjlig ansträngning för att hjälpa sitt eget folk att förstå sanningen för denna tid. Allteftersom tiden går, och rasrelaterade fördomar ökar, kommer det att bli nästan omöjligt på många platser för (208) vita församlingsmän att arbeta för de mörkhyade. Ibland kommer de vita som inte har sympati för vårt arbete att förena sig med mörkhyade människor för att bekämpa det. De kommer att påstå att våra läror är en ansträngning att bryta isär församlingar och orsaka bekymmer med sabbatsfrågan. Vita församlingstjänare och mörkhyade församlingstjänare kommer att göra falska uttalanden, och så väcka en sådan känsla av fiendskap i folkets sinnen att de kommer att stå färdiga att förgöra och döda.

Helvetets krafter arbetar med all sin list för att förhindra förkunnelsen av det sista nådabudskapet bland de mörkhyade. Satan arbetar för att göra det mycket svårt för evangeliska tjänstemän och lärare att strunta i fördomarna som finns mellan de vita och de mörkhyade.

Låt oss följa visdomens väg. Låt oss inte göra någonting som inte är nödvändigt men som skulle väcka motstånd – ingenting som skulle hindra förkunnelsen av evangeliets budskap. Där seder kräver det eller där ökad duglighet skulle vinnas, låt de vita som är troende och de mörkhyade som är troende samlas på åtskilda platser för tillbedjan. Låt oss uppodla Kristi ödmjukhet. Han var himmelens Majestät, Guds enfödde Son. Ändå ”älskade Gud världen [så] att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” Joh. 3:16.

Om Gud steg ned till en döende värld för att offra Sin Son i en smärtsam, nedrig död, bör inte Herrens missionärer vara villiga att göra varje ansträngning de kan för att vinna och hjälpa dem som befinner sig i syndens djup, och låta ljuset lysa på dem i ovetskapens mörker som inte vet vad sanningen är? Kristus klädde Sin gudomlighet med mänsklighet, så att Han skulle kunna nå ned och (209) lyfta upp fallna människor. Skall inte Hans efterföljare, för Hans skull, vara villiga att utstå många orättvisor och saker som är svåra att bära, för att hjälpa just dem som behöver hjälp? Låt arbetet göras på sådant vis att det inte väcker fördomar som skulle stänga dörrar nu öppna för sanningen.

De begåvade män som finns bland de troende med mörkhy bör arbeta tillsammans med Gud för sitt eget folk. Och fortfarande kommer tillfällen ibland att finnas för dem, att frambära ett vittnesbörd i tältmöten och i stora samlade skaror, som kommer att nå många, många människor. Dessa tillfällen kommer att uppenbaras allteftersom det Södra Fältet bearbetas och det höga ropet hörs. När den Helige Ande flödar ut, kommer mänskligheten att segra över fördomar där man söker människosjäälars frälsning. Gud kommer att styra sinnen. Människohjärtan kommer att visa kärlek såsom Kristus visade kärlek. Och många kommer att betrakta hudfärgen mycket annorlunda än det sätt på vilket man nu betraktar den. Att visa kärlek såsom Kristus visade kärlek, lyfter sinnet till en ren, himmelsk, osjälvisk atmosfär.

Den som är i nära förbindelse med Kristus lyfts över fördomarna mot färg och kast. Hans tro greppar tag i eviga verkligheter. Den gudomlige Författaren av sanning bör prisas. Våra hjärtan skall fyllas av den tro som verkar genom kärlek och renar själen. Det arbete som den gode samariten gjorde är den förebild vi bör följa.

Vi bör inte röra upp frågan om hudfärger. Det skulle vara att väcka fördomar och orsaka en kris. Ljuset i den tredje ängelns budskap skall man ge till dem som behöver ljus. Vi bör arbeta lugnt, tyst och troget, och lita på vår Äldste Broder. Vi bör inte förhastat oss att utstaka precis vilken väg man i framtiden skall följa i fråga om hur vita och svarta bör relatera till (210) varandra. Sanningen för denna tid bör förkunnas inför de tusentals människor som finns i de Södra Staterna. Alla hinder skall, så långt det är möjligt, röjas ur vägen. 210

I all visdom och aktsamhet

Tiden går, medan man försöker att utreda frågan om hudfärg, och människor läggs i graven, utan varning och utan frälsning. Låt inte längre dessa förhållanden fortsätta. Låt män och kvinnor gå till arbete, och låt dem verka i enlighet med de intryck Guds Ande gör på deras sinnen. Vi behöver den begåvning som de i tron mörkhyade har, ja, varje liten del av den, i arbetet. Låt de mörkhyade arbetarna verka för sitt eget folk, med hjälp från vita församlingstjänare, när händelser kräver det. De kommer ofta att behöva råd och förslag. Låt de i tron mörkhyade ha sin plats för tillbedjan och de i tron vita ha sin plats. Låt alla sällskap vara ivriga att göra sant missionsarbete för sitt eget folk och för de mörkhyade varhelst och närhelst de kan.

När sanningen har förkunnats på en plats, och så många vita som vill höra och tro har tagit emot sanningen, kommer det stundom att yppas tillfällen för vita arbetare att göra ansträngningar för de mörkhyade, i stillhet, utan att sticka ut. Sådana tillfällen bör man inte förbise.

Men vi bör inte på onödiga sätt väcka fördomar som skulle hindra förkunnelsen av den tredje ängelns budskap för de vita. De behöver detta budskap; (211) för vi står inför en tid av nöd, såsom aldrig varit sedan ett folk fanns.

Stor omsorg måste övas så att man inte säger eller gör något för att inflamma mörkhyades känslor mot de vita. Låt oss inte förvärra de svårigheter som redan finns.

Oavsett med vilken visdom arbetarna verkar, kommer de att behöva möta motstånd utan att skapa upproriska känslor genom tal om hudfärgen. Låt oss bereda väg för Konungen. Låt Gud få tillfälle att arbeta. Låt människor ge Honom företräde. Han kommer att planera och sköta saker bättre än människor någonsin kan. Låt oss komma ihåg att vårt huvudsakliga och stora arbete är att predika Guds ord; att ge människor varningarna som finns i Bibeln.

Herren kallar på alla att ta upp arbetet med ödmjukt sinne. Alla församlingstjänare är inte helgade i sanningen. Herren kallar på alla att lägga ned sina stridigheter. Låt människor akta sig för att göra sådant som skulle skära bort vårt sista hopp om att komma in på svåra fält där det finns rasfördomar och motstånd.

Som ett medel för att tränga igenom fördomar och få tillträde till sinnen, måste hälsomissionsarbete utföras, inte bara på en eller två platser, men på många platser där sanningen ännu inte har förkunnats. Vi bör arbeta som evangeliska hälsomissionsarbetare. Vi bör hela syndsjuka själar genom att ge dem budskapet om frälsning. Detta arbete kommer att bryta ned fördomar såsom ingenting annat kan.

Sabbaten

Sabbatsfrågan är en fråga som kommer att kräva omsorg och visdom när den berörs. Mycket av Guds nåd och kraft kommer att behövas för att störta den avgud som ställts upp i form av en falsk sabbat. Lyft ribban, lyft den *högre och högre*. Hänvisa människorna till kapitel tjugo i Andra Moseboken, vari (212) Guds lag är nedskrivet. De fyra första av de tio budorden innehåller vår plikt mot vår Skapare. Den som är falsk mot sin Gud kan inte vara sann mot sin granne. Den som älskar Gud över allt kommer att älska sin nästa som sig själv. Högmot lyfter upp sig självtill tomhet och får människan, som blott är ett ombud, att göra sig själv till Gud. Evangelium om Kristus helgar själen och tränger ut egenkärleken.

”Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den.” 2 Mos. 20:8. Sabbaten instiftades i Eden, efter att Gud hade skapat världen. ”Så fullbordades himlen och jorden med hela sin härskara. På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk. Han vilade på sjunde dagen från hela det verk som han hade gjort. Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, ty på den dagen vilade han från allt sitt verk som han hade skapat och gjort.” 1 Mos. 2:1-3

”HERREN sade till Mose: Säg till Israels barn: Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är HERREN som helgar er. Ni skall hålla sabbaten, ty den är helig för er. Den som vanhelgar den skall straffas med döden, ty var och en som på den dagen gör något arbete skall utrotas ur sitt folk. Sex dagar skall man arbeta, men den sjunde dagen är en sabbat för vila, helgad åt HERREN. Var och en som utför något arbete på sabbatsdagen skall straffas med döden. Israels barn skall hålla sabbaten och fira den släkte efter släkte som ett evigt förbund.” 2 Mos. 31:12-16.

Den 19 oktober, 1908.

Frågan om hudfärg

(213) Jag har en del att säga beträffande de färgade i USA:s Sydstater och det förhållande, som vi bör upprätthålla till dem. De har lidit så länge under trälidomens förbannelse, att det är väldigt svårt att avgöra, hur de nu bör behandlas.

När Guds medarbetare låter Hans Ande påverka sina sinnen, kommer mycket att åstadkommas för att frälsa själar. Herren är vår hjälpare. Han kommer att vägleda oss inom allt, bara vi litar på Honom. Ett är säkert: Vi måste hysa förtröstan på Gud – förtrösta på, att Han kommer att påverka omständigheterna så, att vårt arbete blir framgångsrikt. Ingen har någonsin förgäves litat på Gud. Han kommer aldrig att svika dem, som sätter sin lit till Honom.

Vi skall undvika stridigheter rörande rasfrågan. I fall det ämnet flitigt förs på tal, kommer det att uppstå vanskligheter, som kommer att sluka mycken dyrbar tid för att rätta till. Det går inte att bestämma en avgjord handlingslinje för hanterandet av detta ämne. Frågan kommer, på olika platser och under skilda omständigheter, att behövas hanteras på olika vis. I Södern, där rasfördomarna är så starka, skulle vi inte att kunna göra något för att föra ut sanningen, i fall vi skulle hantera frågan om hudfärg såsom vi kan göra på en del ställen i Norr. De vita medarbetarna i Södern kommer att behöva uppträda på ett sätt, som ger dem tillträde till de vita.

Det är Satans plan, att uppamma till studium av rasfrågan. Om vi lyssnar till hans resonemang, kommer splittring och stor förvirring att bli följd. Ingen kan entydigt avgränsa de färgades lämpliga ställning. Människor må föra fram sina teorier, men jag kan försäkra er, att det inte passar sig för oss att följa mänskliga åsiktsbyggnader. Så långt som (214) möjligt, bör frågan om ras förpassas ut i skuggorna.

Städerna i Södern skall bearbetas, och för detta arbete skall de största talanger anlitas, och det utan dröjsmål. Vita medarbetare skall verka för de vita, genom att förkunna budskapet om den nuvarande sanningen i dess enkelhet. Det kommer att skapas tillfällen, som låter dem nå de högre klasserna. Varje möjlighet, att nå den klassen, skall användas.

Färgade medarbetare skall göra sitt bästa, för att hålla sig à jour, och arbeta utan att förtrötts för sitt eget folk. Jag tackar Gud, för att det ibland de färgade troende finns begåvade män, som kan verka effektivt för det egna folket, och framföra sanningen på ett tydligt sätt. Det finns många färgade personer, som besitter dyrbara färdigheter. Dessa kommer att vinnas för sanningen, om våra färgade predikanter på ett klokt vis tänker ut sätt, att undervisa lärare för våra skolor och andra medarbetare för verksamhetsfältet.

De färgade bör inte framhärda i, att jämföras med de vita. Förhållandet mellan de två folkslagen har varit svårt att hantera, och jag är rädd för att det alltid kommer att

vara en sällsynt vansklig fråga. Så långt som möjligt, bör allting som kan väcka de vitas rasfördomar, undvikas. Risker finns, att dörren stängs så hårt, att våra vita medarbetare inte kan verka på vissa platser i Södern.

Jag vet, att om vi försöker att tillmötesgå vissa av de färgades uppfattningar och inställningar, kommer vi att finna vägen helt stängd. Arbetet med att förkunna sanningen för denna tid skall inte få hindras genom försök, att ändra den svarta rasens belägenhet. Skulle vi försöka att göra detta, skulle vi möta barriärer höga som berg, för att hindra det verk, som Gud vill se utfört. Om vi handlar stilla och väl övervägt, genom att verka (215) på det sätt, som Gud har angett, kommer både vita och färgade att tjäna på våra ansträngningar.

Tiden är inte inne för oss, att verka som om det inte skulle finnas några fördomar. Kristus sade: ”Var därför listiga som ormar och oskyldiga som duvor.” Matt. 10:16. I fall just Du upptäcker, att Du hindrar Guds verk genom att göra sådant, som Du har all rätt att göra, avstå då från att göra detta. Gör inget, som får andra att stänga sinnet för sanningen. Det finns en värld att frälsa, och vi kommer inte att vinna något på att göra oss omöjliga inför dem, som vi försöker att hjälpa. Allt må vara tillåtet, men allt är inte nyttigt.

Väl övervägt handlande är ett måste. Som Guds medarbetare skall vi verka så, att vi uppnår mesta möjliga för Honom. Ingen bör gå till ytterligheter. Vi behöver klokhet från ovan; ty vi har en svår fråga att finna ett svar på. Skulle vi handla överilat nu, kommer stor olycka att följa. Saken skall framställas på så sätt, att de i sanning omvända färgade kommer att klänga sig fast vid sanningen för Kristi skull, och vägra att göra avkall på en enda grundsats hos Bibelns sunda lära, därför att de kanske menar att det svarta släktet inte behandlas på bästa sätt.

Vi måste sitta som lärjungar vid Kristi fötter, så att Han tillåts att lära oss Guds vilja och så att vi förstår, hur vi skall verka för de vita och de svarta på Sydstaternas verksamhetsfält. Vi skall göra som Herrens Ande säger till oss, och tala om rasfrågan så litet som möjligt. Vi måste bruka varje uns av kraft, för att förmedla evangeliets sista budskap till alla samhällsklasser i Södern. När vi leds och styrs av Guds Ande, kommer vi att se att den här frågan kommer att lösas sig själv i vårt folks tankar.

(216) Låt oss var och en för sig söka Herren. Måtte de, vars religiösa erfarenhet i det förflutna endast gett avtryck på utsidan, nalkas Gud. Ångra era synder, ångra era synder och låt er bli omvända, så att era synder må suddas ut.

När vi är redo att på allvar ta itu med arbetet, kommer vi att bättre än nu kunna hantera frågorna, som hör samman med denna verksamhet. Måtte varje troende göra sitt bästa, för att bereda vägen för det evangeliska missionsarbete som skall utföras. Dock bör ingen låta sig inledas i kontroverser. Det är Satans mål, att hålla kristna sysselsatta med inbördes stridigheter. Han vet om, att i fall de inte är vaksamma, skall Herrens dag överraska dem likt en tjuv på natten. Vi har inte tid till att skänka fiendens anda utrymme och att hysa fördomar, som omtöcknar omdömesförmågan och för oss bort ifrån Kristus.

Det kommer att kräva pengar och allvarlig, uthållig ansträngning för att uträtta det, som behöver göras ibland de färgade. Varje man behöver nu stå på sin post, bekänna och överge sina synder samt arbeta i samklang med sina bröder. Guds medarbetare skall vara av ett sinne och ett hjärta, de skall be om Andens tilldelande och tro på, att Gud kommer att uppfylla Sitt ord.

En lärdom utifrån Kristi ansträngningar

Vid ett tillfälle, då Kristus var mitt uppe i Sitt arbete med att undervisa och läka, sade en av dem, som var församlade runt omkring Honom: ”Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig.” Luk. 12:13.

Den här mannen hade bevittnat Kristi vidunderliga verk. Han hade häpnat över Hans klara uppfattningsförmåga, Hans överlägsna omdöme och den rättvisa, med (217) vilken Han betraktade de ärenden, som påkallade Hans uppmärksamhet. Han hörde Kristi starka vädjanden och Hans allvarliga förkastelsesdomar över de skriftlärd och fariséerna. Om så myndiga ord skulle talas till hans bror, skulle denne inte våga att förvägra den förorättade mannen hans andel. Han begärde, att Kristus skulle ställa Sitt inflytande till hans förfogande. ”Säg till min bror”, sade han, ”att han delar arvet med mig.”

Den Helige Ande vädjade enträget till mannen, att han skulle bli arvtagare till det arv, som är oförstörbart och ofläckat samt aldrig förbleknar. Han hade sett bevis för Kristi kraft. Nu var tillfället inne att tala med den Store Läraren, att uttrycka sin högsta önskan. Men liksom mannen med dynggrepen i Bunyans berättelse, höll han blicken fästad vid jorden. Han såg inte kronan ovanför sitt eget huvud. Liksom Simon Trollkarlen, värdesatte han Guds gåva som ett medel, att uppnå världslig vinning med.

Frälsarens uppdrag på jorden närmade sig raskt sitt slut. Det återstod endast några få månader för Honom, att fullborda det Han kommit för att göra, för att grunda Sin nåds rike. Men människors girighet skulle ha avlett Honom från Hans arbete, bara för att Han skulle sysselsätta Sig med ett bråk om en jordlott. Emellertid tänkte inte Jesus låta Sig avledas från Sitt uppdrag. Hans svar lød: ”Människa, vem har satt mig till skiljedomare mellan er?” Luk. 12:14.

Kristus lät mannen tydligt förstå, att detta inte var Hans uppgift. Han eftersträvade att vinna själar. Han tänkte inte låta Sig distraheras från detta och ikläda Sig rollen som skiljedomare.

Hur ofta påtvingas inte församlingen i dag uppgifter, som aldrig skulle tillåtas att inkräkta på evangeliets förkunnarens verksamhet!

(218) Kristus blev upprepade gånger uppmanad till att avgöra juridiska och politiska frågor, men Han vägrade att ingripa i timliga saker. Han var medveten om, att i den politiska världen förekom det orättfärdiga förfaranden och omfattande tyranni. Men Han påtalade endast detta, då Han förkunnade Bibelns sanning. För de stora massorna, som följde Honom tätt i spåren, förkunnade Han de rena, heliga grundsatserna hos Guds lag och talade om den välsignelse, som kommer av att man lyder dessa

grundregler. Med myndighet från det höga betonade Han vikten av rättvisa och barmhärtighet. Dock lät Han Sig inte bli indragen i personliga tvister.

Kristus stod i denna värld som huvudet för det stora andliga rike som Han hade kommit för att upprätta – rättfärdighetens rike! Hans undervisning tydliggjorde de förädlade, helgande principer, som styr detta rike. Han visade, att rättfärdighet, nåd och kärlek är de krafter, som råder i Jehovas rike.

Beredelsen tid

Vi lever under den stora, avbildande försoningsdagen. Vi måste personligen söka Gud för egen del. Detta är en personlig angelägenhet. Låt oss söka oss nära Gud, utan att låta något färga våra ansträngningar, så att sanningen för denna tid skulle skämmas ut. Låt var och en bekänna sin egen synd – inte sin broders. Låt honom ödmjuka hjärtat inför Gud och bli så fylld av den Helige Ande, att hans liv visar att han blivit född på nytt. Vi läser: ”Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.” Johannesevangeliet 1:12.

Kristi evangelium skall levas, utövas i det dagliga levernet. Guds tjänare skall vara rena från all känslökyla, all själviskhet. Enkelhet, saktmod, ödmjukhet (219) är av stort värde i Guds verk. Försök att förena medarbetarna i förtroende och kärlek. Låter det sig inte göras, uppträd då korrekt själva, och låt Gud ta hand om resten. Arbeta i tro och under bön. Välj ut kristna ungdomar, utbilda dem sedan till att bli medarbetare befriade från hjärtan av järn och villiga till, att harmoniera med andra.

Min bön är, att Herren skall ändra hjärtat på dem som, med mindre de tar emot mera nåd, kommer att inledas i frestelse. Min bön är, att Han kommer att mjuka upp och dämpa varje hjärta. Vi behöver leva i nära förbindelse med Gud, så att vi älskar varandra såsom Kristus har älskat oss. Det är härigenom som världen skall få veta, att vi är Hans lärjungar. Låt det inte förekomma någon självupphöjelse. Bara medarbetarna ödmjukar sig inför Gud, skall välsignelse komma. I samband härmed kommer de att motta fräscha, nya uppslag, och det kommer att bli ett underbart återupplivande av evangeliskt hälsomissionsarbete.

Det stora verket för oss kristna går ut på, att utvidga Kristi rike så snabbt som möjligt, i enlighet med det gudomliga uppdraget. Evangeliet skall gå framåt från erövring till erövring, från den ena segern till den andra. Men riket, makten och väldet över alla riken under himlen skall ges åt det folk som är den Högstes heliga, och de skall ta emot och äga riket för all evighet.

Kriget, som väntar oss

Guds tjänare förväntas ikläda sig varje del hos den kristnes rustning. Vi har inte bara att kämpa mot mänskliga fiender. Gud manar varje kristen att gå ut i kriget och strida under Hans anförarskap, och vänta sig framgång tack vare himmelens nåd och bistånd.

Vi skall tåga framåt i den Mäktiges (220) styrka. Vi får aldrig ge efter för Satans angrepp. Varför skulle inte vi, som kristna stridsmän, ställa oss upp emot furstar och

väldigheter och världshärskare, mot onskans andemakter i himlarna? {Jämför Ef. 6:12.} Gud manar oss till att ihärdigt gå framåt, genom att använda de gåvor Han anförtrott åt oss. Satan kommer att ställa frestelser i vår väg. Han kommer att försöka att snärja oss med list. Men i Guds kraft skall vi stå principfasta som en klippa.

I detta krig inträffar det inga avbrott. Satans hantlangare upphör aldrig med sitt förstörelseverk. De, som står i Kristi tjänst, måste bevaka varje utpost. Vårt mål är, att frälsa allvarligt hotade själar från att gå under. Detta verk är omåttligt omfattande, och en människa har inget hopp om framgång häri, med mindre hon gör gemensam sak med den gudomlige Arbetaren.

Från evigheten har Kristus varit människans Återlösare. Ända sedan syndafallet har följande ur Ordet sagts dem, som förenat sig med Honom i Hans väldiga verk: ”tröttna inte på att göra det som är gott.” 2 Tess. 3:13. ”Var därför fasta och orubbliga, mina älskade bröder, och arbeta alltid hängivet för Herren”. 1 Kor. 15:58.

Den kristne uppmuntras till att visa tålmodig trägenhet, när han utträtt evangelii tjänst i samband med hälsomissionsarbetet. I det att han vinner erfarenhet av äkta religion, vinner han andlig insikt till karaktärens formande.

En sann kristens liv är ett enda kretslopp av tjänande. ”Ty vi är Guds medarbetare”. Varje dag medför för den i Guds tjänst plikter anpassade till hans krafter. Hans duglighet ökar, när han utför dessa plikter under den högsta Maktens ledning. Utförandet av en plikt gör oss bättre förberedda på att utträta en till. De, som har en verklig uppfattning om vad som skall göras, kommer att ställa sig i själva ljuset från (221) Guds Ord, för att samverka med Hans tjänande krafter. Iförd hela vapenrustningen, kommer han varje dag att dra ut i striden. Han kommer att arbeta under bön och vaksamhet samt uthållighet, fast besluten om, att han vid livets slut inte skall stå där oförberedd, och inte ha gjort sitt yttersta för att frälsa själar, som hotats av undergång.

Om kristna skulle handla samfällt, gå framåt som ett, under en Makts ledning, för att uppnå ett mål, skulle de ruska om världen.

De grundsatser, som borde sätta oss som medarbetare för Guds sak i rörelse, har fastställts av aposteln Paulus. Han säger: ”Ty vi är Guds medarbetare”. 1 Kor. 3:9. ”Vad ni än gör, gör det av hjärtat,

Det är storslagna lagar, som styr i naturen, och andliga förhållanden styrs av lika entydiga grundsatser. Medlen måste helga ändamålet, om det önskade utfallet skall uppnås. Gud har tilldelat var och en hans arbete i enlighet med vederbörandes förmåga. Det är genom utbildning och övning, som människor skall göras dugliga att hantera varje tänkbar vansklighet; och klok planläggning är av

nöden, för att tilldela var och en hans eller hennes rätta uppgifter, så att personen (222) i fråga lyckas att vinna en erfarenhet, som gör vederbörande lämpad att axla ansvar.

Gud vill, att vi skall hjälpa varandra, genom att visa medlidande och osjälvisk kärlek. Det finns sådana, som ärvt utmärkande temperament och läggningar. De kan vara svåra att ha att göra med; men är vi själva felfria? Vi får inte göra dem missmodiga. Vi skall inte tala vitt och brett om deras misstag. Kristus tycker synd om och hjälper dem, som brister i omdöme. Han led döden för varje människa, och därför går Hans uttalade intresse för varje person riktigt på djupet.

En person kan försöka att tjäna Gud, men inre och yttre frestelser plågar vederbörande. Satan och hans änglar manar envetet och lirkar med honom, för att få honom att överträda Guds lag. Kanske han faller offer för deras frestelser. Hur blir han då behandlad av sina bröder? Uttalar de hårda, stickande ord, som driver honom längre bort från Frälsaren? Vilken tragisk scen för Kristus och änglarna att betrakta!

Låt oss komma ihåg, att vi själva kämpar och faller, misslyckas i ord och handling att företräda Kristus, faller och reser oss igen, blir förtvivlade och hoppas. Låt oss akta oss noga för, att ovänligt bemöta dem som, i likhet med oss, utsätts för frestelse och som, i likhet med oss, är föremål för Kristi osvikliga kärlek.

Gud bemöter människor som ansvarskännande personer. Han kommer att verka med hjälp av Sin Ande genom sinnet Han har utrustat människan med, om hon bara ger Honom ett tillfälle därtill och vill kännas vid Hans handlingssätt. Han har för avsikt, att var och en skall använda sinne och samvete för egen del. Han har ej för avsikt, att en person skall utgöra en kopia av en annan, och endast uttala en annans åsikter.

Hänsyn för färgade medarbetare

(223) Bibelns religion erkänner varken samhällsklass eller hudfärg. Den struntar i rangordning, rikedom, världslig ära. Gud värderar och bedömer människor i deras egenskap av människor. I Hans ögon bestämmer karaktären deras värde. Och vi skall känna igen Kristi Ande i vem helst, som den uppenbaras i. Ingen skall skämmas för att tala med en uppriktig svart person var som helst, eller för att skaka hand med honom. Den, som lever i den atmosfär som Kristus lever i, kommer att bli undervisad av Gud och lära sig att värdera människor på Hans sätt.

Våra färgade pastorer skall behandlas hänsynsfullt. Det har inte alltid skett. De här männen skall uppmuntras till, att fullständigt sätta sig in i sanningen. De skall lära sig, att verksamt meddela sanningen till andra. Och när de troget

fullgör sitt arbete, skall de också ha sin lön. Håll i minnet, att de behöver sitt dagliga bröd.

Herren önskar, att Hans folk i Nordstaterna skall inta en vänlig hållning gentemot sina färgade bröder och systrar. Vi skall inte skynda oss att leta efter fel hos dem. Vi kan inte förvänta oss, att de i allt skall vara lika dem, som åtnjutit större fördelar. Vi bör tänka på de svårigheter, som de färgade måste leva under. Deras miljö har skiljt sig kraftigt åt från det vita släktets. Folket i Nordstaterna har levat i en nyttigare, renare moralisk atmosfär än de färgade gjort i Södern. Vi kan inte vänta oss av dem, att de i allt skall vara lika bestämda och klara i sin uppfattning om moral. Vore Kristus på jorden i dag, skulle Han undervisa negerläsktet på ett för oss överraskande sätt. Han ber oss att minnas, att även de som haft stora fördelar på många områden, ofta känner sig sårade (224) när deras misstag ständigt blir belysta och när kloka ord och förmaningar sägs på ett föga medlidsamt sätt.

När otrevliga saker inträffar i de färgades led, kom då ihåg att Herren vill att just Du skall uppträda med en trofast herdes visdom. Håll i minnet, att vänlighet uppnår mycket mera än straff. Låt våra färgade bröder och systrar förnimma, att trossyskonen vill se dem nå den högsta nivå och att de är villiga att bistå dem. Och om de färgade misslyckas på några punkter, var då inte snar att fördöma dem och skilja dem från verksamheten.

Exakt och opartisk rättvisa skall bevisas det svarta släktet. Kristus kräver av Sina tjänare ömsint förbarmande med de lidande, medlidande med de otursförföljda och stort överseende med förseelser.

De fattiga skall inte utestängas från förmånen att få ge. De, liksom de välbärgade, har en roll att spela i detta verk. Kristi lärdom rörande änkans skärv visar oss, att de minsta, frivilliga bidrag från de fattiga – om de skänks utifrån ett kärleksfullt hjärta – är lika godtagbara som de största donationer från de rika. I helgedomens vågskålar bedöms inte de fattigas gåvor – skänkta på grund av kärlek till Kristus – enligt storleken på beloppen, utan enligt den kärlek, som driver fram uppoffringen.

Behoven på ett missionsfält

(225) I många år har Herren för Sitt folk lyft fram behoven hos verket ibland de färgade i USA:s Sydstaterna. Det moraliska mörkret på detta fält utgör, i sig, en kraftfull vädjan om rundhänta bidrag. I det förflutna har en del gjort sitt bästa, för att stötta den här grenen av vår verksamhet, och deras välgörenhet har burit frukt i form av många omvända själar.

Fastän mycket återstår att göra för de färgade, har vi orsak till att fröjdas över den goda början, som åstadkommits. I en nylig utgåva av *The Gospel Herald* [1907] rapporteras

det, att ”för femton år sedan fanns det inte mer, än tjugo färgade sjundedags-adventister syd om Mason- och Dixonlinjen; men i dag finns det sjuhundra. För tolv år sedan fanns det bara en sjundedags-adventistförsamling för färgade; i dag finns det femtio, i tillägg till dem i Afrika och Väst-Indien. . . . Fjolårets tionde från de färgade i Förenta Staterna belöpte sig till femtusen dollar; för femton år sedan översteg det ej femtio dollar.”

Låt oss tacka Gud, kära bröder och systrar, och fatta mod! Gud blottar Sin arm, för att uträtta ett mäktigt verk på detta missionsfält, som ligger inom vårt eget lands gränser. Nu ger Han Sitt folk ovanliga tillfällen till att raskt sprida budskapet över större områden i Södern. Vi bör verkligen vinnlägga oss om, att uppenbara en anda av välgörenhet, när det årliga offret tas upp för att stötta verket ibland de färgade. Gud har visat förtroende för oss genom att göra oss till förvaltare av medel och av Hans rika nåd; och nu pekar Han ut för oss de fattiga och lidande samt förtryckta, likaså själar bundna i vidskepelsens och villfarelsens kedjor, och försäkrar oss om, att i fall vi gör gott mot dessa, kommer Han att godta (226) gärningen som om den hade gjorts till förmån för Honom. ”Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder”, tillkännager Han, ”det har ni gjort mot mig.” Matt. 25:40.

Tusentals färgade människor i Södern kan nu bli upphöjda och förvandlas till mänskliga redskap som bistår sitt eget släkte, förutsatt att de mottar den hjälp, som Gud manar oss till att skänka dem. Mängder av män och kvinnor inom detta fält lider av sin svåra fattigdom och är medvetna om sitt behov av upphöjdhed. Och när trogna lärare kommer till dem för att lära dem Skrifterna precis som de är upplagda, genom att framställa sanningen i dess inneborende renhet, kommer mörkret att försvinna. Kraftiga ljusstrålar kommer att skina över den själ, som söker efter sanningen. Och ibland dem, som haft fördelar, kommer det att ske en ingående och förnuftsmässig granskning av sanningsämnen, som upptar Bibelns blad. Många kommer att bli undervisade av Gud. De kommer att bli personligen undervisade av den Store Läraren, och kommer gladeligen att ta emot de sanningar som helgar och upphöjer. Guds moraliska avbild kommer att återställas i själen, och många kommer att frälsas för evigt.

Mina kära bröder och systrar, nu säger Kristus till Er: ”Lyft upp blicken och titta på fältet i Södern; det behöver nämligen arbetare – såningsmän och skördare. Det behöver Era medel för att underhålla arbetarna.” Kristi nåd är obegränsad, den utgör Guds fria gåva. Varför skulle inte då detta försummade folk ges en smula hopp och mod samt tro? Solen skiner i hjärtat hos alla, som tar emot Kristus.

September, 1907

Del 7 - Arbetet för trosfrihet En tid av nöd framför oss

(227) ”Ni skall {...} utropa frihet i landet för alla dess invånare.” ”Var därför listiga som ormar och oskyldiga som duvor.” 3 Mos. 25:10; Matt. 10:16.

[I den här avdelningen offentliggörs endast delar av ett fåtal manuskript (hittills icke utgivna) för annat viktigt material med direkt, stor betydelse för arbetet för trosfrihet, se "Vittnesbörd för Församlingen", Band 5, sid. 449-454, 467-476, 711-720; Band. 6, sid. 394-410; likaså "Den Stora Striden", kapitel 2, 16, 25, 36, 38-40.*

En tid av stor nöd ligger framför oss. Det kommer nu an på oss att använda alla våra gåvor och förmågor till att befärma Guds verk. De krafter Herren har gett oss skall vi använda till att bygga upp, inte till att bryta ned. De som omedvetet har låtit sig förföras skall inte fortsätta att förbli i detta läge. Herren säger till sina sändebud: Gå till dem och tala om för dem vad jag har sagt, vare sig de lyssnar på det eller inte.

Den tid är alldeles framför oss, när förföljelse kommer att drabba dem som förkunnar sanningen. Framtidsutsikterna är inte ljusa. Men låt oss trots detta inte upphöra med våra ansträngningar att rädda sådana som är på väg mot undergången och som himmelens Furste offrade sitt dyrbara liv för att återlösa. När den ena metoden sviktar, pröva en annan. Våra ansträngningar får inte vara döda eller livlösa. Låt oss arbeta för Gud, så länge vårt liv sparas. Genom hela mänsklighetens historia har Guds utvalda sändebud varit utsatta för hån och förföljelser för sanningens skull. Men varthelst Guds folk har tvingats att gå, till och med om de på samma sätt som den älskade lärjungen (228) skulle bli förvisade till en öde ö, vet Kristus var de finns och han kommer att styrka och välsigna dem och fylla deras sinnen med frid och glädje.

Snart kommer svårigheter över hela världen. Var och en av oss bör söka latt ära känna sin Gud. Vi har inte någon tid att förlora. Med allvar och värme skall vi förkunna budskapet: ”Upp, alla I som ären törstiga, kommen hit och fån vatten; och I som inga penningar haven, kommen hit och hämtan säd och äten. Ja, kommen hit och hämtan säd utan penningar och för intet både vin och mjölk.” ”Så säger Herren: Akten på vad rätt är och öven rättfärdighet, ty min frälsning kommer snart, och snart bliver min rättfärdighet uppenbarad. Säll är den människa, som gör detta, den människoson, som står fast därvid, den som håller sabbaten, så att han icke ohelgar den, och den som avhåller sin hand från att göra något ont.” (Jes. 55:1; 56:1, 2.)

Guds kärlek till församlingen är utan gräns. Hans omsorg för sitt arv upphör aldrig. Han tillåter inte att svårigheter kommer över församlingen, utom det som är av väsentlig betydelse för att den skall kunna bli renad, så att det skall gå den väl både här och i evigheten. Han kommer att rena sin församling såsom han renade templet vid början och vid avslutningen av sin tjänst på jorden. Varje prövning som han tillåter komma över församlingen, kommer för att hans folk skall uppnå en djupare gudsfuktan och större

styrka att föra korsets seger ut till alla delar av världen. Han har en uppgift för oss alla att utföra. Vi måste ständigt utvidga och vinna framgång. Arbetet måste utvidgas från stad till stad, från land till land och från nation till nation och ständigt fortsätta uppåt och framåt, väl grundat, underbyggt och fast.

”Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss. ... full av nåd och sanning.” Men de som Kristus kom för att frälsa, ville inte veta av honom. ”Han kom till sitt eget, (229) och hans egna togo icke emot honom.” (Joh.1:14, 11.) I det att de överlämnade sig åt Satans kontroll förkastade de Messias och sökte efter tillfälle att döda honom.

Satan och hans änglar bestämde sig för att göra Kristi död så förödmjukande som möjligt. De fyllde de judiska ledarnas sinnen med bittert hat mot Frälsaren. Prästerna och rådsherrarna behärskades av fienden och hetsade upp folkmassorna till att välja ståndpunkt emot Guds Son. Bortsett från Pilatus’ förklaring om att han var oskyldig, var det ingen som talade ett enda ord till hans försvar. Och till och med Pilatus som visste att han var oskyldig, överlämnade honom till att misshandlas av människor över vilka Satan hade kontroll.

Liknande händelser kommer att äga rum i en nära framtid. Människor kommer att upphöja och genomdriva stränga lagar som direkt strider mot Guds lag. Även om de med iver inskräper sina egna påbud, kommer de att vända sig bort från ett tydligt ”så säger Herren”. Under det att de upphöjer en falsk vilodag, kommer de att försöka att tvinga människor att vanära Guds lag, som är en beskrivning av hans karaktär. Guds tjänare måste, trots att de inte är skyldiga till någon orätt handling, lida förödmjukelser och misshandel av sådana som Satan inspirerar och fyller med avund och religiös fanatism.

Religiösa makter som enligt sin bekännelse är knutna till himmelen och som ger sig ut för att äga ett lamms karaktärsdrag, kommer genom sina handlingar att visa att de har en drakes sinne och att de är stimulerade och behärskade av Satan. Den tid kommer, när Guds folk kommer att känna förföljelsens hand, därför att de helighåller den sjunde dagen. Satan har föranlett förändringen av sabbaten i en förhoppning om, att kunna förverkliga sitt syfte att omintetgöra Guds planer. Han söker göra Guds befallningar mindre giltiga (230) i världen än människors lagar. Syndens människa som skulle komma att förändra tider och lagar och som alltid har undertryckt Guds folk, kommer att se till att lagar stiftas som tvingar människor att helighålla den första dagen i veckan. Men Guds folk skall stå fasta på Herrens sida. Och han kommer att arbeta till det bästa för dem och tydligt visa att han är gudarnas Gud.

Herren har sagt: ”Mina sabbater skolen I hålla, ty de äro ett tecken mellan mig och eder från släkte till släkte.” (2

Mos. 31:13.) Ingen bör visa olydnad mot hans befallning för att undgå förföljelse, utan alla bör tänka på Kristi ord: ”När de nu förfölja eder i en stad, så flyn till en annan; och om de också där förfölja eder, så flyn till ännu en annan.” (Matt. 10:23.) Om det kan undvikas, ge er inte i människors våld, eftersom de är ledda av Antikrists anda. Vi bör göra allt som kan göras för att de som är villiga att lida för sanningens skull blir besparade förtryck och grymhet.

Kristus är vårt exempel. Det beslut Antikrist tog, för att genomföra upproret i himmelen kommer att fortsätta att utöva sin verkan i olydnadens barn. Deras avund och hat mot dem som lyder det fjärde budet kommer att bli mer och mer bittert. Men Guds folk skall inte dölja sitt banér. De skall inte ignorera Guds bud eller för bekvämlighets skull följa mängden för att göra det onda.

Herren uppmuntrar alla som söker honom av hela sitt hjärta. Han ger dem sin Helige Ande, uppenbarelsen av sin närvaro och sitt välbehag. Men de som överger Gud för att rädda sina liv, kommer att bli övergivna av honom. När de söker att rädda sina liv genom att göra avkall på sanningen kommer de att gå miste om det eviga livet.

Prövningens natt är snart till ända. Satan sätter (231) in sin sinnrika kraft, därför att han vet att hans tid är kort. Guds straffdomar går över världen för att uppfordra alla som känner sanningen att gömma sig i klippans rämna och betrakta Guds härlighet. Det får nu inte läggas någon hämsko på sanningen. Klara besked måste framhållas utan att lindas in, och publiceras i broschyrer och traktater, och dessa måste spridas som höstens löv.

Guds trogna barn skall råka i svår nöd och många svårigheter. De som helgar Guds bud och har Jesu tro skall smaka drakens och hans härskaras vrede. Satan räknar världen som sin egendom, och han har kontroll över den fallna kristenheten. Men här är en liten grupp som har motstått hans övermakt. Om han kunde utplåna dem från jorden, skulle hans seger vara fullständig. Såsom han genom sitt inflytande förmådde de hedniska nationerna att fördärva Israel, skall han i en nära framtid aktivera onskans makter för att fördärva Guds folk. Alla uppfordras att lyda mänskliga lagar och göra våld på Guds lag. Men de som är trogna mot Gud och sin plikt blir hotade, utpekade och förföljda. De skall ”bliva förrädda till och med av föräldrar och bröder och fränder och vänner”. [*”Vittnesbörd för Församlingen”, Band 5, sid. 472, 473.]

"

”Hör på mig, ni som känner rättfärdigheten, du folk, som har min undervisning i ditt hjärta. Frukta inte för människors smädelse, var inte rädd för deras hån. Ty mal skall förtära dem som en klädnad, mott skall äta dem som ylle.” ”Men min frälsning skall förbli för evigt, min rättfärdighet skall inte brytas ner.” Jes. 51:7, 8, 6.

sluta oss samman med världen för att ta emot finansiell hjälp.

Söndagsarbete

Sanatoriet i California, den 17 augusti 1902.

(232)Käre broder! Jag skall försöka att svara på din fråga om vad ni bör göra om söndagslagar genomdrivs.

Det ljus som jag har fått av Herren vid det tillfälle då vi väntade just en sådan kris som ni tycks stå inför var, att när folket påverkas av en makt från djupet till att genomdriva söndagsfirande, bör sjundedags-adventisterna visa sin visdom genom att avhålla sig från vanligt arbete på den dagen och hellre använda den till att utföra missionsarbete.

Att trotsa dessa söndagslagar skulle bara skärpa förföljelsen, som skulle sättas i gång av de religiösa fanatiker som söker att genomdriva dessa lagar. Låt dem inte få tillfälle till, att kalla er för lagbrytare. Om de inte får något annat att göra än att bevaka dem som varken fruktar Gud eller människor, kommer det snart att förlora nyhetens behag för dem och de kommer att inse att det varken är konsekvent eller lämpligt för dem att vara så nogräknade med avseende på söndagsfirandet. Fortsätt bara med missionsarbete med Bibeln i händerna, så kommer fienden att se att han har skadat sin egen sak. Man tar inte vilddjurets märke för att man visar att man förstår det kloka i att bevara freden och avhålla sig från arbete som väcker anstöt, när man samtidigt utför ett arbete som är av den största betydelse.

När vi använder söndagen till missionsarbete tar vi piskan ur händerna på de egenmäktiga fanatikerna, som skulle ha känt sig mycket väl tillfreds med att få förödmjuka sjundedags-adventisterna. Men när de ser att vi använder söndagen till att besöka folket och förklara Bibeln för dem, (233)kommer de att inse att det inte tjänar någonting till att försöka att hindra vår verksamhet genom att stifta söndagslagar.

Söndagen kan användas till olika slags arbete som kommer att befrämja Herrens sak. På den dagen kan man hålla friluftsgudstjänster och husmöten. Man kan utföra arbete från hem till hem. De som skriver kan använda dagen till att skriva artiklar. När det är möjligt bör man alltid hålla gudstjänster på söndagen. Gör dessa gudstjänster i högsta grad intressanta: Sjung äkta väckelsesånger och tala med kraft och överbevisning om Frälsarens kärlek. Tala om nykterhet och om sann religiös erfarenhet. På det sättet kan ni lära mycket med hänsyn till hur ni skall arbeta och ni kommer att nå många människor.

Låt lärarna vid våra skolor använda söndagen till missionsarbete. Jag har fått instruktion att vi på det sättet skulle kunna omintetgöra fiendens avsikter. Låt lärarna ta eleverna med sig och hålla möten för sådana som inte känner sanningen. På det sättet kommer de att kunna utträtta långt mer än de kan på något annat sätt.

Gud har gett oss klara besked om hur vi skall arbeta. Vi skall förkunna sanningen om Herrens sabbat för att reparera "revan" som har gjorts i hans lag. Vi skall göra allt vi kan för att upplysa de okunniga, men vi skall aldrig

Om Israels barn läser vi: "Jag gav dem mina stadgar och kungjorde för dem mina rätter; den människa, som gör efter dem, får leva genom dem. Jag gav dem ock mina sabbater till att vara ett tecken mellan mig och dem, för att man skulle veta, att jag är Herren, som helgar dem. Men (234) Israels hus var gensträvt mot mig i öknen; de vandrade icke efter mina stadgar, utan föraktade mina rätter, fastän den människa, som gör efter dem, får leva genom dem; de ohelgade ock svårt mina sabbater. Då tänkte jag på att utgjuta min förtörnelse över dem i öknen och så förgöra dem.

Men vad jag gjorde, det gjorde jag för mitt namns skull, för att detta icke skulle bli vanärat i de folks ögon, i vilkas åsyn jag hade fört dem ut. Likväl upplyfte jag min hand inför dem i öknen och svor, att jag icke skulle låta dem komma in i det land som jag hade givit dem, ett land, som skulle flyta av mjölk och honung och som vore härligast bland alla länder – detta därför att de föraktade mina rätter och icke vandrade efter mina stadgar, utan ohelgade mina sabbater, i det att deras hjärtan följde efter deras eländiga avgudar. Men jag visade skonsamhet och fördärvade dem icke; jag gjorde icke alldeles ände på dem i öknen. Och jag sade till deras barn i öknen: 'I skolen icke vandra efter edra fäders stadgar och icke hålla deras rätter, ej heller orena eder på deras eländiga avgudar. Jag är Herren, eder Gud; vandren efter mina stadgar och hållen mina rätter och gören efter dem. Och helgen mina sabbater, och må de vara ett tecken mellan mig och eder, för att man må veta, att jag är Herren, eder Gud.'" (Hes. 20:11-20.)

Sabbaten är Herrens prov och ingen människa, vare sig hon är konung, präst eller härskare, har någon auktoritet att ställa sig mellan Gud och människan. De som står under inflytande av en falsk religion och helighåller en oäkta vilodag, kommer att åsidosätta det mest avgörande beviset angående den sanna sabbaten. De kommer att söka att tvinga människor till att lyda de lagar som de själva har skapat, lagar som står i direkt strid mot Guds lag. Guds vrede kommer att drabba dem som (235) fortsätter på denna väg. Med mindre en förändring äger rum, kan de inte undgå straffet.

Lagen om helighållande av den första dagen i veckan är en produkt av en fallen kristenhet. Söndagen är ett barn av påvedömet, något som den kristna världen har upphöjt över Guds heliga vilodag. Inte i något fall skall Guds folk hylla den. Men jag önskar att de skall förstå att de inte gör Guds vilja när de visar trotsigt motstånd, när han vill att de skall söka att undvika det. På det sättet skapar de en fördom så bitter att man omöjligen kan förkunna sanningen. Sätt inte i gång någon demonstration på söndagen för att trotsa lagen. Om ni gör detta på en plats och blir förödmjukade kommer detsamma att hända på någon annan plats. Vi kan använda söndagen som en dag för att befrämja det arbete som har betydelse för Kristi sak. Vi skall göra vårt bästa och arbeta i saktmod och ödmjukhet.

Kristus varnade sina lärjungar med avseende på vad de skulle komma att möta i sitt arbete som evangelister. Han

visste vad de skulle komma att få lida, vilka prövningar och svårigheter de skulle bli kallade att genomgå. Han ville inte låta dem vara okunniga om vad som skulle möta dem för att svårigheterna, då de oväntat kom över dem, inte skulle rubba deras tro. ”Nu har jag sagt eder det, förrän det sker, på det att I mån tro, när det har skett.” (Joh. 14:29.) Då prövningen kom, skulle deras tro bli styrkt i stället för att bli försvagad. De kunde då säga till varandra: ”Han talade om för oss att detta skulle komma och vad vi skulle göra för att möta det.”

”Se, jag sänder eder åstad såsom får mitt in bland ulvar”, sade Kristus. ”Varen fördenskill kloka såsom ormar och menlösa såsom duvor.” ”I skolen bliva hatade av alla för mitt namns skull. Men den som är ståndaktig intill änden, han skall bliva frälst.” (Matt. 10:16, 22.) De hatade Kristus utan (236) orsak. Är det då att förundra sig över att de hatar dem som bär hans tecken och som utför hans uppdrag? De kommer att bli betraktade som jordens avskum.

”När de nu förfölja eder i en stad, så flyn till en annan; och om de också där förfölja eder, så flyn till ännu en annan.” Det är inte Guds vilja att ni skall offra era liv på ett vårdslöst sätt. ”Sannerligen säger jag eder: I skolen icke hava hunnit igenom alla Israels städer, förrän Människosonen kommer.” (Vers 23.)

Sanningen måste förkunnas för folket, den rättframma, positiva sanningen. Men denna sanning skall framhållas i Kristi anda. Vi skall vara såsom får mitt ibland ulvar. De som inte för Kristi skull vill ge akt på de varningar han har gett och inte vill visa tålmod och självbehärskning kommer att förlora dyrbara tillfällen att arbeta för Mästaren. Herren har inte gett sitt folk uppgiften att angripa dem som överträder hans lag. Inte i något fall skall vi hålla klappjakt på de andra kyrkosamfundet. Låt oss tänka på att vi som ett folk som anförtrots helig sanning, har varit försufliga och direkt otrogna. Verksamheten har begränsats till några få centra, till dess att hela befolkningen i dessa områden har blivit förhärdad mot evangelium. Det är svårt att göra intryck på dem som har hört sanningen så ofta och ändå förkastat den. . . .

Allt detta är nu emot oss. Hur mycket längre skulle inte verksamheten nu ha nått, om vi hade gjort allvarliga ansträngningar att nå sådana som, om de hade omvänt sig, skulle på ett riktigt sätt visa vad sanningen för denna tid kan göra för människorna. Det är inte riktigt att några få platser skall ha alla företräden, medan andra blir försummade.

Vid vår skola i Avondale i närheten av Cooranbong, Australien, kom frågan om söndagsarbete upp för avgörande. Det (237) såg ut som om nätet snart skulle dras så tätt omkring oss, att vi inte skulle kunna arbeta på söndagen. Skolan låg djupt inne i skogen, långt borta från samhällen eller järnvägsstationer. Ingen bodde så nära att de på något sätt skulle kunna bli störda av vad vi företog oss. Inte dess mindre bevakade man oss. Ämbetsmän fick i uppdrag att resa omkring för att inspektera vår omgivning, och de kom. De kunde ha sett mycket, om de hade velat

anklaga oss, men de tycktes inte lägga märke till dem som arbetade. De hade så stort förtroende till oss som ett folk och så stor respekt för oss på grund av vad vi hade utträttat i kommunen, att de trodde att de kunde lita på oss var som helst.

Många medgav att hela distriktet hade förändrats sedan vi hade kommit dit. En kvinna som inte firade sabbaten sade till mig: ”De skulle inte tro mig om jag berättade för dem allt angående den förändring som har skett i trakten som följd av att ni kom hit och upprättade denna skola och höll dessa små möten.”

När därför våra bröder hotades med förföljelse och undrade vad de skulle göra, fick de samma råd som gavs som svar på frågan om tävlingar (idrott). Jag sade: ”Använd söndagen till att utföra missionsarbete för Gud. Lärare, gå ut tillsammans med era elever. Ta dem med ut i utmarkerna (detta var vad vi kallade de glest befolkade områdena ute i skogarna där det ofta kan vara två eller tre kilometer mellan varje hus), och besök folk i deras hem. Låt dem få veta att ni intresserar er för deras frälsning.” Detta gjorde de och som följd av detta skördade de själva stora fördelar och kunde dessutom hjälpa andra. Guds välsignelse vilade över dem när de studerade Bibeln för (238) att lära sig hur de skulle framhålla Ordets sanningar på ett sådant sätt, att dessa sanningar skulle få ett gynnsamt mottagande.

Den 20. augusti, 1903

"

En gång tillfrågades jag av dem i styrelsen för skolan vid Avondale: ”Vad skall vi göra? Lagens tjänstemän har blivit tillsagda att stoppa dem som arbetar på söndag.” Jag svarade: ”Det är mycket lätt att undvika den svårigheten. Ge söndagarna till Herren som en dag att göra missionsarbete på. Ta ut eleverna och håll möten på olika platser, och gör hälsomissionsarbete. De kommer att finna människor i deras hem och kommer att få lysande tillfällen att presentera sanningen. Detta sätt att tillbringa söndagen på är alltid godkänt av Herren.”

Vi skall göra allt vi kan för att avlägsna de fördomar många har mot vårt arbete och mot Bibelns sabbat.

Lär folket att i alla avseenden rätta sig efter sitt lands lagar när de kan göra det utan att komma i konflikt med Guds lag.

Förföljarnas sinnen är ibland mottagliga för gudomliga intryck såsom fallet var med Paulus innan han blev omvänd.

Några ord om försiktighet

(239) Kristus säger till sina lärjungar: ”Se, jag sänder er som får mitt ibland vargar. Var därför listiga och oskyldiga som duvor.” (Matt. 10:16)

Satans angrepp på sanningens försvarare kommer att bli allt bittrare och alltmer beslutsamma ända till tidens slut. Liksom överstepräster och rådsherrarna på Kristi tid eggade upp folket mot Honom, kommer de religiösa ledarna i våra dagar att egga till bitterhet och fördomar mot sanningen i vår tid. Folket kommer att ledas till sådana våldshandlingar och sådant motstånd, som de aldrig skulle ha tänkt på om de inte hade blivit genomsyrade av bekännande kristnas fiendskap mot sanningen.

Vilket bemötande skall sanningens försvarare visa? De har Guds oföränderliga, eviga ord. De bör låta detta faktum framstå klart och tydligt, att de har sanningen som den är i Jesus. De får inte använda grova eller skarpa ord. I sin framställning av sanningen måste de lägga Kristi kärlek, saktmod och mildhet i dagen. Låt sanningen göra ont. Guds Ord är som ett skarpt, tveeggat svärd och det kommer att skära sin väg in i hjärtat. De som vet att de äger sanningen, borde inte genom användandet av hårda och stränga uttryck ge Satan ett enda tillfälle till, att misstolka den anda som besjälar dem.

Som ett folk måste vi inta samma ståndpunkt som världens Återlösare. Då Kristus tvistade med Satan om Mose kropp, vågade Han ”inte uttala någon smädande dom.” (Jud.9.) Han hade all anledning att göra detta och Satan blev besviken, eftersom han inte kunde framkalla någon hämndgirig anda hos Kristus. Satan var beredd att misstolka allt det som Jesus gjorde och Frälsaren ville inte ge honom något tillfälle, inte ett sken av (240) en ursäkt. Han ville inte avvika från sanningens ärliga väg för att följa Satans slingrande och krokiga vägar, hans förvrängningar och undanflykter.

I Sakarjas profetia läser vi, att då Satan med hela sin synagoga reste sig för att motstå översteprästen Josuas böner och för att motstå Kristus, som var i färd med att visa Josua en avgjord gunst, säger Herren till Satan: ”HERREN skall straffa dig, Satan. Ja, HERREN skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur elden?” (Sak. 3:2.)

Kristi sätt att bemöta till och med själafienden på, bör vara ett exempel för oss i all vår kontakt med andra. Vi bör aldrig uttala en vredgad dom över någon och ändå långt mindre får vi visa hårdhet eller stränghet mot dem, som kanske har en lika stark önskan om att lära känna den rätta vägen som vi själva har.

De, som har blivit uppfostrade i sanningen genom föreskrift och exempel, bör vara tåliga mot andra som inte har någon annan kunskap om Skriften än den, som de har fått genom prästers och församlingsmedlemmars tolkningar och som har tagit emot traditioner och hopdiktade berättelser som bibliska sanningar. De blir

förvånade när sanningen framhålls. Den är som en ny uppenbarelse för dem och de kan till att börja med inte tåla, att hela sanningen i dess mest slående drag framhålls för dem. Allt är nytt och främmande, helt olikt det som de har hört från sina präster och de är böjda att tro vad prästerna har berättat för dem – att sjundedags-adventisterna är otrogna och inte tror på Bibeln. Låt sanningen bli framställd sådan som den är i Jesus, bud på bud, ljud på ljud, litet här, litet där.

Låt inte dem, som skriver för våra tidningar, komma med ovänliga angrepp eller antydningar, som säkert kommer att göra skada och som (241) kommer att stänga vägen och hindra oss från att utföra det arbete som vi skulle utföra för att kunna nå alla klasser, katolikerna inberäknade. Vårt uppdrag är att tala sanningen i kärlek och att inte blanda sanningen med det naturliga hjärtats otrogna egenskaper och säga saker som smakar av samma anda, som den våra fiender har. Alla skarpa angrepp kommer att falla tillbaka på oss i dubbelt mått, när makten är i händerna på dem som kan utöva den till att skada oss.

Gång på gång har jag fått det budskapet, att vi – om det inte spelar en avgörande roll för att försvara sanningen – inte skall säga ett enda ord och inte publicera en enda mening, i synnerhet inte när det rör sig om personligheter, som kommer att sätta våra fiender i rörelse mot oss, och göra deras lidelser vitglödande. Vår verksamhet kommer snart att avslutas. Snart överraskas vi av den tid av nöd som aldrig har haft sin like och som vi bara har en liten aning om.

Herren vill, att Hans arbetare skall representera Honom, den store Missionsarbetaren. Att handla överilat gör alltid skada. De egenskaper, som är väsentliga för det kristna livet, måste dagligen läras i Kristi skola. Den som är värdslös och obetänksam med sina ord när han talar eller när han skriver något som skall tryckas och spridas, så att det publiceras uttryck som aldrig kan tas tillbaka, gör sig själv olämplig, att bli betrodde den heliga gärning som vilar på Kristi efterföljare i vår tid. De, som använder hårda angrepp, tillägnar sig vanor som kommer att styrkas genom upprepning och som de kommer att bli tvungna att omvända sig från.

Vi bör grundligt undersöka våra vanor och vår anda och se efter hur vi utför det uppdrag som Gud har gett oss, ett uppdrag där det handlar om själars öde. Den allra högsta förpliktelse vilar på oss. Satan står redo, brinnande av iver att få inspirera hela förbundet (242) av sataniska makter, så att han kan få dem att förena sig med onda människor och tillfoga dem som tror sanningen, snabbt och allvarligt lidande. Varje oklokt ord som våra bröder yttrar, kommer mörkrets furste att ta vara på.

Hur vågar dödliga människor tala oförsiktiga och vågade ord som kommer att uppegga helvetes makter mot Guds Helige, när inte ens Mikael, överängeln, vågade uttala någon vredgad dom mot Satan, utan sade: ”Herren skall straffa dig!”

Det kommer att vara omöjligt för oss att undvika svårigheter och lidelse. Jesus säger: ”Ve över världen som förför. Förförelser måste komma, men ve den människa

genom vilken förförelsen kommer.” (Matt. 18:7.) Men eftersom förföljelser skall komma, måste vi vara försiktiga, så att vi inte genom oförståndiga ord och genom att ge prov på en ovänlig anda väcker det naturliga sinnet till liv hos dem som inte har kärlek till sanningen.

Den dyrbara sanningen måste predikas i sin inneboende kraft. De bedrägliga villfarelser som är så vitt utbredda och som tar världen till fånga, måste avslöjas. Det görs alla möjliga försök att snärja själar genom listiga argument för att vända dem bort från sanningen till hopdiktade berättelser och lögnar och för att förbereda dem för att låta sig ledas genom kraftiga villfarelser. Men så länge dessa bedragna själar vänder sig bort från sanningen till villfarelser, bör ni inte säga ett enda kritiserande ord. Försök visa dem vilken fara de befinner sig i och att klargöra för dem hur syndigt deras handlingsätt är mot Jesus Kristus, men låt det ske i medlidsam ömhet. Genom ett riktigt uppträdande kan någon av de själar, som Satan har snärjt, kanske frälsas från hans makt. Men anklaga dem inte och fördöm dem inte. Att förlöjliga deras ståndpunkt när de befinner sig i villfarelse, kommer inte att kunna öppna deras blinda ögon eller leda dem till sanningen.

(243) När människorna förlorar Kristi exempel ur sikte och inte följer Hans sätt att undervisa på, blir de självsäkra och går ut för att möta Satan med samma sorts vapen som han själv använder. Fienden vet mycket väl hur han skall använda sina vapen mot dem som använder dem. Jesus talade bara ord som var uttryck för ren sanning och rättfärdighet.

Om ett folk någonsin har haft behov av att vandra ödmjukt inför Gud, gäller detta Hans församling, Hans utvalda i denna generation. Vi behöver alla beklaga, att våra andliga förmågor är så tröga och att vi i så liten grad förstår att värdesätta våra förmåner och tillfällen. Vi har ingenting att berömma oss av. Vi bedrövar Herren Jesus Kristus med vår hårdhet, våra okristna angrepp. Vi behöver bli fullkomliga i Honom.

Det är sant att vi har fått befallningen: ”Ropa med full hals, håll ej tillbaka. Hög upp din röst som en basun och förkunna för mitt folk dess överträdelse, för Jakobs hus dess synder.” (Jes. 58:1.) Detta budskap måste förkunnas, men vi måste vara försiktiga så att vi inte stöter, utövar påtryckningar på och fördömer dem som inte har det ljus vi äger. Vi får inte gå bort från vår väg för att rikta hårda angrepp mot katolikerna. Bland katolikerna finns det många som är ytterst samvetsgranna kristna och som vandrar i allt det ljus som lyser över dem och Gud kommer att verka till deras bästa. De, som har haft stora förmåner och tillfällen, men som har misslyckats med att utveckla sina fysiska, andliga och moraliska krafter och har levt för att tillfredsställa sig själva och vägrat bära sitt ansvar, befinner sig i större fara och under större fördömmelse inför Gud än dessa, som befinner sig i villfarelse när det gäller lärosatser men som försöker att göra gott mot andra.

Låt oss inte kritisera andra, fördöm dem inte. Om vi tillåter egoistiska hänsyn, felaktiga tankegångar och falska ursäkter att föra oss in i ett sådant tillstånd för vårt sinne och vårt hjärta, att vi inte känner Guds vägar och Guds

(244) vilja, kommer vi att vara långt mer skyldiga än den som syndar öppet. Vi måste vara försiktiga så att vi inte fördömer dem, som i Guds ögon är mindre skyldiga än vi själva är.

Låt var och en göra sig medveten om att vi inte under några omständigheter bör väcka förföljelse. Vi bör inte använda hårda och sårande ord. Håll dem borta från varje artikel som skrivs. Ta ut dem från all kommunikation. Låt Guds ord vara det som beskär och tillrättavisar; låt dödliga människor dölja sig i Jesus Kristus och förbli i Honom. Låt Kristi Ande uppenbaras. Låt alla vaka över sina ord, så att de inte gör dem som inte delar vår tro till dödliga motståndare och ger Satan tillfälle att använda de förhastade orden för att mura igen vår väg.

En sådan tid av nöd kommer såsom aldrig varit sedan folk fanns. Det vi skall göra är att söka utrota ur allt vårt tal allting som tyder på hämnd och trots och det att driva med människor och församlingar, därför att detta inte är Kristi väg och sätt.

Faktumet att Guds folk, som känner sanningen, har misslyckats med att göra sin plikt enligt det ljus som givits i Guds ord, gör det nödvändigt för oss att vara desto mer på vår vakt, så att vi inte väcker anstöt hos otroende, innan de har hört orsakerna för vår tro med hänsyn till sabbaten och söndagen.

Del 8 - Relevanta råd Troget Förvaltarskap

”Jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona.” (Upp 3:11.)

(245) [Handskrift lästes inför delegaterna vid den statliga konferensen i San Jose (California), Januari 1907.]

Kristus har köpt oss med sitt eget blod som pris. Han har betalat köpepriset för vår återlösning, och om vi greppar tag i skatten, är den vår – en fri gåva från Gud.

”Hur mycket är du skyldig min herre?” Luk. 16:5. Det är omöjligt att säga. Allt vi har kommer från Gud. Han lägger Sin hand på våra ägodelar och säger: ”Jag är den rättmätige ägaren av hela universum; dessa är mina tillhörigheter. Helga åt mig tiondet och gåvorna. När ni för fram dessa angivna tillhörigheter som ett tecken på er trofasthet och er underkastelse till Mitt herravälde, skall min välsignelse föröka era ägodelar, och ni kommer att ha överflöd.”

Gud prövar varje människa som menar sig tro på Honom. Alla har anförtrotts med begåvningar. Herren har gett människor Sina tillhörigheter med vilka de bör bedriva handel. Han har gjort dem till Sina förvaltare, och har lagt pengar, hus, och landområden i deras ägo. Alla dessa bör anses som Herrens tillhörigheter och bör brukas till att genomföra Hans verk, till att bygga upp Hans rike i världen. När vi bedriver handel med Herrens tillhörigheter, bör vi söka visdom från Honom, så att vi inte utnyttjar Hans heliga förtroende till att förhålliga oss själva eller till att ge oss hän åt själviska impulser. Summan som anförtros varierar, men de som har de minsta gåvorna får inte känna att de inte behöver göra någonting med dem därför att givna medel är små (246) summor.

Var kristen är en Guds förvaltare, anförtrodd med Hans tillhörigheter. Kom ihåg orden: ”Av en förvaltare krävs att han visar sig pålitlig.” 1 Kor. 4:2. Låt oss försäkra oss om att vi inte rånar Gud ens i småsaker, för mycket innefattas i denna fråga.

Allting tillhör Gud. Människor kanske struntar i Hans anspråk. Medan Han rikligen lägger Sina välsignelser på dem, är det möjligt för dem att bruka Hans gåvor för sin själviska tillfredsställelse; men de kommer att kallas att avge räkningsrapport för sin förvaltning.

En förvaltare identifierar sig med sin arbetsgivare. Han påtar sig ansvaret som hör till en förvaltare. Han måste handla som ombud för sin husbonde och göra såsom hans chef skulle göra om han närvarade. Hans överordnades intressen blir hans. En förvaltares ställning är hög därför att hans arbetsgivare litar på honom. Om han på något sätt handlar själviskt och vänder fördelarna som vunnits genom handel med sin herres ägodelar till sin egen fördel, har han snedvidit tilliten som givits honom.

Medel till att stödja evangeliseringen

Herren har gjort förkunnelsen av evangeliet beroende av hela Sitt folks arbete och frivilliga gåvor. Den, som förkunnar nådens budskap för fallna människor, har också en annan gärning att utföra, nämligen att visa människorna, att det är deras plikt att stödja Guds sak med sina tillgångar. Han måste lära dem att en del av deras inkomster tillhör Gud och skall helgas åt Hans verk. Denna undervisning bör han förmedla både genom föreskrift och genom sitt exempel. Han bör vara uppmärksam på att han inte genom sitt eget handlande försvagar kraften av sin undervisning.

Det, som enligt Skriften har lagts åt sidan som Herrens egendom, utgör evangeliets inkomst (247) och är inte längre vårt. Det är inget mindre än helgerån av en människa att ta från Guds förrådshus för att tjäna sig själv eller för att tjäna andra i deras timliga angelägenheter. Somliga har gjort sig skyldiga till, att från Guds altare ta det som uttryckligen har helgats åt Honom. Alla bör se denna sak i dess rätta ljus. Låt ingen som lider brist, ta pengar som har helgats till religiösa ändamål och använda dem till sina egna behov medan de lugnar sina samveten med att säga, att han skall betala tillbaka det någon gång i framtiden. Det är mycket bättre att skära ner på utgifterna så att de motsvarar ens inkomster och begränsa sina

önsknings och leva efter sina tillgångar än att använda Herrens pengar till timliga ändamål.

Användning av tionden

Gud har gett särskild vägledning med hänsyn till hur tiondet skall användas. Det är inte Hans avsikt att Hans verk skall lamslös på grund av att medel saknas. För att inte slumpen skall avgöra och fel begås, har Han mycket tydligt klargjort vår plikt i dessa punkter. Den del Gud har förbehållit Sig själv får inte användas till något annat ändamål än det som Han har anvisat. Låt ingen anse sig ha rätt att behålla sitt tionde för att använda det som han själv vill. De får inte använda det till sig själva i någon nödsituation och inte heller använda det så som de själva finner lämpligt, inte ens till något som de kanske anser vara Herrens verk.

Predikanten bör genom föreskrift och exempel lära folket att betrakta tiondet som heligt. Han bör inte anse att han, därför att han är predikant, kan behålla det och använda det så som han själv vill. Det tillhör inte honom. Han har inte lov att ta hand om det som han anser tillhör honom. Han får inte använda sitt inflytande till förmån för någon plan som kommer att föra tionde och gåvor som har helgats åt Gud, bort från deras rätta användning. De skall föras in i Guds (248) förrådshus och anses vara helgade till Hans tjänst, så som Han har bestämt.

Gud vill att alla Hans förvaltare skall vara noggranna med att följa gudomliga förordningar. Som mänskliga redskap får de inte ersätta Herrens planer genom att utföra något slag av välgörenhet eller genom att skänka en gåva eller ett offer när som helst eller på det sätt som de kan finna lämpligt. Det är mycket illa gjort av människor att försöka att förbättra Guds plan och tänka ut ett surrogat för denna genom att de, när tillfälle ges, beräknar genomsnittet av sina goda ingivelser och låter dessa uppväga Guds anspråk. Gud kallar alla till att använda sitt inflytande till att stödja Hans egna krav. Han har kungjort Sin plan och alla som vill samarbeta med Honom, måste följa denna plan i stället för att våga att försöka att förbättra den.

Herren undervisade Mose för Israels räkning: ”Du skall befalla Israels barn att bära fram till dig ren olja av stötta oliver till ljusstaken, så att lamporna kan sättas upp dagligen.” (2 Mos. 27:20) Detta skulle vara ett ständigt offer för att Guds hus skulle kunna vara tillräckligt försett med det som var nödvändigt för Hans tjänst. Hans folk i dag skall komma ihåg, att Guds hus är Herrens egendom, som det samvetsgrant skall sörjas för. Men medlen till detta ändamål får inte tas från tiondet.

Ett mycket tydligt och bestämt budskap har getts mig till vårt folk. Jag har fått i uppgift att säga till dem, att de gör fel om de använder tiondet till olika ändamål, som oavsett om de i och för sig är goda, ändå inte är det ändamål som Herren har sagt, att tiondet skall användas till. De som använder tiondet på detta sätt, avviker från Herrens förordning. Gud kommer att döma i dessa ting.

Somliga resonerar så att tiondet kan användas för skoländamål. Andra åter resonerar så att försäljare och kolportörer (249) skulle stödjas genom tiondet. Men man begår ett stort misstag om man drar bort tiondet från det

ändamål, som det är avsett att användas till, nämligen till stöd för predikanternas underhåll. Det borde i dag finnas hundra mycket dugliga arbetare där det nu bara finns en.

En högtidlig plikt

Tiondet är heligt. Gud har själv reserverat det för Sig. Det skall föras till Hans förrådshus och användas till att underhålla evangeliets tjänare i deras arbete. Under lång tid har man rånat från Herren därför att det finns somliga som inte förstår, att tiondet är den del som är förbehållen Gud.

Somliga har varit missnöjda och sagt: "Jag vill inte betala mitt tionde längre, för jag saknar tilltro till det sätt på vilket saker och ting sköts centralt i verksamheten." Men skall du råna från Gud därför att du menar, att arbetet inte leds på rätt sätt? Lagg fram dina klagomål, klart och tydligt, på rätt sätt och i rätt anda, för rätta vederbörande. Sänd in din begäran om att förhållandena måtte ändras och rättas till, men drag dig inte tillbaka från Guds verk och var inte otrogen på grund av att andra inte handlar rätt.

Läs noggrant det tredje kapitlet i Malakis profetia och se vad Gud säger om tiondet. Om våra församlingar vill ta ställning för Herrens ord och trofast inbetala sitt tionde till Hans förrådshus, kommer fler arbetare att bli uppmuntrade att gå in i uppgiften att vara förkunnare. Fler skulle börja att predika om man inte talade med dem om den förbrukade kassan. Det bör finnas rikliga medel i Herrens förrådshus och det skulle det finnas, om inte egoistiska hjärtan och händer hade behållit tiondet eller använt det till att stödja andra verksamheter.

De medel som reserverats för Gud får inte användas slarvigt efter stundens ingivelse. Tiondet tillhör Herren och de (250) som fingrar på det kommer att straffas genom förlust av sin himmelska skatt om de inte omvänder sig. Låt inte verksamheten hindras längre på grund av att tiondet har använts till andra ändamål, än det som Herren har sagt att det skulle användas till. Tillgångar måste anskaffas till dessa andra grenar av verksamheten. De skall understödjas men inte av tiondet. Gud har inte ändrat sig. Tiondet skall i fortsättningen användas till predikanternas underhåll. Verksamhet på nya platser kräver bättre krafter i förkunnargärningen än vi nu har och det måste finnas medel i förrådshuset.

På dem som går ut som predikanter, vilar det ett högtidligt ansvar, som i märkligt hög grad försummas. Somliga vill gärna predika, men de utför inte något personligt arbete för församlingarna. Det finns ett stort behov av undervisning om de plikter som vi är skyldiga Gud, särskilt med hänsyn till att betala ett ärligt tionde. Våra predikanter skulle känna sig sorgligt förorättade om de inte finge punktlig ersättning för sitt arbete, men kommer de att lägga på hjärtat att det måste finnas mat i förrådshuset till arbetarnas underhåll? Om de underlåter att fullgöra hela sin plikt genom att undervisa folket om att vara trogna med att betala till Gud det som tillhör Honom, kommer det att uppstå en brist på medel i den kassa som skall föra Herrens verk framåt.

Den som har uppsikt över Guds hjord, bör troget utföra sin plikt. Om han intar den ståndpunkten, att eftersom det

inte tilltalar honom, vill han överlåta åt någon annan att göra det, är han inte en trogen tjänare. Låt honom hos Malaki läsa Herrens ord, hur folket anklagas för att råna från Gud genom att behålla tiondet. Gud, som är mäktig, förklarar: "Förbannelse har drabbat er." (Mal. 3:9.) När den som utför en tjänst genom att tala och undervisa, ser folket följa riktlinjer som kommer att föra denna förbannelse över dem, hur kan han då försumma sin plikt att (251) undervisa och varna dem? Varje medlem i församlingen bör få lära sig att bli trogen, när det gäller att betala ett ärligt tionde.

"För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i detta, säger HERREN Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått." Mal. 3:10.

Jag ber att mina bröder skall förstå att den tredje ängelns budskap betyder mycket för oss och att helighållandet av sabbaten kommer att vara det kännetecknet som gör skillnad mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar Honom. Låt dem som blivit sömniga och likgiltiga vakna. Vi har kallats till att vara heliga. Därför bör vi noga undvika att ge andra intrycket att det spelar liten roll om vi behåller vår tros särskilda drag. På oss vilar det gyllene ansvaret att stå upp, mera bestämt än förut, för sanning och rättfärdighet. Gränsen mellan dem som håller Guds bud och dem som inte gör det skall bli uppenbar med omisskännlig klarhet. Vi bör ära Gud med noggrannhet, medan vi flitigt brukar varje medel för att binda oss i förbundsrelation med Honom. Så kan vi ta emot Hans välsignelser – de välsignelser som är så livsnödvändiga för ett folk som kommer att prövas så svårt. Det vanäras Gud i hög grad att ge människor intrycket att vår tro, vår religion, inte är en styrande kraft i våra liv. Så vänder vi oss bort från Hans bud, som är vårt liv, och förnekar att Han är vår Gud och vi Hans folk.

"Så skall du veta att endast HERREN, din Gud, är Gud, den trofaste Guden som håller fast vid sitt förbund och sin nåd i tusen släktled, när man älskar (252) honom och håller hans bud. Men den som hatar honom skall han vedergälla med undergång, ansikte mot ansikte. Han skall inte tveka när det gäller dem som hatar honom. Ansikte mot ansikte skall han vedergälla dem." 5 Mos. 7:9-10.

Var kommer vi att vara innan de tusen släktled som nämns i denna skrift nått sitt slut? Vårt öde kommer då att vara bestämt för evigt. Endera har vi då förklarats värdiga ett hem i Guds eviga rike eller har vi mottagit evig dödsdom. De som varit sanningsenliga och trogna sitt förbund med Gud; de som, med Golgata i minnet, stått stadigt på sanningens sida och alltid strävat efter att ära Gud, kommer att höra berömmelsen: "Bra, du gode och trogne tjänare." Men de som endast givit Gud halvhjärtad tjänst och låtit sina liv anpassas efter världens tillvägagångssätt och vanor, kommer att höra de sorgliga orden: "Gå bort ifrån mig", "Jag vet inte varifrån ni är."

Välgörenhetsarbete

(253) ”Ära Herren med dina ägodelar och med förstlingen av all din gröda, så skola dina lador fyllas med ymnighet, och av vinnust skola dina pressar flöda över.” (Ords. 3:9, 10.)

”Den ene utströr och får dock mer, den andre spar över hövan, men bliver allenast fattigare. Den frikostige varder rikligen mättad, och den som vederkvicker andra, han bliver själv vederkvickt.” (Ords. 11:24, 25.)

”En ädling tänker ädla tankar och står fast vid det som ädelt är.” (Jes. 32:8.)”

I frälsningsplanen har gudomlig visdom påpekat förhållandet att handling följs av reaktion och detta gör en barmhärtighetsgärning till en dubbel välsignelse i alla dess förgreningar. Den som ger till de behövande är till välsignelse för andra och blir själv välsignad i ändå högre grad.

Evangeliets härlighet

För att människan inte skulle gå miste om de välsignelser som följer av välgörenhet, införde vår Återlösare planen att godkänna henne som sin medarbetare. Gud kunde ha fullföljt sin plan att frälsa syndare utan mänsklig hjälp. Men han visste att människan inte kunde bli lycklig utan att få ta del i detta stora verk. Genom en kedja av omständigheter, som skulle väcka hennes medkänsla, ger han människan det bästa medlet att utveckla välgörenhet och kommer henne att vanemässigt ge hjälp åt de fattiga för att befrämja hans sak. En ruinerad värld ställer genom sitt stora behov krav på att vi skall ägna våra gåvor i form av medel och inflytande åt, att för alla människor framlägga den sanning som de är i så desperat behov av. Och när vi fäster avseende vid dessa krav genom att arbeta och (254) utföra välgörenhet, införlivas vi i bilden av honom som blev fattig för vår skull. När vi offerar, välsignar vi andra och samlar på det sättet sann rikedom.

Det är till evangeliets förhållande att det är grundat på principen att i det fallna människosläktet återupprätta den gudomliga avbilden genom en ständig manifestation av välgörenhet. Detta arbete började i de himmelska gårdarna. Där gav Gud människorna ett omiskännligt bevis på den kärlek som han kände för dem. ”Så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.” (Joh. 3:16.) Gåvan Kristus avslöjar Faderns sinne. Den visar att han, efter det att han hade tagit sig an vår återlösning, inte skulle spara någonting, hur värdefullt det än var, som var nödvändigt för fullföljandet av hans uppgift.

Frikostighetens anda är himmelens anda. Kristi självuppoffrande kärlek uppenbaras på korset. För att människan skulle kunna bli frälst, gav han allt han hade och därefter gav han sig själv. Kristi kors är en vädjan om välgörenhet hos var och en som följer Frälsaren. Den princip som här klagörs är att ge, ge. När detta förverkligas i verklig välgörenhet och goda gärningar är det den sanna frukten av det kristna livet. De icke kristna människornas princip är att få, få. På det sättet väntar de sig att kunna försäkra sig om lycka. Men när en sådan

metod förverkligas i hela sin utsträckning, blir resultatet misär och död.

(255) Evangelii ljus som lyser från Kristi kors, tillrättavisar egoism men uppmuntrar till frikostighet och välgörenhet. Vi skall inte klaga över att vi ständigt får fler och fler uppmaningar att ge. I sin försyn kallar Gud sitt folk ut från deras begränsade verksamhetsområden för att ge sig in på större uppgifter. Det är nödvändigt med obegränsade ansträngningar i denna tid då moraliskt mörker täcker jorden. Många bland Guds folk står i fara att insnärjas i världslighet och girighet. De bör göra klart för sig att hans barmhärtighet gör att behovet av deras medel blir allt större. De förhållanden som gör anspråk på vår välgörenhet måste framläggas för dem om de skall kunna efterlikna hans liv som är vårt stora exempel.

Förvaltarskapets välsignelser

Då Kristus gav sina lärjungar uppgiften att ”gå ut i hela världen” och förkunna ”evangelium för allt skapat” gav han människorna uppdraget att utbreda kunskapen om hans nåd. Under det att några går ut för att förkunna, kallar han andra att svara på hans begäran om offergåvor för att stödja hans sak på jorden. Han har lagt medel i människors händer för att hans gudomliga gåvor skall kunna utföra den uppgift som anvisats oss till våra medmänniskors frälsning. Detta är ett av de sätt på vilka Gud upphöjer människor. Det är just en sådan uppgift människan behöver, för att den skall väcka den djupaste medkänsla i hennes hjärta och sätta hennes bästa förståndsgåvor i verksamhet.

Alla goda gåvor här på jorden har skänkts av Guds givmilda hand som ett uttryck för hans kärlek till människan. De fattiga är hans och kristendomens sak är hans. Guldet och silvret tillhör Herren, och han kunde låta pengar regna ned från himmelen om han så ville. Men i stället har han gjort människan till sin förvaltare och anförtrott henne medel, inte för att de skall samlas på hög utan för att de skall användas till nytta för andra. Så gör han människan till en kanal genom vilken han fördelar sina välsignelser på jorden. Gud införde välgörenhetssystemet för att människan skulle kunna bli lik sin Skapare, frikostig och oegennyttig och för att till sist tillsammans med Kristus kunna få del i den eviga, härliga belöningen.

(256) Samling kring korset

Den kärlek som kom till uttryck på Golgata bör återupplivas, styrkas och ges spridning bland våra församlingar. Skulle vi inte göra allt vi kan för att ge kraft åt de principer Kristus förde till denna värld? Skulle vi inte sträva efter att grundlägga och ge effektivitet åt de välgörenhetsföretag som nu är erforderliga? När du står framför korset och ser himmelens Furste gå i döden för dig, kan du då stänga ditt hjärta och säga: ”Nej, jag har ingenting att ge?”

Kristi troende folk skall föreviga hans kärlek. Denna kärlek skall samla dem kring korset. Den skall befria dem från all egenkärlek och binda dem till Gud och till varandra.

Samlas kring Golgata kors i självuppoffring och självförnekelse. Gud vill välsigna dig när du gör ditt bästa.

När du närmar dig nådatronen och när du finner dig knuten till denna tron med den gyllene länk som sänds ned från himmelen till jorden för att lyfta människor ur syndens avgrund, kommer ditt hjärta i kärlek att sträcka sig efter dina bröder och systrar som står utan Gud och utan hopp i världen.

Självständighetens anda*

* *Manuskript läst inför delegaterna vid Generalkonferensen i Washington, D.C., den 30 maj 1909.*

(257) Innan jag lämnade Australien och efter det att jag kommit hem till Amerika har jag fått instruktion om att det skall utföras ett stort arbete i Amerika. De som var med vid verkets början håller på att försvinna. Bara några få av banbrytarna finns ännu kvar bland oss. Många av de tunga bördor som tidigare bars av män med lång erfarenhet faller nu på yngre män.

Med denna överflyttning av ansvaret till arbetare med mer eller mindre begränsad erfarenhet följer vissa faror, som vi behöver vara på vår vakt emot. Världen är full av prestigekamp. Benägenheten att frigöra sig från medarbetare, splittringens anda ligger i själva den luft vi inandas. Några betraktar varje ansträngning att införa ordning som farlig, som en begränsning av den personliga friheten, något som vi måste frukta som påvevalde. Dessa vilseledda människor ser det som en dygd att kunna berömma sig av sin frihet att tänka och handla självständigt. De säger att de inte vill rätta sig efter någon människas råd och att de inte är ansvariga inför någon människa. Jag har undervisat om att Satan gör särskilda ansträngningar för att leda människor till att tro, att det är välbehagligt inför Gud att de väljer sin egen väg utan att rådgöra av sina bröder.

Häri ligger en allvarlig fara för vårt verks framgång. Vi måste vara försiktiga och förståndiga i vårt handlingssätt, i överensstämmelse med gudhängivna rådgivares omdöme. I detta ligger vår trygghet och styrka. I motsatt fall kan Gud inte arbeta med oss, genom oss och för oss.

Hur skulle det inte glädja Satan om han kunde lyckas att vinna insteg bland vårt folk och skapa oordning i (258) verksamheten! I en tid som denna är det nödvändigt med en grundlig organisation som skulle bli den största krafttillgången för att utestänga falska rörelser och ointetgöra anspråk som Guds ord inte godkänner. Vi vill hålla linjerna klara så att ingenting skall kunna bryta ned det system av organisation och ordning som genom klokt och omsorgsfullt arbete har byggts upp. Frihet får i denna tid inte ges åt odisciplinerade element som vill vinna kontroll över verksamheten.

Några har framhållit tanken att vi, när vi närmar oss tidens avslutning, kommer att uppträda oberoende av varje religiös organisation. Men Herren har undervisat mig om att det i detta verk inte finns någonting som heter varje

människas oberoende. Stjärnorna på himlen är allesammans styrda av lagar, och var och en av dem påverkar de andra att göra Guds vilja, så att de gemensamt följer den lag som bestämmer deras rörelser. För att Herrens verk skall kunna vinna gynnsam och säker framgång måste hans folk hålla samman.

Det ryckvisa, ojämna beteendet hos några som kallar sig för kristna, kan mycket väl jämföras med det arbete som utförs av starka men inte inkörda hästar. När en drar framåt drar den andre bakåt, och när kusken ropar till dem störtar den ene fram med ett ryck medan den andre förblir stående orörlig. Om människor inte vill arbeta tillsammans i detta stora och härliga verk för denna tid, kommer förvirring att uppstå. Det är inte något gott tecken när någon vägrar att samarbeta med sina bröder utan föredrar att handla på egen hand. Arbetarna måste hysa förtroende för de bröder som känner sig fria att påpeka varje avvikelse från de rätta principerna. Om människor bär Kristi ok kan de inte dra åt varsitt håll. De kommer att dra tillsammans med Kristus.

Några arbetare drar med all den styrka Gud har gett dem, men de har ännu inte lärt sig att de inte skall dra ensamma. I stället för att isolera sig (259) bör de sluta sig samman med sina medarbetare. Om de inte gör det kommer deras arbete att utföras vid felaktig tidpunkt och på felaktigt sätt. De kommer ofta att motarbeta det som Gud vill skulle bli utfört, och deras arbete skulle bli mer än bortslösat.

Enighet i mångfalden

Å andra sidan måste de ledande bland Guds folk vara på sin vakt mot faran att fördöma metoder som tillämpas av enskilda arbetare som Herren leder att utföra ett särskilt arbete, som bara få är skickade att utföra. Bröder med ansvar bör inte vara för snabba att kritisera handlingar som inte helt överensstämmer med deras egna arbetsmetoder. De får aldrig anse att varje plan skall bära prägel av deras egen personlighet. De får inte vara rädda för att hysa förtroende för andras metoder, och om de underlåter att visa förtroende för en medarbetare som i ödmjukhet och gudhängiven iver utför ett särskilt arbete på det sätt Gud har bestämt, hindrar de Guds saks framgång.

Gud både kan och vill använda några som inte har fått grundlig utbildning i människors skolor. Om man tvivlar på hans makt att göra detta visar man uppenbar otro. Det är att begränsa allmakten hos honom för vilken ingenting är omöjligt. Ack, om det funnes mindre av denna onödiga, misstrogn försiktighet! Den resulterar i att många krafter i församlingen inte kommer till användning. Den stänger vägen, så att den Helige Ande inte kan använda människorna. Den gör att de som är villiga och ivriga att arbeta på samma sätt som Kristus, kommer att gå sysslolösa.

Då profeten såg hjul inuti andra hjul och hur levande väsen tycktes stå i samband med dem, tyckte han allesammans såg (260) invecklat och oförklarligt ut. Men mellan hjulen kunde han se den eviga visdomens hand och fullkomlig ordning som följde av hans arbete. När Guds hand leder fungerar varje hjul i fullkomlig överensstämmelse med varje annat hjul. Det har visats mig att mänskliga redskap är benägna att sträva efter för mycket

makt och själva söker att vinna kontroll över verksamheten. De låter Herren Gud, den mäktige Arbetaren, i alltför hög grad stå utanför när de lägger fram sina metoder och planer, och de överlåter inte allt angående verkets främjande åt honom. Ingen bör ett enda ögonblick tro att han själv kan ta hand om det som tillhör den store JAG ÅR. Genom sin försyn bereder Gud en sådan utväg att verket kan utföras av mänskliga redskap. Varje människa bör därför stå på sin post och utföra sin plikt i denna tid och visa att Gud är hennes lärare.

Generalkonferensen

Herren har ofta instruerat mig om att den ena människans omdöme aldrig skall underläggas någon annan människas omdöme. En enda man eller några få män får aldrig tro att de äger tillräcklig visdom och makt att kontrollera verksamheten och bestämma vilka planer som skall följas. Men när bröder från alla delar av arbetsfältet är samlade till generalkonferens och där framhåller sin mening, får man inte hålla fast vid personligt oberoende och personliga åsikter utan måste underordna sig. Ingen arbetare borde någonsin betrakta det som en dygd att fortsättningsvis hävda sin uppfattning om självständighet i opposition mot generalkonferensens beslut.

Vid vissa tillfällen då en liten grupp av män har anförtrotts den allmänna ledningen av arbetet har man i Generalkonferensens namn försökt att genomföra oförståndiga (261) planer och begränsa Guds verk. Då har jag ibland sagt att jag inte längre kan betrakta Generalkonferensens röst som Guds röst, såsom den blivit respekterad av dessa få män. Men därmed är inte sagt att man inte skall respektera de beslut som fattades av Generalkonferensen i en församling av regelmässigt valda representanter från alla delar av arbetsfältet. Gud har förordnat att när representanter från hans församling från alla delar av jorden är samlade till generalkonferens skall de ha auktoritet. Det fel som några står i fara att begå, är att de tillskriver en mans eller några få mäns uppfattning och bedömning samma mått av auktoritet och inflytande som Gud i sin församling har tillskrivit Generalkonferensen att bedöma och besluta när den är samlad för att lägga planer för utveckling och framgång i hans verk.

När denna befogenhet, som Gud har tilldelat sin församling överförs till en enda man och han får befogenhet att fatta beslut för andra, betyder detta avsteg från den sanna bibliska ordningen. Satans försök att påverka en sådan människas sinne kommer att i högsta grad bli försåtligt och ibland nära nog omöjligt att stå emot, eftersom fienden hoppas att han genom denne mans sinne skall kunna påverka många andras. Låt oss åt församlingen delegera den högsta organiserade auktoriteten och den makt som vi så lätt överlåter till en enda människa eller till en liten grupp människor.

En fördelning av ansvar*

* *Manuskript läst inför delegaterna vid Generalkonferensen i Washington, D.C, den 30 maj 1909.*

(262) Gud vill att hans folk skall vara ett klokt folk. Han har förordnat det så att särskilt utvalda skall sändas som delegater till våra konferenser. De skall vara beprövade. De skall vara pålitliga. Val av delegater som skall vara närvarande vid våra konferenser, är en viktig sak. Dessa har till uppgift att lägga sådana planer som skall följas för att verket skall få framgång och därför skall de vara förståndiga och kunna tänka från orsak till verkan.

”Dagen därefter satte Mose sig för att döma folket, och folket stod omkring Mose från morgonen ända till aftonen. Då nu Moses svärfader såg allt vad han hade att beställa med folket, sade han: 'Vad är det allt du har att bestyra med folket? Varför sitter du här till doms ensam, under det att allt folket måste stå omkring dig från morgonen ända till aftonen?' Mose svarade sin svärfader: 'Folket kommer till mig för att fråga Gud. De komma till mig, när de hava någon rättssak, och jag dömer då mellan dem; och jag kungör då för dem Guds stadgar och lagar.' Då sade Moses svärfader till honom: 'Du går icke till väga på det rätta sättet. Både du själv och folket omkring dig måsten ju bli uttröttade; ett sådant förfaringsätt är dig för svårt, du kan icke ensam bestyra detta. Så lyssna nu på mina ord; jag vill giva dig ett råd, och Gud skall vara med dig. Du må vara folkets målsman inför Gud och framlägga deras ärenden inför Gud. Och du må upplysa dem om stadgar och lagar och kungöra dem den väg de skola vandra och (263) vad de skola göra. Men sök ut åt dig bland allt folket dugande män, som frukta Gud, pålitliga män, som hata orätt vinning, och sätt dessa till föreståndare för dem, somliga över tusen, andra över hundra, andra över femtio och andra över tio. Dessa må alltid döma folket. Kommer något viktigare ärende före, må de hänskjuta det till dig, men alla ringare ärenden må de själva avdöma. Så skall du göra din börda lättare, därigenom att de bära den med dig.

Om du vill så göra och Gud så bjuder dig, skall du kunna hålla ut; och allt folket här skall då kunna gå hem i frid.'

Och Mose lyssnade till sin svärfaders ord och gjorde allt vad denne hade sagt. Mose utvalde dugande män ur hela Israel och gjorde dem till huvudmän för folket, till föreståndare, somliga över tusen, andra över hundra, andra över femtio och andra över tio. Dessa skulle alltid döma folket. Alla svårare ärenden skulle de hänskjuta till Mose, men alla ringare ärenden skulle de själva avdöma. Därefter lät Mose sin svärfader fara hem, och denne begav sig till sitt land igen.” (2 Mos. 18:13-27.)

Också i första kapitlet i Apostlagärningarna finner vi undervisning hur man skall välja män att bära ansvar i församlingen. Judas' avfall hade efterlämnat en tom plats i apostlarnas led och det var nödvändigt att välja någon annan att inta hans plats. När Petrus talar om detta, säger han:

”Därför bör nu någon av de män, som följde oss under hela den tid, då Herren Jesus gick ut och in bland oss, allt

ifrån den dag, då han döptes av Johannes, ända till den dag, då han blev upptagen och skildes ifrån oss – någon av dessa män bör insättas till att jämte oss vittna om hans uppståndelse.’ Därefter ställde de fram två: Josef (som kallades Barsabbas och hade tillnamnet Justus) och Mattias. Och de båda (264) och sade: ’Herre, du som känner allas hjärtan, visa oss, vilken av dessa två du har utvalt till att få den plats såsom tjänare och apostel, vilken Judas övergav för att gå till den plats, som var hans.’ Och de drog lott om dem, och lotten föll på Mattias. Och så blev denne jämte de elva räknad såsom apostel.” (Apg. 1:21-26.)

Dessa skriftställen visar att Herren har vissa människor som skall utföra vissa funktioner. Herren vill lära sitt folk att gå försiktigt fram och göra ett klokt val av män som inte kommer att vara otrogna i heliga förtroendeuppdrag. Om de troende på Kristi tid behövde vara försiktiga, då de valde människor till ansvarsfulla poster, behöver vi som lever i denna tid säkerligen också visa stor försiktighet. Vi måste lägga fram varje enskild sak för Gud och med innerlig bön be honom om att välja för oss.

Herren, himmelens Gud, har valt erfarna män att bära ansvar i hans sak. Dessa män måste kunna utöva ett särskilt inflytande. Om den makt som gavs dessa män skulle ges åt alla skulle det bli nödvändigt att stanna upp. De som har valts att bära bördor i Guds verk får inte vara obehärskade eller själviska eller tro för mycket om sig själva. Aldrig får deras exempel eller inflytande medverka till att förstärka det som är ont. Herren har inte gett människor frihet att befrämja idéer som kan sänka hans verk till en lägre nivå och beröva det den helighet som alltid bör åtfölja det. Guds verk måste bli mer och mer heligt för hans folk. Sanningens upphöjda karaktär måste på varje sätt framhållas. De som är satta till att vara väktare över Guds verk vid våra institutioner måste alltid låta Guds vilja och hans väg bli framträdande. Det beror på troheten hos de män som valts att förverkliga Guds vilja i församlingarna, om verket i stort skall bevaras friskt.

(265) Som ledare skall tillsättas män som vill tillägna sig en vidgad erfarenhet, inte i det som har med dem själva att göra utan i det som angår Gud, en mer omfattande kunskap om Kristi karaktär. Ju mer de vet om Kristus, dess trognare kommer de att representera honom för världen. De skall lyssna till hans röst och ge akt på hans ord.

En varning

”Därefter begynte han tala bestraffande ord till de städer i vilka han hade utfört så många av sina kraftgärningar, och förehålla dem, att de icke hade gjort bättring: ’Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftgärningar, som äro gjorda i eder, hade blivit gjorda i Tyrus och Sidan, så skulle de för länge sedan hava gjort bättring i säck och aska. Men jag säger eder: För Tyrus och Sidon skall det på domens dag bli drägligare än för eder. Och du, Kapernaum, skall väl du bliva upphöjt till himmelen? Nej, ned till dödsriket måste du fara. Ty om de kraftgärningar, som äro gjorda i dig, hade blivit gjorda i Sodom, så skulle det hava stått ännu i dag. Men jag säger eder, att det för Sodoms land skall på domens dag bli drägligare än för dig.’ Vid den tiden talade Jesus och sade: ’Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du väl har

dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga. Ja, Fader; så har ju varit ditt behag. Allt har av min Fader blivit förtrott åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern, ej heller känner någon Fadern utom Sonen och den, för vilken Sonen vill göra honom känd. – Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro. Tagen på eder mitt ok och lären av mig, ty jag är saktmodig och ödmjuk i hjärtat; ’så skolen I (266) finna ro för edra själar’. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.” (Matt. 11:20-30.)

Det är alltid säkrast att vara saktmodig, ödmjuk och mild, men ibland skall vi stå fasta som klippan i fråga om Kristi lära. Vi skall noga ge akt på hans undervisning. Inte ett ord skall vi låta gå oss förbi. Sanningen består till evig tid. Vi skall inte sätta vår lit till lögnen eller anspråksfulla krav. De som gör så kommer att inse att de har gjort det på bekostnad av det eviga livet. Vi måste nu göra räta stigar för våra fötter, så att den fot som haltar, inte vrids ur led utan snarare blir botad. När de halta leds bort från trygga vägar, vem är då ansvarig om inte de som har fört dem på villovägar? De har åsidosatt Jesu råd och hans ord som betyder evigt liv, och följt de förföriska gärningar som har sitt ursprung hos lögnens fader.

Jag har något att säga till alla som kanske anser att de kan känna sig trygga, när de får sin utbildning vid Battle Creek. Herren har utplånat två av våra största institutioner* (de två institutioner som här avses, var Battle Creek Sanatorium som förstördes genom eldsvåda den 23 februari 1902 och bokförlaget Review and Herald som brann ned den 30 december 1902), som var belägna i Battle Creek och har gett varning efter varning, liksom Kristus varnade Betsaida och Kapernaum. Det är nödvändigt att man allvarligt ger akt på varje ord som går ut från Guds mun. Det får inte förekomma någon syndig avvikelse från Kristi ord. Kristus uppmuntrar de vilsegångna att vända om. De som ödmjukar sina hjärtan och bekänner sina synder får förlåtelse. Deras överträdelse blir förlåten. Men den som menar att han skulle ge uttryck för svaghet om han bekände sina synder kommer inte att finna förlåtelse och får inte se Kristus som sin Återlösare. Han kommer att fortsätta vidare och vidare i överträdelse, begå felsteg efter felsteg och foga synd till synd. Vad skall en sådan människa göra på den dag, när böckerna öppnas och var och en kommer att dömas efter det som står skrivet i böckerna?

(267) Vi behöver noggrant studera det femte kapitlet i Uppenbarelseboken. Det är av stor betydelse för dem som skall ha del i Guds verk i dessa sista dagar. Några har blivit bedragna. De förstår inte vad som skall komma att drabba jorden. De som har tillåtit sitt sinne att bli omtöcknat med avseende på det som är synd har blivit fruktansvärt bedragna. Om de inte åstadkommer en radikal förändring kommer det att visa sig att de blir befunda för lätta när Gud uttalar domen över människorna. De har överträtt lagen och brutit det eviga förbundet och de kommer att få lön efter sina gärningar.

”Jag såg Lammet bryta det sjätte inseglet. Då blev det en stor jordbävning, och solen blev svart såsom en sorgdräkt, och månen blev hel och hållen såsom blod; och himmelens stjärnor föllo ned på jorden, såsom när ett fikonträd faller

sina omogna frukter, då det skakas av en stark vind. Och himmelen vek undan, såsom när en bokrulle rullas tillhoppa; och alla berg och öar flyttades bort ifrån sin plats. Och konungarna på jorden och stormännen och krigsöverstarna och de rika och de väldiga, ja, alla, både trälar och fria, dolde sig i hålor och bland bergsklippor. Och de sade till bergen och klipporna: 'Fallen över oss och döljen oss för dens ansikte som sitter på tronen, och för Lammets vrede. Ty deras vredes stora dag är kommen och vem kan bestå?'" (Upp. 6:12-17.)

"Sedan fick jag se en stor skara, som ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål, stå inför tronen och inför Lammet; och de voro klädda i vita fotsida kläder och hade palmer i sina händer. Och de ropade med hög röst och sade: 'Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och (268) Lammet.' . . . 'Dessa äro de som komma ur den stora bedrävelsen och som hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför stå de inför Guds tron och tjäna honom dag och natt i hans tempel. Och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem.' 'De skola icke mer hungra och icke mer törsta, och solens hetta skall icke träffa dem, ej heller eljest någon brännande hetta. Ty Lammet, som står mitt för tronen, skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall avtorka alla tårar från deras ögon'. (Upp. 7:9-17.)

I dessa skriftställen utpekas två grupper. Den ena gruppen lät sig bedras och valde standpunkt tillsammans med dem som Herren strider emot. De misstolkade de budskap som sändes till dem och de klädde sig i självrättfärdighetens klädnad. Synden var inte syndig i deras ögon. De framhöll lögnen som sanning och de förde många människor på villovägar.

Vi behöver ge akt på oss själva. Varningen har getts. Kan vi inte se hur Kristi förutsägelse går i uppfyllelse såsom den återges i 21:a kapitlet i Lukas' evangelium? Hur många studerar Kristi ord? Hur många bedrar sig själva och berövar sig själva de välsignelser som andra kunde uppnå, om de själva ville tro och visa lydighet? Nådens tid dröjer ännu kvar och det är vår förmån att kunna gripa det hopp som evangelium avslöjar för oss. Låt oss visa ånger och omvända oss ifrån våra synder och överge dem så att de kan bli utplånade. "Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås. Men tagen eder till vara för att låta edra hjärtan förtyngas av omåttlighet och dryckenskap och timpliga omsorger, så att den dagen kommer på eder oförtänt; ty såsom en snara skall den komma över hela (269) jordens alla inbyggare. Men vaken alltjämt och bedjen, att I mån kunna undfly allt detta som skall komma och kunna bestå inför Människosonen." (Luk. 21:33-36.)

Skall vi låta de varningar som Kristus har gett oss gå oss förbi obeaktade? Skulle vi inte nu med iver arbeta på vår omvändelse medan barmhärtighetens nådiga röst alltjämt ljuder?

"Vaken fördenskull; ty I veten icke, vilken dag eder Herre kommer. Men det förstån I väl, att om husbonden visste, under vilken nattväkt tjuven skulle komma, så vakade han och tillstodde icke, att någon bröt sig in i hans hus. Varen

därför ock I redo; ty i en stund, då I icke väntan det, skall Människosonen komma. Finnes nu någon trogen och förståndig tjänare, som av sin herre har blivit satt över hans husfolk för att giva dem mat i rätt tid – salig är då den tjänaren, om hans herre, när han kommer, finner honom göra så. Sannerligen säger jag eder: Han skall sätta honom över allt vad han äger. Men om så är, att tjänaren är en ond man, som säger i sitt hjärta: 'Min herre kommer icke så snart', och han begynner slå sina medtjänare och äter och dricker med dem som äro druckna, då skall den tjänarens herre komma på en dag, då han icke väntar det, och i en stund, då han icke tänker sig det, och han skall låta hugga honom i stycken och låta honom få sin del med skrymtare. Där skall vara gråt och tandagnisslan." (Matt. 24:42-51.)

I ödmjukhet och tro

(270) Jag har fått särskild instruktion att förmedla till Guds folk, eftersom farofyllda tider ligger framför oss. Förstörelse och våld tilltar i världen. I församlingen håller människors inflytande på att ta överhanden. De som har valts till att beklåda betrodda poster anser att de har rätt att dominera. Människor som Herren kallar till viktiga poster i sitt verk måste stå i ett ödmjukt beroendeförhållande till honom. De får inte försöka att tillförsäkra sig för stor makt, eftersom Gud inte har kallat dem till att härska utan till att lägga planer och rådslå tillsammans med sina medarbetare. Varje arbetare skall i lika hög grad underkasta sig Guds krav och anvisningar.

Kloka rådgivare

Med hänsyn till betydelsen av verket i Södra California och de svårigheter som nu föreligger bör man välja minst fem män som äger förstånd och erfarenhet till att rådslå med föreståndarna i de lokala konferenserna och i unionskonferensen angående allmänna planer och tillvägagångssätt. Herren är inte nöjd med benägenheten som visar sig hos några att härska över dem som har mer erfarenhet än de själva har. Genom ett sådant uppträdande har några visat att de inte passar för de viktiga poster de innehar. Vilken som helst som utvecklar alltför vidlyftiga attityder och söker öva kontroll över sina medarbetare visar att han är en farlig man när det gäller att anförtros religiöst ansvar.

Ingen skall klänga sig fast vid föreställningen att om de inte har (271) pengar kontant bör de inte företa sig något som kräver insats av pengar. Om vi i vår tidiga erfarenhet alltid hade följt detta tillvägagångssätt hade vi ofta kommit att låta särskilda fördelar och tillfällen gå ifrån oss, sådana som vi uppnådde då vi köpte skolegendomen i Fernando och då vi köpte sanatorieegendomarna i Paradise Valley, Glendale och Loma Linda.

Gå framåt

Att inte ta itu med någonting som kräver insats av pengar, utan att man har pengarna kontant för att fullfölja det planerade arbetet, bör inte alltid betraktas som det förståndigaste tillvägagångssättet. När Herren bygger upp

sitt verk lägger han inte allting tillräta för sina tjänare. Ibland prövar han sitt folks förtroende genom att låta dem arbeta i tro. Ofta för han dem in i besvärliga och farliga situationer och bjuder dem att gå framåt när deras fötter tycks röra vid vattnet i Röda Havet. Just i sådana stunder, när hans tjänares böner sänds upp till honom i allvarlig tro, öppnar han vägen för dem och för dem ut på öppen mark. Herren vill att hans folk i dessa dagar skall tro att han vill göra lika stora ting för dem som han gjorde för Israels folk på deras vandring från Egypten till Kanaan. Vi skall fostra vår tro så att vi inte tvekar att följa hans undervisning även i de mest svårartade situationer. ”Gå framåt” är Guds befallning till sitt folk.

Tro och frimodig lydnad är det krav som ställs, om Herrens planer skall kunna förverkligas. När han riktar vår uppmärksamhet på nödvändigheten av att börja verksamhet på platser där den kommer att få inflytande skall vi gå fram i tro och arbeta i tro. Genom (272) sitt gudfruktiga liv, sin ödmjukhet, sina böner och sin allvarliga strävan bör Guds folk anstränga sig för att leda människor att värdesätta den goda verksamhet som Herren har upprättat bland dem. Det var Herrens avsikt att Loma Linda skulle bli vårt folks egendom, och han genomförde sina planer vid ett tillfälle då svårigheternas floder var överfyllda och flödade över sina bräddar.

Att arbeta för privata intressen med personlig vinning för ögonen är en sak. Då kan man följa sina egna planer. Men att främja Herrens verk på jorden är en helt annan sak. När han bestämmer att vi skall tillförsäkra oss om en egendom, för att främja och uppbygga hans verk, vare sig det gäller hälsovårds- eller skolverksamheten eller någon annan verksamhetsgren, kommer han att göra detta möjligt för oss. Men då måste de som har erfarenhet, visa tro och lita på hans planer och arbeta snabbt för att tillförsäkra sig de fördelar han pekar ut. Även om vi inte skall söka att beröva andra det de äger, bör vi ändå vara observanta när tillfällena yppar sig, så att vi kan lägga planer för att uppbygga verket. Och när vi har gjort detta bör vi sätta in alla våra krafter på att samla in frivilliga gåvor från Guds folk för att stödja dessa nya verksamhetsgrenar.

Herren ser ofta att hans arbetare är tveksamma ifråga om vad de bör göra. Om de i sådana stunder ville lita på honom, skulle han uppenbara sin vilja för dem. Herrens verk skall snabbt gå framåt, och om hans folk vill besvara hans kallelse, kommer han att se till att de som har tillgångar blir villiga att dela med sig av sina medel på ett sätt som gör det möjligt för oss att fullborda hans verk på jorden. (273) ”Tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man icke ser.” (Hebr. 11:1.) Tro på Guds ord kommer att skapa förutsättningar för hans folk så att de kan skaffa sig de fastigheter som gör det möjligt för dem att arbeta i de stora städer som väntar på sanningens budskap.

Det kalla, formella, trossvaga sätt på vilket en del av våra arbetare utför sitt arbete är en allvarlig förolämpning mot Guds Ande. Aposteln Paulus säger: ”Gören allt utan att knorra och tveka, så att I bliven otadliga och rena, Guds ostraffliga barn mitt ibland ’ett vrångt och avogt släkte’, inom vilket I lysen såsom himlaljus i världen, i det att I hållen fast vid livets ord. Bliven mig så till berömmelse på

Kristi dag, till ett vittnesbörd om att jag icke har strävat förgäves och icke förgäves har arbetat. Men om än mitt blod bliver utgjutet såsom ett drickoffer, när jag förrättar min tempeltjänst och därvid frambär offret av eder tro, så gläder jag mig dock och deltagar i allas eder glädje.” (Fil. 2:14-17.)

Vi skall uppmuntra varandra till den levande tro som Kristus har gjort det möjligt för var och en av oss att äga. Verksamheten skall gå framåt efterhand som Herren öppnar vägen. När han för sitt folk in i trånga passager är det deras förmån att samlas till bön och minnas att allt kommer från Gud. De som ännu inte har fått någon del av de prövande upplevelser som följer verket i dessa sista dagar kommer snart att få gå igenom saker som kommer att bli ett allvarligt prov på deras tillit till Gud. När hans folk inte ser någon väg framåt, när Röda Havet ligger framför dem och den förföljande hären bakom dem bjuder Herren dem: ”Gå framåt.” På det sättet arbetar han för att pröva deras tro. När ni möter sådana erfarenheter gå då framåt och lita på Kristus. Gå steg för steg på den väg han anvisar. Prövningar kommer, men gå framåt. Detta kommer att ge er en erfarenhet som kommer att stärka tron på Gud och bereda er för den mest trogna tjänst.

Kristi exempel

(274) En djupare och vidare erfarenhet i religiösa angelägenheter skall vinnas av Guds folk. Kristus är vårt exempel. Om vi i levande tro och helgad lydnad uppenbarar Kristi kärlek och nåd, och om vi visar att vi har en korrekt uppfattning av Guds vägledande försyn i verksamheten kommer vi att kunna förmedla en överbevisande kraft till världen. En framträdande position ger oss inte något högre värde i Guds ögon. En människa bedöms efter sin helgelse och sin trohet i, att efterleva Guds vilja. Om Guds sista folk ville vandra inför honom i ödmjukhet och tro, skulle han genom dem genomföra sin eviga föresats. Han skulle göra det möjligt för dem att arbeta harmoniskt och för världen förkunna sanningen sådan den är i Jesus. Han kommer att använda alla, män, kvinnor och barn och låta ljuset lysa för världen och utvälja åt sig ett folk som är troget mot hans befallningar. Genom den tro Guds folk visar mot honom kommer han att göra klart för världen att han är den sanne Guden, Israels Gud.

”Fören allenast en sådan vandel, som är värdig Kristi evangelium, så att jag – vare sig jag kommer och besöker eder eller jag förbliver frånvarande – får höra om eder, att I stån fasta i en och samme Ande och endräktigt kämpen tillsammans för tron på evangelium utan att i något stycke låta skrämman eder av motståndarna. Ty att I så skicken eder är för dem ett vittnesbörd om att de själva gå mot fördärvet, men att I skolen bliva frälsta, och detta av Gud. Åt eder har ju förunnats icke allenast att tro på Kristus, utan ock att lida för hans skull, i det att I haven samma kamp, som I förr sågen mig hava och nu hören, att jag har.

Om nu förmaning i Kristus, om uppmuntran i kärlek, om gemenskap i Anden, om hjärtlig godhet och barmhärtighet betyda något, gören då min glädje fullkomlig, i det att I ären ens till sinnes, uppfyllda av samma kärlek, endräktiga, liksinnade, fria ifrån genstridighet och ifrån begär efter fåfänglig ära. (275) Fasthellre må var och en i

ödmjukhet akta den andre förmer än sig själv. Och sen icke var och en på sitt eget bästa, utan var och en också på andras. Varen så till sinnes, som Kristus Jesus var, han som var till i Gudsskepnad, men icke räknade jämligheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydlig intill döden, ja, intill döden på korset. Därför har ock Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn, som är över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skola böja sig, deras som äro i himmelen och deras som äro på jorden och deras som äro under jorden, och för att alla tungor skola bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herre. Därför, mina älskade, såsom I alltid förut haven varit lydiga, så mån I också nu med fruktan och bävan arbeta på eder frälsning, och det icke allenast såsom I gjorden, då jag var närvarande, utan ännu mycket mer nu, då jag är frånvarande. Ty Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske." (Fil. 1:27-2:13.)

Det har blivit sagt till mig att jag skall framlägga dessa ord för vårt folk i Södra California. De är nödvändiga på varje plats där en församling grundas eftersom en främmande erfarenhet har börjat tränga in i våra led.

Tiden är nu inne för människor att ödmjuka sina hjärtan inför Gud och lära sig att arbeta på hans sätt. De som har försökt att behärska sina medarbetare bör överväga vilken andas barn de är. De bör söka Herren under fasta och bön och i själens ödmjukhet.

Under sitt jordiska liv gav Kristus ett exempel som vi (276) tryggt kan följa. Han uppskattar sin hjord. Han vill inte att den skall ställas under någon makt som kan inskränka dess frihet i hans tjänst. Han har aldrig satt någon människa till att härska över hans arv. Sann biblisk religion kommer att leda till självkontroll, inte kontroll från någon annans sida. Som ett folk behöver vi ett större mått av den Helige Ande, så att vi utan att upphöja oss själva skall förkunna det allvarliga budskap som Gud har anförtrott oss.

Bröder, behåll er kritik för er själva. Lär Guds hjord att se upp till Kristus, inte till bristfälliga människor. Den som skall undervisa om sanningen måste i sitt eget liv bära helgelsens frukter. När han betraktar Kristus och följer honom, kommer han att visa de människor som står under hans vård, ett exempel på vad en levande, läraaktig kristen kan bli. Låt Gud lära er sin väg. Fråga honom dagligen för att få veta hans vilja. Han kommer att ge tillförlitliga råd åt alla som söker honom av uppriktigt hjärta. Vandra värdiga den kallelse med vilken ni har blivit kallade och lova Gud under er dagliga gärning så väl som i era böner. Om ni på det sättet framhåller livets ord kommer ni att uppmuntra andra människor till att bli Kristi efterföljare.

Till tjänstemännen i södra Kalifornien

(277) Först publicerat i "Special Testimonies, Series B, No. 10, Jehovah is our King."

I dag kan jag inte finna någon vila. Mitt sinne är bekymrat över situationen i Södra California. Gud har gett åt var och en hans uppgift, men det finns några som inte under bön tänker över sitt personliga ansvar.

När någon väljs till ett arbete, ger inte detta ämbete honom kraft och förmåga som han inte tidigare ägde. En hög position skänker inte kristliga dygder. Den som menar att han själv klarar av att tänka ut planer och idéer för alla grenar av verksamheten, uppenbarar stor brist på klokhet. Ingen enskild människas sinne kan klara av alla de många och varierande uppgifter som måste utföras inom en konferens som omfattar tusentals människor och många olika verksamhetsgrenar.

Men en ändå större fara än den har uppenbarats för mig, nämligen den känsla som har tilltagit bland våra arbetare, att predikanter och andra som arbetar i sakens tjänst, skulle lita på att vissa ledande bröder skall bestämma deras uppgifter. En enda mans sinne och omdöme får inte betraktas som om det kunde kontrollera och prägla en hel konferens. Den enskilde individen och församlingen har sitt eget ansvar. Gud har skänkt varje människa en eller flera gåvor som hon skall använda och utveckla. När hon använder dessa gåvor ökar hon sin förmåga att tjäna. Gud har åt var och en gett personligt omdöme och denna gåva vill han att hans arbetare skall använda och utveckla. Föreståndaren för en konferens får inte anse att hans personliga omdöme skall vara riktlinjen för alla andras omdöme.

(278) Inte i någon konferens bör man driva igenom förslag utan att bröderna har fått tillräcklig tid på sig för att omsorgsfullt överväga saken från alla sidor. Då föreståndaren för en konferens föreslagit vissa planer, har man ibland ansett att det varit onödigt att fråga Herren till råds angående dessa. På det sättet har förslag blivit godkända som inte varit till andlig nytta för de troende, och detta har omfattat betydligt mer än vad man vid ett första tillfälligt övervägande kunnat upptäcka. Sådana handlingar är inte efter Guds planer. Mycket, mycket ofta har saker kommit upp till behandling och genomförts genom röstning vilka har omfattat betydligt mer än man väntat och betydligt mer än de som röstade skulle ha varit villiga att gå med på, om de hade tagit sig tid att begrunda frågan från alla sidor.

Vi har i denna tid inte råd att vara likgiltiga eller försumliga i Guds verk. Om vi vill vara förberedda för de erfarenheter som möter oss, måste vi varje dag söka Herren allvarligt. Våra hjärtan måste renas från varje känsla av överlägsenhet, och sanningens levande principer måste inplantas i sinnet. Unga och gamla bör tillämpa de dygder som tillhör ett kristet livssätt. Varje dag bör medföra andlig utveckling för att de skall kunna bli kärll till hedersamt bruk i Mästarens tjänst.

”När han en gång uppehöll sig på ett ställe för att bedja och hade slutat sin bön, sade en av hans lärjungar till honom: ’Herre, lär oss att bedja, såsom ock Johannes lärde sina lärjungar.’” (Luk. 11:1.) Den bön som Kristus lärde sina lärjungar som svar på deras begäran, framställs inte i högtflygande språk, utan uttrycker i enkla ord det som varje människa behöver. Den är kort och rör sig direkt kring våra dagliga behov.

Varje människa har förmånen att kunna tala med Herren om sina särskilda behov och uppsända sina (279) personliga tacksägelse för de välsignelser som hon dagligen tar emot. Men de många, långa och ändlösa, trosfattiga böner som sänds upp till Gud är en börda för honom i stället för att bli till glädje. O, hur mycket behöver vi inte rena, omvända hjärtan. Vi behöver en starkare tro. ”Bedjen, och eder skall varda givet”, lyder Frälsarens löfte, ”sökna, och I skolen finna; klappen, och för eder skall varda upplåtet.” (Matt. 7:7.) Vi behöver fostra oss själva till att lita på detta ord och föra in Kristi nåd och ljus i allt vi gör. Vi behöver hålla oss till Kristus och behålla vårt grepp om honom, till dess att vi vet att hans förvandlande nåds kraft uppenbaras i oss. Vi måste ha tro på Kristus om vi skall kunna återspegla den gudomliga karaktären.

Kristus klädde sin gudom i mänsklig gestalt och levde ett liv i bön och självförnekelse och under en daglig kamp mot frestelsen, för att han skulle kunna hjälpa dem som idag anfäktas av frestelser. Han är vår effektivitet och kraft. Han vill att vi genom att tillämpa hans nåd skall bli delaktiga av den gudomliga naturen och undkomma den förgängelse som i följd av den onda begärelsen råder i världen. Om vi troget studerar, och i våra liv tar emot det Guds ord som finns i Gamla och Nya Testamentet kommer det att skänka oss andlig visdom och andligt liv. Detta ord skall vi betrakta såsom heligt. Tron på Guds ord och på Kristi kraft att förvandla vårt liv skall göra det möjligt för den troende att utföra Kristi gärningar och att leva ett liv av glädje i Herren.

Gång på gång har Herren uppmanat mig att säga till vårt folk: ”Visa tro och förtröstan på Gud. Gör er inte beroende av någon felande människa för att avgöra vad som är era plikter.” Det är er förmån att kunna säga: ”Då skall jag förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag prisa dig: (280) I som frukten Herren, loven honom; ären honom, alla Jakobs barn, och bäven för honom, alla Israels barn. Ty han föraktade icke den betrycktes elände och höll det icke för en styggelse; han fördolde icke sitt ansikte för honom, och när han ropade, lyssnade han till honom. Genom dig skall min lovsång ljuda. . . mina löften får jag infria inför dem som frukta honom. De ödmjuka skola äta och bliva mätta, de som söka Herren skola få lova honom; ja, edra hjärtan skola leva evinnerligen.” (Ps. 22:23-27.)

Dessa Bibelns ord går rakt på sak. Varje församlingsmedlem skulle lära sig att förstå, att Gud är den som vi skall se upp till för att kunna förstå vår personliga plikt. Det är riktigt att bröder rådslår tillsammans, men när människor bestämmer just vad deras bröder skall göra, låt dessa svara att de har valt Herren till sin rådgivare. De som i ödmjukhet söker honom kommer att finna att hans nåd är

tillräcklig. Men när den ena människan tillåter någon annan människa att träda emellan henne och den plikt som Gud har anvisat henne, och sätter sin tillit till en människa och tar denna människa som sin vägledare, lämnar hon den fasta grunden och går in på en väg som är både falsk och farlig. I stället för att växa och utvecklas kommer en sådan människa att mista sin andlighet.

Det finns inte kraft hos någon människa för att omforma en bristfällig karaktär. Vi måste var och en av oss sätta vårt hopp och vår tillit till en som är mer än människa. Vi behöver alltid tänka på att det finns hjälp hos en som är mäktig. Herren har tillförsäkrat var och en den nödvändiga hjälpen, om han bara vill ta emot den. *Sanatoriet, California, den 3. Oktober, 1907*

”Jag är en helt ung man”

(281) Vid början av sin regeringstid bad Salomo: ”Nu har du, Herre, min Gud, gjort din tjänare till konung efter min fader David; men jag är en helt ung man, som icke rätt förstår att vara ledare och anförare.” (1 Kon. 3:7.)

Salomo hade efterträtt sin fader David på Israels tron. Gud visade honom stor ära och som vi vet blev han senare den störste, den rikaste och den visaste konung som någonsin har suttit på en jordisk tron. Tidigt under sin regeringstid fick Salomo av den Helige Ande klart för sig hur allvarligt hans ansvar var. Även om han hade rika gåvor och förmågor förstod han, att utan gudomlig hjälp var han som en oerfaren ung man för svag för att kunna ta på sig detta ansvar. Salomo var aldrig så rik eller så klok eller så verkligt stor som då han bekände inför Herren: ”Jag är en helt ung man, som icke rätt förstår att vara ledare och anförare.”

Det var i en dröm som Herren visade sig för honom och sade: ”Bed mig om vad du vill att jag skall giva dig” (vers 5), och Salomo gav då uttryck åt sin känsla av hjälplöshet och behov av gudomlig vägledning. Han fortsatte: ”Din tjänare är här bland ditt folk, det som du har utvalt, ett folk, som är så talrikt, att det icke kan räknas eller täljas för sin myckenhets skull. Så giv nu din tjänare ett hörsamt hjärta, så att han kan vara domare för ditt folk och skilja mellan gott och ont; ty vem förmår väl eljest att vara domare för detta ditt stora folk?”

Detta, att Salomo bad om sådant, täcktes Herren. Och Gud sade till honom: ’Eftersom du har bett om sådant och icke bett om långt liv, ej heller bett om rikedom eller bett om (282) dina fienders liv, utan har bett om att få förstånd till att akta på vad rätt är, se, därför vill jag göra, såsom du önskar; se, jag giver dig ett så vist och förståndigt hjärta, att din like icke har funnits före dig och att din like ej heller skall uppstå efter dig. Därtill giver jag dig ock, vad du icke har bett om, nämligen både rikedom och ära, så att i all din tid ingen konung skall vara din like. Och om du vandrar på mina vägar, så att du håller mina stadgar och bud, såsom din fader David gjorde, då skall jag låta dig

länge leva.' Därefter vaknade Salomo och fann, att det var en dröm. Och när han kom till Jerusalem, trädde han fram inför Herrens förbundsark och offrade brännoffer och frambar tackoffer; och därefter gjorde han ett gästbud för alla sina tjänare." (1 Kon. 3:8-15.)

Alla som innehar ansvarsfulla poster behöver lära sig det som Salomos ödmjuka bön undervisar om. De måste ständigt tänka på att ansvar och position aldrig kommer att förändra karaktären eller göra en människa ofelbar. Ju högre ställning en människa innehar och ju större ansvar hon bär, dess mer vidsträckt blir det inflytande hon utövar och dess nödvändigare blir det att hon känner sitt beroende av Guds visdom och kraft, och att hon utvecklar den bästa och mest helgade karaktär. De som tar på sig stort ansvar i Guds sak bör alltid tänka på att när Gud har kallat dem till denna uppgift har han också kallat dem till att vandra varsamt inför honom och inför sina medmänniskor. I stället för att betrakta det som sin plikt att förordna, diktera och befalla, bör de inse att de själva måste söka vägledning. När en arbetare med stort ansvar underlåter att lära sig detta, kommer det att vara bättre både för honom och för (283) Guds verk ju förr han befrias från sitt ansvar. Position ger aldrig vare sig helgelse eller upphöjd karaktär. Den som ärar Gud och håller hans bud blir själv hedrad.

Den fråga som var och en i ödmjukhet bör ställa sig själv är denna: "Är jag lämplig för denna uppgift? Har jag lärt mig att vandra Herrens vägar och handla rätt och rättfärdigt?" Frälsarens jordiska exempel har getts oss för att vi inte skall vandra i vår egen kraft, utan för att var och en av oss skall betrakta sig själv som "en helt ung man", som Salomo uttryckte det.

Guds efterföljare som hans älskade barn

Varje sant omvänd människa kan säga: "Jag är ännu ganska ung men jag är dock ett Guds barn." Det var till oändlig kostnad som förutsättningar skapades för att mänskligheten skulle kunna återföras till att bli söner och döttrar till Gud. I begynnelsen skapade Gud människorna till sin avbild. Våra första föräldrar lyssnade till frestarens röst och gav efter för Satans makt. Men människan överlämnades inte att skörda resultaten av det onda hon valt. Löfte om en befriare gavs. "Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan", sade Gud till ormen, "och mellan din säd och hennes säd. Denna skall söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i hälen." (1 Mos. 3:15.) Redan innan de hade fått höra att törne och tistlar, sorg och möda skulle bli deras lott eller att de måste återvända till den jord av vilken de hade kommit, fick de del av de ord som inte kunde annat än skänka dem hopp. Allt som hade gått förlorat genom att de hade gett efter för Satan skulle återvinnas av Kristus.

Guds Son gavs för att frälsa mänskligheten. I obeskrivligt lidande betalade den syndfria för de syndfulla det pris som måste betalas för att rädda den mänskliga familjen från ödeläggarens makt och återupprätta den till (284) Guds avbild. De som tar emot den frälsning som erbjuds dem i Kristus kommer att ödmjuka sig inför Gud som hans barn.

Gud vill att hans barn skall be om det som gör det möjligt för honom att uppenbara sin nåd för världen genom dem. Han vill att de skall söka hans råd och erkänna hans kraft.

Kristus ställer kärlekens krav på alla dem för vilka han har gett sitt liv. De måste lyda honom om de skall kunna få del av den glädje som han har i beredskap för alla dem som återspeglar hans väsen här. Det är nyttigt för oss att vara medvetna om vår svaghet. Då kommer vi nämligen att söka den styrka och det förstånd som Fadern älskar att ge sina barn i deras dagliga strid mot ondskans makter.

Även om utbildning, undervisning och råd av sådana som har erfarenhet är väsentliga, skall våra arbetare läras att de inte får helt lita på någon annan människas omdöme. Som Guds fria medarbetare skulle de begära visdom från honom. När den som skall växa in i arbetet helt förlitar sig på någon annans tankar, godtar hans planer och inte går vidare, ser han enbart genom denne mans ögon och är i detta avseende endast ett eko av en annan.

Lön för uthållig möda

(285) "Om det byggnadsverk, som någon har uppfört på den grunden, bliver bestående, så skall han undfå lön." (1 Kor. 3:14.) Den lön som kommer att utdelas när de trogna arbetarna samlas omkring Guds och Lammets tron kommer att bli härlig. Då Johannes i sitt dödliga tillstånd såg Guds härlighet föll han med såsom död. Men när Guds barn en gång blir iklädda odödlighet skall de "se honom, sådan han är". (1 Joh. 3:2.) De skall stå inför tronen, benådade i den älskade. Alla deras synder har blivit utplånade, alla deras överträdelser har tagits bort. Nu kan de se Guds trons ofördunklade härlighet. De har haft del med Kristus i hans lidanden, de har varit hans arbetare i återlösningsplanen och de har del med honom i glädjen att se människor frälsta i Guds rike, där de skall lova Gud i all evighet.

Min broder, min syster, jag ber er inträngande om att bereda er för Kristi ankomst på himmelens skyar. Driv kärleken till världen ut ur era hjärtan för varje dag som går. Upplev genom erfarenhet vad det betyder att ha gemenskap med Kristus. Bered er för domen så att, när Kristus kommer för att beundras av alla dem som tror, ni skall vara bland dem som skall möta honom i frid. På den dagen skall de återlösta lysa med Faderns och Sonens härlighet. Änglarna som spelar på sina gyllene harpor, kommer att välkomna Konungen och hans segertroféer – dem, som har blivit tvagna och gjorts vita i Lammets blod. En segersång skall brusa och fylla hela himmelen. Kristus har segrat. Han går in i de himmelska boningarna åtföljd av sina återlösta som (286) är bevisen för att hans liv i lidande och uppoffring inte har varit förgäves.

Vår Herres uppståndelse och himmelsfärd är en säker bekräftelse på Guds heligas seger över döden och graven, och en underpant på att himmelen är öppen för den som tvår sin karaktärs kläder och gör dem vita i Lammets blod. Jesus uppsteg till himmelen som en representant för mänskosläktet, och Gud kommer att låta dem som

återspeglar hans bild, se hans härlighet och få del i den tillsammans med honom.

Där finns hem för jordens pilgrimer. Där finns kläder för de rättfärdiga samt härliga kronor och segerpalmer. Allt som i Guds försyn har varit obegripligt för oss, kommer att klarläggas i den kommande världen. Det som var svårt att förstå kommer att få sin förklaring. Nådens hemligheter kommer att avslöjas för oss. Där vårt begränsade förstånd bara såg förvirring och brutna löften, kommer vi att se den skönaste och mest fullkomliga överensstämmelse. Vi skall få se att en oändlig kärlek står bakom de upplevelser som tycktes oss vara de mest prövande. När vi ser den stora kärlekens omsorg hos honom som låter allting tjäna till det bästa för oss, skall vi glädja oss med en utsäglig och förhärligad glädje.

Ingen smärta kommer att finnas i himmelen. I de återlöstas hem kommer det inte att finnas några tårar, inga begravningsståg, inga tecken på sorg. ”Ingen av invånarna skall säga: ’Jag är svag’, ty folket, som där bor, har fått sin missgärning förlåten.” (Jes. 33:24.) En flod av lycka kommer att bryta fram och fördjupas under evigheten.

Ännu befinner vi oss mitt inne i vår jordiska gärnings skuggor och strider. Låt oss med det största allvar betrakta den lycka som väntar oss. Låt vår tro tränga igenom alla mörkrets skuggor och betrakta honom som dog för världens synder. (287) Han har öppnat paradiset portar för alla som tar emot honom och tror på honom. Dem ger han makt att bli Guds söner och döttrar. Låt de svårigheter som smärtar oss så djupt, bli en nyttig undervisning som lär oss att jaga fram mot målet för att få den segerlön som Gud har kallat oss till i Kristus. Låt oss finna uppmuntran i tanken att Herren snart kommer. Låt detta glädja våra hjärtan. ”Ännu en helt liten tid, så kommer den som skall komma, och han skall icke dröja.” (Hebr. 10:37.) Salig är den tjänare som hans herre finner vaken när han kommer.

Vi är på väg hem. Han som älskade oss så högt att han dog för oss har byggt en stad för oss. Det Nya Jerusalem kommer att bli vår viloplats. Det skall inte finnas någon sorg i Guds stad. Ingen klagan, ingen sorgesång över brustna förhoppningar och sviken kärlek skall någonsin mer höras. Snart kommer sorgens dräkt att utbytas mot bröllopsklädnaden. Snart skall vi bli vittnen till hur vår Konung blir krönt. De som levt sitt liv fördolt med Kristus i Gud, de som här på jorden har kämpat trons goda kamp skall lysa med Återlösarens härlighet i Guds rike.

Det kommer inte att dröja länge förrän vi ser honom till vilken vi knutit vårt hopp om evigt liv. I hans närhet kommer alla prövningar och lidanden här i detta liv att bli betydelselösa. ”Så kasten nu icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön. I behöven nämligen ståndaktighet för att kunna göra Guds vilja och få, vad utlovat är. Ty ’ännu en helt liten tid, så kommer den som skall komma, och han skall icke dröja.’” (Hebr. 10:35-37.) Se uppåt, se uppåt och låt er tro ständigt växa. Låt denna tro leda er fram på den smala stigen som för in genom portarna till Guds stad och till den stora vidsträckta, obegränsade framtid som väntar de återlösta i evigheten. ”Så biden nu tåligt, mina bröder, intill Herrens tillkommelse. I sen, huru åkermanen väntar på jordens dyrbara

frukt och tåligt bidar efter den, till dess att den har fått höstregn och vårregn. Ja, biden ock I tåligt och styrken edra hjärtan; ty Herrens tillkommelse är nära.” (Jak. 5:7, 8.)
